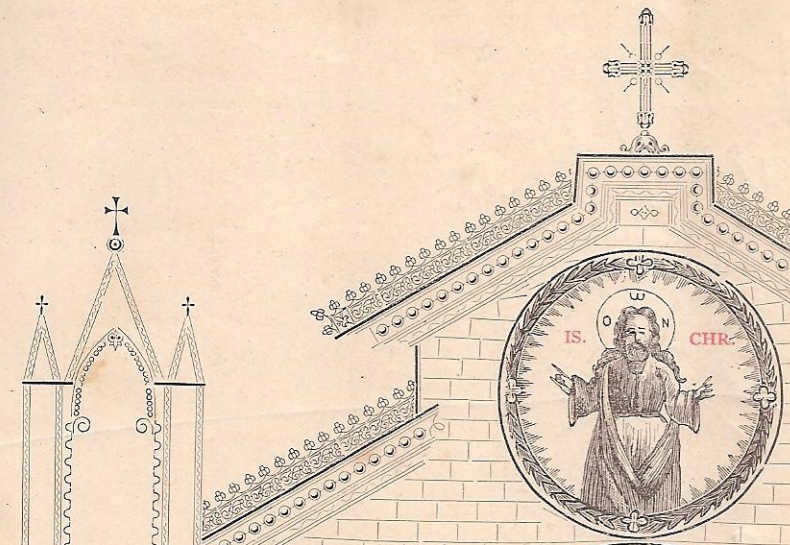

DUMNEDEESTILE

LITURGII

Ale Sânților noștri părinți:

Ioan Chrisostom, Vasilie cel Mare și
Grigorie Teologul,

TIPĂRITE

IN ȚILELE PREA INĂLȚATULUĬ NOSTRU REGE

CAROL I.

Cu aprobarea Sântuluĭ Sinod al Sânteĭ
nóstre Biserici Autocefale Ortodoxe Române.

BUCUREȘTĬ

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTĬ

1887.

LUCRATA DE ZAMFIR IONESCU.

EPISC. PAROHIA LEHANCEA PROTOPOPIATUL BACĂU-SUD

DUMNEDEEŞTILE

LITURGII

Ὁ Ὢν
Α Ω

RÂNDUEALA

VESPERINEĬ CELEĬ MICĬ

Sâmbătă maĭ 'nainte de apusul sóreluĭ, merge Paraeclisiarhul (aprinḑătoriul de candele) la cel maĭ mare, și face metanie ; însemnând cu venirea sa vremea toceĭ. Și luând bine-cuvêntare esă și tócă în tochița cea mică. Și adunându-se fraṭiĭ în tinda bisericeĭ, face Preotul început : Bine-cuvêntat este Dumneḑeul nostru ; și ceteṭul cel rânduit ḑice : Amin. Mărire ṭie Dumneḑeul nostru, mărire ṭie ; apoĭ : Impĕrate ceresc ; Sânte Dumneḑeule ; și după : Tatăl nostru, ecfonis de la Preot : Că a ta este împĕrăṭia. Și ceteṭul cetește ora a 9-a, după obiceiŭ. Apoĭ, după sfârșitul aceleia și după apolis intrăm în Biserică, și stăm fiește-carele la locul seŭ. Și de sĕ cetește ora a 9-a, în Biserică, atuncea apolisul oreĭ a 9-a nu sĕ face, ci îndată Preotul începe, ḑicênd : Bine-cuvêntat este Dumneḑeul nostru ; și ceteṭul ḑice : Veniṭĭ să ne închinăm, de 3-orĭ, și Psalmul vesperineĭ, linișor și cu glas blând. După Psalm : Mărire și acum. Aliluia, de 3-orĭ. Iar Preotul ectenie nu ḑice, ci ceteṭul ḑice : Dómne miluește, de 3-orĭ. Mărire și acum : Și îndată : Dómne strigat-am ; și punem Stihirĭ 4. Și cântăm Stihirile Inviereĭ ale glasuluĭ al 3-le, ḑicênd cea dintĕiŭ de 2-orĭ. Mărire și acum : a Născĕtóreĭ, apoĭ : Lumină lină ; Prochimen : Domnul s'a împĕrăṭit ; Stih : Imbrăcatu-s'a Domnul întru putere și s'a încins ; și ĭarășĭ : Domnul s'a împĕrăṭit. Apoĭ : Invrednicește-ne, Dómne ;

și îndată cântăm Stihovna, o Stihiră a Invierei și alte Stihiri prosomice, ale Născătórei de Dumnedeŭ, cu stihurile lor. Mărire și acum, a Născătórei. Apoi: Acum slobodește; Sânte Dumnedeule; După Tatăl nostru, Tropariul Invierei. Mărire și acum, a Născătórei. După acésta dice Preotul ectenia cea mică: Miluește-ne pre noi, Dumnedeule. Corul: Dómne miluește, de 3-ori. Incă ne rugăm pentru bine-credinciosul. Corul: Dómne miluește, de 3-ori. Incă ne rugăm pentru Arhiepiscopul nostru (cutare). Corul: Dómne miluește, de 3-ori. Incă ne rugăm pentru toți frații noștri. Corul: Dómne miluește, de 3-ori. Ecfonis. Apoi: Mărire ție Christóse Dumnedeule; și apolisul mic; și mulți ani. Și întrând în trapeză, dicem: Mânca-vor săracii; Mărire și acum; Dómne miluește, de 3-ori; bine-cuvintéză. Și bine-cuvêntând Preotul masa, mâncăm puțin, ca să nu ne îngreuem la privighere; ĭar după mâncare: Mărire și acum; Făcutu-s'a pântecele tĕŭ masă sântă. După acésta: Ceea ce eștĭ maĭ cinstită; apoi: Veselitu-ne-aĭ pre noi, Dómne. Și după sfârșitul acestuia: Mărire și acum; Dómne miluește, de 3-ori. Binecuvintéză Preotul. Cu noi este Dumnedeŭ. (Și mergem pre la chilii, așteptând vremea toceĭ).

RÂNDUEALA

VESPERINEI CELEI MARI

Adecă privighere de tótă nóptea, și Utrenia Invierei.

După apusul sóreluĭ, trecênd puțin, merge aprindĕtoriul de candele și face metanie la cel maĭ mare; apoi esă și lovește rar în clopotul cel mare (saŭ în tóca cea mare) cetind: Fericiți ceĭ fără prihană, saŭ Psalmul 20, linișor, de 12 ori. Și după aceea intră și aprinde candelele, și gătește cădelnița; și așa ĭarăși esă și sună tóte clopotele. Și întorcêndu-sĕ în Biserică, aprinde o făclie în sfeșnic, și-l pune în fața Ușilor Impĕrătești. Apoi face metaniĭ Preotuluĭ, al căruia este rândul. Iar Preotul sculân-

du-se face metanie la cel maĭ mare, și mergênd face 3 închinăciunĭ înaintea sântelor Uși, și la amândouĕ stranele; ĭar frații sed toți. Și intrând în sântul Altariŭ pune pre sine-și Epitrahilul, sĕrutând Crucea ce este de-asupra luĭ, și luând cadelnița, și stând înaintea sânteĭ Mese, pune tămâe, și cetește rugăciunea tămâeĭ în taĭnă; și așa cădește sânta Masă, în chipul cruceĭ împrejur, și tot Altariul. Și deschidênd sântele Uși esă. Iar Paraeclisiarhul luând sfeșnicul cel ce stă în mijlocul Bisericeĭ, dice cu glas mare: *Sculați-vĕ,* țiind în mânĭ sfeșnicul cu făclia aprinsă; și toți sĕ scólă. Și eșind Preotul prin sântele Uși, face cruce cu cădelnița înaintea sântelor Uși, cădind drept și dea curmezișul; și merge și cădește după rânduélă sântele Icóne cele din drépta și cele din stânga; după acésta pre cel maĭ mare, și amândouĕ corurile după rânduéla lor; Paraeclisiarhul mergênd cu sfeșnicul înaintea luĭ. Iar când face Preotul Cruce cu cădelnița, sĕ închină puțin, și sĕ închină cu dênsul și Paraeclisiarhul. Și es și în tinda bisericeĭ și cădește după rânduélă și acolo fiind frați, și ĭarăși întorcêndu-se în Biserică, și stând în mijlocul amânduror corurilor, însemnéză cu cădelnița în chipul cruceĭ, căutând spre rĕsărit, și dice cu glas mare: *Dómne, bine-cuvintéză.* Și îndată cădește Icóna Mântuitoriuluĭ Christos și a Născĕtóreĭ de Dumnedeŭ, și pre cel maĭ mare la locul luĭ, și intrând el în sântul Altariŭ, și stând înaintea sânteĭ Mese, însemnéză cu cădelnița crucișs de 3-orĭ. După acésta dice cu glas mare așa: *Mărire sânteĭ, și ceĭ de o ființă, și de viață făcĕtóreĭ și nedespărțiteĭ Treimĭ, tot-déuna, acum și pururea, și în vecĭ vecilor.* Și începe cel maĭ mare, saŭ Eclisiarhul: Amin. Veniți să ne închinăm Impĕratuluĭ nostru Dumnedeŭ; jos și cu glas lin. Apoĭ adoua óră puțin maĭ sus: Veniți să ne închinăm, și să cădem la Christos Impĕratul nostru Dumnedeŭ; ĭar a treia óră cu glas și maĭ înalt așa: Veniți să ne închinăm, și să cădem la însușĭ Christos Impĕratul și Dumnedeul nostru. Apoĭ osebit: Veniți să ne închinăm, și să cădem înaintea luĭ. Și îndată începe cel maĭ mare, saŭ Eclisiarhul, cu glas maĭ înalt, pe glas al 8-lea: Bine-cuvintéză, suflete al meŭ, pre Domnul,

rar și cu cântare dulce, și cântă și ceĭ-lalțĭ frați. Și pripéla : *Bine eștĭ cuvêntat, Dómne.* Apoĭ adoua óră cântăreții de la corul drept : Dómne Dumnedeul meŭ, măritu-te-aĭ fórte; și pripéla: Bine eștĭ cuvêntat, Dómne, cu glas ușor, ajutorind cu glasul și ceĭ-lalțĭ frați împreună. Iar Preotul cu Paraeclisiarhul es din sântul Altariŭ, și fac 3 închinăciunĭ înaintea sântelor Ușĭ, și întorcêndu-se fac închinăciune înaintea celuĭ maĭ mare ; apoĭ spre amândouĕ stranele câte una ; și merg și staŭ la locurile sale.

Acestea se fac fiind Preotul îmbrăcat în felon, ĭar Diaconul în stihariŭ.

Iar când încep a cânta : Tóte cu înțelepciune le-aĭ făcut, și : Mărire ție, Dómne, celuĭ ce aĭ făcut tóte, atuncea Preotul merge înaintea Ușilor celor Imperătești cu Epitrahilul, și stând cu capul descoperit, cetește rugăciunile Vesperineĭ. Iar după sfârșitul Psalmuluĭ, dice ectenia cea mare : Cu pace Domnuluĭ să ne rugăm. Și după ectenie Ecfonis : Că ție sĕ cuvine. Decĭ cântăm Psaltirea, pe glas al 8-lea : Catizma cea dintĕiŭ : Fericit bărbatul, Antifonul cel dintĕiŭ ; ĭar al doilea și al treilea Antifon cântăm pe glasul dileĭ. Și după sfârșitul fieste-căruia Antifon ectenia cea mică, și Ecfonis. După ântĕiul Antifon : Că a ta este stĕpânirea ; după al doilea : Că bun și iubitoriŭ de ómenĭ; ĭar cântându-se și al treilea Antifon, ese Diaconul, și puind metanie la cel maĭ mare, intră în sântul Altariŭ, și merge cu dênsul și Preotul cel de rând și luând Diaconul stiharul seŭ și orariul, ĭa bine-cuvêntare de la Preot, și sĕrutându-ĭ drépta, sĕ îmbracă în stihariŭ după obiceiŭ, și dice ectenia cea maĭ de pre urmă, ĭar Preotul ecfonis : Că tu eștĭ Dumnedeul nostru; ĭar după sfârșitul obicĭnuiteĭ Stihologhiĭ, face canonarhul metanie, și spune glasul Octoihuluĭ, saŭ al Mineiuluĭ. Iar noĭ cântăm : Dómne strigat-am, pe glasul Octoihuluĭ ce se va întâmpla. Iar Preotul stă la locul seŭ cel obicĭnuit, și când încep a cânta : Dómne strigat-am, atuncea cădește Preotul, saŭ Diaconul, precum este obiceiul, și întorcêndu-sĕ pune cadelnița la locul eĭ, făcênd închinăciune la cel maĭ mare. Iar noĭ punem Stihurĭ 10, de la : Scóte din temniță sufletul meŭ ; și cântăm Stihirile Invierei ale glasuluĭ al

3-lea, ale Rĕsărituluĭ 4, și ale sântuluĭ din Mineiŭ 3. Mărire: a sântuluĭ, de are; ĭar de nu: Mărire și acum: a Născătóreĭ, după glasul de rând. Și când ḑicem Stihul: Că s'a întărit mila luĭ preste noĭ, cântând amândouĕ stranele împreună, atuncea Preotul face metanie celuĭ maĭ mare, și intrând în sântul Altariŭ, sĕ îmbracă în felon, noĭ cântând: Mărire. Și îndată fac Eșirea, deschiḑând sântele Ușĭ, înainte mergênd cu douĕ sfeșnice aprinse; ĭar Diaconul ținînd cădelnița și după dênsul Preotul avênd felonul în jos. Și stă Preotul în mijlocul Bisericeĭ în dreptul sântelor Ușĭ; ĭar Diaconul stă dea drépta Preotuluĭ puțin maĭ de o parte, și plecându-sĕ ținînd orariul cu treĭ degete ale mâneĭ drepte, ḑice încet, numaĭ cât ar auḑi Preotul: Domnuluĭ să ne rugăm; ĭar Preotul în taĭnă ḑice rugăciunea: Séra și diminéța și amiaḑă-ḑi; și după rugăciune rădicându-sĕ, Diaconul arătând către rĕsărit cu orariul, țindu-l cu treĭ degete ale mâneĭ drepte, ḑice către Preot: Bine-cuvintézĕ, stĕpâne, sânta intrare. Iar Preotul bine-cuvintézĕ spre rĕsărit ḑicênd: Bine-cuvêntată este intrarea sânților tĕĭ, Dómne. Apoĭ Diaconul merge și cădește sântele Icóne, și pre cel maĭ mare, și stranele după obiceiŭ. Iar sfârșindu-se Stihira, merge Diaconul în mijloc, și cădind crucișĭ, strigă: Înțelepciune dréptă! Și noĭ cântăm: Lumină lină; ĭar cetețul luând sfeșnicile merge înainte până la sântele Ușĭ. și Diaconul intrând în lăuntrul sântuluĭ Altariŭ, cădește sânta Masă. Iar Preotul, închinându-se înaintea sântelor Ușĭ și sĕrutându-le pre ele, intră și sĕ închid sântele Ușĭ. Iar după ce sĕ sfârșește: Lumină lină, ḑice Diaconul: Să luăm aminte. Preotul Pace tuturor. Și ĭarășĭ Diaconul: Înțelepciune, să luăm aminte. Iar canonarhul făcênd metanie la cel maĭ mare, spune Prochimenul, și stihurile. Iar clericiĭ cântă Prochimenul ḑileĭ, pre glas al 6-lea: Domnul s'a împĕrățit, întru podóbă s'a îmbrăcat; Stih: Imbrăcatu-s'a Domnul întru putere și s'a încins. Stih: Pentru că a întărit lumea, carea nu sĕ va clăti. Stih: Caseĭ tale sĕ cuvine sânțenie, Dómne, întru lungime de ḑile. Și ĭarășĭ: Domnul s'a împĕrățit; ĭar canonarhul, avênd mânile sale strânse la pĭept, stă în mijlocul Bisericeĭ, așteptând sfârșitul Prochimenuluĭ; și

făcênd închinăciune, sĕ duce la locul seŭ. După acésta esă Diaconul și stând la obicĭnuitul loc ḑice ectenia: Să ḑicem toți din tot sufletul; și Preotul Ectonis: Că milostiv și iubitoriŭ de ómenĭ; și după Ecfonis ḑice cel maĭ mare, saŭ cetețul cel rânduit: Invrednicește-ne, Dómne; și ĭarășĭ Diaconul: Să plinim rugăciunile nóstre. Și Preotul Ectonis: Că bun și iubitoriŭ de ómenĭ; apoĭ: Pace tuturor; și Diaconul: Capetele nóstre Domnuluĭ să le plecăm. Și Preotul ḑice rugăciunea în taĭnă. Apoĭ Ecfonis: Fie stăpânirea împĕrățieĭ tale; și așa esă Preotul cu Diaconul, pre ușa cea despre miaḑă-nópte, mergênd înaintea lor cu douĕ sfeșnice, și Diaconul cu cădelnița, ĭar cântăreții merg pre urma lor și cântă Stihira hramuluĭ; și eșim în tinda bisericeĭ. Și acolo cădește Diaconul sântele Icóne, și pre cel maĭ mare și corurile după rânduélă; și stă fiește-carele la locul seŭ; și după sfârșitul Stihirilor: Mărire și acum: a Născĕtóreĭ. Și după acésta ḑice Diaconul întru auḑul tuturor rugăciunea acésta: Mântuește, Dumneḑeule, poporul teŭ, până în sfârșit. Corul: Dómne miluește, de 40 de orĭ. Diaconul: Incă ne rugăm pentru bine-credinciosul. Corul: Dómne miluește, de 30 de orĭ. Incă ne rugăm pentru Arhiepiscopul nostru, saŭ Episcopul, (cutare), ĭar în Monastire, și pentru Arhimandritul nostru, (cutare). Corul: Dómne miluește, de 8-orĭ. Diaconul: Incă ne rugăm, ca să păzĭască sânt lăcașul acesta. Corul: Dómne miluește, de 3-orĭ. Incă ne rugăm ca să auḑă Domnul Dumneḑeŭ glasul. Corul: Dómne miluește, de 3-orĭ. După acésta ḑice Preotul: Auḑi-ne pre noĭ, Dumneḑeule. Corul. Amin. Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele nóstre Domnuluĭ să le plecăm. Și plecându-șĭ toțĭ capetele, Preotul sĕ întórce cu fața spre apus, și ḑice cu glas mare: Stĕpâne mult milostive; și după terminarea rugăciuneĭ, noĭ ḑicem: Amin. (Iar până sĕ sevêrșesc acestea afară, Paraeclisiarhul, saŭ alt frate, pune Tetrapodul cel mic în mijlocul Bisericeĭ, și pre dênsul pune un vas cu grâŭ, și cu 5 pânĭ, și despre Corul drept un văsușor cu unt-de-lemn, ĭar despre Corul stâng un văsușor cu vin). Și intrând în Biserică, cântăm și cele-lalte Stihirĭ ale Invierieĭ, care sînt după alfa-

vita, cu stihurile lor. Iar cetețiĭ merg cu sfeșnicile, și le pun de-amândouĕ părțile Tetrapoduluĭ, carele este gătit în mijlocul Bisericeĭ. Și după sfârșitul Stihóvneĭ, ḑice cel maĭ mare: Acum sloboḑește; și cetețul: Sânte Dumneḑeule; după Tatăl nostru: Ecfonis: Că a ta este împĕrăția; și noĭ cântăm Tropariul, glas 1: Născătóre de Dumneḑeŭ fecĭóră, de 3-orĭ. Atuncea Diaconul luând bine-cuvêntarea de la Preot, cădește împrejur Tetrapodul, pre carele staŭ cele 5 pânĭ, apoĭ pre cel maĭ mare, la locul luĭ, și pre Preot, și ĭarășĭ Tetrapodul numaĭ de 'naainte. Și ḑice cel maĭ mare, saŭ Preotul, rugăciunea cu glas mare: Dómne Iisuse Christóse Dumneḑeul nostru; și râdicând o pâne, însemnéză cu dênsa pre cele-lalte pânĭ; și când ḑice: Insuțĭ bine-cuvintéză (și arată cu drépta spre pânĭ) pânile acestea; asemenea (spre grâŭ, și spre vin, și spre untul-de-lemn), grâul, vinul, și untul-de-lemn. Și după sfârșitul rugăciuneĭ, și după: Amin, cântăm: Fie numele Domnuluĭ, de 3-orĭ, pe glas al 7-lea; apoĭ Psalmul 33: Bine voiŭ cuvênta pre Domnul; și-l cetim până la: Bogațiĭ aŭ sĕrăcit. (Acest stih îl cântăm pre glas, al 6-lea). Iar Preotul merge și stă înaintea Ușilor celor împĕrătești, căutând spre apus. Și după sfârșitul Psalmuluĭ, ḑice: Bine-cuvêntarea Domnuluĭ preste voĭ, și cetețul: Amin. Și începerea cetireĭ. Și Preotul: Pentru rugăciunile Sânților Părinților noștri; și sĕ desbracă Preotul și Diaconul de sântele Veștminte și es; și așa șed fiește-carele la locul seŭ.

In știință să fie, că din Dumineca sântelor Paștĭ, până la Dumineca tuturor sânților, după bine-cuvêntarea pânilor, sĕ cetesc Faptele sânților Apostolĭ; ĭar în cele-lalte Dumineckĭ, preste tot anul, sĕ cetesc cele șépte epistole catolice ale Apostolilor, și patru-spre-ḑece epistole ale sântuluĭ Apostol Pavel, și Apocalipsul sântuluĭ Apostol Ión Teologul.

Iar séra după luarea pâneĭ, și după gustarea vinuluĭ, ce s'a bine-cuvêntat la Litie cu rugăciunea Preotuluĭ, dintru acea oră, nicĭ cum să nu îndrăznĭască cineva a gusta ceva după aceĭa, pentru împărtășirea sântelor prea curatelor a luĭ Christos taine.

Iar o sfărâmare ca acésta a pâneĭ, și gustarea de vin o fa-

cem din ḍiua dintĕiŭ a luneĭ luĭ Septemvrie, până la 25 de ḍile a luneĭ luĭ Martie. Iar în privigherile cele de vară, pânile cele bine-cuvêntate le împărțim la Trapeză, și maĭ 'nainte de gustare, le mâncăm pre ele.

Iar pânile cele bine-cuvêntate aŭ multe feliurĭ de darurĭ: adecă potolesc lungórea, bêndu-se cu apă, și frigurile gonesc, și tótă neputința, și tótă bóla tămăduesc; ĭar spre acestea și șórecĭĭ gonesc de la roduri, și pre altele supărătóre le isgonesc.

Iar după cetirea Faptelor Apostolilor, esă Paraeclisiarhul, și tócă și trage tóte clopotele.

Și sculându-sĕ cel maĭ mare, și toțĭ frațiĭ, ḍice: Amin. Mărire întru ceĭ de sus luĭ Dumneḍeŭ, de 3-orĭ. Dómne, buzele mele veĭ deschide, de 2-orĭ. Și ḍice ceĭ șése Psalmĭ cu blând și lin glas. Și după ceĭ treĭ Psalmĭ: Mărire și acum, Aliluĭa, de 3-orĭ. Dómne miluește, de 3-orĭ. Mărire și acum; Dómne Dumneḍeul mântuireĭ mele; atuncea Preotul în Epitrahil, ĭar aiurea și în felon, cetește rugăciunile Utrenieĭ stând înaintea sântelor Uși cu capul descoperit. Iar după sfârșitul celor șése Psalmĭ: Mărire și acum, Aliluĭa, de 3-orĭ. Si ḍice ectenia cea mare: Cu pace Domnuluĭ să ne rugăm. Și după Ecfonis, merge și stă la locul seŭ; ĭar canonarhul cel rânduit, cel ce și Prochimenul de séra a spus, făcênd metanie la cel maĭ mare, ḍice: Dumneḍeŭ este Domnul, cu stihurile luĭ, în glasul ce va fi de rând. Și cântăm Tropariul Inviereĭ, de 2-orĭ. Mărire: al sântuluĭ, Și acum: a Născătóreĭ (Inviereĭ) după glasul Troparuluĭ sântuluĭ, de are; ĭar de nu: Mărire și acum: a Născătóreĭ, după glasul de rând. Și îndată Corul ḍice: Dómne miluește, de 3-orĭ. Mărire Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh; ĭar cetețul: Si acum. Apoĭ cetește Catisma: Mărturisi-mĕ-voiŭ ție Dómne. Și după sfârșitul fiește-căria Catisme, esă Preotul înaintea sântelor Uși și ḍice ectenia cea mică și Ecfonis după obiceiŭ. Si cântăm: Șeḍêndele Inviereĭ, stihira cea dintĕiŭ fără stih; apoĭ pripéla: Scólă-te Dómne Dumneḍeul meŭ, înalțe-sĕ mâna ta; și ceea-laltă Șeḍêndă. Mărire și acum: a Născĕ-

tóreĭ. Si după acésta sĕ cetește tălcuirea Evangheliei. Apoĭ Catisma și după Catismă: Șeḍênda a 2-a, ḍicênd cea dintĕiŭ fără stih; apoĭ pripéla: Mărturisi-mĕ-voiŭ ție Dómne; și cântăm cela-lalt tropariŭ al Șeḍêndeĭ. Mărire și acum: a Născĕtóreĭ; și cetirea. Apoĭ cântăm: Fericiții ceĭ fără prihană, pe glas al 5-lea, la care cădește Preotul. Și după: Fericiții ceĭ fără prihană, nu ḍicem: Mărire și acum, ci îndată: Troparele, Soborul Ingeresc, *Ipacoi* al glasuluĭ, și cetirea; apoĭ Antifónele glasuluĭ, la care esă aprinḍĕtoriul de candele, și lovește în clopot; ĭar Preotul și Diaconul intrând în Altariŭ sĕ îmbracă după obiceiŭ, și ḍice Diaconul: Să luăm aminte, înțelepciune. Iar canonarhul spune Prochimenul glasuluĭ. Si după sfêrșitul Prochimenuluĭ, Diaconul: Domnuluĭ să ne rugăm; Preotul: Că sânt'eștĭ Dumneḍeul nostru. Corul: Amin. Și Diaconul: Tótă suflarea să laude pre Domnul. Stih: Lăudați pre Dumneḍeŭ întru sânțiĭ luĭ, lăudați pre el întru tăria puterei luĭ. Iar Diaconul ḍice: Si pentru ca să ne învrednicim noĭ a asculta sânta Evanghelie, pre Domnul Dumneḍeŭ să-l rugăm. Corul: Dómne miluește, de 3-orĭ. Diaconul: Cu înțelepciune drépță să ascultăm sânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Corul: Si duhuluĭ teŭ. După acésta Preotul numește pre Evanghelist, de la carele este Evanghelia. Corul: Mărire ție, Dómne, Mărire ție. Diaconul: Să luăm aminte; și cetește Preotul Evanghelia Invierei cea de rând. După Evanghelie, Corul ĭarăși ḍice: Mărire ție, Dómne, Mărire ție. După acésta ḍicem: Inviarea luĭ Christos vĕḍênd; și Psalmul 50; și cetindu-se acestea, esă Preotul prin sântele Ușĭ cu Evanghelia, ținḍu-o la pĭeptul seŭ, mergênd înaintea luĭ de amândouĕ laturile cu douĕ sfeșnice cu tăcliĭ aprinse, și viind în mijlocul Bisericeĭ, o pune pre scaunul cel gătit, și staŭ sfeșnicele de amândouĕ părțile scaunuluĭ. Si merge întĕiŭ cel maĭ mare singur, și face douĕ închinăciunĭ, și apoĭ sĕrută Evanghelia, și ĭarăși face o închinăciune, nu până la pământ face închinăciunile, ci micĭ, plecându-și capul, până ce va ajunge cu mâna la pământ; pentru că în Duminicĭ și în Praznicile stĕpânești, și în tóte cele 50 ḍile după Paștĭ, închinăciunĭ cu genunchele la pământ nu sĕ fac. Și dacă sĕ închină cel maĭ mare și sĕrută Evanghelia, face chip

de închinăciuni, adecă: plécă capul puțin spre Corul stâng și spre cel drept, și sĕ duce la locul luĭ. Apoĭ și frațiĭ toțĭ merg câte doĭ câte doĭ după rânduéla lor, făcênd și eĭ asemenea maĭ întĕiŭ douĕ închinăciuni, sĕrută sânta Evanghelie, și ĭarăși o închinăciune; apoĭ plécă capetele spre cel maĭ mare și spre Corul stâng. Si după ce sĕrută toțĭ, și după Psalmul 50, cântăm: Mărire: Pentru rugăciunile Apostolilor; Și acum: Pentru rugăciunile Născĕtóreĭ de Dumnedĕŭ; apoĭ: Miluește-mĕ, Dumnedeule, și stihira Inviereĭ, glas al 6-lea: Inviind Iisus din mormênt; ĭar după sĕrutarea sânteĭ Evangheliĭ, însemnéză Preotul spre frațĭ cu sânta Evanghelie, și intră în sântul Altariŭ. Si Diaconul stând la obicĭnuitul loc dice rugăciunea: Mântuește, Dumnedeule, poporul tĕŭ; ĭar noĭ: Dómne miluește, de 12-orĭ. Si Preotul Ecfonis: Cu mila și cu îndurările; și după Amin, începem Irmosul canonuluĭ Inviereĭ. Si cântăm canonul Inviereĭ cu Irmosul pe 4. Irmosul odată și al Cruceĭ Inviereĭ pe 3 și al Născĕtóreĭ de Dumnedĕŭ pe 3 și la Mineiŭ pe 4. Si către Tropariul cel dintĕiŭ al Inviereĭ, dicem pripéla: Mărire, Dómne, sânteĭ Inviereĭ tale; ĭar spre cele-lalte tropare, dicem stihurile din Psaltire: Să cântăm Domnuluĭ (sunt scrise în Irmologhion). Si după plinirea cântăreĭ a 3-a, Diaconul dice ectenia cea mică; și Preotul Ecfonis din lăuntrul Altariuluĭ: Că tu eștĭ Dumnedeul nostru; și sĕ desbracă Preotul de veștmintele preoțești, și eșind stă la locul luĭ după obiceiŭ; apoĭ Condacul și Ședênda sântuluĭ din Mineiŭ, și cetire. După a 6-a Cântare, Preotul dice ectenia cea mică înaintea sântelor Ușĭ, și Ecfonis: Că tu eștĭ Impĕratul păceĭ; apoĭ Condacul Inviereĭ și Icos. Si cetim Prologul. In știință să fie și de acésta: Că tot-déuna după sfârșitul Cântăreĭ a 8-a, când va începe Cântarea a 9-a, toțĭ facem închinăciuni grăind: Să lăudăm, bine să cuvêntăm; apoĭ Irmosul de la 8-a Cântare Catavasie. Iar Preotul și Diaconul se îmbrac după obiceiŭ, și după sfârșitul Cântăreĭ a 8-a cădind sânta Masa, dice Diaconul cu mare glas: Pre Născĕtórea de Dumnedĕŭ și Maica lumineĭ întru cântărĭ sa o mărim; și noĭ cântăm în stihurĭ cântarea a 9-a, cu glas înalt: Mărește, suflete al meŭ, pre Domnul; și: Ceea ce eștĭ maĭ

cinstită; și facem și câte o închinăciune mică, după fiește-care cântare. Iar Preotul, saŭ Diaconul, cădește sântul Altariŭ și tótă Biserica și pe frați. După a 9-a Cântare sĕ întórce, și dând cadelnița, ḑice ectenia cea mică; și Preotul Ecfonis: Că pre tine te laudă tóte puterile cerești: Apoĭ ḑice Diaconul: Sânt este Domnul Dumneḑeul nostru, pe glasul ce sĕ va întâmpla. Stih 1: Că sânt este Domnul Dumneḑeul nostru; Stih 2: Preste tot poporul Dumneḑeul nostru. Preotul stă la obicĭnuitul seŭ loc. După acésta Luminânda Invierei (odată); apoĭ: Mărire: a Sântuluĭ, de are; Și acum: a Născătórei Invierei. La Laude: Tótă suflarea, pe glasul ḑilei, și punem stihiri 8 și cântăm stihirile Invierei din Octoih 4, și ale Rĕsărituluĭ 4. Iar după ce se ḑice: Tótă suflarea să laude pre Domnul, sĕ împreună amândouĕ corurile și cântă și pripelele acestea: 1. Scólă-te, Dómne Dumneḑeul meŭ; a 2: Mărturisi-mĕ-voiŭ ție Dómne; Mărire: Stihira Evangheliei, cea de rând; Și acum: a Născătórei, cea de la glas al 2-lea: Prea bine-cuvêntată eștĭ. (Acésta o cântăm pe glasul Mărirei Laudelor). Doxologia cea mare. Apoĭ Tropariul Invierei, unul din douĕ, a luĭ glas al 4-lea: Astă-ḑĭ mântuirea a tótă lumea; saŭ a luĭ glas al-lea 8: Inviat-aĭ din mormênt; apoĭ Preotul, saŭ Diaconul ḑice ectenia: Miluește-ne pre noĭ, Dumneḑeule; și Ecfonis: Că milostiv. După acésta: Să plinim rugăciunile nóstre. Ecfonis: Că Dumneḑeul milelor: Preotul: Pace tuturor. Corul: Și duhuluĭ teŭ. Diaconul: Capetele nóstre Domnuluĭ să le plecăm. Preotul rugăciunea în taĭnă; apoĭ Ecfonis: Că ție sĕ cade a ne milui. După acésta: Înțelepciune. Corul. Bine-cuvintéză. Preotul: Cel ce este bine-cuvêntat. Corul. Amin. Intărește Dumneḑeule. După acésta Preotul: Prea sântă Născătóre de Dumneḑeŭ. Corul. Ceea ce eștĭ maĭ cinstită; și cele-lalte după obiceiŭ, și apolisul, și: Mulți anĭ. Apoĭ facem eșire în tinda bisericei, cântând stihira singur glasul, după obiceiŭ, și învĕțătura luĭ Teodor Studitul. Și după cetire, Tropariul sântuluĭ Teodor, glas al 8-lea: Al ortodoxiei Îndreptătoriule, și ora 1. La 1-a oră, Tropariul Invierei; Mărire: a Sântuluĭ, de are; ĭar de nu, Și acum: a Născătórei oreĭ; după Tatăl nostru: Condacul Invierei; și apolisul cel desĕvêrșit. La Liturghie: Fericirile Octoihuluĭ, pe 8. După intrare, Tropariul Invierei, apoĭ al hramuluĭ, și al sântuluĭ de rând și al altuĭ sânt de are; Condacul Invierei, și al hramuluĭ; Mărire: al Sântuluĭ de are, Și acum: al hramuluĭ Născătórei de Dumneḑeŭ. Iar unde nu este hramul Născătórei, și acum: Condacul: Ceea ce eștĭ folositóre creștinilor. Iar al

hramuluĭ luĭ Christos, Tropariul și Condacul, Dumineca la Liturghie nu-l ḑicem preste tot anul, pentru că întîmpină al Invierei. Prochimen, Apostol, Aliluĭa, și Evanghelia glasuluĭ, și a Sântuluĭ de are. Comunicânda: Lăudaţĭ pre Domnul din ceriurĭ; și a Sântuluĭ de are.

In știință să fie, că la cântarea Privegherei de tótă nóptea, când sĕ face Polieleŭ, și cântă Psalmiĭ: Lăudaţĭ numele Domnuluĭ, și: Mărturisiți-vĕ Domnuluĭ, atuncea sĕ pune Analogul în mijlocul Bisericei, și pre dînsul sĕ pune Icóna praznicului Domnesc, ce să prăznuește întru acea ḑi, saŭ a Născătórei de Dumneḑeŭ, saŭ a Sântuluĭ, saŭ a Sânteĭ. Și sĕ îmbracă cel maĭ mare în felon și toţĭ Preoţiĭ în felóne după obiceiŭ, și eșind din Altariŭ prin Ușile Impĕrătești, staŭ câte doĭ împrejurul Analoguluĭ. Și împarte luminĭ, întĕiŭ la cel maĭ mare, apoĭ la Preoţĭ, și la ceĭ ce staŭ în sânta Biserică. Iar după împărțirea lumânărilor, ĭa cel maĭ mare cadelnița, și Diaconul merge înaintea luĭ cu o făclie aprinsă, căḑește întĕiŭ împrejur Icóna cea de pre Analog, și mergênd în Altariŭ, căḑește sânta Masă și tot Altariul, și în Biserică sântele Icóne tóte, apoĭ pre Preoţiĭ ceĭ ce staŭ împrejur, și pre cântăreţiĭ din partea dréptă și din stânga. După acésta și pre tot poporul și ĭarăși sântele Uși, și numaĭ cele douĕ Icóne: a luĭ Christos și a Născătórei și Analogul. In timpul acela sĕ cântă: Mărimurile, cu Psalmiĭ ceĭ aleși aĭ luĭ David. După acea obicĭnuită cântare, ḑice Diaconul ectenia cea mică, și sĕ cântă: Șeḑêndele. Și intrând toţĭ Preoţiĭ în sântul Altariŭ, sĕ dezbracă de sântele veștminte; numaĭ Preotul cel de rând rĕmâne îmbrăcat pentru cetirea Evangheliei.

In știință să fie, că și Dumineca la Utrenie, când se cântă Catizma, fără Polileleŭ, Fericiţĭ ceĭ fără prihană, și după ea: Soborul Ingeresc, și într'alte ḑile când sĕ cântă: Mărimu-te pre tine, fără priveghere, și atuncea Preotul cu Diaconul numaĭ sĕ îmbracă în sântele veștminte și Diaconul ĭa sfeșnicul cu făclia aprinsă, ĭar Preotul cadelnița, și căḑește sânta Masă și tot Altariul, apoĭ esă prin Ușa cea despre amiaḑă nópte și căḑește sântele Uși cele Impĕrătești, și sântele Icóne, și Analogul, apoĭ pre cel maĭ mare, și tótă Biserica, după obiceiŭ. Si ĭarăși intră pre Ușa despre amiaḑă-ḑi.

RANDUEALA

VESPERINEĬ

Intrând Preotul în sânta Biserică, sĕ închină de 3 orĭ și mergênd înaintea Ușilor Impĕrătești și puind Epitrahilul pe grumazĭ, ḑice:

Bine-cuvêntat este Dumneḑeul nostru, totdéuna, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor.

Ceteṭul Amin.

Mărire ṭie, Dumneḑeul nostru, mărire ṭie. Împĕrate ceresc; Sânte Dumneḑeule; Prea Sântă Treime; Și după: Tatăl nostru, Preotul, Ecfonisul:

Că a ta este împĕrăṭia și puterea și mărirea a Tatăluĭ, și a Fiiuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor.

Ceteṭul: Amin.

Dómne miluește, de 12 orĭ. Mărire și acum; Veniṭĭ să ne închinăm, de 3 orĭ.

Și Psalmiĭ oreĭ a noua. Dar fiind-că în Biserică nu se face apolisul oreĭ a noua, ci numaĭ când se citește în portic (prid-

vor); apoĭ Preotul îndată după rugăciunea cea de la sfîrșitul oreĭ, luându-șĭ ĭarășĭ Epitrahilul pe grumaziĭ sĕĭ, dice: Binecuvêntat este Dumnedeul nostru; trăgênd tot-deodată și perdeaua Ușilor Impĕrătești; ĭar corul dicênd: Amin; Cetețul dice: Veniți să ne închinăm, de 3 orĭ, Psalmul 103: Binecuvintézĕ suflete al meŭ. In acest timp, Preotul stând înaintea sântelor Ușĭ, cu capul descoperit, citește rugăciunile Vesperineĭ:

RUGACIUNEA 1.

Dómne, îndurate și milostive, îndelung răbdătoriule și mult milostive, ascultă rugăciunea nóstră și ĭa aminte glasul cererei nóstre; fă cu noĭ semn spre bine; îndreptézĕ-ne pre noĭ la calea ta, ca să umblăm întru adevĕrul tĕŭ; veselește inimile nóstre, ca să ne temem de numele tĕŭ cel sânt, pentru că mare eștĭ tu, și facĭ lucrurĭ minunate, tu singur eștĭ Dumnedeŭ, și nu este asemenea ție între dumnedeĭ, Dómne, puternic întru milă și bun întru tărie, spre a ajuta și a mângăia și a mântui pre toți ceĭ ce nădăjduesc întru numele tĕŭ cel sânt.

Că ție se cuvine tótă mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭ vecilor, Amin.

RUGACIUNEA 2.

Dómne, nu cu mânia ta să ne mustri pre noĭ, nicĭ cu urgia ta să ne certĭ pre noĭ; ci fă cu noĭ după mila ta, Vindecătoriule și tămăduitoriule al sufletelor nóstre. Îndreptézĕ-ne pre noĭ la limanul voĭeĭ tale;

luminéză ochiĭ inimilor nóstre, spre cunoștința adevĕruluĭ tĕŭ; și ne dărueste noĭ cela-lalt timp al ḑileĭ de acum în pace și fără de pĕcat, și tot timpul vieţeĭ nóstre, prin rugăciunile prea sânteĭ Născĕtóreĭ de Dumneḑeŭ și ale tuturor sânţilor.

Că a ta este stăpânirea, și a ta este împĕrăţia, și puterea și mărirea, a Tatăluĭ, și a Fiiuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

RUGACIUNEA 3.

Dómne, Dumneḑeul nostru, adu-ţi aminte de noĭ pĕcătoșiĭ și nevredniciĭ robiĭ tĕĭ, când chiemăm numele tĕŭ cel sânt, și să nu ne rușinezĭ pre noĭ de la așteptarea mileĭ tale; ci ne dărueste noĭ, Dómne, tóte cererile cele către mântuire; și ne învredniceste să te iubim și să ne temem de tine din tótă inima nóstră, și să facem întru tóte voia ta.

Că bun și iubitoriŭ de ómenĭ Dumneḑeŭ eștĭ, și ţie mărire înălţăm, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

RUGACIUNEA 4.

Cela ce cu cântărĭ fără de tăcere și cu doxologiĭ fără de încetare eștĭ lăudat de sântele Puterĭ, umple gura nóstră de lauda ta, ca să dăm mărire numeluĭ tĕŭ celuĭ sânt; și ne dă noĭ parte și sórtă cu toţĭ ceĭ ce se tem de tine întru adevĕr și păzesc poruncile tale,

prin rugăciunile prea sânteĭ Născătóreĭ de Dumnedeŭ și ale tuturor sânților tĕĭ.

Că ție sĕ cuvine tótă mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

RUGACIUNEA 5.

Dómne, Dómne, cela ce cu palma ta cea prea curată cuprinḑi tóte, care îndelung rabḑi pentru noĭ toți, și-ți pare rĕŭ de rĕutățile nóstre, adu-ți aminte de îndurările tale și de mila ta; cercetéză-ne pre noĭ întru bunătatea ta și ne dă cu darul tĕŭ, ca și în cela-lalt timp al ḑileĭ de acum să scăpăm de meșteșugirile viclénuluĭ, cele de multe feluri, și fără de bântuélă păzește viața nóstră cu darul Duhuluĭ tĕŭ celuĭ întru tot sânt.

Cu mila și cu îndurările și cu ĭubirea de ómenĭ a unuia născut Fiiuluĭ tĕŭ, cu care împreună bine eștĭ cuvêntat, cu prea sântul, și bunul și de viață făcĕtoriul tĕŭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

RUGACIUNEA 6.

Dumnedeule cel mare și minunat, care cu bunătatea cea nespusă și cu pronia cea mare chivernisești tóte, și ne-aĭ dăruit noî bunătăți lumești, și aĭ chiezășuit noî împĕrăția cea făgăduită prin bunătățile cele făgăduite noî; cela ce ne-aĭ făcut cale și în partea cea trecută a ḑileĭ, ca să ne abatem de la orĭ-ce rĕŭ, dăruește-ne ca și cea rĕmasă să o plinim fără de prihană înaintea sânteĭ mărireĭ

tale, ca să te lăudăm pre tine, Dumnedeul nostru, cel singur bun și iubitoriŭ de ómeni.

Că tu eștĭ Dumnedeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

RUGACIUNEA 7.

Dumnedeule cel mare și prea înalt, cela ce singur aĭ nemurire, și lăcuești întru lumina cea neapropiată, care aĭ făcut tótă făptura întru înțelepciune, cela ce aĭ despărțit între lumină și între întunerec și aĭ pus sórele spre stĕpânirea ḑileĭ, și luna și stelele spre stĕpânirea nopțeĭ; care ne-aĭ învrednicit pe noĭ pĕcătoșiĭ și în ora de acum, a întîmpina fața ta întru mărturisire și a-țĭ aduce laudă de séră, însuțĭ Iubitoriule de ómeni, îndreptézĕ rugăciunea nóstră ca o tămâe înaintea ta, și o primește ca o mirézmă cu bun miros, și ne dă noĭ séra de acum și nóptea ce vine, pacĭnică. Imbracă-ne cu arma luminеĭ; ferește-ne de frica nopțeĭ, și de tot lucrul ce umblă întru întunerec. Și ne dărueste somn spre odihna neputințeĭ nóstre, scutit de orĭ-ce nălucire diavoléscă. Așa, Stĕpâne, dătătoriule de bunătățĭ, ca și întru așternuturile nóstre umilindu-ne, să amintim nóptea numele tĕŭ, și cu gândirea poruncilor tale luminându-ne, să ne sculăm întru bucurie sufletéscă, spre lauda bunătățeĭ tale, aducênd rugăciunĭ și cererĭ milostivireĭ tale, pentru pĕcatele nóstre și ale tot poporuluĭ tĕŭ, pre care prin rugăciunile prea sânteĭ Născĕtóreĭ de Dumnedeŭ, întru milă îl cercetézĕ.

Că bun și iubitoriŭ de ómenĭ Dumnedeŭ eștĭ, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor, Amin.

Și după ce se sĕvêrșește obicĭnuitul Psalm, dice Preotul ectenia. Iar de este Diacon, eșind el prin ușa despre miadănópte și stând la locul cel obicĭnuit, dice:

Cu pace Domnuluĭ să ne rugăm. Corul: Dómne miluește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor nóstre, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru pacea a tótă lumea, pentru bună starea sântelor luĭ Dumnedeŭ Bisericĭ și pentru unirea tuturor, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru sânta Biserica acésta, și pentru ceĭ ce cu credință, cu bună cucernicie și cu frica luĭ Dumnedeŭ intră într'însa, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru Prea sânțitul Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru (cutare) și pentru cinstita preoție și întru Christos diaconie, și pentru tot clerul și poporul, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru bine-credinciosul și de Christos iubitoriul Regele nostru (cutare), și pentru tótă curtea și ostașiĭ luĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să-ĭ ajute și să-ĭ supue sub picióréle luĭ pre tot vrăjmașul și împrotivnicul, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru sânt Lăcașul acesta, țara acésta și pentru tóte cetățile și satele, și pentru ceĭ ce cu credință locuesc într'însele, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea aeruluĭ, pentru îmbelșugarea ródelor pământuluĭ și pentru timpurĭ pacĭnice, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ceĭ ce umblă pre ape, pentru ceĭ ce călătoresc, pentru ceĭ bolnavĭ, pentru ceĭ ce se ostenesc, pentru ceĭ robițĭ și pentru mântuirea lor, Domnuluĭ să ne rugăm.

Aicea se pun ectenii pentru osebite cereri, ce sunt aședate la sfîrșitul cărțeĭ.

Pentru ca să ne izbăvim noĭ de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnuluĭ să ne rugăm.

Apără, mântuește, miluește și ne păzește pre noĭ, Dumnedeule, cu darul tĕŭ.

Pre prea sânta Curata, prea bine-cuvêntata, mărita, stĕpâna nóstră Născĕtórea de Dumnedĕŭ și pururea Fecióra Maria, cu toți sânții pomenindu-o, pre noi înșine, și unul pre altul, și tótă viața nóstră luĭ Christos Dumnedĕŭ să o dăm.

Corul: Ție Dómne. Preotul, Ecfonisul:

Că ție se cuvine tótă mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭ vecilor. Corul: Amin.

Apoĭ dacă este Sâmbătă séra, sĕ pune Catisma întĕiŭ tótă; și după fie-care Mărire, ḑice Diaconul acéstă ectenie mică:

Iară și ĭară cu pace Domnuluĭ să ne rugăm.

Apără, mântuește, miluește și ne păzește pre noĭ, Dumnedĕule, cu darul tĕŭ.

Pre prea sânta Curata, prea bine-cuvêntata, mărita, stĕpâna nóstră Născĕtórea de Dumnedĕŭ și pururea Fecióra Maria, cu toți sânții pomenindu-o, pre noi înșine, și unul pre altul, și tótă viața nóstră luĭ Christos Dumnedĕŭ să o dăm. Corul: Ție Dómne

Preotul, Ecfonisul:

Că a ta este stĕpânirea, și a ta este împĕrăția, și puterea și mărirea, a Tatăluĭ, și a Fiiuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea, și în vecĭ vecilor, Corul: Amin.

După a 2 Mărire, Ecfonisul:

Că bun și iŭbitoriŭ de ómenĭ Dumnedĕŭ eștĭ, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭ vecilor. Corul: Amin.

După a 3 Mărire, Ecfonisul:

Că tu eștĭ Dumnedĕul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭ vecilor. Corul: Amin.

Iar dacă este în altă ḑi de preste sĕptămână, atuncea sĕ ḑice Catisma rênduluĭ tótă, și la sfîrșitul eĭ ḑicêndu-se ectenia mică, sĕ ḑice și

Ecfonisul:

Că a ta este stĕpânirea, și a ta este împĕrăția, etc: Apoĭ Dómne strigat-am. Stihirile. Mărire: Și acum: după glasul ce va fi la Octoih și Mineiŭ.

Și dacă este Sâmbătă séra, saŭ spre altă sĕrbătóre, Preotul face intrare mică și ḑice încet rugăciunea acésta:

RUGĂCIUNEA INTRĂREĬ

Séra și diminéța și amiaḑă-ḑi, lăudăm, bine-cuvêntăm, mulțămim și ne rugăm ție, Stĕpâne al tuturor. Îndreptézã rugăciunea nóstră ca tămâia înaintea ta, și nu pleca inimile nóstre spre cuvinte, saŭ cugete viclene; ci ne scapă pre noĭ de toți ceĭ ce vênézã sufletele nóstre; că spre tine sunt, Dómne, Dómne, ochiĭ noștri, și întru tine am nădăjduit, să nu ne rușinezĭ pre noĭ, Dumneḑeul nostru.

Ecfonis:

Că ție se cuvine tótă mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

Diaconul tămâind Biserica și viind în dreptul Ușilor Impĕrătești ḑice cu glas mare:

Cu înțelepciune drepți: ĭar cel maĭ mare ḑice:

Lumină lină a sânteĭ mărirĭ, a Tatăluĭ Ceresc, celuĭ fără de mórte, a sântuluĭ fericituluĭ, Iisuse Christóse; viind la apusul sóreluĭ, vĕḑênd lumina cea de séră, lăudăm pre Tatăl, pre Fiiul și pre Sântul Duh Dumneḑeŭ. Vrednic eștĭ în tot timpul a fi lăudat de glasurĭ cuvióse, Fiiul luĭ Dumneḑeŭ, cel ce daĭ viață, pentru acésta lumea te mărește.

După intrare, Diaconul ḑice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor: Cetețul: Și duhuluĭ tĕŭ. Diaconul: Cu înțelepciune,

să luăm aminte. Cetețul ḑice Prochimenul ḑileĭ. Duminică séra, glas al 8-lea :

Iată acum bine-cuvêntaţi pre Domnul tóte slugile Domnuluĭ.

Stih :

Cariĭ staţĭ în casa Domnuluĭ, în curţile caseĭ Dumneḑeuluĭ nostru. Luní séra, glas al 4-lea :

Domnul mĕ va auḑi, când voiŭ striga cătră dînsul.

Stih :

Când am strigat, auḑitu-m'aĭ, Dumneḑeul dreptăţeĭ mele. Marţĭ séra, glas 1-iŭ :

Mila ta, Dómne, mĕ va urma în tóte ḑilele vieţeĭ mele.

Stih :

Domnul mĕ va paşte şi nimica nu-mĭ va lipsi, în locul păşuneĭ, acolo m'a sălăşluit. Miercurí séra, glas al 5-lea.

Dumneḑeule, întru numele teŭ mântueşte-mĕ, şi întru puterea ta mĕ judecă.

Stih :

Dumneḑeule, ascultă rugăciunea mea, auḑĭ graiurile gureĭ mele. Joĭ séra, glas al 6-lea :

Ajutoriul meŭ de la Domnul, cel ce a făcut ceriul şi pămêntul.

Stih :

Rădicat-am ochiĭ meĭ la munţĭ, de unde va veni ajutoriul meŭ. Vinerĭ séra, glas al 7-lea :

Dumneḑeule, sprijinitoriul meŭ eştĭ tu, şi mila ta mĕ va întâmpina.

Stih :

Scóte-mĕ de la vrăjmaşiĭ meĭ, Dumneḑeule, şi de ceĭ ce sĕ scólă asupra mea, mântueşte-mĕ.

Iar de este Sâmbătă séra, sĕ ḑice:

Domnul a împĕrăţit, întru mare cuviinţă s'a îmbrăcat.

Stih: Imbrăcatu-s'a Domnul întru putere, şi s'a încins.

Stih: Pentru că a întărit lumea, carea nu se va clăti.

Stih: Caseĭ tale sĕ cuvine sânţenie, Dómne, întru lungime de ḑile.

In timpul cântăreĭ Prochimenuluĭ, Preotul întorcêndu-se spre apus, şi ţiind mânile strînse la pĕept, aştéptă sfêrşitul Prochimenuluĭ; apoĭ sĕ închină şi merge la locul sĕŭ. După Prochimen, nefiind Diacon, Preotul stând înaintea sânteĭ Mese, ḑice ectenia. Iar de este Diacon, ese el pre uşa cea despre miaḑă-nópte şi stând în mijlocul Bisericeĭ, ḑice:

Să ḑicem toţĭ din tot sufletul şi din tot cugetul nostru, să ḑicem. Corul: Dómne miluéşte, o dată.

Dómne a tot ţiitoriule, Dumneḑeul părinţilor noştri, rugămu-ne ţie, auḑi-ne şi ne miluéşte.

Miluéşte-ne pre noĭ, Dumneḑeule, dupre mare mila ta, rugămu-ne ţie, auḑi-ne şi ne miluéşte. Corul: Dómne miluéşte, de 3-orĭ.

Incă ne rugăm, pentru Prea-Sânţitul Arhiepiscopul şi Mitropolitul (saŭ Episcopul nostru, cutare), şi pentru toţĭ fraţiĭ noştri ceĭ întru Christos.

Incă ne rugăm pentru bine-credincĭosul şi de Christos iubitorĭul Regele nostru (cutare), pentru stĕpânirea, biruinţa, petrecerea, pacea, sĕnătatea, mântuirea şi ertarea pĕcatelor luĭ, şi pentru ca Domnul Dumneḑeul nostru maĭ ales să-ĭ dea sporiŭ şi să-ĭ ajute luĭ întru tóte, şi să supue supt picióréle luĭ pre tot vrăjmaşul şi împrotivnicul.

Incă ne rugăm pentru fericiţiĭ şi pururea pomeniţiĭ Ctitoriĭ sântuluĭ Lôcaşuluĭ acestuia, şi pentru toţĭ ceĭ maĭ de înainte adormiţĭ părinţi şi fraţiĭ nostri, cariĭ zac aicea, şi pentru ortodocşiĭ de pretudindenea.

Incă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănĕtatea, mân-

tuirea, cercetarea, lăsarea, și ertarea pĕcatelor robilor luĭ Dumnedeŭ, fraților sântuluĭ Lôcașuluĭ acestuia. Aicea sĕ pun ecteniĭ pentru osebite cereriĭ.

Încă ne rugăm pentru ceĭ ce aduc daruriĭ, și fac bine în sânta și întru tot cinstită Biserica acésta, pentru ceĭ ce sĕ ostenesc, pentru ceĭ ce cântă, și pentru poporul ce sta înainte și aștéptă de la tine mare și multă milă.

Încă ne rugăm pentru toțiĭ frațiĭ noștri și pentru toțiĭ ortodocșiĭ creștiniĭ, pentru sănătatea, și pentru mântuirea lor.

Preotul, Ecfonisul:

Că milostiv și iubitoriŭ de ómeniĭ Dumnedeŭ eștĭ, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor.

Corul: Amin.

Deciĭ Invrednicește-ne, Dómne; și Diaconul:

Să plinim rugăciunea nóstră cea de séra, Domnuluĭ.

Corul: Dómne miluește.

Apără, mântuește, miluește, și ne păzește pre noĭ, Dumnedeule, cu darul teŭ.

Séra tótă, desĕvêrșită, sântă, cu pace și fără de pĕcat, la Domnul să cerem.

Corul: Dă Dómne.

Inger de pace, credincĭos, îndreptătoriŭ, păzitoriŭ sufletelor și trupurilor nóstre, la Domnul să cerem.

Milă și ertare de pĕcate și de greșalele nóstre, la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor nóstre, și pace lumeĭ, la Domnul să cerem.

Cela-lalt timp al vieței nóstre în pace. și întru pocăință a-l sĕvêrși, la Domnul să cerem.

Sfîrșit creștinesc vieței nóstre, fără durere, nerușinat, cu pace, și rĕspuns bun la înfricoșatul județ al luĭ Christos, să cerem.

Pre prea sânta curata, prea bine-cuvêntata, mărita, stĕ-

pâna nóstră Născătórea de Dumnedeŭ, și pururea fecióra Maria, cu toți sânții pomenindu-o, pre noi înșine, și unul pre altul, și tótă viața nóstră luĭ Christos Dumnedeŭ să o dăm. Corul: Ție Dómne.

Preotul, Ecfonisul:

Că bun și iubitoriŭ de ómenĭ Dumnedeŭ eștĭ, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea, și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin. Preotul Pace tuturor. Corul: Și duhuluĭ teŭ.

Diaconul:

Capetele nóstre Domnuluĭ să le plecăm. Corul: Ție Dómne.

Iar Preotul cetește în taĭnă rugăciunea acésta a plecăreĭ capetelor:

Dómne Dumnedeul nostru, cela ce aĭ plecat ceriurile, și te-aĭ pogorît spre mântuirea neamuluĭ omenesc, caută spre robiĭ teĭ, și spre moștenirea ta, că ție, Judecătoriuluĭ celuĭ înfricoșat și iubitoriŭ de ómenĭ, robiĭ tĕĭ și-aŭ plecat capetele, și și-aŭ supus grumaziĭ lor; nu de la ómenĭ nădăjduind a avea ajutoriŭ, ci așteptând mila ta, și cerênd mântuirea ta. Pre cariĭ păzește-ĭ în tot timpul, în séra acésta de acum, și în nóptea ce vine, de tot vrăjmașul, și de tótă lucrarea protivnică a diavoluluĭ, și de cugete deșarte, și de amintirĭ rele.

Ecfonisul:

Fie stĕpânirea împĕrăției tale bine-cuvêntată, și prea mărită, a Tatăluĭ, și a Fiiuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin.

După acestea eșim în nartică, cântând stihira hramuluĭ, saŭ a sĕrbătoreĭ, sĕvêrșind Litia. (Iar Preotul și Diaconul cu cadelnița es împreună pre ușa cea despre miadă-nópte, și merg, înaintea lor cu douĕ sfeșnice, fiind sântele Ușĭ închise și ajungênd în nartică, tămâiază dupre obiceiŭ). Mărire: a Sântuluĭ; și acum: a Născătóreĭ. Și după acestea, Diaconul, ĭar de nu este Diacon, Preotul ḑice rugăciunile acestea:

Mântuește, Dumnedeule, poporul teŭ, și bine-cuvintézã moștenirea ta. Cercetézã lumea ta cu milã și cu îndurãrĭ. Inalță cornul creștinilor ortodocșĭ și trimite preste noĭ milele tale cele bogate. Pentru rugãciunile prea curateĭ Stĕpâneĭ nóstre Născĕtóreĭ de Dumnedeŭ, și pururea Fecĭóreĭ Marieĭ; cu puterea cinstiteĭ și de viață făcĕtóreĭ Crucĭ; cu solirile cinstitelor cerești netrupeștĭ puterĭ; cu ale cinstituluĭ mărituluĭ proroc, înainte mergĕtoriuluĭ și Botezătoriuluĭ Ión; ale sânților măriților, și întru tot lăudaților Apostolĭ; ale celor între sânțĭ părinților noștri și marilor dascălĭ aĭ lumeĭ și Ierarhĭ: Vasilie cel mare, Grigorie Teologul și Ioan Chrisostom; ale luĭ Atanasie și Chiril și Ioan cel milostiv, Patriarhilor Alexandrieĭ; ale luĭ Nicolae al Mirelor Lichieĭ și ale luĭ Spiridon al Trimitundieĭ, făcĕtorilor de minunĭ; și cu ale tuturor sânților sânțiților ĭerarhĭ; cu ale sânților măriților marilor mucenicĭ: Gheorgie purtătoriul de biruință și Dimitrie izvorîtoriul de mir, Teodor Tiron, și Teodor Stratilat, și Ión cel noŭ; cu ale sântuluĭ sânțituluĭ Mucenic Haralambie; cu ale sântuluĭ mareluĭ Mucenic Nichita Romanul; și cu ale tuturor sânților bunilor biruitorĭ Mucenicĭ; cu ale sânteĭ martire Filotea; ca ale prea cuviosilor și de Dumnedeŭ purtătorilor Părinților noștri: Grigorie Decapolitul, Nicodim cel sânțit, și Dimitrie cel noŭ; și cu ale prea Cuvióseĭ maĭceĭ nóstre Paraschiveĭ; cu ale sântuluĭ căruia va fi ḑiua, cu ale sânților și drepților Dumnedeeștilor Părinți, Ioachim și Anneĭ; și pentru ale tuturor sânților, rugămu-te, mult milostive Dómne, audi-ne pre noĭ pĕcătoșiĭ, cariĭ ne rugăm ție, și ne miluește pre noĭ.

Corul: Dómne miluește, de 40-orĭ. Diaconul:

Încă ne rugăm pentru bine-credinciosul și de Christos iubitoriul Regele nostru (cutare), pentru stĕpânirea, biruința, petrecerea, pacea, sănătatea și mântuirea luĭ; și pentru ca Domnul Dumnedeul nostru mai ales să-ĭ ajute și să îndrepteze calea luĭ întru tóte, și să supue supt picióréle luĭ pre tot vrăjmașul și protivnicul.

Corul: Dómne miluește, de 30 de orĭ.

Încă ne rugăm pentru Prea-Sânțitul Arhiepiscopul și Mitropolitul, saŭ Episcopul nostru, cutare, și pentru toțĭ frațiĭ noștri ceĭ întru Christos, pentru tot sufletul creștinesc cel întristat și necăjit, căruĭa îĭ trebuește mila și ajutoriul luĭ Dumnedeŭ; pentru apărarea țĕreĭ aceștia, (sânteĭ caseĭ aceștia), și acelor ce vĭețuesc într'însa, și pentru pacea și întemeiarea a tótă lumea; pentru bună starea sântelor luĭ Dumnedeŭ Biserică; pentru mântuirea și ajutoriul părinților și fraților noștri, celor ce cu osârdie și cu frica luĭ Dumnedeŭ sĕ ostenesc și slujesc; pentru ceĭ trimișĭ și pentru ceĭ ce sînt în călătorie; pentru tămăduirea celor ce zac în bóle; pentru adormirea, ușurarea, fericita pomenire și ertarea pĕcatelor a tuturor celor ce mai 'nainte s'aŭ mutat întru cucernicie, părinți și frați aĭ noștri, carii zac aicea și pretutindenea ortodocșĭ; pentru isbăvirea celor robiți și pentru frațiĭ noștri carii sînt în slujbă; și pentru toțĭ ceĭ ce slujesc, și aŭ slujit în sânt Lôcașul acesta, să dicem.

Corul: Dómne miluește, de 50 de orĭ.

Încă ne rugăm, pentru ca să se păzĭască sânta Biserica acésta, țara acésta, și tóte orașele și satele, de ciumă, de fómete, de cutremur, de potop,

de foc, de sabie, de venirea asupră-ne a altor neamurĭ și de rĕzboiul cel dintre noĭ; pentru ca milostiv, blând și lesne ĭertătoriŭ să ne fie noî bunul și iubitoriul de ómenĭ Dumnedeul nostru, să întórcă tótă mânia carea se pornește asupra nóstră, să ne cruțe pre noĭ de îngrozirea luĭ cea dréptă, care este asupra nóstră, și să ne miluĭască pre noĭ.

Corul: Dómne miluește, de 3 orĭ.

Încă ne rugăm și pentru ca să audă Domnul Dumnedeŭ glasul rugăciuneĭ nóstre al pĕcătoșilor, și să ne miluĭască pre noĭ.

Corul: Dómne miluește, de 3 orĭ. Apoĭ pomenește încet pre cine vrea, viĭ și morțĭ. După aceea:

Audi-ne pre noĭ, Dumnedeule Mântuitoriul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământuluĭ și acelor ce sunt pe mare departe, și, milostive Stĕpâne, milostiv fiĭ pentru pĕcatele nóstre și ne miluește pre noĭ.

Ecfonis:

Că milostiv și iubitoriŭ de ómenĭ Dumnedeŭ eștĭ, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor. Corul: Amin. Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele nóstre Domnuluĭ să le plecăm. Corul: Ție Dómne. Și toțĭ plecând capetele și spre pământ căutând, se rógă Preotul cu glas mare:

Stĕpâne mult milostive, Dómne Iisuse Christóse, Dumnedeul nostru, pentru rugăciunile prea Curateĭ stĕpâneĭ nóstre Născătóreĭ de Dumnedeŭ și pururea Fecióreĭ Marieĭ; cu puterea cinstiteĭ și de viață făcătóreĭ Crucĭ; cu solirile cinstitelor, cerestilor, netrupeștilor Puterĭ; cu ale cinstituluĭ mărituluĭ Proroc, înainte

mergĕtoriul și Botezătoriul Ioan; ale sânților măriților și întru tot lăudaților Apostoli; ale sânților mărițĭ și buni biruitorĭ Mucenicĭ; ale celor între sânțĭ părinții noștri și aĭ lumeĭ marĭ dascălĭ și Ierarhĭ: Vasilie cel mare, Grigorie Teologul (cuvêntătoriul de Dumnedĕu) și Ioan Chrisostom (Gură de aur); ale luĭ Atanasie, Chiril și ale luĭ Ioan cel milostiv, Patriarhiĭ Alexandrieĭ; ale celor între sânțĭ părinții noștri: Nicolae, Arhiepiscopul Mirilor Lichieĭ, și Spiridon al Trimitundeĭ, făcĕtorĭ de minunĭ; și cu ale tuturor sânților sânțiților Ierarhĭ; ale sânților măriților marilor Mucenicĭ: Gheorghie purtătoriul de biruință și Dimitrie izvorîtoriul de Mir, Teodor Tiron, Teodor Stratilat și Ioan cel noŭ; cu ale sântuluĭ sânțituluĭ Mucenic Haralambie; și cu ale tuturor sânților bunilor biruitorĭ Mucenicĭ; ale prea cuviosilor și purtătorilor de Dumnedĕu părinții noștri; și cu a prea Cuvióseĭ maĭceĭ nóstre Paraschevĕĭ; cu ale sântuluĭ (cutare), a căruia amintire sĕvêrșim; cu ale sânților și drepților Dumnedeești părinți Ioachim și Anna, și cu ale tuturor sânților tĕĭ; bine priimită fă rugăciunea nóstră; dăruește noĭ ertare pĕcatelor nóstre; acoperene pre noĭ cu acoperemêntul aripilor tale; gonește de la noĭ pre tot vrăjmașul și pizmașul; împacă viața nóstră, Dómne, miluește-ne pre noĭ și lumea ta, și mântuește sufletele nóstre, ca un bun și iubitoriŭ de ómenĭ.

După aceea începem cântările stihirale, și cântându-le intrăm în Biserică, Mărire, Și acum: a Născătóreĭ. Apoĭ Acum slobodește; Prea Sântă Treime. După: Tatăl nostru:

Ecfonis.

Că a ta este împĕrăția, și puterea, și mărirea, a Tatăluĭ, și a Fiĭuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor,

Corul: Amin.

Și noĭ cântăm Troparĭul: Născătóre de Dumnedeŭ Fecĭóră, dicêndu-l de 3 orĭ. Iar Eclisiarhul pune maĭ înainte pe Tetrapod cincĭ pânĭ, din care mâncămĭ la masă, și grîul, împreună și un vas cu vin, și altul cu unt-de-lemn. Diaconul cădește împrejur Tetrapodul, și numaĭ pre Proĭestos și pe Preot. Iar Preotul luând o pâne însemnéză cu dênsa crucĭș preste celelalte pânĭ, și dice rugăciunea acésta cu glas mare. Iar când dice: Însuțĭ bine-cuvintéză, atuncea cu mâna cea drépta arată spre cele puse înainte, adică spre pânĭ, spre grîŭ, spre vin și spre untul-de-lemn.

Dómne, Iisuse Christóse Dumnedeul nostru, carele aĭ bine-cuvêntat cele cincĭ pânĭ și aĭ săturat cincĭ-miĭ de bărbațĭ în pustie, însuțĭ bine-cuvintéză și pânile acestea, grîul, vinul și untul-de-lemn, și le îmulțește pre acestea în sânt Lôcașul acesta, în orașul acesta, în țara acésta și întru tótă lumea ta. Și pre credincioșiĭ carii sĕ împărtășesc dintr'însele îĭ sânțește. Că tu eștĭ cela ce bine-cuvintezĭ și sânțeștĭ tóte, Christóse Dumnedeul nostru, și ție mărire înălțăm, împreună și Părinteluĭ tĕŭ celuĭ fără de început, și prea sântuluĭ și bunuluĭ și de viață făcĕtoriuluĭ tĕŭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor.

Corul: Amin. Apoĭ: Fie numele Domnuluĭ bine-cuvêntat de acum și până în veac. De 3 orĭ. Și dicem: Bine voiŭ cuvênta pre Domnul în tot timpul, până la: Nu se vor lipsi de tot binele. Iar Preotul viind înaintea sântelor Ușĭ stă căutând spre apus, și după ce sĕ cântă: Bogațiĭ aŭ sĕrăcit, dice Preotul către popor:

Bine-cuvêntarea Domnuluĭ preste voĭ, cu darul sĕŭ și cu iubirea luĭ de ómenĭ, tot-déuna, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor, Amin.

Și de va fi privighere, îndată cel maĭ mare dice ceĭ șase Psalmĭ.

Cade-se a ști, că pânea aceea ce s'a bine-cuvêntat este apărătóre de tóte rĕlele, celuĭa ce cu credință o va lua.

INVĂȚĂTURĂ

Și acésta să știi, Preote, și să păzești, ca să fereștĭ untul-de-lemn acesta ce s'a bine-cuvêntat, ca nu cum-va și a doua óră să-l mai bine-cuvintezĭ; aseminea nicĭ vînul, nicĭ grîul, nicĭ pânile, când veĭ face privighere; ci altul nebine-cuvêntat să puĭ, fie cât de puțin. Iar untul-de-lemn acesta, pre cârele l-aĭ bine-cuvêntat, de este candelă la Tetrapod, unde stă sânta Icónă spre sĕrutare, puindu-l în candelă, cu acela să miruești pre popor, și poți să-l mănânci și în bucate. Iar vînul să-l beĭ cu bună cucernicie, însă ca pre uĭ lucru bine-cuvêntat; pânile să le taĭ și să le împarți poporului, ca Anaforă, saŭ în casă mai înainte de alte bucate cu cinste să le mănâncĭ, iar grîul saŭ să-l sameni, saŭ cu altul să-l amestecĭ, și cu mulțămită să-l chieltuești; să nu îndrăsnești a face Liturghie cu aceste pânĭ saŭ cu acest vin, după cum ḑice sântele Canóne pentru lucrarea celor sânte.

Iar într'alte ḑile, când nu este vre-o Sĕrbătóre (Praznic), nicĭ sânt mare, se face Vesperina așa:

După: Ectenia cea mare, Catisma rândului. Și după Catismă, ectenia cea mică. Și la: Dómne strigat-am: Stihirile. Lumină lină și Prochimenul ḑilei; saŭ Aliluĭa. Decĭ: Invrednicește-ne Dómne. Ectenia: Să plinim rugăciunea nóstră cea de séră. Și la stihirală stihirile. Și: Acum slobodește; Sânte Dumneḑeule. Și Troparele după rânduéla Tipicului. După aceea Ectenia: Miluește-ne pre noĭ, Dumneḑeule. Iar după ecfonis, Preotul ḑice: Înțelepciune. Corul: Bine-cuvintéză. Preotul: Cel ce este bine-cuvêntat. Corul: Întărește, Dumeḑeule, pre bine-credincĭosul Regele nostru (cutare) și sânta credință a ortodocșilor creștinĭ în vecĭĭ vecilor. Preotul: Prea sântă Născătóre de Dumneḑeŭ, mântuește-ne pre noĭ. Corul: Ceea ce eștĭ maĭ cinstită. Preotul: Mărire ție Christóse Dumneḑeule, nădejdea nóstră, mărire ție: Corul: Mărire, Și acum, Iar Preotul, întorcêndu-se despre sântele Ușĭ spre apus către popor, ḑice Apolis. Și pomenește pre sântul a căruia ḑi se serbéză. Corul cântă: Mulțĭ anĭ.

Meḑi-noptica se face precum e rânduéla Orologiului, și după cetirea rugăciuneĭ, ḑice Preotul Apolis, și face obicĭnuita ertare. Decĭ ḑice:

Să ne rugăm pentru bine-credincĭosul și de Christos iubitoriul Regele nostru (cutare.) Iar noĭ adese ḑicem: Dómne miluește.

Pentru bun sporiul și întărirea ortodocșilor luĭ supușĭ.

Pentru Prea Sânțitul Arhiepiscopul și Mitropolitul (saŭ Episcopul nostru, cutare), și pentru toțĭ frațiĭ noștriĭ ceĭ întru Christos.

Pentru ceĭ ce ne urăsc și pentru ceĭ ce ne iubesc pre noĭ.

Pentru ceĭ ce ne miluesc și slujesc noî.

Pentru ceĭ ce ne-aŭ poruncit noî nevrednicilor, să ne rugăm pentru dînșiĭ.

Pentru scăparea celor robițĭ.

Pentru ceĭ ce s'aŭ dus în laturĭ, părinții și frațiĭ noștri.

Pentru ceĭ ce umblă cu corăbiile pre mare.

Pentru ceĭ ce zac întru neputințe.

Să ne rugăm și pentru îndestularea rodurilor pămêntuluĭ.

Și pentru tot sufletul ortodocșilor creștinĭ.

Să fericim pre ortodocșiĭ împărațĭ.

Pre ortodocșiĭ Arhiereĭ.

Pre ctitoriĭ sântuluĭ Lôcașuluĭ acestuĭa.

Pre părinții noștri și învățătoriĭ, și pre toțĭ ceĭ maĭ înainte adormițĭ părinți și frațiĭ noștri, cariĭ zac aicea și pretutindenea ortodocșĭ.

Dómne miluește, de 3-orĭ.

Pentru rugăciunile sânților părinților noștri, Dómne Iisuse Christóse, Dumnedeul nostru, miluește-ne pre noĭ. Corul: Amin.

Cade-se a ști că în sântul munte al Atonuluĭ, după Pomenește Dómne, dic Troparele: Miluește-ne pre noĭ Dómne. Mărire: Dómne miluește-ne pre noĭ. Și acum: Ușa milostivireĭ.

Și Preotul Ectenia: Miluește-ne pre noĭ, Dumnedeule. Incă ne rugăm pentru ca să se păzĭască sânt Lôcașul acesta. Și altele. Dómne miluește, de 40-orĭ. Ecfonis. Audi-ne pre noĭ, Dumnedeule.

Cu acéstă rânduélă se sévêrșește și După-cinarea cea mică.

Biserica S-tu Spiridon Nou din Bucureşti.

1927 Iunie 3. Joi
Pr. Sp. Goeşoniu

RANDUEALA

ORTRINEI

De este în marele post, după ce dice Preotul:

Bine-cuvêntat este Dumnedeul nostru, începem: Sânte Dumnedeule; Prea Sântă Treime. Și după Tatăl nostru: Că a ta este împărăția, Dómne miluește, de 12-ori. Mărire, și acum; Veniți să ne închinăm, de 3-ori. Și Psalmii:

Audă-te Domnul; Și, Dómne, întru puterea ta.

Iar de nu este în post, după Bine-cuvêntat este Dumnedeul nostru: Veniți să ne închinăm, de 3 ori. Și iarăși acești doi Psalmi. Mărire, Și acum; Sânte Dumnedeule. Și după Tatăl nostru: Că a ta este împărăția. Apoi troparele: Mântuește, Dómne, poporul tĕŭ. Mărire: Cel ce te-ai înălțat. Și acum: Solitóre înfricoșată: După aceea dice Preotul:

Miluește-ne pre noi, Dumnedeule, dupre mare mila ta, rugămu-ne ție, audi-ne și ne miluește.

Corul: Dómne miluește, de 3 ori.

Incă ne rugăm pentru Prea-sânțitul Arhiepiscopul și Mitropolitul (saŭ Episcopul nostru, cutare) pentru sănătatea și mântuirea luĭ. Dómne miluește, de 3 ori.

Incă ne rugăm pentru bine credinciosul și de Christos iubitoriul Regele nostru (cutare), pentru sănătatea și mântuirea luĭ. Corul: Dómne miluește, de 3 ori.

Incă ne rugăm pentru toțiĭ frațiĭ noștri și pentru toțiĭ cucernicii creștinĭ ortodocșĭ, pentru sănătatea și pentru mântuirea lor. Corul: Dómne miluește, de 3 ori. Ecfonis:

Că milostiv și iubitoriŭ de ómenĭ Dumnedeŭ eștĭ, și ție mă-

rire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭ vecilor. Corul: Amin.

Și îndată dice: Intru numele Domnuluĭ bine-cuvintéză, Părinte.

Iar Preotul, Ecfonis:

Mărire sânteĭ și ceĭ de o ființă și făcătóreĭ de viață și nedespărțiteĭ Treimĭ, tot-déuna, acum și pururea și în vecĭ vecilor. Corul: Amin.

După aceea dicem: ceĭ șase Psalmĭ cu tótă umilința, și cu frica luĭ Dumnedeŭ. Iar după ce se dic treĭ Psalmĭ, Preotul eșind din Altar citește rugăciunile Ortrineĭ, stând cu capul descoperit înaintea sântelor Ușĭ.

RUGACIUNEA 1.

Mulțămim ție, Dómne Dumnedeul nostru, carele ne-aĭ ridicat pre noĭ din așternuturile nóstre, și aĭ pus în gura nóstră cuvênt de laudă, ca să ne închinăm și să chiemăm numele tĕŭ cel sânt; și ne rugăm îndurărilor tale, pe care pururea le aĭ pentru viața nóstră, și acum trimite ajutoriul tĕŭ preste ceĭ ce staŭ înaintea feței mărireĭ tale celeĭ sânte și aștéptă de la tine multă milă; și le dă celora ce cu frică și dragoste tot-déuna slujesc ție, să laude, să cânte și să mărĭască bunătatea ta cea negrăită.

Că ție se cuvine tótă mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭ vecilor, Amin.

RUGACIUNEA 2.

De nópte mânecă duhul nostru către tine, Dumnedeul nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pre pământ; înțelepțește-ne pre noĭ, ca să sĕvêrșim întru frica ta dreptate și sânțenie; că pre tine te mărim,

cel ce cu adevĕrat eștĭ Dumnedeul nostru; plécă urechĭa ta și ne audĭ pre noĭ; adu-ți aminte, Dómne, de numele tuturor celor ce sunt aicea și se rógă împreună cu noĭ, și-ĭ mântuește pre dînșiĭ cu puterea ta; bine-cuvintézĕ poporul tĕŭ și sânțește moștenirea ta; pace lumeĭ tale dărueste, bisericilor tale, preoților, împĕraților noștri și la tot poporul tĕŭ.

Că s'a bine-cuvêntat și s'a mărit prea cinstitul și de mare cuviință numele tĕŭ, al Tatăluĭ, și al Fiĭuluĭ, și al Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor. Amin.

RUGACIUNEA 3.

De nópte mânecă duhul nostru către tine, Dumnedeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învață-ne pre noĭ, Dumnedeule, dreptatea ta, poruncile tale și îndreptările tale, luminézĕ ochiĭ gândurilor nóstre, ca nu când-va să adormim în pĕcate spre mórte; risipește orĭ-ce negură de la inimile nóstre; dărueste noî sórele dreptățeĭ și fără de bântuĭală păzește viața nóstră, cu pecetea sântuluĭ tĕŭ Duh; îndreptézĕ pașiĭ noștri în calea păceĭ; dă-ne noî diminéța și diua acésta întru bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunĭ de diminéță.

Că a ta este stĕpânirea, și a ta este împĕrăția și puterea și mărirea, a Tatăluĭ, și a Fiiuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

RUGACIUNEA 4.

Stĕpâne Dumnedeule cel sânt și necuprins, carele aĭ dis să strĕlucĭască lumină dintru întunerec, cela ce ne-aĭ odihnit pre noĭ în somnul de nópte și ne-aĭ ridicat spre doxologia și ruga bunătățeĭ tale, înduplecân-

du-te de însăşi milostivirea ta, primeşte-ne şi acum pre noi, carii ne închinăm ţie şi dupre putere îţi mulţămim; şi ne dăruieşte noî tóte cererile cele spre mântuire. Arată-ne pre noi fii luminei şi ai ţileĭ şi părtaşi bunătăţilor tale celor vecinice; adu-ţi aminte, Dómne, în mulţimea îndurărilor tale şi de tot poporul tĕŭ, de ceĭ ce sunt aicea şi sĕ rógă împreună cu noi, şi de toţi fraţiĭ noştri, carii sunt pre uscat, pre mare şi în tot locul stĕpânireĭ tale, carii aŭ trebuinţă de iubirea de ómenĭ şi ajutoriul tĕŭ, şi tuturor le dăruieşte mila ta cea mare. Ca mântuiţi cu sufletul şi cu trupul, tot-déuna rĕmâind, cu îndrăsnélă să mărim numele tĕŭ cel minunat şi bine cuvêntat, al Tatăluĭ, şi al Fiiuluĭ, şi al Sântuluĭ Duh, acum şi pururea şi în veciĭ vecilor, Amin.

RUGACIUNEA 5.

Comóra bunătăţilor, izvor nesecat, Părinte sânte, făcĕtoriule de minunĭ, a tot puternice şi a tot ţiitoriule, toţi ţie ne închinăm şi ne rugăm, chiemând milele şi îndurările tale, spre ajutoriul şi paza umilinţeĭ nóstre; adu-ţi aminte, Dómne, de serviĭ tĕĭ, primeşte rugăciunile cele de diminéţă ale nóstre tuturor, ca tămâia înaintea ta, şi să nu facĭ nevrednic pre nicĭ unul din noi, ci ne păzeşte pre noi pre toţi cu îndurările tale. Adu-ţi aminte, Dómne, de ceĭ ce priveghiază şi cântă spre mărirea ta şi a unuĭa născut Fiiuluĭ tĕŭ şi Dumneḑeuluĭ nostru şi a Sântuluĭ tĕŭ Duh; fiĭ ajutoriul şi păzitoriul lor; primeşte rugăciunile lor la cel maĭ pre sus de ceriurĭ şi înţelegĕtoriul tĕŭ Altariŭ.

Că tu eştĭ Dumneḑeul nostru şi ţie mărire înălţăm, Tată-

luĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

RUGACIUNEA 6.

Mulțămim ție, Dómne Dumnedeul mântuirilor nóstre, că tóte le facĭ pentru binele vieței nóstre, ca tot-déuna să privim la tine, Mântuitoriul și făcĕtoriul de bine al sufletelor nóstre; că ne-aĭ odihnit pre noĭ în cursul nopței trecute, și ne-aĭ sculat pre noĭ din așternuturile nóstre, spre a sta la închinăciunea cinstituluĭ teŭ nume. Pentru acésta ne rugăm ție, Dómne, dă-ne noî dar și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat, cu frică și cu cutremur, lucrând noĭ la a nóstră mântuire, cu ajutoriul Christosuluĭ teŭ. Adu-ți aminte, Dómne, și de ceĭ ce strigă către tine nóptea; audĭ-ĭ pre dînșiĭ, miluește-ĭ și sfăramă supt picĭórĕle lor pre nevĕdușiĭ și luptătoriĭ vrăjmașĭ.

Că tu eștĭ Impĕratul păceĭ și Mântuitoriul sufletelor nóstre, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

RUGACIUNEA 7.

Dumnedeule și Părintele Domnuluĭ nostru Iisus Christos, carele ne-aĭ sculat pre noĭ din așternuturile nóstre și ne-aĭ adunat la ora rugăciuneĭ, dă noî dar spre deschiderea gureĭ nóstre, și primește ale nóstre dupre putere mulțămirĭ; învață-ne dreptățile tale, căcĭ a ne ruga, precum să cuvine, nu știm, de nu ne veĭ îndrepta tu, Dómne, cu Duhul teŭ cel Sânt. Pentru acésta ne rugăm ție, orĭ

ce am greșit până în ora de acum, cu cuvêntul saŭ cu lucrul, saŭ cu gândul, de voïe, saŭ fără de voïe, lasă, értă; că de veï căuta la fără-delegĭ, Dómne, Dómne, cine va rĕmânea? Că la tine este mântuirea, tu eștĭ singur sânt, ajutătoriŭ, puternic, păzitoriŭ vieței nóstre, și ție cântăm totdéuna.

Fie stĕpânirea împĕrăției tale bine-cuvêntată și mărită, a Tatăluĭ, și a Fiiuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor, Amin.

RUGACIUNEA 8.

Dómne Dumnedeul nostru, carele aĭ depărtat de la noĭ moliciunea somnuluĭ și ne-aĭ chĭemat cu chĭemare sântă, ca și nóptea să rădicăm mânile nóstre și să ne mărturisim ție, dupre judecățile dreptățeĭ tale, primește rugăciunile nóstre, cererile, mărturisirile și închinările de nópte; și ne dăruește noĭ, Dumnedeule, credință nerușinată, nădejde tare, dragoste nefățarnică. Bine-cuvintézĕ căile nóstre, faptele, lucrurile, cuvintele, gândurile; și ne dă noĭ să ajungem la începutul dileĭ, lăudând, cântând și bine-cuvêntând bunătatea milostivireĭ tale celeĭ negrăite.

Că s'a bine-cuvêntat prea sânt numele teŭ și s'a mărit împĕrăția ta, a Tatăluĭ, și a Fĭĭuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor, Amin.

RUGACIUNEA 9.

Strĕlucește în inimile nóstre, iubitoriule de ómenĭ Stĕpâne, lumina cea nestricăciósă a cunoștinței Dumnedeireĭ tale, și deschide ochiĭ gândului nostru, spre înțelegerea evangheliceștilor tale învĕțăturĭ. Pune în noĭ și

frica lăudatelor tale porunci, ca călcând tóte dorințele trupului, viețuire spirituală să petrecem, tóte cele ce sînt spre bună plăcerea ta cugetând și făcênd.

Că tu ești sânțirea nóstră și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

RUGACIUNEA 10.

Dómne Dumnedeul nostru, cela ce prin pocăință aĭ dăruit ertare ómenilor și aĭ arătat noî chip de cunósterea pĕcatelor și a mărturisireĭ, pe pocăința Proroculuĭ David spre ertare, însuțĭ, Stĕpâne, pre noĭ ceĭ căduțĭ în multe și marĭ pĕcate, miluește-ne dupre mare mila ta și dupre mulțimea îndurărilor tale, curățește fără-de-legile nóstre; că ție am greșit, Dómne, cela ce știĭ cele nearătate și ascunse ale inimeĭ ómenilor, și carele singur aĭ putere a erta pĕcatele. Inimă curată creând întru noĭ, cu Duhul stĕpânitoriŭ întărindu-ne, și bucuria mântuireĭ tale arătându-ne, nu ne lepăda pre noĭ de la fața ta; ci bine-voĭește, ca un bun și iubitoriŭ de ómenĭ, până la suflarea nóstră cea maĭ de pre urmă, să aducem ție jertfa dreptățeĭ și prinos în sântele tale Altare.

Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de ómenĭ a unuia născut Fiiuluĭ teŭ, cu carele împreună bine-cuvêntat eștĭ, cu prea sântul, și bunul și de viață făcĕtoriul teŭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

RUGACIUNEA 11.

Dumnedeule, Dumnedeul nostru, cela ce aĭ aședat puteri cuvêntătóre și înțelegĕtóre cu vrerea ta, pre tine te rugăm și ție ne plecăm. Primește cea dupre putere a nóstră laudă, împreună cu a tuturor făpturilor tale, și ne rĕsplătește cu darurile bunătățeĭ tale celeĭ nemărginite; că ție sĕ plécă tot genunchiul al celor cerești și al celor pămêntești și al celor de desupt, și tótă suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; că singur eștĭ Dumnedeŭ adevĕrat și mult milostiv.

Că pre tine te laudă tóte puterile cerești și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

RUGACIUNEA 12.

Laudăm, cântăm, bine-cuvêntăm și mulțămim ție, Dumnedeul părinților noștri, că aĭ trecut umbra nopțeĭ și ĭarăși ne-aĭ arătat lumina ḑileĭ. Rugăm dar bunătatea ta, curățește pĕcatele nóstre și primește rugăciunea nóstră întru mare milostivirea ta; că la tine scăpăm, Dumnedeul cel milostiv și a tot puternic. Strĕlucește întru inimile nóstre sórele cel adevĕrat al dreptățeĭ tale, luminéză mintea nóstră și simțirile tóte le păzește; ca, umblând în ḑi cu bună cuviință pre calea poruncilor tale, să ajungem la viața vecĭnică, căcĭ la tine este isvorul vieței; și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminei tale ceĭ neapropiate.

Că tu eștĭ Dumnedeul nostru și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

După aceea, Preotul, saŭ Diaconul, ḑice Ectenia cea mare :

Cu pace Domnuluĭ să ne rugăm. **Corul :** Dómne miluește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor nóstre, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru pacea a tótă lumea, pentru bună starea sântelor luĭ Dumneḑeŭ Biserică și pentru unirea tuturor. Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru sântă Biserica acésta și pentru ceĭ ce cu credință, cu bună cucernicie și cu frica luĭ Dumneḑeŭ intră într'însa, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru Prea-sânțitul Arhiepiscopul și Mitropolitul (**saŭ Episcopul nostru, cutare**) și pentru cinstita preoție și întru Christos diaconie, și pentru tot clerul și poporul, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru bine-credinciosul și de Christos iubitoriul Regele nostru (**cutare**), și pentru tótă curtea și ostașiĭ luĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să-ĭ ajute și să-ĭ supue sub picĭóréle luĭ pre tot vrăjmașul și împrotivnicul, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru sânt Lôcașul acesta, țara acésta și pentru tóte cetățile, orașele, țĕrile și satele, și pentru ceĭ ce cu credință locuesc într'însele, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea aeruluĭ, pentru îmbelșugarea ródelor pămêntuluĭ și pentru timpurĭ pacĭnice, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ceĭ ce umblă pre ape și călătoresc, pentru ceĭ bolnavĭ, și pentru ceĭ ce se ostenesc, și pentru ceĭ robițĭ, pentru mântuirea lor, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noĭ ḑe tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnuluĭ să ne rugăm.

Apără, mântuește, miluește și ne păzește pre noĭ, Dumneḑeule, cu darul tĕŭ.

Pre prea sânta Curata, prea bine-cuvêntata, mărita, stĕpâna nóstră de Dumneḑeŭ Născĕtórea și pururea Fecióra Maria, cu toțĭ sânțiĭ pomenindu-o, pre noĭ înșine, și unul pre altul și tótă viața nóstră luĭ Christos Dumneḑeŭ să o dăm.
Corul : Ție Dómne. **Preotul, Ecfonis :**

Că ție se cuvine tótă mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor, Corul: Amin.

Apoĭ Canonarhul, mergênd [illegible] stând în mijlocul Bisericeĭ, spune glasul, cu stihurile de mar-jos. Iar Corurile cântă: Dumnedeŭ este Domnul, pe glasul de rând. Canonarhul stă acolo, până ce se încep Troparele; și apoĭ închinându-se și plecându-se spre amândouĕ corurile, se duce la locul sĕŭ.

Dumnedeŭ este Domnul și s'a arătat noĭ, bine este cuvêntat cel ce vine întru numele Domnuluĭ.

Stih: 1. Mărturisiți-vĕ Domnuluĭ, că este bun, că în véc este mila luĭ.

Stih: 2. Incunjurând m'aŭ încunjurat, și întru numele Domnuluĭ ĭ-am înfrânt pre eĭ.

Stih: 3. Nu voiŭ muri, ci voiŭ fi viŭ, și voiŭ povesti lucrurile Domnuluĭ.

Stih: 4. Piatra care n'aŭ socotit-o ziditoriĭ, acésta s'a făcut în capul unghiuluĭ, de la Domnul s'a făcut acésta, și este minunată întru ochiĭ noștri.

Și se cântă Dumnedeŭ este Domnul, de 3 orĭ. Deci dice Tropariul ce se va întêmpla, de 2 orĭ, și a Născătóreĭ pe acelașĭ glas. Iar de se vor întêmpla 2 Tropare, tot-déuna Tropariul cel dintâiŭ se dice de 2 orĭ, după aceea al doilea, și a Născătóreĭ. Așa se face și când este Aliluĭa. Iar de este Aliluĭa, saŭ în postul mare, după Ectenie, cântăm Aliluĭa, de 4 orĭ, pe glasul de rând de la Octoih. Și dicem stihurile acestea:

Stih: 1. De nópte mânecă duhul meŭ cătră tine Dumnedeule, pentru că lumină sunt poruncile tale pre pământ.

Stih: 2. Dreptate vĕ învețațĭ ceĭ ce locuițĭ pre pământ.

Stih: 3. Pizmuire va lua pre poporul cel neînvețat.

Stih: 4. Adauge lor rele, Dómne, adauge rele celor măriți aĭ pământuluĭ. Și cântările Treimice ale glasului.

După acestea, obicinuita stihologie. Iar după sfîrșitul stihologieĭ, se dice Ectenia mică:

Iară și ĭară cu pace Domnuluĭ să ne rugăm.

Apără, mântuește, miluește, și ne păzește pre noĭ, Dumnedeule, cu darul tĕŭ.

Pre prea sânta curata, prea bine cuvêntata, mărita, stĕpâna nóstră, Născĕtórea de Dumnedĕŭ, și pururea Fecĭóra Maria, cu toți sânții pomenindu-o, pre noi înșine și unul pre altul, și tótă viața nóstră luĭ Christos Dumnedĕŭ să o dăm. Corul: Ție Dómne.

Și Ecfonisul:

Că a ta este stĕpânirea și a ta este împĕrăția, puterea și mărirea, a Tatăluĭ, și a Fiĭuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭ vecilor. Corul: Amin. După a doua Stihologie: Iară și ĭară. Și Ecfonisul:

Că bun și iubitoriŭ de ómenĭ Dumnedĕŭ eștĭ, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭ vecilor. Corul: Amin. După Fericiți ceĭ fără prihană. Și după Bine eștĭ cuvêntat Dómne. Iară și ĭară.

Și Ecfonisul:

Că s'a bine-cuvêntat numele tĕŭ, și s'a preamărit împĕrăția ta, a Tatăluĭ, și a Fiĭuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭ vecilor. Corul: Amin. Ipacoi. Antifónele glasuluĭ. Prochimenul Invierei. Diaconul: Domnuluĭ să ne rugăm. Corul: Dómne miluește. Și Ecfonisul:

Că sânt eștĭ Dumnedĕul nostru, și întru sânți odihnești, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭ vecilor. Corul: Amin. Diaconul: Tótă suflarea sĕ laude pre Domnul.

Stih: Lăudați pre Dumnedĕŭ întru sânțiĭ luĭ; lăudați pre El întru tăria putereĭ luĭ. Și iarăși Tótă suflarea.

După acésta dice diaconul:

Și pentru ca să ne învrednicim noĭ a asculta sânta Evanghelie, pre Domnul Dumnedĕŭ să-l rugăm.

Corul: Dómne miluește, de 3 ori. Diaconul:

Cu înțelepciune, drepți, să ascultăm sânta Evanghelie: Preotul: Pace tuturor. Corul: Și duhuluĭ tĕŭ. Preotul: Din sânta Evanghelie a luĭ (cutare), cetire. Corul: Mărire ție [illegible] aminte. Iar Preotul [illegible] arînoul Dum-

Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de ómenĭ, a unuĭa născut Fiĭuluĭ tĕŭ, cu carele bine eștĭ cuvêntat, cu prea sântul și bunul și de viață făcĕtoriul tĕŭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin. Apoĭ canónele: al Învierei, al Crucei, al Născĕtórei de Dumnedĕŭ și al Mineiuluĭ. După a 3-a odă, Ectenia mică: Iară și ĭară. Apără, mântuește. Pre prea sânta curata. Și Ecfonisul:

Că tu eștĭ Dumnedĕul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin.

După aceea, Catisma a Mineiuluĭ. După a 6 odă, Ectenia: Iară și ĭară. Apără. Pre prea Sânta.

Și Ecfonisul:

Că tu eștĭ împĕratul păcei și Mântuitoriul sufletelor nóstre, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin. Condacul și Icosul, și cetim Sinaxariul. După a 8 odă, dice Diaconul sau Preotul:

Pre Născĕtórea de Dumnedĕŭ și Maica luminei întru cântărĭ cinstind-o să o mărim. Și închină sântul Altar și Biserica dupre obiceiu. Iar după a 9 odă, de nu este Duminecă: Cade-sĕ să te fericim. Iar de este Duminecă, după Irmos, Ectenia cea mică: Iară și iară. Și Ecfonisul:

Că pre tine te laudă tóte puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin.

Diaconul dice: Sânt este Domnul Dumnedĕul nostru.

Stih: 1. Că sânt este Domnul Dumnedĕul nostru.

Stih: 2. Preste tot poporul Dumnedĕul nostru.

Iar Corul cântând: Sânt este Domnul, de 3 ori, începe fotagogica Învierei și a Sântuluĭ ce se serbéză. La Laudari, punem stihirile Învierei 4 și ale lui Anatolie 4 și stihuri 2. Stih 1. Scólă-te, Dómne Dumnedĕul meŭ. Stih: 2. Mărturisi-mĕ-voiŭ ție, Dómne. Mărire: Stihira Evlogheiei rîndului. Și acum: Prea bine-cuvênt
gie, se dice

Miluește-ne pre noĭ, Dumnedeule, dupre mare mila ta, rugămu-ne ție, audi-ne și ne miluește. Corul: Dómne miluește, de 3 orĭ.

Încă ne rugăm pentru Prea-Sânțitul Arhiepiscopul și Mitropolitul (saŭ Episcopul nostru, cutare), și pentru toțĭ frațiĭ noștri ceĭ întru Christos.

Încă ne rugăm pentru bine-credincĭosul și de Christos ĭubitorĭul Regele nostru (cutare), pentru stĕpânirea, biruința, petrecerea, pacea, sănătatea și mântuirea luĭ; și pentru ca Domnul Dumnedeul nostru mai ales să-ĭ dea sporiŭ și să-ĭ ajute luĭ întru tóte, și să supue sub picĭórĕle luĭ pre tot vrăjmașul și împrotivnicul.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitorĭĭ sântuluĭ Lôcașuluĭ acestuĭa, și pentru toțĭ ceĭ maĭ dinainte adormițĭ părinți și frațĭ aĭ noștri, carĭĭ se odihnesc aicea și pretutindenea ortodocșĭ.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și ertarea pĕcatelor robilor luĭ Dumnedeŭ, a tuturor cucernicilor și ortodocșilor creștinĭ, carĭĭ locuesc și se află în acéstă țară.

Încă ne rugăm pentru ceĭ ce aduc daruri și fac bine în sânta și întru tot cinstita Biserica acésta, și pentru ceĭ ce se ostenesc, pentru ceĭ ce cântă și pentru poporul ce stă înainte, așteptând de la tine mare și multă milă. Și Ecfonisul:

Că milostiv și iubitorĭŭ de ómenĭ Dumnedeŭ eștĭ, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin. Apoĭ Preotul saŭ Diaconul:

Să plinim rugăciunea nóstră cea de diminéță Domnuluĭ.

Corul: Dómne miluește.

Apără, mântuește, miluește și ne păzește pre noĭ, Dumnedeule, cu darul tĕŭ.

Diua tótă, desĕvêrșită, sântă, cu pace și fără de pĕcat, de la Domnul să cerem. Corul: Dă Dómne.

Inger de pace, credincĭos îndreptătorĭŭ, păzitorĭŭ sufletelor și trupurilor nóstre, de la Domnul să cerem.

Ertarea și lăsarea pĕcatelor și a greșélelor nóstre, de la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor nóstre și pace lumeĭ, de la Domnul să cerem.

Cela-lalt timp al vieței nóstre, în pace și întru pocăință a-l sĕvêrși, de la Domnul să cerem.

Sfêrșit creștinesc vieței nóstre, fără durere, nerușinat, cu pace, și rĕspuns bun la înfricoșatul județ al luĭ Christos, să cerem.

Pre prea sânta curata, prea bine-cuvêntata, mărita, stĕpâna nóstră, Născĕtórea de Dumnedeŭ și pururea Fecĭóra Maria, cu toțĭ sânțiĭ pomenindu-o, pre noĭ înșine, și unul pre altul, și tótă viața nóstră luĭ Christos Dumnedeŭ să o dăm. Corul: Ție Dómne. Și Ecfonisul:

Că Dumnedeul mileĭ și al îndurărilor și al iubireĭ de ómenĭ eștĭ, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fĭiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor, Amin.

Preotul: Pace tuturor. Corul: Și duhuluĭ teŭ. Diaconul: Capetele nóstre Domnuluĭ să le plecăm. Corul: Ție Dómne.

Iar Preotul cetește rugăciunea acésta, în taĭnă.

Dómne sânte, carele întru cele de sus locuești și preste cele smerite privești, și cu ochiul teŭ cel a tot vĕdĕtoriŭ privești preste tótă făptura; ție am plecat grumazii sufletuluĭ și aĭ trupuluĭ, și ne rugăm ție, Sânte al sânților, tinde mâna ta cea nevĕdută din sânt Lôcașul teŭ și ne bine-cuvintézã pre toțĭ, și orĭ-ce am greșit, cu voĭe, saŭ fără de voĭe, ca un bun și iubitoriŭ de ómenĭ Dumnedeŭ értă, dăruindu-ne bunătățile tale cele lumești și cele maĭ presus de lume. Ecfonisul:

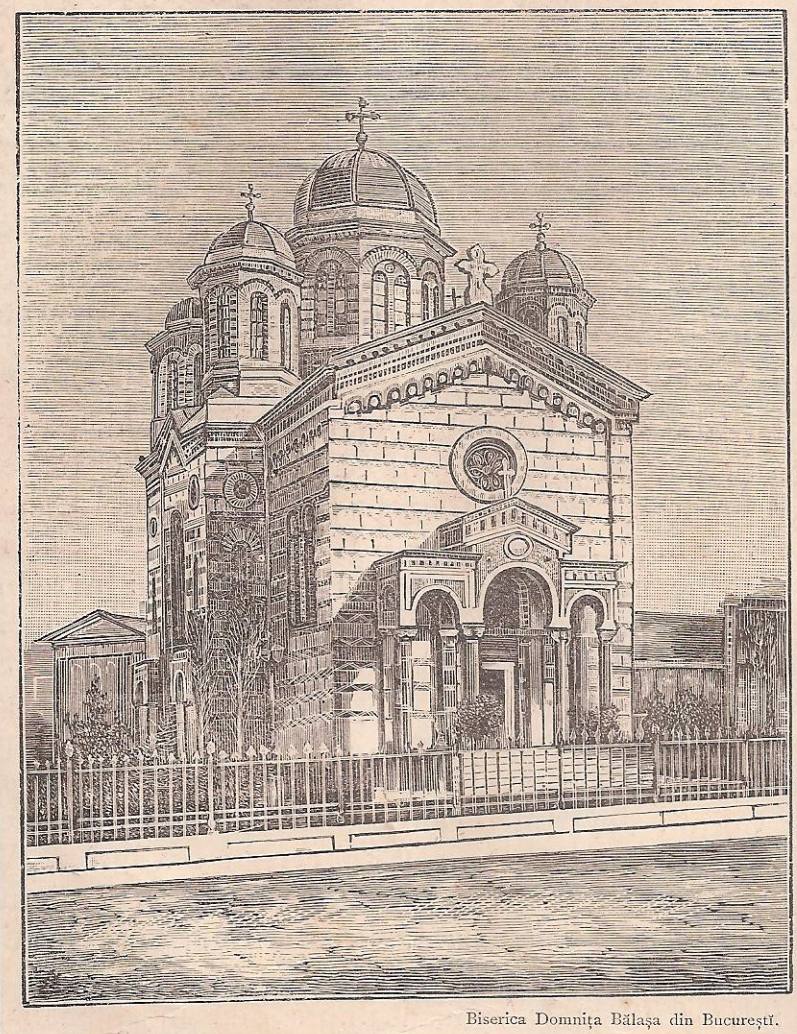
Că ție se cade a ne milui și a ne mântui pre noĭ, Dumnedeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fĭiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor, Corul: Amin. Diaconul: Cu înțelepciune. Corul: Bine-cuvintézã. Preotul: Cel ce este bine-cuvêntat, Christos Dumnedeul nostru, totdéuna, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin.

Cel mai mare: Intăreşte, Dumnedeule, pre bine-credincĭosul Regele nostru (cutare) şi sânta credinţă a ortodocşilor creştinĭ, în veciĭ vecilor. Preotul: Prea sântă Născătóre de Dumnedeŭ, mântueşte-ne pre noĭ. Corul: Ceea ce eştĭ maĭ cinstită. Preotul: Mărire ţie, Christóse Dumnedeule, nădejdea nóstră, mărire ţie. Corul: Mărire, Şi acum; Dómne miluieşte, de 3-orĭ. Bine-cuvintéză.

Preotul face Apolisul Duminicel:

Cel ce a înviat din morţĭ, Christos adevĕratul Dumnedeul nostru, pentru rugăciunile prea curateĭ Maĭceĭ sale, ale sânţilor mărităilor şi întru tot lăudaţilor Apostolĭ şi ale tuturor sânţilor, să ne miluĭască şi să ne mântuĭască pre noĭ, ca un bun şi iubitoriŭ de ómenĭ. Corul: Mulţĭ anĭ.

Iar într'alte dile, afară de Sĕrbătóre şi înainte de Sĕrbătóre şi după Sĕrbătóre, precum şi de Sâmbătă, după Catisme ectenie nu sĕ dice. Ci după Catisme: Psalmul 50 şi Canónele. După a 3 şi după a 6 şi după a 9 Odă, Ectenia cea mică. După: Mărire întru ceĭ de sus luĭ Dumnedeŭ, şi: Invredniceşte-ne, Dómne, în diua acésta. Ectenia: Să plinim rugăciunea nóstră cea de diminéţă. Şi stihirile la stihirală. După: Sânte Dumnedeule, şi după Tatăl nostru, Troparele, şi Ectenia: Miluieşte-ne pre noĭ, Dumnedeule. Iar după Ecfonis: Înţelepciune. Corul: Bine-cuvintéză. Preotul: Cel ce este bine-cuvêntat. Corul: Intăreşte, Dumnedeule, pre bine-credincĭosul Regele nostru (cutare.) Şi Ceteţul ceteşte ora întêia. Veniţĭ să ne închinăm, de 3-orĭ; şi Psalmiĭ. Iar după rugăciunea: Christóse lumina cea adevĕrată, Preotul: Mărire ţie, Christóse Dumnedeule, nădejdea nóstră, mărire ţie. Corul: Mărire, Şi acum. Şi face Preotul Apolisul dupre obiceiŭ, pomenind şi pre sântul dileĭ. După Apolis, Corul cântă: Mulţĭ anĭ.

Biserica Domnița Bălașa din București.

RANDUEALA

DUMNEDEEȘTEĬ PROSCOMIDIĬ

Vrênd Preotul să sĕvêrşiască Dumnedeésca Liturgie, dator este maĭ întêiŭ a fi mărturisit şi cu toţiĭ împăcat, a nu avea ceva asupra cuĭ-va, a-şĭ păzi inima de gânduri rele pre cât va putea, a se înfrîna puţin de cu séră, a priveghĭa până la timpul ĭerurgieĭ şi a-şi ceti cele rînduite dupre Tipic. Iar sosind timpul, după ce face obicĭnuita metanie la cel maĭ mare, intră în Biserică, şi de va fi şi Diacon, fac împreună către résărit înaintea sântelor Uşĭ treĭ închinăciuni.

După aceea dice Diaconul: Bine-cuvintézĕ, stĕpâne.

Preotul: Bine-cuvêntat este Dumnedeul nostru, tot-déuna, acum şi pururea şi în vecĭĭ vecilor, Amin.

Şi începe Diaconul a dice: Impĕrate ceresc, Sânte Dumnedeule, Prea Sântă Treime. Şi după Tatăl nostru. Preotul: Că a ta este împĕrăţia. După aceea dic Troparele acestea: Miluéşte-ne pre noĭ, Dómne. Mărire: Dómne, miluéşte-ne pre noĭ. Şi acum: Uşa îndurăreĭ.

Apoĭ merg la Icóna luĭ Christos, ḑicênd:

Prea curatuluĭ tĕŭ Chip ne închinăm, Bunule, cerênd ertare greșalelor nóstre, Christóse Dumneḑeule. Că de voĭe bine aĭ voit cu Trupul a te sui pre cruce, ca să scapĭ din robia vrăjmașuluĭ pre ceĭ ce ĭ-aĭ zidit. Pentru acésta cu mulță-mită strigăm ție: Tóte le-aĭ umplut de bucurie, Mântuitoriul nostru, care aĭ venit să mântueștĭ lumea.

Și sĕrută Icóna Născĕtóreĭ de Dumneḑeŭ, ḑicênd Troparĭul:

Ceea ce eștĭ isvorul mileĭ, învrednicește-ne pre noĭ milostivireĭ, Născĕtóre de Dumneḑeŭ, caută spre poporul cel pĕcătos, arată precum de-a pururea puterea ta; că întru tine nădĕjduind, strigăm ție: Bucură-te, ca și óre-când Gavriil, Arhistratigul celor fără de trupurĭ.

Apoĭ mergênd în mijlocul Bisericeĭ, descoperindu-șĭ capetele și plecându-le, cetește Preotul rugăciunea acésta:

Dómne, trimite Mâna ta din locașul tĕŭ cel înalt și mĕ întărește în serviciul tĕŭ de acum, ca neosîndit stând înaintea înfricoșateĭ tale Mese, să sĕvêrșesc ĭerurgia cea fără de sânge. Că a ta este puterea și mărirea în vecĭĭ vecilor, Amin.

După acésta preotul face Apolisul mic.

Apoĭ plecându-se către strane, intră în Altariŭ, ḑicênd fie-care în sine:

Intra-voiŭ în Casa ta, închina-mĕ-voiŭ către Biserica cea sântă a ta, întru frica ta, Dómne, povățuește-mĕ întru dreptatea ta, pentru vrăjmașiĭ meĭ, îndreptézĕ înaintea ta calea mea.

Iar intrând în sântul Altariŭ, fac treĭ închinăciunĭ înaintea sânteĭ Mese, și sĕrută sânta Evanghelie și sânta Masă. Apoĭ ĭa în mânile sale fie-care Stihariul sĕŭ, și fac treĭ închinăciunĭ către rĕsărit, ḑicênd fie-care în sine:

Dumneḑeule, curățește-mĕ pre mine pĕcătosul și mĕ miluește.

După aceea merge Diaconul către Preot, ținând Stihariul și Orariul în drépta sa, și plecându-și capul dice:

Bine-cuvintézã, stĕpâne, Stiharĭul dimpreună cu Orarĭul. Iar Preotul bine-cuvêntând, dice:

Bine-cuvêntat este Dumnedeul nostru, tot-déuna, acum și pururea și în veciĭ vecilor.

In urmă Diaconul sĕrută mâna Preotuluĭ, și retrăgêndu-se la o parte se îmbracă în Stihariŭ, rugându-se așa:

Bucura-se-va sufletul meŭ întru Domnul, că m'a îmbrăcat în veșmêntul mântuireĭ și cu haĭna veselieĭ m'a împodobit; ca unuĭ mire 'mĭ-a pus mie corónă, și ca pre o mirésă m'a împodobit cu podóbă.

După acésta sĕrutând Orariul, îl pune pre umĕrul stâng, ĭar mânicile puindu-le pre mâĭnĭ; La cea dréptă, dice:

Mâna ta cea dréptă, Dómne, s'a prea-mărit întru tărie; drépta ta, Dómne, a sfărămat pe vrăjmașĭ și cu mulțimea mărireĭ tale aĭ zdrobit pre ceĭ protivnicĭ.

Iar la stânga, dice:

Mânile tale m'aŭ făcut și m'aŭ zidit, înțelepțește-mĕ și mĕ voiŭ învĕța poruncile tale.

Apoĭ mergênd la Proscomidie, gătește cele sânțite, adică sântul Disc, puindu-l despre stânga luĭ, ĭar Potirul despre drépta luĭ, și cele-lalte cu buna rînduĭală de o parte. Iar Preotul se îmbracă întru acest chip, luând Stihariul în mâna stângă, și închinându-se de treĭ orĭ către rĕsărit, precum s'a dis, bine-cuvêntând, dice:

Bine-cuvêntat este Dumnedeul nostru, tot-déuna, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

Decĭ se îmbracă cu Stihariul, dicênd:

Bucura-se-va sufletul meŭ, până la sfârșit.

După aceea luând Epitrahilul și bine-cuvêntându-l și sĕrutându-l, îl pune pe grumaz dicênd:

Bine-cuvêntat este Dumnedeul cel ce varsă darul sĕŭ preste preoții sĕi, ca mirul pre cap, ce se pogóră pre barbă, pre barba luĭ Aaron, care se pogóră pre marginea veșmintelor luĭ.

Apoĭ luând Brîul, se încinge cu dênsul dicênd:

Bine-cuvêntat este Dumnedeŭ, cel ce mĕ încinge cu putere și a făcut fără prihană calea mea, cel ce întocmește picióréle mele ca ale cerbuluĭ și preste cele înalte mĕ pune.

Iar la Mânicere dice tot ca și Diaconul. După aceea luând Epigonatiul de este însă Protosinghel al Bisericeĭ celeĭ marĭ, saŭ alt óre-care din ceĭ cu rang, bine-cuvêntându-l și sĕrutându-l dice:

Încinge sabia ta preste cópsa ta, Puternice, cu podóba ta și cu frumsețea ta, și încordéză și bine sporește și împĕrătește, pentru adevĕr, blândețe și dreptate. Și te va povățui minunat drépta ta.

După aceea luând Felonul și bine-cuvêntându-l, îl sĕrută dicênd așa:

Preoții tĕĭ, Dómne, se vor îmbrăca întru dreptate, și cuviosiĭ tĕĭ cu bucurie se vor bucura.

Apoĭ mergênd la Proscomidie, își spală mânile dicênd:

Spăla-voiŭ întru cele nevinovate mânile mele și voiŭ încunjura Altariul tĕŭ, Dómne, ca să aud glasul laudeĭ tale și să spuiŭ tóte minunile tale: Dómne, iubit-am cuviința Caseĭ tale și locul cortuluĭ mărireĭ tale. Să nu perdĭ cu ceĭ necredincioșĭ sufletul meŭ și cu bărbații sângiurilor viața mea, întru ale cărora mânĭ sunt fără de legile; drépta lor s'a umplut de daruri; iar eŭ întru nerĕutatea mea am umblat. Rescumpĕră-mĕ, Dómne, și mĕ miluește. Piciorul meŭ a stătut întru dreptate, în biserică te voiŭ bine-cuvênta, Dómne.

Și așa merg la Proscomidie, și închinându-se de treĭ orĭ înaintea Proscomidieĭ, ḑice fie-care: Dumneḑeule, curățește-mĕ pre mine pĕcătosul și mĕ mântuește. Și:

Rĕscumpĕratu-ne-aĭ pre noĭ din blestemul legeĭ cu scump Sângele tĕŭ. Pre Cruce fiind rĕstignit și cu sulița împuns, nemurire aĭ izvorît ómenilor, Mântuitorĭul nostru, mărire ție.

Apoĭ ḑice Diaconul:

Bine-cuvintézã, stĕpâne. Și începe Preotul:

Bine-cuvêntat este Dumneḑeul nostru, tot-déuna, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor.

Diaconul Amin. Apoĭ ĭa Preotul în mâna stângă Prescura, ĭară în drépta sânta Copie, și însemnând cruciș cu dênsa de treĭ orĭ de-asupra Prescureĭ, ḑice:

Intru pomenirea Domnuluĭ și Dumneḑeuluĭ și Mântuitoriuluĭ nostru Iisus Christos. De treĭ orĭ.

Și îndată înfinge Copia în partea cea despre drépta a Peceței, și ḑice tăind:

Ca o óĭe spre junghiare s'a adus.

Iar în partea stângă înfingênd, ḑice:

Si ca un mĭel nevinovat, fără de glas, împotriva celuĭ ce-l tunde pre dênsul, așa nu și-a deschis gura sa.

Iar în partea de sus a Peceței, ḑice:

Intru umilința luĭ judecata luĭ s'a ridicat.

Iar în partea cea din jos, ḑice:

Iar némul luĭ cine-l va spune?

Iar Diaconul căutând cu bună-cucernicie spre aceste Taĭne, la fiește-care tăĭetură, ḑice: Domnuluĭ să ne rugăm, ținînd și Orariul în mână. După acésta ḑice: Ridică, stĕpâne. Iar Preotul înfingênd sânta Copie de laturĭ, despre partea drépta a Prescureĭ, ridică sânta pâne, ḑicênd așa:

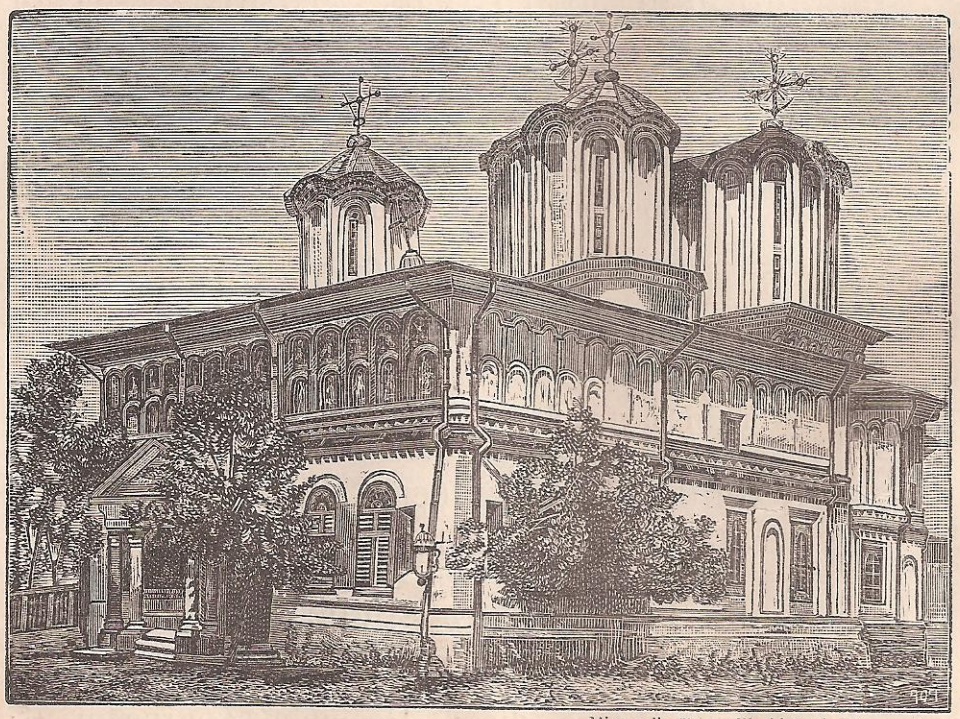
Că s'a luat de pre pământ viața luĭ.

Și puind-o cu fața în jos pre sântul Disc, dice Diaconul: Junghĭe, stĕpâne. Iar Preotul junghind crucĭș, dice așa:

Junghie-se mĭelul luĭ Dumnedĕŭ, cel ce ridică pĕcatul lumeĭ, pentru viața și pentru mântuirea lumeĭ.

Și întórce cea-laltă parte în sus, care are cruce și dice Diaconul: Impunge, stĕpâne. Iar Preotul împungênd despre partea dréptă cu sânta Copie, dice:

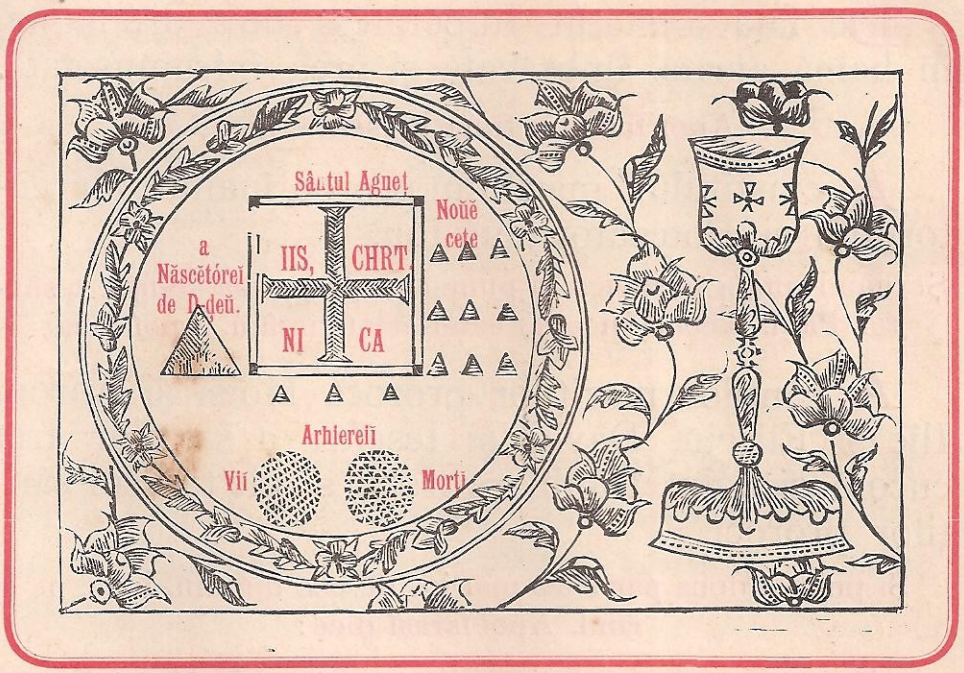
Si unul din ostașĭ cu sulița cósta luĭ a împuns și îndată aŭ eșit sânge și apă; și cel ce a vĕdut a mărturisit, și adevĕrată este mărturisirea luĭ.

Mitropolia Ungro-Vlachieĭ din Bucureștĭ.

LITH. MÜTZNER. BUCAREST

INVĂȚĂTURĂ

Se cuvine a ști, că îndată după ce Diaconul ḑice: Impunge, stĕpâne, dupre cum am arĕtat maĭ sus, Preotul cu aceeașĭ sântă Copie împunge sântul Agneț despre partea drĕptă, unde este scris numele Iisus ḑicênd: Și unul din ostașĭ cu sulița cósta luĭ a împuns. Și după ce sfîrșește cuvêntul acesta, Diaconul luând în mâna drĕptă vasul cu vin și în stânga vasul cu apă, și turnând în sântul Potir de o dată vin și apă dupre rînduĭala, ḑice tot atuncea și Preotul: Și îndată aŭ eșit sânge și apă, și cel ce a vĕḑut a mărturisit, și adevĕrată este mărturisirea luĭ.

Și îndată Diaconul ḑice: Bine-cuvintézĕ, stĕpâne, sânta unire. Iar Preotul, bine-cuvêntând preste sântul Potir, ḑice: Bine-cuvêntată este unirea sântelor tale, tot-déuna acum și pururea și în vecĭĭ vecilor, Amin.

Decĭ Preotul luând în mână a doua Prescură, ḑice:

Intru cinstea și pomenirea prea bine-cuvêntateĭ, mărĭteĭ, stĕpâneĭ nóstre Născătóreĭ de Dumneḑeŭ și pururea Fecĭóreĭ Marieĭ, pentru ale căria rugăciunĭ primește, Dómne, jertfa acésta întru Altariul tĕŭ cel maĭ pre sus de ceriurĭ.

Și ridicând părticica, o pune de-a drépta sânteĭ Pânĭ, aprópe de mijlocul eĭ, ḑicênd:

De față a stătut Impĕrătésa de-a drépta ta, în haĭnă aurită, îmbrăcată și prea înfrumusețată.

Apoĭ luând a treĭa Prescură, ḑice:

A cinstituluĭ, mărituluĭ proroc, înainte Mergĕtoriuluĭ și Botezătoriuluĭ Ión.

Și luând întâĭa părticică, o pune sus de partea stângă a sânteĭ Pâne, făcênd început ceteĭ celeĭ dintâiŭ. Apoĭ ḑice:

A sânților măriților proroc, Moisi și Aaron, Ilie și Eliseiŭ, David și Ieseiŭ; a sânților treĭ cuconĭ și a luĭ Daniil prorocul și ale tuturor sânților proroc.

Și pune a doua părticică maĭ jos de cea dintâiŭ, bine, pe rînd. Apoĭ ĭarășĭ ḑice:

A sânților măriți și întru tot lăudaților Apostolĭ Petru și Pavel, a celor doĭ-spre-ḑece, a celor șépte-ḑecĭ și a tuturor sânților Apostolĭ.

Și așa pune a treĭa părticică maĭ jos de cea de-a doua, sfârșindu-se rîndul cel dintâiŭ. Apoĭ ḑice:

A celor între sânțĭ Părinților noștri și aĭ lumeĭ marĭ dascălĭ și Ierarhĭ: Vasilie cel mare, Grigorie teologul și Ión Chrisostom, Atanasie și Chiril, Nicolae cel din Mira și Spiridon al Trimitundieĭ; și ale tuturor sânților Ierarhĭ.

Și luând a patra părticică, o pune aprópe de părticica cea dintâiŭ, începênd al doilea rînd. Apoĭ ĭarășĭ ḑice:

A sântuluĭ întâiŭ mucenic și arhidiacon Ștefan, a sânților lăudaților mucenicĭ Dimitrie, Gheorghie, Teodor Tiron, Teodor Stratilat și Ión cel noŭ; și a tuturor sânților mucenicĭ și mucenițe: Tecla, Varvara, Ecaterina, Filotea și a tuturor sântelor mucenițe.

Și luând a cincea părticică, o pune din josul celeĭ dintâiŭ, care este întru al doilea rînd. Apoĭ ḑice:

A cuvioșilor și purtătorilor de Dumnedeŭ părinților noștri: Antonie, Eftimie, Sava, Onufrie, Atanasie cel din Aton, Dimitrie cel noŭ, și a tuturor prea cuvioșilor părinți, și a prea cuvióselor maĭce: Pelaghia, Teodosia, Anastasia, Evpraxia, Fevronia, Teodula, Eufrosina, Maria Egipténca, Parascheva și a tuturor sântelor prea cuvióse maĭce.

Și luând a șésea părticică, o pune din josul celeĭ de a doua, spre împlinirea rîndului al doilea. Iar după acésta dice:

A sânților și făcătorilor de minuni, fără de arginți, Cozma și Damian, Chir și Ión, Panteleĭmon și Ermolae; și ale tuturor sânților fără de arginți.

Și luând a șéptea părticică, o pune de-asupra, începênd al treilea rînd, dupre rînduĭală. Apoĭ ĭarășĭ dice:

A sânților și drepți Dumnedeeștilor Părinți Ioachim și Anneĭ, și a sântuluĭ a căruĭa este diua, Și ale tuturor sânților; pentru ale cărora rugăciuni cercetéză-ne pre noĭ, Dumnedeule.

Și pune a opta părticică maĭ jos de cea dintâiŭ, bine pe rînd. Incă maĭ dice după acestea:

A celuĭ întru sânți Părinteluĭ nostru Ión, Arhiepiscopul Constantinopoluluĭ, de se face Liturgia luĭ.

Iar de se face a mareluĭ Vasilie, pre acesta îl pomenește.

Și așa luând a noua părticică, o pune la sfîrșit, spre plinirea rîndului al treilea. Apoĭ luând a patra Prescură, dice:

Pomenește, Stĕpâne ĭubitoriule de ómeni, tótă Episcopia ortodocșilor, și pre Prea-sânțitul Arhiepiscopul și Mitropolitul, saŭ Episcopul nostru, cutare, (pomenind și pe Arhiereul care 'l-a hirotonisit), și pe cinstita preoție și întru Christos diaconie, și tótă céta preotéscă, și pre Egumenul cutare pre frați, și împreună slujitoriĭ noștri, Preoții și Diaconiĭ, și pre toți frațiĭ noștri pre cariĭ ĭ-aĭ chiemat

la împărtășirea ta, prin milostivirea ta, întru tot bunule Stăpâne.

Și luând părticica o pune din jos de sânta Pâne. După aceea pomenește pre ortodocșii împărați, dicênd așa:

Pomenește, Dómne, și pre iubitoriul de Christos Regele nostru (cutare) și pre toți bine-credincioșii Domni.

Și pune părticica alăturea cu cea dintâiu sub sânta Pâne. Apoi scoțênd părticele drept în rînd, dice așa:

Primește, Dómne, jertfa acésta pentru ĭertarea pĕcatelor a tuturor fraților ceĭ întru Christos, și pentru tot sufletul creștinilor cel necăjit și întristat, căruĭa îĭ trebuește mila și ajutoriul luĭ Dumnedeŭ, pentru apărarea țĕreĭ acesteĭa și acelor ce viețuesc într'însa, și pentru pacea și întemeiarea a tótă lumea; pentru bună starea sântelor luĭ Dumnedeŭ biserică; pentru mântuirea și ajutoriul celor ce cu osârdie și cu frica luĭ Dumnedeŭ se ostenesc și slujesc părinți și frați aĭ noștri; pentru ceĭ trimiși, pentru ceĭ ce sunt în călĕtorie; pentru tămăduirea celor ce zac în bóle; pentru izbăvirea celor robiți; pentru ceĭ ce sunt în judecăți, în ocne, în exiluri, în necazuri și apărare; pentru ceĭ ce ne urăsc și pentru ceĭ ce ne iubesc pre noĭ; pentru ceĭ ce ne miluesc și ne slujesc noî, și pentru ceĭ ce ne-aŭ poruncit noî nevrednicilor să ne rugăm pentru dênșiĭ; pentru frații noștri cariĭ sunt în slujbe; și pentru toți ceĭ ce slujesc și aŭ slujit în sântul Lŏcașul acesta.

După aceea pomenește și pre ceĭ ce va vrea, din ceĭ viĭ pre nume. Și la fieste-care nume îa o părticică mică, dicênd: Pomenește, Dómne, pre (cutare), și așa luând părticelele le pune din jos de sânta Pâne.

După aceea luând a cincea Prescură dice:

Pentru pomenirea și ertarea pĕcatelor a tuturor celor din véc adormiți întru buna credință, a strĕmoșilor, a moșilor, a părinților, a maĭcilor, a fraților, a surorilor, a fiilor și a fiĭcelor, a celor dintru o rudenie, și a celor dintru o seminție cu noĭ, și a tuturor, carii aŭ adormit întru nădejdea învieriĭ și a vieții vecĭnice; a ctitorilor sântuluĭ Lŏcașuluĭ acestuĭa; aicea pomenește pre ctitorĭ; a miluitorilor și făcĕtorilor de bine; a tuturor celor ce s'aŭ ostenit și aŭ slujit sântuluĭ Lŏcașuluĭ acestuĭa: Arhiereilor, Ieroarhimandriților, Ieromonahilor, Preoților, Ierodiaconilor și Monahilor, slujitorilor și robilor; a prea ortodocșilor Impĕrați și Domnitorĭ și boerĭ; a fericiților Patriarhĭ, a ortodocșilor Arhiereĭ și Preoți; a ortodocșilor creștinĭ, pre carii ĭ-aŭ acoperit apa, marea, rîurile, izvórĕle, bălțile, puțurile, rĕzboiul ĭ-a secerat și cutremurul ĭ-a cuprins, tâlhariĭ ĭ-aŭ ucis și focul ĭ-a ars; și fiarelor, pasĕrilor, jigăniilor și la tótă firea celor din mare s'a făcut mâncare; a celor răpiți fără de veste; a celor arși de trăsnete și a celor înghețați, în munți, în cale, în loc pustiŭ și în sihăstrie, sfîrșiți de întristare saŭ de bucurie; a celor ce aŭ pătimit în dile bune și în nenorocire; a celor ce ĭ-a răpit calul, saŭ grindina, zăpada, plóĭa înmulțită, cărămida și țĕrîna ĭ-aŭ împresurat și de năprasnă aŭ căḑut; a celor ce ĭ-aŭ omorît bĕuturile otrăvitóre, înecările de óse; a celor loviți de tot felul de aruncare, a fieruluĭ, a lemnuluĭ și a tot felul de piatră; a celor sfîrșiți din chiotul tare, de alergarea grabnică, de palmă, de pumn, de lovitură cu picĭorul, de cĭumă, de fóme, de sete, de mușcările cele veninate, de în-

ghițirea șerpilor, de călcarea cailor, de zugrumare de cel de aprópe, saŭ pământul desfăcêndu-se, saŭ marea ĭ-aŭ înghițit; și pre tótă vêrsta: bĕtrînĭ, tinerĭ, voĭnicĭ, copilandri, copiĭ, pruncii ceĭ fără de vreme, parte bărbătéscă și femeéscă; și pre carii nu ĭ-am pomenit, pentru neștiința saŭ uitarea, saŭ pentru mulțimea numelor, însuți îĭ pomenește, Dumnedeule, cela ce știĭ vêrsta fie-căruĭa și numirea.

Și așa pomenește și pre alți morți, pre carii va vrea, pre nume. Și la fie-care nume ĭa o părticică mică dicênd: Pomenește, Dómne, pre (cutare), și sfêrșind dice așa:

Si pre toți carii întru nădejdea învierei, și a vieței de veci, pre ceĭ ce cu împărtășirea ta aŭ adormit, ortodocșiĭ părinți și frații noștri, iubitorĭule de ómenĭ, Dómne.

Și luând din a patra Prescură o părticică dice așa:

Pomenește, Dómne, dupre mulțimea îndurărilor tale și a mea nevrednicie; értă-mĭ mie tótă greșala cea de voĭe și fără de voĭe; și să nu opreștĭ pentru pĕcatele mele darul Sântuluĭ tĕŭ Duh despre darurile ce sunt puse înainte.

Cade-se a ști, că este dator Preotul a pomeni și pre Arhiereul care l-a hirotonisit.

Și după acésta, luând buretele, strînge pre Discos părticelele din jos de sânta Pâne, cu îngrijire, ca să nu cadă jos dintr'însele ceva. Apoĭ Diaconul luând cădelnița și puind într'însa tămâe dice către Preot: Bine-cuvintéză, stĕpâne, tămâia. Și îndată însuși dice: Domnuluĭ să ne rugăm. Și Preotul dice rugăciunea tămâeĭ:

Tămâe îți aducem ție Christóse Dumnedeul nostru, întru miros de bună mirézmă duhovnicéscă, pre care primindu-o întru jertfelnicul tĕŭ

cel mai pre sus de ceriuri, trimite-ne noi darul prea Sântului tĕu Duh.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Preotul tămâind stéua, o pune de-asupra sânteĭ Pâni ḑicênd:

Si viind stéua, a stătut de-asupra unde era pruncul. Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul tămâind acoperemêntul cel dintâiŭ, acopere sânta Pâne împreună și Discosul ḑicênd:

Domnul a împĕrățit, întru podóbă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere și s'a încins, pentru că a întărit lumea, care nu se va clăti. Gata este scaunul tĕŭ de atuncea, din véc tu eștĭ. Ridicat-aŭ rîurile, Dómne, ridicat-aŭ rîurile glasurile sale, ridica-vor rîurile valurile sale, de glasurĭ de ape multe. Minunate sunt înălțările mărei, minunat este întru cele înalte Domnul. Mărturiile tale s'aŭ încredințat fórte. Caseĭ tale se cuvine sânțenie, Dómne, întru lungime de ḑile.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Acopere, stĕpâne.

Iar Preotul tămâind al doilea acoperemênt, acopere sântul Potir ḑicênd:

Acoperit-a ceriurile, bunătatea ta, Christóse, și de lauda ta este plin pământul.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Acopere stăpâne.

Iar Preotul tămâind al treilea acoperemênt, adică aerul, acoperă cu dînsul pre amêndouĕ ḑicênd:

Acopere-ne pre noi cu acoperemêntul aripilor tale, depărtézĕ de la noi pre tot vrăjmașul și dușmanul, împacă viața nóstră; Dómne, miluește-ne pre noi și lumea ta și mântuește sufletele nóstre, ca un bun și iubitoriŭ de ómeni.

După aceea, luând Preotul cădelnița, tămâĭază Proscomidia, dicênd de treĭ orĭ:

Bine-cuvêntat eștĭ Dumnedeul nostru, carele bine aĭ voit așa, mărire ție.

Iar Diaconul la fie-care dată, dice:

Tot-déuna, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor, Amin.

Și se închină amândoĭ cu tótă cucernicia, de treĭ orĭ.

Deci luând Diaconul cădelnița dice:

Pentru sânta și sacra punere înainte a cinstitelor Daruri, Domnuluĭ să ne rugăm.

Iar Preotul dice rugăciunea punereĭ înainte:

Dumnedeule, Dumnedeul nostru, cela ce pânea cea cerésca, hrană a tótă lumea, pre Domnul și Dumnedeul nostru Iisus Christos l-aĭ trimis Mântuitoriŭ și Rescumpĕrătoriŭ și de bine-făcĕtoriŭ, carele ne bine-cuvintéză și ne sânțește pre noĭ, însuțĭ bine-cuvintéză acéstă punere înainte și o primește pre dînsa întru Jertvelnicul tĕŭ cel maĭ pre sus de cerĭurĭ; adu-țĭ aminte, ca un bun și ĭubitoriŭ de ómenĭ, de ceĭ ce o aŭ adus și de ceĭ pentru carii s'aŭ adus; și pre noĭ ne păzește neosîndițĭ întru sânțita lucrare a Dumnedeeștilor tale Taĭne. Că s'a sânțit și s'a prea-mărit prea cinstitul și de mare cuviință numele tĕŭ, al Tatăluĭ, și al Fiĭuluĭ, și al Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor, Amin.

Și după acésta face Apolisul mic acolo, dicênd așa:

Mărire ție, Christóse Dumnedeule, nădejdea nóstră, mărire ție. Diaconul Mărire Și acum. Dómne miluește, de treĭ orĭ. Binecuvintéză. Preotul face Apolisul dicênd așa: De este Duminică. Cel ce a înviat din morți. Iar de nu:

Christos adevĕratul Dumnedeul nostru, pentru rugăciunile prea Curateĭ Maĭceĭ sale, ale celuĭ întru sânțiĭ părinteluĭ nostru Ioan Chrisostom, Arhiepiscopul Constantinopoleĭ.

Iar de se sĕvêrșaște Liturgia mareluĭ Vasilie dice:

Vasilie cel mare al Chesarieĭ Capadochieĭ, și ale tuturor sânților, să ne miluĭască și să ne mântuiască pre noĭ, ca un bun și ĭubitoriŭ de ómenĭ. Diaconul: Amin.

Iar după Apolis, tămâĭază Diaconul sânta Proscomidie. După aceea merge și tămâiază sânta Masă, împrejur crucișĭ, dicênd în sine:

In mormênt cu trupul, în iad cu sufletul, ca un Dumnedeŭ, și în raiŭ cu tâlharĭul, și pre scaun aĭ fost, Christóse, împreună cu Tatăl și cu Duhul, tóte umplêndu-le cela ce eștĭ nedescris.

Și Psalmul 8. Pre carele cetindu-l tămâiază Altariul și tótă Biserica. Și intrând în sântul Altariŭ, ĭarășĭ tămâiază sânta Masă și pre Preot. După aceea pune cădelnița la locul eĭ, și viind vremea a se începe sânta Liturgie, se deschid Ușile Impĕrătești, și stând amândoĭ înaintea sânteĭ Mese, se închină de 3 orĭ, rugându-se în taĭnă și dicênd:

Impĕrate Ceresc, Mângâitorĭule, Duhul adevĕruluĭ, carele pretutindenea eștĭ și tóte le plinești. Vistierul bunătăților și dătătorĭule de viață, vino și te sălășlueste întru noĭ și ne curățește pre noĭ de tótă spurcăciunea, și mântuește, Bunule, sufletele nóstre.

Mărire întru ceĭ de sus luĭ Dumnedeŭ, și pre pământ pace, întru ómenĭ bună-voire. De 2-orĭ.

Dómne, buzele mele veĭ deschide și gura mea va vesti lauda ta. Odată.

Apoĭ sĕrută Preotul sânta Evangelie, ĭar Diaconul sânta Masă. Și după acésta plecându-și Diaconul capul sĕŭ către Preot, ținând și Orariul cu treĭ degete ale mâneĭ drepte, dice:

Timpul este a face Domnuluĭ, bine-cuvintézã, stĕpâne sânte.

Preotul îl bine-cuvintézã pre dînsul dicênd:

Bine-cuvêntat este Dumnedeul nostru, tot-déuna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Și Diaconul dice: Rógă-te pentru mine, stĕpâne sânte.

Preotul:

Să îndrepteze Domnul pașiĭ tĕĭ spre tot lucrul bun.

Si ĭarășĭ Diaconul:

Pomenește-mĕ, stĕpâne sânte.

Preotul:

Să te pomenĭască Domnul Dumnedeŭ întru împĕrăția sa, tot-déuna, acum și pururea și în vecii vecilor. Iar Diaconul dice: Amin. Și închinându-se, ese pre ușa cea despre miadă-nópte și stând la locul cel obicĭnuit, în dreptul sântelor Ușĭ, se închină cu cucernicie de 3 orĭ dicênd întru sine:

Dómne, buzele mele veĭ deschide și gura mea va vesti lauda ta. Și după acésta dice cu glas:

Bine-cuvintézã, stĕpâne. Și începe Preotul:

Bine-cuvêntată este împĕrăția.

Si se închid Ușile împĕrătești.

Cade-se a ști, că de va servi Preotul fără Diacon, cuvintele Diaconuluĭ ce le dice el la Proscomidie și la Liturgie, înaintea Evangelieĭ, și la rĕspunsurile luĭ, adecă: Bine-cuvintéza, stĕpâne; și Impunge, stĕpâne; și Timpul este a face, și altele să nu le dică, ci numaĭ Ecteniile, și cele obicĭnuite ale Preoției. Si de vor servi Preoți maĭ mulțĭ împreună, tótă lucrarea Proscomidieĭ numaĭ un Preot să o facă, ĭar alțiĭ, ce servesc, nimic de ale Proscomidieĭ de osebĭ să nu dică.

LITH. MÜTZNER. BUCAREST

DUMNEDEESCA

LITURGIE

A CELUI INTRU SÂNȚI PĂRINTELUI NOSTRU

IOAN CHRISOSTOM

Arhiepiscopul Constantinopolei

Se începe așa:

Diaconul: Bine-cuvintéză, stĕpâne.

Preotul, făcênd semnul crucei cu Evangelia, ḑice:

Bine cuvêntată este împĕrăția, a Tatălui, și a Fiiului, și a Sântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Corul: Amin.

Diaconul:

Cu pace Domnului să ne rugăm. Corul: Dómne miluește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor nóstre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a tótă lumea, pentru bună starea sântelor lui Dumnedĕu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sântă Biserica acésta și pentru ceĭ ce cu credință, cu evlavie, și cu frica lui Dumnedĕu întră într'insa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea-sânțitul Arhiepiscopul și Mitropolitul (saŭ Episcopul nostru cutare), pentru cinstita preoție și cea întru Christos diaconie, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru bine-credincĭosul și de Christos ĭubitorĭul Regele nostru (cutare) și pentru tótă curtea și ostașiĭ luĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să-ĭ ajute și să-ĭ supue sub picĭórele luĭ pre tot vrăjmașul și împrotivnicul, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru sânt Lŏcașul acesta, țara acésta și pentru tóte cetățile și satele, și pentru ceĭ ce cu credință lŏcuesc într'în sele, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea aeruluĭ, pentru îmbelșugarea ródelor pământuluĭ și pentru timpurĭ pacĭnice, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ceĭ ce umblă pre ape și călătoresc, pentru ceĭ bolnavĭ, pentru ceĭ ce sĕ ostenesc, pentru ceĭ robițĭ și pentru mântuirea lor, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noĭ de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnuluĭ să ne rugăm.

Apără, mântuește, miluește și ne păzește pre noĭ, Dumnedeule, cu darul tĕŭ.

Pre prea-sânta Curata, prea bine-cuvêntata, mărita, Stĕpâna nóstră Născĕtórea de Dumnedeŭ și pururea Fecĭóra Maria, cu toțĭ sânțiĭ pomenindu-o, pre noĭ înșine, și unul pre altul, și tótă viața nóstră luĭ Christos Dumnedeŭ să o dăm. Corul: Ție Dómne.

Preotul, Ecfonisul:

Că ție se cuvine tótă mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin.

Și se cântă întĕiul Antifon de cântăreți. Preotul cetește rugăciunea Antifonuluĭ. Iar Diaconul, după Ecfonis, închinându-se și mergênd, stă înaintea icónei luĭ Christos, ținând Orariul cu treĭ degete ale mânei drepte.

RUGĂCIUNEA ANTIFONULUĬ INTĔIŬ

Dómne Dumnedeul nostru, a căruĭa stĕpânire este neasemĕnată și mărire neajunsă, a căruĭ milă este nemĕsurată și ĭubirea de ómenĭ negrăită; însuți Stĕpâne, dupre bună îndurarea ta, caută spre noĭ și spre

sântă Biserica acésta, și fă cu noĭ și cu ceĭ ce dimpreună cu noĭ se rógă milele tale cele bogate și îndurările tale.

Iar după sfêrșitul Antifonuluĭ, merge Diaconul și stă înaintea sântelor Ușĭ și închinându-se dice:

Iară și ĭară cu pace Domnuluĭ să ne rugăm.

Corul: Dómne miluește.

Apără, mântuește, miluește, și ne păzește pre noĭ, Dumnedeule, cu darul tĕŭ.

Pre prea-sânta Curata, prea bine-cuvêntata, mărita, Stĕpâna nóstră Născătórea de Dumnedeŭ și pururea Fecĭóra Maria, cu toțĭ sânțiĭ pomenindu-o, pre noĭ înșine, și unul pre altul, și tótă viața nóstră luĭ Christos Dumnedeŭ să o dăm. Corul: Ție Dómne. Preotul, Ecfonisul:

Că a ta este stĕpânirea și a ta este împĕrăția și puterea, și mărirea, a Tatăluĭ, și a Fiĭuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin.

Ș ĭarășĭ sĕ cântă de cântărețĭ al doilea Antifon. Iar Diaconul stă la icóna Născătóreĭ de Dumnedeŭ, și după sfêrșitul Antifonuluĭ, face asemenea ca și la rugăciunea cea dintĕiŭ.

RUGĂCIUNEA ANTIFONULUĬ AL DOĬLEA

Dómne Dumnedeul nostru, mântuește poporul teŭ și bine-cuvintézã moștenirea ta, plinirea Bisericeĭ tale păzește-o, sânțește pre ceĭ ce ĭubesc podóba caseĭ tale, tu pre aceștia mărește-ĭ cu Dumnedeésca ta putere și nu ne lăsa pre noĭ ceĭ ce nădĕjduim întru tine.

Diaconul:

Iară și ĭară. Apără. Pre prea-sânta. Ecfonisul:

Că bun și ĭubitoriŭ de ómenĭ Dumnedeŭ eștĭ, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin.

RUGĂCIUNEA ANTIFONULUĬ AL TREILEA

Cela ce aĭ dăruit noĭ aceste rugăciunĭ obștești și împreună glăsuitóre, cela ce și la doĭ și la treĭ, ce sĕ unesc întru numele teŭ, aĭ făgăduit să le daĭ cererile, însuți și acum plinește cererile cele spre folos ale robilor tĕĭ, dându-ne noĭ întru acest véc de acum cunoștința adevĕruluĭ teŭ și în cel ce va să fie viață de vecĭ dăruindu-ne.

Aiçea sĕ deschid Ușile cele Impĕrătești, la intrarea cea mică. Iar dacă cântă cântăreții al treilea Antifon, saŭ Fericirile, de va fi Duminică, când vine la Mărire, Preotul și Diaconul stând înaintea sânteĭ Mese, fac treĭ închinăciunĭ. Apoĭ luând Preotul sânta Evanghelie o dă Diaconuluĭ, și merg pe partea dréptă, pre din dosul sânteĭ Mese, și așa eșind pre ușa cea despre miadănópte, mergênd înaintea lor cu două sfeșnice, fac intrarea mică și stând la locul cel obicĭnuit, își plécă amândoĭ capetele; și dice Diaconul: Domnuluĭ să ne rugăm.

Preotul dice rugăciunea intrăreĭ în taĭnă:

RUGĂCIUNEA INTRĂREĬ

Stĕpâne Dómne Dumnedeul nostru, cela ce aĭ aședat în ceriurĭ cetele și oștele Ângerilor și ale Arhanghelilor, spre serviciul mărireĭ tale, fă împreună cu intrarea nóstră să fie intrarea sânților ângerĭ, carii servesc împreună cu noĭ și împreună măresc bunătatea ta. Că ție se cuvine tótă mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Iar după sĕvêrșirea rugăciuneĭ, Diaconul arătând către rĕsărit cu mâna dréptă, ținând împreună și Orariul cu treĭ degete, dice către Preot.

Bine-cuvintézĕ, stĕpâne, sânta intrare.

Iar Preotul bine-cuvêntând ḍice :

Bine-cuvêntată este intrarea sânților tĕi, totdéuna, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

După acésta merge Diaconul către Arhiereŭ, saŭ către Egumen, și sĕrută Evanghelia ; iar de nu va fi acolo cel mai mare, o sĕrută Preotul carele servĕște. Iar după sfârșitul Troparuluĭ, merge Diaconul și stând înaintea sântelor Ușĭ, înalță puțin mânile și arătând sânta Evanghelie, ḍice cu glas mare : Cu înțelepciune, drepți. Deci intră Diaconul în sântul Altariŭ și pune sânta Evanghelie pre sânta Masă. Iar Preotul închinându-se, și către Coruri puțin plecându-se, intră pre urma luĭ. Iar cântăreții cântă :

Veniți să ne închinăm și să cădem cătră Christos, mântuește-ne pre noi Fiiul luĭ Dumneḍeŭ, cel ce eștĭ minunat întru sânți, pre ceĭ ce-ți cântăm ție : Aliluĭa.

Iar de este Duminică :

Cel ce aĭ înviat din morți, pre ceĭ ce-ți cântăm ție : Aliluĭa.

Apoĭ obicĭnuitele Tropare. Deci sfârșind cântăreții, ḍice Diaconul cu glas : Domnuluĭ să ne rugăm, Corul : Dómne miluește. Apoĭ plecându-și capul către Preot ḍice încet :

Bine-cuvintézĕ, stĕpâne, timpul cântăreĭ celeĭ întreit Sânte.

Iar Preotul bine-cuvêntându-l ḍice :

Că sânt eștĭ Dumneḍeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea.

Apoĭ vine Diaconul aprópe de sântele Ușĭ, și arătând cu Orariul întĕiŭ către icóna luĭ Christos ḍice :

Dómne, mântuește pre ceĭ bine-credincĭoșĭ și ne auḍĭ pre noĭ.

Deci întorcêndu-se către ceĭ ce staŭ afară ḑice cu glas mare :

Si în veciĭ vecilor. Corul : Amin Și așa cântăreții cântând : Sânte Dumneḑeule, Preotul cetește în taĭnă rugăciunea acésta a cântăreĭ ceĭ întreit sânte :

Dumneḑeul cel sânt, carele întru sânți odihnești, cela ce cu glas întreit sânt eștĭ lăudat de Serafimĭ și mărit de Cheruvimĭ, și de tótă puterea cerésca închinat; cela ce dintru neființă întru ființă aĭ adus tóte, carele aĭ zidit pre om dupre chipul și dupre asemĕnarea ta și cu tot darul teŭ l-aĭ împodobit; cela ce daĭ înțelepcĭune și pricepere celuĭa ce cere și nu trecĭ cu vederea pre pĕcătos, ci puĭ pocăință spre mântuire; carele ne-aĭ învrednicit pre noĭ, umiliții și nevrednicii robiĭ tĕi, și în ora acésta a sta înaintea mărireĭ sântuluĭ teŭ Altariŭ și a-ți aduce ție datorita închinăciune și doxologie; însuți Stĕpâne, primește și din gura nóstră a celor pĕcătoși întreit sânta cântare și ne cercetéză pre noĭ cu bunătatea ta. Iartă-ne noî tótă greșala cea de voĭe și fără de voĭe; sânțește sufletele și trupurile nóstre și ne dă noî să ne închinăm ție cu cuviosie în tóte ḑilele vieței nóstre, prin rugăciunile prea sânteĭ Născătóreĭ de Dumneḑeŭ și ale tuturor sânților, cariĭ din véc bine aŭ plăcut ție.

Că sânt eștĭ Dumneḑeul nostru și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

Iar sfêrșind rugăciunea acésta, Preotul și Diaconul ḑic în taĭnă Sânte Dumneḑeule, de treĭ-orĭ, făcênd împreună și închinăciuni treĭ înaintea sânteĭ Mese. După acésta ḑice Diaconul către Preot : Poruncește, stĕpâne. Și merg la Proscomidie ḑicênd :

Binec-uvêntat este cel ce vine întru numele Domnuluĭ.

Diaconul:

Bine cuvintéză, stĕpâne, scaunul cel de sus.

Iar Preotul mergênd la locul cel de sus ḑice:

Bine-cuvêntat eștĭ pre scaunul mărireĭ Impĕrățieĭ tale, cela ce șeḑĭ pre Cheruvimĭ, tot-déuna, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor, Amin.

In știință să fie, că Preotuluĭ nu i sĕ cade să se sue la locul cel de sus, nicĭ a ședea într'însul, ci să șadă în partea de sus a sânteĭ Mese despre amiaḑă-ḑi. Și după plinirea cântăreĭ ceĭ întreit sânte, Diaconul viind înaintea sântelor Ușĭ, ḑice: Să luăm aminte. Iar Preotul ḑice:

Pace tuturor. Ceteţul Și duhuluĭ teŭ. Și ḑice: Prochimenul. După acésta Diaconul: Cu înțelepciune. Și ceteţul ḑice titlul Apostoluluĭ: Din cartea cea către Romanĭ, saŭ către Corintenĭ, saŭ către Galatenĭ, a sântuluĭ Apostol Pavel cetire. Diaconul: Să luăm aminte. Iar sfêrșindu-se Apostolul, ḑice Peotul: Pace ție. Ceteţul: Și duhuluĭ teŭ, După acésta cântăreţiĭ cântă: Aliluĭa. Diaconul ĭa cadelnița cu tămâe și viind către Preot și luând bine-cuvêntarea de la dînsul, tămâiază sânta Masă împrejur și Altariul tot și pre Preot, apoĭ poporul. Iar Preotul cetește rugăciunea acésta:

RUGĂCIUNEA DINAINTEA EVANGHELIEĬ:

Strĕlucește în inimele nóstre, iubitoriule de ómenĭ Stĕpâne, lumina cea nestricăciósă a cunoștinţeĭ Dumneḑeireĭ tale și deschide ochiĭ gânduluĭ nostru, spre înțelegerea evangheliceștilor tale învĕțăturĭ. Pune în noĭ și frica lăudatelor tale porunci, ca, călcând tóte dorințele trupuluĭ, vĭeţuire spirituală să petrecem,

tóte cele ce sînt spre bună plăcerea ta cugetând și făcênd. Că tu ești luminarea sufletelor și trupurilor nóstre, Christóse Dumnedeule, și ție mărire înălțăm, împreună și celuĭ fără de început al teŭ Părinte, și prea sântuluĭ și bunuluĭ și de viață făcĕtoriuluĭ teŭ Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Deci Diaconul pune cadelnița la locul eĭ și apropiindu-se către Preot, și plecându-șĭ capul seŭ, ținând cu degetele Orariul, împreună și sânta Evanghelie rădicată, dice:

Bine-cuvintézã, stĕpâne, pre bine-vestitoriul sântuluĭ Apostol și Evanghelist (cutare).

Iar Preotul bine-cuvêntându-l dice:

Dumnedeŭ, prin rugăciunile sântuluĭ mărituluĭ, întru tot lăudatuluĭ Apostol și Evanghelistuluĭ (cutare,), să-ți dea ție cuvênt, celuĭ ce bine-vestești cu putere multă, spre plinirea Evangheliei iubituluĭ seŭ Fiiŭ, Domnuluĭ nostru Iisus Christos.

Iar Diaconul dice: Amin. Și închinându-sĕ sânteĭ Evangheliĭ o ia, și eșind pre sântele Ușĭ, precedat de două sfeșnice, merge și stă pre Amvon, saŭ în locul cel rânduit. Iar Preotul stând înaintea sânteĭ Mese și căutând spre apus, dice cu glas mare:

Cu înțelepciune, drepțĭ, să ascultăm sânta Evanghelie. Și îndată Preotul: Pace tuturor. Corul: Și duhuluĭ teŭ. Diaconul: Din sânta Evanghelie a luĭ (cutare), cetire: Corul: Mărire ție, Dómne, mărire ție. Preotul: Să luăm aminte.

Iar de sunt doĭ Diaconĭ, rĕmâind unul dice:

Cu înțelepciune, drepțĭ. Așijderea, și Să luăm aminte: Iar sfêrșindu-se Evanghelia, dice Preotul către Diacon: Pace ție celuĭ ce bine-vestești.

Corul: Mărire ție, Dómne, mărire ție.

Și viind Diaconul până la sântele Uși, dă sânta Evanghelie în mâna Preotului, și închidêndu-sĕ sântele Uși, Diaconul stă la locul cel obicĭnuit și începe așa:

Să dicem toți din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să dicem: Corul: Dómne miluește. 1.

Dómne a tot țiitoriule, Dumnedeul Părinților noștri, rugămu-ne ție, audine și ne miluește. Corul: Dómne miluește. 1.

Miluește-ne pre noĭ, Dumnedeule, dupre mare mila ta, rugămu-ne ție, audi-ne și ne miluește. Corul: Dómne miluește, de 3-orĭ.

RUGACIUNEA CEREREĬ STARUITOARE

Dómne Dumnedeul nostru, primește acéstă rugăciune căldurósă de la robiĭ tĕĭ și ne miluește pre noĭ dupre mulțimea milei tale; și trimite îndurările tale preste noĭ și preste tot poporul teŭ, carele aștéptă de la tine multă milă.

Încă ne rugăm, pentru Prea-sânțitul Arhiepiscopul și Mitropolitul (saŭ Episcopul nostru cutare), și pentru toți frații noștri ceĭ întru Christos.

Încă ne rugăm pentru bine-credincĭosul și de Christos iubitoriul Regele nostru (cutare) pentru stĕpânirea, biruința, petrecerea, pacea, sănătatea, mântuirea, lăsarea și ertarea pĕcatelor luĭ; și pentru ca Domnul Dumnedeul nostru maĭ mult să-ĭ ajute și să-ĭ îndrepteze calea luĭ întru tóte și să-ĭ supue supt picĭórele luĭ pre tot vrăjmașul și împrotivnicul.

Încă ne rugăm pentru frații noștri, Preoții, Ieromonahiĭ, Ierodiaconiĭ, Monahiĭ și pentru toți ceĭ întru Christos frați aĭ noștri.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea lăudații ctitoriĭ sântuluĭ Lôcașuluĭ acestuĭa și pentu toți ceĭ maĭ de înainte adormiți părinți și frați aĭ noștri ortodocși, cariĭ zac aicea și pretutindenea.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea, și ertarea pĕcatelor robilor luĭ Dumne-

ḑeŭ a tuturor ortodocșilor creștinĭ, enoriașĭ, epitropĭ și bine-făcătorĭ aĭ acesteĭ sânte Biserici.

Încă ne rugăm pentru ceĭ ce aduc daruri și fac bine în sânta și întru tot ciustită Biserica acésta, pentru ceĭ ce se ostenesc, pentru ceĭ ce cântă și pentru poporul ce stă înainte, așteptând de la tine mare și multă milă.

Iar Preotul Ecfonis :

Că milostiv și iubitoriŭ de ómenĭ Dumneḑeŭ eștĭ, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Corul : Amin.

Iar când va fi pomenirea pentru ceĭ morțĭ, Diaconul, saŭ Preotul, ḑice și ectenia acésta :

Miluește-ne pre noĭ, Dumneḑeule, dupre mare mila ta, rugămu-ne ție, auḑi-ne și ne miluește. Corul : Dómne miluește, de 3-orĭ.

Încă ne rugăm pentru odihna sufletelor răposaților robilor luĭ Dumneḑeŭ (cutari), și pentru ca să se erte lor tótă greșala cea de voĭe și cea fără de voĭe.

Ca Domnul Dumneḑeŭ să așeḑe sufletele lor, unde drepțiĭ se odihnesc.

Mila luĭ Dumneḑeŭ, împărăția ceriuluĭ și ertarea păcatelor lor, la Christos Împăratul cel fără de mórte și Dumneḑeul nostru să cerem Corul : Dă Dómne.

Diaconul :

Domnuluĭ să ne rugăm.

Preotul :

Dumneḑeul duhurilor și a tot trupul, carele aĭ călcat mórtea și pre diavolul aĭ surpat și aĭ dăruit viață lumeĭ tale, însuțĭ, Dómne, odihnește sufletele adormiților robilor tĕĭ (cutari), în loc luminat, în loc cu verḑeță, în loc de odihnă, de unde aŭ fugit durerea, întristarea și suspinarea. Și orĭ-ce greșală, ce aŭ făcut eĭ cu cuvêntul, saŭ cu fapta,

saŭ cu gândul, ca un bun și iubitoriŭ de ómeni Dumnedeŭ értă ; că nu este om, carele să viețuiască și să nu greșiască. Că numaĭ tu eștĭ fără de pĕcat, dreptatea ta este dreptate în véc și cuvêntul tĕŭ adevĕrul.

Ecfonis :

Că tu eștĭ învierea și viața și odihna adormiților robilor tĕĭ (cutari), Christóse Dumnedeul nostru, și ție mărire înălțăm, împreună și celuĭ fără de început al tĕŭ Părinte, și prea sântuluĭ, și bunuluĭ, și de viață făcĕtoriuluĭ tĕŭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor. Corul : Amin. Deci Preotul desfăcênd Sântul Antimis, Diaconul ḑice ectenia :

Rugați-vĕ ceĭ chĭemațĭ Domnuluĭ. Corul : Dómne miluește.

Ceĭ credincĭoșĭ pentru ceĭ chĭemațĭ să ne rugăm, ca Domnul să-ĭ miluĭască pre dînșiĭ.

Să-ĭ învețe pre dînșiĭ cuvêntul adevĕruluĭ.

Să li descopere lor Evanghelia dreptățeĭ.

Să-ĭ unĭască pre dînșiĭ cu sânta luĭ catolicéscă și apostolésca Biserică.

Mântuește, miluește, apără și-ĭ păzește pre dînșiĭ, Dumnedeule, cu darul teŭ.

Ceĭ chĭemațĭ capetele vóstre Domnuluĭ să le plecațĭ. Corul : Ție Dómne.

RUGĂCIUNEA PENTRU CEI CHIEMAȚI MAI 'NAINTE DE DESFACEREA S-LUI ANTIMIS.

Dómne Dumnedeul nostru, cela ce întru cele înalte lŏcuești și spre cele smerite privești, carele aĭ trimis mântuire némuluĭ omenesc pre Unul născut Fiĭul tĕŭ și Dumnedeŭ, pre Domnul nostru Iisus Christos, caută spre robiĭ tĕĭ acești chĭemațĭ, cariĭ ș'aŭ plecat cătră tine grumaziĭ lor, și-ĭ învrednicește pre dînșiĭ în timpul cuvenit de baĭa nașterei ceĭ

de a doua, spre ertarea pĕcatelor, și de vestmêntul nestricăciuneĭ; unește-ĭ pre dînșiĭ cu sânta ta catolicéscă și apostoléscă Biserică și-ĭ numĕră cu turma ta cea alésă. Și ḑicênd Ectonisul, însemnéză asupra sântuluĭ Antimis cruciș cu sântul Burete.

Ca și aceștia împreună cu noĭ să mărĭască prea cinstitul și de mare cuviință numele tĕŭ, al Tatăluĭ, și al Fiiuluĭ, și al Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul : Amin. Diaconul ḑice :

Câți sunteți chĭemați eșiți.

Iar de este și al doĭlea Diacon, ḑice și acela :

Ceĭ chĭemați eșiți : Decĭ ĭarășĭ cel dintĕiŭ :

Câți sunteți chĭemați eșiți : Cel al doĭlea :

Ca nimenea din ceĭ chĭemați, câți suntem credincĭoșĭ ĭară și ĭară cu pace Domnuluĭ să ne rugăm. Corul : Dómne miluește.

Iar de este numaĭ un Preot atuncea ḑice așa :

Câți sunteți chĭemați eșiți, ceĭ chĭemați eșiți, câți sunteți chĭemați eșiți, ca nimenea din ceĭ chĭemați. Câți suntem credincĭoșĭ ĭară și ĭară cu pace Domnuluĭ să ne rugăm. Corul : Dómne miluește.

RUGACIUNEA INTÊIA PENTRU CREDINCIOȘI DUPĂ INTINDEREA ANTIMISULUĬ

Mulțămim ție, Dómne Dumneḑeul puterilor, carele ne-aĭ învrednicit pre noĭ a sta și acum înaintea sântuluĭ tĕŭ Altariŭ și a cădea la îndurările tale, pentru pĕcatele nóstre și pentru abaterile cele din neștiință ale poporuluĭ. Primește, Dumneḑeule, rugăciunea nóstră, fă-ne pre noĭ a fi vrednicĭ să-ți aducem ție rugăciunĭ, cererĭ și jertfe fără de sânge, pentru tot poporul tĕŭ, și ne fă demnĭ pre noĭ, pre carĭĭ ne-aĭ pus la acest serviciŭ al tĕŭ, cu puterea Duhuluĭ tĕŭ celuĭ sânt, fără de osîndă și fără împedecare, întru mărturie curată a

conștiinței nóstre, să te chiemăm pre tine în tot timpul și locul, ca audindu-ne pre noi, să ne fii milostiv întru mulțimea bunătății tale.

Apără, mântuește, miluește și ne păzește pre noi, Dumnedeule, cu darul teŭ. Corul: Dómne miluește.

Înțelepciune:

Ecfonisul:

Că ție se cuvine tótă mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiiului, și Sântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Corul: Amin.

Diaconul: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm.

Corul: Dómne miluește.

Când Preotul oficiază singur, acestea nu le dice:

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor nóstre, Domnului să ne rugăm. Corul: Dómne miluește.

Pentru pacea a tótă lumea și pentru bună starea sântelor lui Dumnedeŭ Biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sântă Biserica acésta și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie și cu frica lui Dumnedeŭ intră într'însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru cá să ne izbăvim noi de tot necazul, urgia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

RUGĂCIUNEA A DOUA PENTRU CREDINCIOȘI

Iarăși și de multe ori cădem la tine și ție ne rugăm, Bunule și iubitoriule de ómeni, ca, căutând la rugăciunea nóstră, să curățești sufletele și trupurile nóstre de tótă întinăciunea simțurilor și a cugetelor și să dai noî să ne înfățoșăm nevinovați și fără de osîndă înaintea sântului teŭ Altariŭ. Și dăruește, Dumnedeule, și celor ce se rógă dimpreună cu noi, sporire vieței, credinței și înțelegerei cei

duhovnicești. Dă lor tot-déuna cu frică și cu dragoste să serviască ție, și cu nevinovăție, fără osîndă să se împărtășiască cu sântele tale Taine și să se învrednicïască de împărăția ta cea ceréscă.

Apără, mântuește, miluește, și ne păzește pre noĭ, Dumnedeule, cu darul tĕŭ. Corul: Dómne miluește. Diaconul: Înțelepciune. Și intră Diaconul pre Ușa cea despre méḑă-nópte. Preotul Ecfonisul:

Ca supt stĕpânirea ta tot-déuna fiind păziți, ție mărire să înălțăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor. Corul: Amin.

RUGĂCIUNEA CAREA O CETEȘTE PREOTUL ÎN TAINĂ CÂND SE CÂNTĂ HERUVIMICEASCA CÂNTARE

Nimenea din ceĭ legați cu poftele și cu plăcerile trupești nu este vrednic să vie, saŭ să se apropie, saŭ să serviască ție, Impĕrate al mărireĭ! Că a servi ție este lucru mare și înfricoșat și însuși Puterilor celor cerești! Dar însă, pentru ĭubirea ta de ómenĭ cea negrăită și neměsurată, nemutat și neschimbat te-aĭ făcut om și Arhiereŭ te-aĭ numit noĭ, dându-ne lucrare de sânțenie a slujbeĭ aceștia și a jertfeĭ ceĭ fără de sânge, ca un Stĕpân al tuturor; căcĭ tu însuți, Dómne Dumnedeul nostru, stepânești cele cerești și cele pământești, carele te porți pre scaunul Heruvimilor, Domnul Serafimilor și Impĕratul luĭ Israil, cel ce eștĭ unul sânt și întru sânți odihnindu-te. Pre tine dar te rog, cel ce eștĭ singur bun și bine-voitoriŭ, caută spre mine pĕcătosul și netrebnicul servul teŭ și-mĭ curățește sufletul și inima de cuget rĕŭ; îndestuléză-mĕ cu puterea Sântuluĭ tĕŭ Duh, ca, îmbrăcat fiind cu darul preoțieĭ, să staŭ înaintea sânteĭ tale Mese și să jertfesc sântul și prea curatul tĕŭ trup și cinstitul sânge; că la tine

viind îmĭ plec grumaziĭ meĭ și ție mĕ rog : Nu întórce fața ta de la mine, nicĭ să mĕ lepedĭ dintre serviĭ tĕĭ, ci mĕ învrednicește ca să-ți aduc ție, eŭ pĕcătosul și nevrednicul servul tĕŭ, darurile acestea. Că tu eștĭ cel ce aducĭ și care eștĭ adus, cel ce primeștĭ și care te împarțĭ, Christóse Dumnedeul nostru, și ție mărire înălțăm, împreună și celuĭ fără de început al tĕŭ Părinte, și prea sântuluĭ, și bunuluĭ, și de viață făcĕtoriuluĭ tĕŭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor, Amin.

Iar după sĕvêrșirea rugăciuneĭ, dic și eĭ cântarea Heruvimicéscă de 3-orĭ. Și după fieste-care sfêrșit, se închină odată.

Carĭĭ pre Heruvimĭ, cu taĭnă închipuim, și făcĕtóreĭ de viață Treimĭ întreit sântă cântare aducem, tótă grija cea lumésca să o lepădăm ; ca pre Impĕratul tuturor primind, pre cel nevĕdut încungiurat de cetele îngerești: Aliluĭa, Aliluĭa, Aliluĭa.

Iarăși se deschid sântele Ușĭ. Decĭ luând Diaconul cadelnița și puind tămâe, vine cătră Preot și luând bine-cuvêntare de la dînsul, tămâéză sânta Masă împrejur, Altariul tot, pre Preot și pre popor, și dicênd Psalmul 50 și Tropare de umilință câte va vrea; aseminea și Preotul. Și merg la Proscomidie, maĭ înainte mergênd Diaconul, tămâéză Sântele, întru sine rugându-se:

Dumnedeule, curățește-mĕ pre mine pĕcătosul. de 3-orĭ. Apoĭ dice către Preot : Rădică, Stĕpâne. Și Preotul luând aerul, îl pune pe umĕrul Diaconuluĭ cel stâng, dicênd : Rădicați mânile vóstre la cele sânte și bine-cuvêntați pre Domnul.

Decĭ luând sântul Disc, îl pune pre capul Diaconuluĭ, cu tótă socotința și buna evlavie, ținând Diaconul împreună și cadelnița într'unul din degete. Iar Preotul însuși, luând sântul Potir în mânĭ, ese pre Ușa cea despre médă-nópte, mergênd înaintea lor cu două sfeșnice, și încungiură prin mijlocul Bisericeĭ rugându-se. Diaconul dice :

Pre voi pre toți ortodocșî creștinî, să vĕ pomenĭască Domnul Dumnedĕu întru împĕrăția sa, tot-déuna, acum și pururea și în vecii vecilor. Corul: Amin.

De va fi numaĭ un Preot, le ḑice singur pre tóte acestea:

Pre prea-sânțitul Arhiepiscopul și Mitropolitul, saŭ Episcopul nostru (cutare), să-l pomenĭască Domnul Dumnedĕu întru împĕrăția sa.

Iar fiind maĭ mulți Preoți, le împărțesc:

Pre bine-credincĭosul și de Christos ĭubitorĭul Regele nostru (cutare), să-l pomenĭască Domnul Dumnedĕu întru împĕrăția sa.

Pre fraților noștri, pre Ieromonahĭ, pre Preoți, pre Ierodiaconĭ, și pre Monahĭ, și pre tot clerul bisericesc, să-ĭ pomenĭască Domnul Dumnedĕu întru împĕrăția sa.

Pre bine-credincĭosul și îndreptătoriul sfat, pre maĭ marii oștilor și aĭ orașelor, și pre tótă ĭubitórea de Christos óste, să pomenĭască Domnul Dumnedĕu întru împĕrăția sa.

Pre fericiții și pururea pomeniții ctitorii sântuluĭ Lŏcașuluĭ acestuĭa, și pre alți ctitorĭ, miluitorĭ și făcĕtorĭ de bine, să-ĭ pomenĭască Domnul Dumnedĕu întru împĕrăția sa.

Decĭ ĭarăși cel dintĕiŭ:

Și pre voi pre toți ortodocșî creștinî, să vĕ pomenĭască Domnul Dumnedĕu întru împĕrăția sa, tot-déuna, acum și pururea și în vecii vecilor. Corul: Amin.

Decĭ Diaconul, intrând în lăuntru prin sântele Ușĭ, stă deadrépta; și vrênd să intre Preotul, ḑice Diaconul cătră dînsul:

Să pomenĭască Domnul Dumnedĕu Preoția ta, întru împĕrăția sa.

Iar Preotul ḑice către Diacon:

Să pomenĭască Domnul Dumneḑeŭ Ierodiaconia ta întru împĕrăția sa, tot-déuna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Și pune sântul Potir pre sânta Masă; așijderea și sântul Disc, luându-l de pre capul Diaconuluĭ, îl pune pre sânta Masă, ḑicênd:

Iosif cel cu bun chip, de pre lemn luând prea curat trupul tĕŭ, cu pânză curată înfășurându-l și cu mirezme în mormênt noŭ îngropându-l, l-a pus.

In mormênt cu trupul și în ĭad cu sufletul, ca un Dumneḑeŭ, în raiŭ cu tâlharĭul, și pre scaun aĭ fost, Christóse, cu Tatăl și cu Duhul, tóte umplêndu-le, cela ce eștĭ necuprins.

Ca un purtătoriŭ de viață, ca un maĭ înfrumusețat de cât raiul cu adevĕrat, și de cât tótă Cămara împĕrătéscă maĭ luminat s'a arătat, Christóse, mormêntul tĕŭ, isvorul învierei nóstre.

Apoĭ Preotul luând acoperemênturile de pre Disc și de pre sântul Potir, le pune de o parte pre sânta Masă; ĭar cu aerul, luându-l de pre umĕrul Diaconuluĭ și tămâindu-l, acopere Sântele, ḑicênd: Iosif cel cu bun chip: Și luând cadelnița din mânile Diaconuluĭ, tămâĭază sântele, de 3-orĭ, ḑicênd:

Fă bine, Dómne, întru bună voirea ta Sionuluĭ și să se zidĭască zidurile Ierusalimuluĭ.

Iar Diaconul ḑice:

Atuncea bine veĭ voi jertfa dreptățeĭ, prinosul și arderile de tot, atuncea vor pune pre Altariul tĕŭ viteĭ.

Și dând cadelnița, lasă Felonul în jos, și plecându-și capul, ḑice cătră Diacon: Pomenește-mĕ, frate și împreună slujitorĭule. Și Diaconul ḑice cătră dînsul:

Să pomenĭască Domnul Dumneḑeŭ Preoția ta întru împĕrăția sa.

Apoĭ și Diaconul plecându-și capul, ținând și Orariul cu treĭ degete ale mâneĭ drepte, dice cătră Preot:

Rógă-te pentru mine, Stĕpâne sânte. Preotul dice:

Duhul sânt să vie preste tine, și puterea celuĭ Prea-înalt să te umbrĭască.

Diaconul dice: Același Duh să lucreze împreună cu noĭ, întru tóte dilele vieței nóstre. Și ĭarăși Diaconul:

Pomenește-mĕ, Stĕpâne sânte. Preotul:

Să te pomenĭască Domnul Dumnedeŭ întru împĕrăția sa, tot-déuna, acum și pururea și în vecii vecilor. Diaconul: Amin.

Și sĕrutând drépta Preotuluĭ, ese pre Ușa despre médă-nópte și stând la locul cel obicĭnuit, dice:

Să plinim rugăciunile nóstre Domnuluĭ. Corul: Dómne miluește.

Pentru cinstitele darurĭ, ce sunt puse înainte, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru sântă Biserica acésta și pentru ceĭ ce cu credință, cu cucernicie și cu frica luĭ Dumnedeŭ intră într'însa, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să ne isbăvim noĭ de tot necazul, urgia, primejdia și nevoĭa, Domnuluĭ să ne rugăm.

Preotul dice rugăciunea acésta a Proscomidieĭ, după punerea dumnedeeștilor Darurĭ pre sânta Masă; urmându-și Diaconul Ectenia.

Dómne Dumnedeule A-tot-ținitorĭule, cela ce ești unul sânt, carele primești jertfă de laudă de la ceĭ ce te chĭamă pre tine cu tótă inima, primește și rugăciunea nóstră a pĕcătoșilor și o du cătră sântul tĕŭ Altariŭ; fă-ne vrednicĭ pre noĭ a-ți aduce ție darurĭ și jertfe duhovnicești pentru pĕcatele nóstre și pentru neștiințele poporuluĭ; învrednicește-ne să aflăm har înaintea ta, ca să-ți fie ție bine primită jertfa nóstră și să se sălășluiască Duhul cel bun al daruluĭ teŭ preste

noĭ și preste acestea daruri puse înainte și preste tot poporul teŭ.

Apără, mântuește, miluește și ne păzește pre noĭ, Dumnedeule, cu darul teŭ. Corul: Dómne miluește.

Diua tótă desĕvêrșit, sântă, cu pace și fără de pĕcat la Domnul să cerem. Corul: Dă Dómne

Inger de pace, credincĭos, îndreptătoriŭ, păzitoriŭ sufletelor și trupurilor nóstre, la Domnul să cerem.

Milă și ertare de pĕcate și de greșalele nóstre, la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor nóstre și pace lumeĭ, la Domnul să cerem.

Ceea-laltă vreme a vieței nóstre în pace și întru pocăință a o sĕvêrși, la Domnul să cerem.

Sfêrșit creștinesc vieței nóstre, fără de patimă, nerușinat, cu pace, și rĕspuns bun la înfricoșatul județ al luĭ Christos să cerem.

Pre prea sânta Curata, prea bine-cuvêntata, mărita, Stĕpâna nóstră Născĕtórea de Dumnedeŭ și pururea Fecĭóra Maria, cu toțiĭ sânțiĭ pomenindu-o, pre noĭ înșine, și unul pre altul, și tótă viața nóstră luĭ Christos Dumnedeŭ să o dăm. Corul: Ție Dómne. Preotul, Ecfonis:

Cu îndurările a unuĭa născut Fiĭuluĭ tĕŭ, cu carele împreună bine eștĭ cuvêntat, cu prea sântul, și bunul, și de viață făcĕtoriul tĕŭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Corul: Și duhuluĭ tĕŭ: Diaconul: Să ĭubim unii pre alții, ca într'un gând să mărturisim.

Corul: Pre Tatăl, pre Fiĭul și pre Sântul Duh: Treimea cea de o ființă și nedespărțită.

Iar Preotul închinându-se, de 3-orĭ, ḑice în taĭnă:

Iubite-voiŭ, Dómne, virtutea mea, Domnul este întărirea mea și scăparea mea.

Și sĕrută Sântele așa după cum sunt acoperite, întĕiŭ de-asupra sântuluĭ Disc, apoĭ de-asupra sântuluĭ Potir și mar-

ginea sânteĭ Mese înaintea sa. Iar de vor fi doĭ Preoțĭ, saŭ maĭ mulțĭ, sĕrută și eĭ Sântele toțĭ și unul pre altul pre umere. Iar cel maĭ mare ḑice: Christos în mijlocul nostru. Iar cel ce sĕrută ḑice: Este și va fi.

Asemenea și Diaconiĭ, de vor fi doĭ, saŭ treĭ, sĕrută fie-carele Orariul seŭ, unde este semnul Cruceĭ, și unul pre altul pre umere, asemenea ḑicênd ca și Preoțiĭ. Asemenea și Diaconul sĕ închină la locul unde stă și sĕrută Orariul seŭ, unde este semnul Cruceĭ. Și așa ḑice cu glas:

Ușile, ușile, cu înțelepciune să luăm aminte.

Iar Preotul rădică aerul și-l ține de-asupra sântelor Daruri. Iar de vor fi și alțĭ Preoțĭ, servind împreună, îl rădică și-l țin preste sântele Daruri, clătindu-l și ḑicênd în sineși, precum și poporul, mărturisirea credinței:

Cred într'unul Dumnedeŭ, Tatăl a tot țiitoriul, făcĕtoriul ceriuluĭ și al pământuluĭ, vĕḑutelor tuturor și nevĕḑutelor. Și într'unul Domnul Iisus Christos, Fiĭul luĭ Dumnedeŭ, unul născut, carele din Tatăl s'a născut maĭ înainte de toțĭ veciĭ. Lumină din lumină, Dumnedeŭ adevĕrat din Dumnedeŭ adevĕrat, născut, nu făcut, cel de o ființă cu Tatăl, prin carele tóte s'aŭ făcut. Carele pentru noĭ ómeniĭ și pentru a nóstră mântuire, s'a pogorît din ceriurĭ și s'a întrupat de la Duhul Sânt și din Maria Fecĭóra, și s'a făcut om. Și s'a rĕstignit pentru noĭ în ḑilele luĭ Ponțiu Pilat, și a pătimit, și s'a îngropat, și a înviat a treĭa ḑi dupre Scripturĭ. Și s'a suit la ceriurĭ și șéde dea-drépta Tatăluĭ. Și ĭarășĭ va să vie cu mărire să judece viiĭ și morțiĭ, a căruĭa împĕrăție nu va fi sfêrșit. Și întru Duhul Sânt, Domnul de viață făcĕtoriul, carele din Tatăl purcede; cela ce împreună cu Tatăl și cu Fiĭul este închinat și mărit, carele a grăit prin prorocĭ. Într'una sântă, catolicéscă și apostoléscă Biserică. Mărturisesc un Botez întru ertarea pĕcatelor. Aștept învierea morților. Și viața véculuĭ ce va să fie. Amin.

După acésta sĕrutându-l îl strânge și-l pune de o parte. Apoĭ dice Diaconul:

Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte, sânta jertfă cu pace a o aduce.

Corul: Milă de pace, jertfă de laudă Preotul: Darul Domnuluĭ. Iar Diaconul închinându-se, intră în sântul Altariŭ și luând Ripida apără sântele cu evlavie. Eefonis:

Darul Domnuluĭ nostru Iisus Christos și dragostea luĭ Dumnedĕŭ și Tatăluĭ, și împărtășirea Sântuluĭ Duh, să fie cu voĭ cu toți.

Corul:

Și cu Duhul teŭ. Preotu: Sus să avem inimile.
Corul: Avem cătră Domnul.

Preotul:

Să mulțămim Domnuluĭ.

Corul: Cu vrednicie și cu dreptate este a ne închina Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh: Treimeĭ ceĭ de oființă și nedespărțită. Iar Preotul sĕ rógă în taĭnă:

Cu vrednicie și cu dreptate este a-ți cânta ție, pre tine bine a te cuvênta, pre tine a te lăuda, ție a mulțămi, ție a ne închina în tot locul stĕpânireĭ tale; că tu eștĭ Dumnedĕŭ negrăit și necuprins cu gândul, nevĕdut, neajuns, pururea fiind și același fiind, tu și unul născut Fiĭul tĕŭ, și Duhul tĕŭ cel sânt. Tu din neființă întru ființă ne-aĭ adus pre noĭ, și căděnd noĭ ĭarăși ne-aĭ rădicat și nu te-aĭ depărtat, tóte făcêndu-le, până ce ne-aĭ suit pre noĭ la ceriŭ și ne-aĭ dăruit împĕrăția ta, ce va să fie. Pentru tóte acestea, mulțămim ție, și unuĭa născut Fiĭuluĭ tĕŭ și Duhuluĭ tĕŭ celuĭ sânt, pentru tóte care le știm și care nu le știm, pentru facerile tale de bine cele arătate și cele nearătate, ce s'aŭ făcut spre noĭ.

Mulțămim ție și pentru slujba acésta, pre carea aĭ voit a o primi din mânile nóstre, măcar de și staŭ înaintea ta miĭ de Arhanghelĭ și dečĭ de miĭ de Ingerĭ, Heruvimiĭ ceĭ cu ochĭ mulți și Serafimiĭ ceĭ cu câte șése aripĭ, carii sĕ înalță sburând.

Ecfonis :

Cântare de biruință, cântând, strigând, glas înălțând și grăind.

Aicea Diaconul, luând sânta Stea de pre sântul Disc, face semnul cruceĭ de-asupra luĭ și sĕrutându-o o pune sus pre sântul Antimis.

Corul: Sânt, sânt, sânt, Domnul Savaot, plin este ceriul și pământul de mărirea luĭ. Osana întru ceĭ din înălțime, bine este cuvêntat cel ce vine întru numele Domnuluĭ. Osana celuĭ dintru înălțime.

Apoĭ vine Diaconul și stă în partea dréptă, și luând Ripida în mână apără încetișor cu tótă luarea aminte și cu frică pre deasupra sântelor Daruri, ca să nu cadă vre-o muscă, saŭ alt ceva asemenea. Iar de nu este Ripidă, face acéstă cu un acoperemênt. Iar Preotul se rógă în taĭnă :

Cu aceste fericite puteri și noĭ, ĭubitoriule de ómeni Stĕpâne, strigăm și grăim : Sânt eștĭ și prea sânt : Tu și unul născut Fiĭul tĕŭ și Duhul tĕŭ cel sânt. Sânt eștĭ și prea sânt și de mare cuviință e mărirea ta, care lumea ta așa o aĭ ĭubit, în cât pre unul născut Fiĭul tĕŭ l-aĭ dat, ca tot cel ce crede într'însul să nu piară, ci să aibă viață de veci; care viind și tótă orânduĭala cea pentru noĭ plinind, în nóptea întru carea s'a vêndut, și maĭ vêrtos însușĭ pre sine s'a dat pentru viața lumeĭ, luând pânea cu sântele și prea curatele și fără prihană mânile sale, mulțămind și bine-cuvêntând, sânțind și frângênd, a dat sânților seĭ Ucenicĭ și Apostolĭ, dicênd :

Ecfonis :

Luați, mâncați : Acesta este trupul meŭ, carele sĕ frânge pentru voĭ spre ertarea pĕcatelor. Corul : Amin.

Iar acestea ḑicênd, ară tă Diaconul Preotuluĭ sântul Disc, ținând și Orariul cu treĭ degete ale mâneĭ drepte ; asemenea și când ḑice Preotul : Beți dintru acesta toți, arată și însuși sântul Potir. Preotul în taĭnă : Asemenea și păharul după cină ḑicênd :

Ecfonis :

Beți dintru acesta toți, acesta este sângele meŭ al legeĭ ceĭ noĭă, carele pentru voĭ și pentru mulți se varsă, spre ertarea pĕcatelor. Corul : Amin.

Preotul sĕ rógă în taĭnă :

Aducêndu-ne aminte dar de acéstă poruncă mântuitóre și de tóte cele ce s'aŭ făcut pentru noĭ, de cruce, de grópă, de învierea cea de a treĭa ḑi, de suirea la ceriurĭ, de ședérea dea-drépta, de a doua și mărita ĭarăși venire.

Ecfonis :

Ale tale, dintru ale tale, Ție aducem de tóte, și pentru tóte.

Iar când ḑice Preotul acésta, Diaconul pune Ripida și prefăcênd mânile în chipul Cruceĭ, apucă sântul Disc și sântul Potir rădicându-le puțin spre înălțime și sĕ plécă cu umilință.

Corul :

Pre tine te lăudăm, pre tine bine te cuvêntăm : Ție îți mulțămim, Dómne, și ne rugăm ție, Dumneḑeul nostru.

Iar Preotul sĕ rógă :

Încă aducem ție acéstă slujbă cuvêntătóre și fără de sânge, și cerem, și ne rugăm, și ne cucerim : Trimite Duhul tĕŭ cel Sânt preste noĭ și preste aceste Daruri ce sunt puse înainte.

Apoĭ vine Diaconul aprópe către Preot și sĕ închină amândoĭ de 3-orĭ, înaintea sânteĭ Mese, rugându-se întru sine și ḑicênd:

Dómne, cela ce aĭ trimis pre prea sântul tĕŭ Duh, în óra a treia Apostolilor tĕĭ, pre acela, Bunule, nu-l lua de la noĭ, ci ne înoește pre noĭ cariĭ ne rugăm ție.

Stih: 1. Inimă curată zidește întru mine, Dumneḑeule, și Duh drept înoește întru cele din lăuntru ale mele. Și ĭarășĭ

Dómne, cela ce aĭ trimis pre prea sântul tĕŭ Duh:

Stih: 2. Nu mĕ lepăda pre mine de la fața ta și Duhul tĕŭ cel sânt nu-l lua de la mine. Și ĭarășĭ:

Dómne, cela ce aĭ trimis pre prea sântul tĕŭ Duh.

Apoĭ Diaconul, plecându-și capul și arătând cu Orariul sânta Pâne, ḑice în taĭnă:

Bine-cuvintézã, Stĕpâne, sânta pâne.

Iar Preotul stând drept, bine-cuvintézã sântele Darurĭ, ḑicênd așa:

Si fă adecă pânea acésta cinstit trupul Christosuluĭ tĕŭ. Diaconul. Amin.

Și ĭarășĭ Diaconul:

Bine-cuvintézã, Stĕpâne, sântul Potir.

Și Preotul bine-cuvêntând ḑice:

Iar ce este în Potirul acesta cinstit sângele Christosuluĭ tĕŭ. Diaconul: Amin.

Și ĭarășĭ Diaconul, arătând cu Orariul pre amândouĕ Sântele, ḑice:

Bine-cuvintézã, Stĕpâne, pre amândouĕ.

Iar Preotul bine-cuvêntând amândouĕ Sântele ḑice:

Prefăcêndu-le cu Duhul tĕŭ cel Sânt.

Diaconul. Amin. Amin. Amin. Și sĕ închină amândoĭ

până la pământ, și plecându-și Diaconul capul către Preot ḑice: Pomenește-mĕ pre mine, Stĕpâne sânte.

Iar Preotul ḑice:

Să te pomenĭască Domnul Dumneḑeŭ întru împĕrăția sa, tot-déuna acum și pururea și în vecii vecilor. Iar Diaconul ḑice: Amin.

Și luând Ripida apără Sântele ca și maĭ 'nainte.
Iar Preotul se rógă încet:

Pentru ca să fie celor ce se vor comuneca, spre trezirea sufletuluĭ, spre ertarea pĕcatelor, spre împărtășirea cu Sântul tĕŭ Duh, spre plinirea împĕrăției ceriurilor, spre îndrăznirea cea către tine, nu spre judecată, saŭ spre osîndă.

Încă aducem ție acéstă slujbă cuvêntătóre, pentru ceĭ rĕposați întru credință: Strămoșĭ, Părinți, Patriarhĭ, Prorocĭ, Apostolĭ, Propoveduitorĭ, Evangheliști, Mucenicĭ, Mărturisitorĭ, Pustnicĭ și pentru tot sufletul, carele s'a sĕvêrșit întru buna-credință.

Apoĭ ḑice cu glas mare, tămâind sântele Taĭne:

Maĭ ales pentru prea sânta, prea curata, pre bine-cuvêntata, mărita, Stĕpâna nóstră, de Dumneḑeŭ Născĕtórea și pururea Fecióra Maria.

Corul cântă:

Cade-sĕ să te fericim cu adevĕrat.....

Iar Preotul sĕ rógă în taĭnă:

Pentru sântul Ión Prorocul înainte mergĕtoriul și Botezătoriul, pentru sânțiĭ mărițiĭ și întru tot lăudațiĭ Apostolĭ, pentru sântul (cutare), a căruĭa pomenire sĕvêrșim, și pentru toți sânțiĭ tĕĭ; cu ale cărora rugăciuni cercetéză-ne pre noĭ, Dumneḑeule, și pomenește pre toți

ceĭ adormiți întru nădejdea învierei vieței ceĭ de veci și-ĭ odihnește pre dînșiĭ, unde strălucește lumina fețeĭ tale.

Încă te rugăm: pomenește, Dómne, tótă episcopia ortodocșilor celor ce drept învață cuvêntul adevĕruluĭ tĕŭ, tótă preoția, întru Christos diaconia și tótă céta bisericéscă.

Încă aducem ție acéstă slujbă cuvêntătóre pentru lume, pentru sânta, catolicéscă și apostoléscă Biserică; pentru ceĭ ce petrec în curăție și întru viață cinstită; pentru bine-credincĭosul și de Christos ĭubitoriul Regele nostru (cutare); pentru tótă curtea și ostașiĭ luĭ. Dă lor, Dómne, pacĭnică domnie, ca și noĭ, întru liniștea lor, viață lină și fără de cértă să viețuim, întru tótă buna credință și curăție.

Iar după cântarea Axionuluĭ, Preotul ḑice:

Întĕiŭ pomenește, Dómne, pre Prea-sânțitul Arhiepiscopul și Mitropolitul, saŭ Episcopul nostru (cutare), pre carele îl dărueste sântelor tale Biserici, în pace, întreg, cinstit, sănătos, îndelung îndĭlit, drept îndreptând cuvêntul adevĕruluĭ tĕŭ.

Corul cântă:

Și pre toțiĭ și pre tóte. Diaconul pomenește pomelnicul viilor. Iar Preotul se rógă:

Adă-ți aminte, Dómne, de cetatea acésta, (saŭ sânt Lŏcașul, saŭ orașul saŭ satul), în care viețuim, și de tóte orașele și satele, și de ceĭ ce cu credință viețuesc într'însele. Adă-ți aminte, Dómne, de ceĭ ce umblă pre ape și călătoresc, de ceĭ neputincĭoșĭ și de ceĭ ce sĕ ostenesc, de ceĭ robiți și de mântuirea lor. Adă-ți aminte, Dómne, de ceĭ ce aduc daruri și fac bine în sântele tale Biserici și-și aduc aminte de ceĭ sĕracĭ, și preste noĭ toți trimite milele tale.

Ecfonis :

Și ne dă noî cu o gură și cu o inimă, a mări și a cânta prea cinstit și de mare cuviință numele tĕŭ, al Tatălui, și al Fiiului, și al Sântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Corul : Amin.

Apoĭ Preotul se întórce cătră popor și bine-cuvêntând dice Ecfonis :

Și fie milele mareluĭ Dumnedeŭ și Mântuitoriului nostru Iisus Christos, cu voĭ cu toți.

Corul : Și cu Duhul tĕŭ. Iar Diaconul luând bine-cuvêntarea dela Preot, și, eșind și stând la obicinuitul loc, dice :

Pre toțiĭ sânțiĭ pomenindu-ĭ, ĭară și ĭară cu pace, Domnuluĭ să ne rugăm. Corul : Dómne miluește.

Pentru cinstitele Daruri ce s'aŭ adus și s'aŭ sfințit, Domnuluĭ să ne rugăm.

Ca ĭubitoriul de ómeni Dumnedeul nostru, cel ce le-aŭ primit pre dînsele în sântul cel mai pre sus de cerĭuri și înțelegĕtoriul sĕŭ Altariŭ, întru miros de bună mirésmă duhovnicéscă, să ne trimiță noî dumnedeésca milă și darul Sântuluĭ Duh, să ne rugăm.

Pentru ca să ne isbăvim noĭ de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnuluĭ să ne rugăm.

Iar Preotul sĕ rógă. Urmându-și Diaconul ectenia.

Înaintea ta punem tótă viața nóstră și nădejdea, Stĕpâne ĭubitoriule de ómeni, și cerem, și ne rugăm, și ne prosternem, învrednicește-ne pre noi să ne împărtășim cu cerestile tale și înfricoșatele Taĭne, ale acesteĭ sânte și spirituale Mese, cu curată conștiință, spre lăsarea pĕcatelor, spre ertarea greșélelor, spre împărtășirea cu Sântul Duh, spre moștenirea Impĕrățieĭ cerești, spre îndrăznirea cea cătră tine, ĭar nu spre judecată, saŭ spre osîndă.

Apără, mântuește, miluește, și ne păzește pre noĭ, Dumnedeule, cu darul tĕŭ. Corul : Dómne miluește.

Diua tótă desĕvêrșită, sântă, cu pace, și făr de pĕcat, la Domnul să cerem. Corul : Dă Dómne.

Inger de pace, credincĭos, îndreptătoriŭ, păzitoriŭ sufletelor și trupurilor nóstre, la Domnul să cerem.

Mila și ertare de pĕcate și de greșalele nóstre, la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor nóstre și pace lumeĭ, la Domnul să cerem.

Cea-laltă vreme a vieței nóstre, în pace și întru pocăință a o sĕvêrși, la Domnul să cerem.

Sfêrșit creștinesc vieței nóstre, fără de patimă, nerușinat, cu pace, și rĕspuns bun la înfricoșatul județ al luĭ Christos, să cerem.

Unirea credinței și împărtășirea Sântuluĭ Duh cerênd, pre noĭ înșine și unii pre alții, și tótă viața nóstră luĭ Christos Dumnedeŭ să o dăm. Corul : Ție Dómne.

Preotul Ecfonis :

Si ne învrednicește pre noĭ, Stĕpâne, cu îndrăznire, fără de osîndă, să cutezăm a te chĭema pre tine Dumnedeul cel ceresc, Tată, și a dice:

Corul :

Tatăl nostru, carele eștĭ în ceriurĭ, sânțiască-se numele tĕŭ, vie împĕrăția ta, fie voĭa ta, precum în ceriŭ și pre pământ. Pânea nóstră cea spre ființă dă ne-o noî astă-dĭ. Și ne ĭartă noî greșalele nóstre, precum și noĭ ertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pre noĭ în ispită, ci ne isbăvește de cel rĕŭ.

Preotul Ecfonis :

Că a ta este împĕrăția, și puterea, și mărirea, a Tatăluĭ, și a Fiĭuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭi vecilor. Corul : Amin.

Preotul : Pace tuturor Corul : Și duhuluĭ tĕŭ.

Diaconul: Capetele vóstre Domnuluĭ să le plecaţi.
Corul: Ţie Dómne.

Iar Preotul sĕ rógă încet:

Mulţămim ţie, Impĕrate nevĕdutule, carele cu puterea ta cea nemĕsurată tóte le-aĭ făcut, şi cu mulţimea mileĭ tale din nefiinţă în fiinţă tóte le-aĭ adus. Insuţĭ, Stĕpâne! caută din ceriŭ spre ceĭ ce şʼaŭ plecat ţie capetele sale, că nu le-aŭ plecat trupuluĭ şi sângeluĭ, ci ţie înfricoşatuluĭ Dumnedeŭ. Tu dar, Stĕpâne, cele puse înainte tuturor noĭ spre bine le întocmeşte, dupre a fieşte-căruĭa osebită trebuinţă: cu ceĭ ce înótă pre ape împreună înótă, cu ceĭ ce călĕtoresc împreună călĕtoreşte, pre ceĭ bolnavĭ ĭĭ tămăduieşte, cela ce eştĭ doctorul sufletelor şi al trupurilor.

Ecfonis:

Cu darul, şi cu îndurările, şi cu ĭubirea de ómenĭ, a unuĭa născut Fiĭuluĭ tĕŭ, cu carele împreună binĕeştĭ cuvêntat, cu prea sântul, şi bunul, şi de viaţă făcĕtoriul tĕŭ Duh, acum şi pururea şi vecii vecilor. Corul: Amin.

Iar Preotul sĕ rógă:

Ia aminte, Dómne Iisuse Christóse, Dumnedeul nostru, din sânt Lŏcaşul tĕŭ şi de pre Tronul mărireĭ împĕrăţieĭ tale, şi vino ca să ne sânţeştĭ pre noĭ, cela ce sus şedĭ împreună cu Tatăl şi aicea împreună cu noĭ nevĕdut petrecĭ. Şi ne învredniceşte, prin mâna ta cea puternică, a ni sĕ da noĭ prea curat Trupul tĕŭ şi cinstitul Sânge, şi prin noĭ la tot poporul.

Iar când cetĕşte Preotul rugăciunea acésta, Diaconul stând naintea sântelor Uşĭ, sĕ încinge cu Orariul crucis. Apoĭ sĕ închină Preotul; asemenea şi Diaconul sĕ închină la locul ca-

rele stă, dicênd în taĭnă: Dumnedeule, curăţeşte-mĕ pre mine păcătosul şi mĕ miluieşte, de 3-orĭ.

Iar când vede Diaconul pre Preot tinzênd mânile şi atingêndu-se de sânta Pâne, spre a face sânta înălţare, dice cu glas: Să luăm aminte. Iar Preotul înălţând sânta Pâne, dice cu glas: Sântele sânţilor. Corul: Unul sânt, unul Domn Iisus Christos, întru mărirea luĭ Dumnedeŭ Tatăl, Amin.

Şi Cântăreţiĭ cântă chinonicul dileĭ saŭ al sântuluĭ. Iar Diaconul intră în sântul Altariŭ şi stând dea-drépta Preotuluĭ, carele ţine sântul Trup, dice: Sfăramĕ, Stĕpâne, sântul Agneţ. Iar Preotul sfărâmându-l în patru părţĭ cu luare aminte şi cu evlavie dice:

Sfăramă-se şi se împarte Mielul luĭ Dumnedeŭ, cel ce se sfăramă şi nu sĕ desparte, cel ce sĕ mănâncă pururea, şi nicĭ odată nu sĕ sfârşeşte, ci pre ceĭ ce se împărtăşesc îĭ sânţeşte.

Iar Diaconul, arătând cu Orariul sântul Potir, dice:

Plineşte, Stĕpâne, sântul Potir.

Iar Preotul luând părticica carea este de sus, adecă Iisus, face cu dînsa cruce désupra sântuluĭ Potir, dicênd:

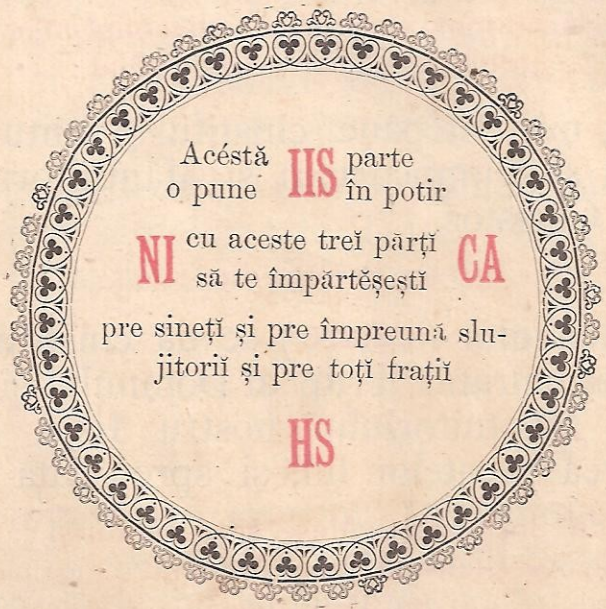
Plinirea Potiruluĭ credinţeĭ Sântuluĭ Duh.

Şi aşa o pune în sântul Potir, dicênd Diaconul: Amin.

PENTRU SFĂRĂMAREA SANTEĬ PANĬ.

Cade-se ţie a şti, Preote: Că sfărâmând sântul Trup, să puĭ părţile în chipul crucĕĭ jos pre sântul Disc, cu mĭedul în sus, precum şi maĭ nainte când s'aŭ junghiat IIS. Adecă să puĭ în partea din sus a sântuluĭ Disc, carea este despre rĕsărit. Iar HS. din jos, carea este despre apus. Iar NI în partea despre mĭadă-nópte. Iar CA, în partea despre amiadă-dĭ.

Precum s'aŭ închipuit aicea:

Apoĭ luând partea IIS. pune-o în sântul Potir; ĭar cele-lalte treĭ sânte părți adecă HS. NI și CA, să le sfărami în părticele cât să fie de ajuns pentru Preoți, pentru Diaconi, și pentru ceĭ ce vor să se împărtășască. Iar din partea prea sânteĭ Născătóreĭ de Dumnedeŭ, saŭ acelor 9 cete, saŭ dintru altele câte sînt pre sântul Disc, să nu împărtășești pre nimenea nicĭ de cum, ci numaĭ din sânta Pâne.

Asemenea se cade ție, Preote, să știĭ și acésta, că de vor fi mulți împreună servitorĭ Preoți și Diaconi, și frați de cuminecare, trebue în vremea Proscomidiesă scoți sânta Pâne maĭ mare de cât precum obicĭnuești în cele-lalte ĝile, asemenea și când tornĭ în sântul Potir amestecarea, adecă vinul și apa, să tornĭ maĭ mult de cât precum obicĭnuești, spre a fi de ajuns la toți carĭĭ vor fi a sĕ împărtăși. Că după ce se sĕvêrșesc Sântele, n'aĭ voe, nicĭ să îndrăznești să maĭ pui vin și apă, în sântul Potir.

Asemenea și când tornĭ sânta Căldură, să chibzuești a fi atâta de fĭerbinte în cât să se încălḑéscă Sântele.

Și luând Diaconul Căldura, ḑice către Preot:

Bine-cuvintézĕ, Stĕpâne, căldura.

Iar Preotul bine-cuvêntând ḑice:

Bine-cuvêntată este Căldura sânților tĕĭ totdéuna, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor, Amin.

Iar Diaconul tórnă cât trebuește în chipul Crucĕĭ în lăuntrul sântului Potir, ḑicênd:

Căldura credinței, plină de Duhul Sânt, Amin.

Și lasând vasul, stă puțin de oparte, iar Preotul dice: Diacone apropie-te. Și apropiindu-se Diaconul, face închinaciune cu evlavie, cerêndu-și ertarea. Iar Preotul ținând sântul Trup, îl dă Diaconului, și sĕrutând Diaconul mâna Preotului primește sântul Trup, dicênd:

Dă-mi mie, Stĕpâne, cinstitul și sântul Trup al Domnului și Dumnedeului și Mântuitoriului nostru Iisus Christos.

Iar Preotul dice:

Ierodiaconului (cutare) sĕ dă cinstitul și sântul, și prea curatul Trup al Domnului și Dumnedeului și Mântuitoriului nostru Iisus Christos, spre ertarea pĕcatelor lui, și spre viața de vecĭ.

Și merge din dosul sântei Mese, și plecându-și capul sĕ rógă ca și Preotul. Asemenea și Preotul, luând o particică din sântul Trup, dice:

Cinstitul și prea sântul Trup al Domnului și Dumnedeului și Mântuitoriului nostru Iisus Christos, se dă mie Preotului (cutare), spre ertarea pĕcatelor mele și spre viața de vecĭ.

Și plecându-și capul sĕ rógă dicênd:

Cred, Dómne, și mărturisesc, că tu ești cu adevĕrat Christos Fiiul lui Dumnedeŭ celuĭ viŭ, carele aĭ venit în lume să mântuești pre ceĭ pĕcătoșĭ, dintru carii cel dintĕiŭ sînt eŭ. Incă cred, că acesta este însuși prea curat Trupul tĕŭ și acesta este însuși scump Sângele tĕŭ. Decĭ mĕ rog ție, miluește-mĕ și-mĭ értă mie greșalele mele, cele de voĭe și cele fără de voĭe, cele cu cuvêntul, saŭ cu lucrul, cele cu știința și cu neștiința. Și mĕ învrednicește fără de osîndă să mĕ împărtășesc cu prea curatele tale Taĭne, spre ertarea pĕcatelor și spre viața de vecĭ, Amin.

Apoĭ :

Al cineĭ tale ceĭ de taĭnă, astă-dĭ, Fiĭule al luĭ Dumnedĕu, părtaș mĕ primește. Că nu voiŭ spune vrăjmașilor tĕĭ taĭna ta, nicĭ sĕrutare îțĭ voiŭ da ca Iuda, ci ca tâlhariul mărturisesc ție: Pomenește-mĕ, Dómne, întru împĕrăția ta.

Nu spre judecată, saŭ spre osîndă, să-mĭ fie mie împărtășirea sântelor tale Taĭne, Dómne, ci spre tămăduirea sufletuluĭ și a trupuluĭ.

Și așa sĕ împărtășesc cu părticelele care le țin în mânĭ, cu frică și cu tótă evlavia. Apoĭ rîdicându-se, apucă cu amândouĕ mâinile și cu un acoperĕmênt sântul Potir. Și se împărtășește de 3-orĭ dintr'însul, dicênd :

Mĕ împărtășesc eŭ robul luĭ Dumnedĕu, Preotul (cutare), cu cinstitul și sântul Sânge al Domnuluĭ Dumnedĕuluĭ și Mântuitoriuluĭ nostru Iisus Christos, spre ertarea pĕcatelor mele și spre viața de vecĭ, Amin.

Și așa îșĭ șterge Preotul buzele sale și sântul Potir cu acoperemêntul carele ține în mânĭ, și dice :

Iată s'aŭ atins de buzele mele și va șterge fărădelegile mele, și pĕcatele mele le va curățĭ.

După acésta chĭamă pre Diacon, dicênd : Diacone apropiete.
Și Diaconul vine și sĕ închină odată dicênd :

Iată viŭ la nemuritoriul Impĕrat.

Și Preotul dice :

Sĕ împărtășește servul luĭ Dumnedĕu Diaconul (cutare), cu cinstitul și sântul Sânge al Domnuluĭ și Dumnedĕuluĭ și Mântuitoriuluĭ nostru Iisus Christos, spre ertarea pĕcatelor sale și spre viața de vecĭ.

Și împărtășindu-se Diaconul, dice Preotul :

Iată s'aŭ atins de buzele tale și va șterge fărădelegile tale, și pĕcatele tale va curățĭ.

Cade-se a şti că de vor fi mai mulţi Preoţi şi Diaconi, servind împreună, la vremea Impărtăşirei, mai întêiŭ după sfărâmarea sânteĭ Pâni, vin Preoţiĭ şi sĕ pun în rând din partea sânteĭ Mese despre amiadă-nópte, şi pre rând îşĭ cer ertare unul de la altul. Apoĭ urméză şi Diaconiĭ a şĭ cere ertare de la Preoţi, precum şi între dênşiĭ. Decĭ viĭ Diaconiĭ şi primesc părticele din sântul Trup, de la Preotul începătoriŭ, dupre rânduială. Apoĭ vine ceĭ al doilea Preot, cu bună cucernicie, şi-şĭ ĭa singur o părticică din sântul Trup, şi se trage înapoĭ ĭarăşĭ pe unde aŭ venit, şi mergênd pre din-dosul sânteĭ Mese, stă din partea despre amiadă-di, asemenea şi ceĭ-lalţi unul după altul aceĭaşĭ urmare păzind. Şi după aceste, ĭa şi Incepĕtoriul o părticică, şi stând la locul sĕŭ, dinaintea sânteĭ Mese, se rógă dicênd: Creḑ Dómne: şi cele-lalte, începênd odată cu eĭ şi ceĭ-lalţi Preoţi, încetişor fórte şi cu luare aminte, ca nu prin mai mult sgomot să se încurce în rugăciunĭ, fiind unul lângă altul apropiaţi. Decĭ isprăvind rugăciunea primeşte întêiŭ cel mai mare apoĭ şi toţi ceĭ-lalţĭ şi ĭarăşĭ cel mai Mare luând cu evlavie sântul Pahar se împărtăşeşte dupre rânduială, şi se trage de oparte, asemene şi ceĭ-lalţi Preoţi acéstă urmare păzind. Apoĭ cel mai din urmă Preot împărtăşeşte pre Diaconĭ cu luare aminte. Şi pre rând apoĭ cele-lalte învĕţăturĭ.

Şi după aceea Diaconul luând sântul Disc, îl rădică deasupra sântuluĭ Pahar, şi-l şterge cu sântul Burete cu multă luare aminte şi cu cucernicie, dicênd cuvintele acestea.

Spală, Dómne, pĕcatele celor ce s'aŭ pomenit aicea, cu cinstit Sângele tĕŭ, pentru rugăciunile sânţilor tĕĭ.

Apoĭ dice şi acestea ale Invierei:

Invierea luĭ Christos vĕḑênd, să ne închinăm sântuluĭ Domnuluĭ Iisus, unuĭa celuĭ fără de pĕcat; crucei tale ne închinăm, Christóse, şi sântă Invierea ta o lăudăm şi o mărim, că tu eştĭ Dumneḑeul nostru, afară de tine pre altul nu ştim, numele tĕŭ numim. Veniţi toţi credincioşiĭ să ne închinăm sânteĭ învierei luĭ Christos; că ĭată a venit prin cruce bucurie în tótă lumea, tot-déuna bine-cuvêntând pre Domnul, lăudăm învierea luĭ, că rĕstignire răbdând pentru noĭ, cu mórte pre mórte a sfărâmat.

Luminéză-te, luminéză-te, noule Ierusalime, că mărirea Domnuluĭ preste tine a strălucit. Saltă acum şi te bucură Sióne; ĭar tu, Curată Născĕtóre de Dumneḑeŭ, veseleşte-te întru învierea celuĭ Născut al tĕŭ.

O Pascele cele mari și prea sânțite Christóse! O înțelepciunea și Cuvêntul luĭ Dumnedeŭ și puterea! Dă-ne noĭ să ne împărtășim cu tine maĭ adevĕrat în ḑiua cea neînserată a împĕrățieĭ tale.

Și acopere sântul Potir cu un acoperemênt, asemenea și désupra sântuluĭ Disc pune steluța și acoperemênturile. Apoĭ Preotul cetește rugăciunea acésta a mulțămireĭ:

Mulțămim ție, Stĕpâne iubitoriule de ómenĭ, dătătoriule de bine al sufletelor nóstre, că și în ḑiua de acum ne-aĭ învrednicit pre noĭ cerești lor tale și nemuritóre mistere. Indreptézĕ calea nóstră, întărește-ne pre noĭ pre toțĭ întru frica ta, păzește viața nóstră, întărește pașiĭ noștri, prin rugăciunele și solirile mărițeĭ Născĕtóreĭ de Dumnedeŭ și pururea Fecióreĭ Marieĭ, și ale tuturor sânților tĕĭ.

Și așa deschide ușile sântuluĭ Altariŭ, și Diaconul închinându-se odată ĭa sântul Potir de la Preot cu cucernicie, și vine la sântele Ușĭ și înălțându-l îl arată poporuluĭ ḑicênd:

Cu frica luĭ Dumnedeŭ, cu credință și cu dragoste să vĕ apropiați.

Corul: Bine-cu· ênțat este cel ce vine întru numele Domnuluĭ, Dumnedeŭ este Domnul și s'a arătat noĭ.

Atuncea se apropie ceĭ ce vor să seîmpărtășască. Și așa vin unul după altul și sĕ închină cu tóta umilința și frica, avênd mânile strânse la pĭept. Apoĭ priimesc Dumnedeeștile Taĭne. Iar Preotul împărtășindu-ĭ pre fiește-care, ḑice:

Să cuminecă robul luĭ Dumnedeŭ (cutare) cu cinstitul și sântul Trup și Sânge al Domnuluĭ și Dumnedeuluĭ și Mântuitoriuluĭ nostru Iisus Christos, spre ertarea pĕcatelor sale și spre viața de vecĭ.

Iar Corul cânta: Trupul luĭ Christos priimiți. Iar cel împărtășit își șterge buzele cu sântul Acoperemênt. Și sărutând sântul Potir și închinându-se se ducĕ, mulțămind luĭ

Dumnedeŭ. Sfârșindu-se acésta, Preotul bine-cuvintéză pre popor, dicênd cu glas mare :

Mântuește, Dumnedeule, poporul tĕŭ și bine-cuvintéză moștenirea ta.

Iar Corul cântă :

Vĕdut-am lumina cea adevĕrată, primit-am Duhul cel ceresc, aflat-am credința cea adevĕrată, nedespărțiteĭ Treĭmĭ închinându-ne, că acésta ne-a mântuit pre noĭ.

Și se întórce Diaconul și Preotul spre sânta Masă, și tămâiază Preotul de 3-orĭ, dicênd întru sine :

Inalță-te preste ceriurĭ, Dumnedeule, și preste tot pământul mărirea ta.

Apoĭ Preotul dând cădelnița în mâna Diaconuluĭ, și puind și sântul Disc pre capul luĭ, el cu multă evlavie, căutând afară către Ușĭ, nimic dicênd, se duce la Proscomidie, și-l pune acolo. Iar Preotul închinându-se, și luând sântul Potir, se întórce cătră Ușĭ, și căutând spre popor, dice în sine :

Bine-cuvêntat este Dumnedeul nostru.

Și cu glas :

Tot-déuna, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul : Amin.

Să se umple gurile nóstre de lauda ta, Dómne, ca să lăudăm mărirea ta. Că ne-aĭ învrednicit pre noĭ a ne împărtăși cu sântele, dumnedeeștile, nemuritórele, prea curatele și de viață făcĕtórele tale Taĭne, întărește-ne pre noĭ întru sânțenia ta, tótă ḑiua să ne învĕțăm dreptatea ta : Aliluĭa. Aliluĭa. Aliluĭa.

Iar Preotul mergênd la Proscomidie, pune sântul Potir acolo, și luând cădelnița dela Diacon, cădește sântele de 3-orĭ, nimic dicênd. Și Diaconul ese pre Ușa despre miadă-nópte și stând la obicĭnuitul loc dice :

Drepțĭ primind dumnedeeștile, sântele, prea curatele, nemuritórele cerești, și de viață făcĕtórele, înfricoșatele, ale luĭ Christos Taĭne, cu vrednicie să mulțămim Domnuluĭ. Corul : Dómne miluește.

Apără, mântuește, miluește și ne păzește pre noĭ, Dumnedeule, cu darul tĕŭ.

Diua tótă desĕvêrșită, sântă, cu pace, și fără de pĕcate cerșind ; pre noĭ înșine, și unul pre altul, și tótă viața nóstră luĭ Christos Dumnedeŭ să o dăm. Corul : Ție Dómne.

Iar Preotul strîngênd Antimisul, face preste dînsul cruce cu Evangelia dicênd Ecfonis :

Că tu eștĭ sânțirea nóstră, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor. Corul : Amin.

Preotul : Cu pace să eșim. Corul : Intru numele Domnuluĭ.

Diaconul : Domnuluĭ să ne rugăm : Corul : Dómne miluește.

Apoĭ Preotul eșind, cetește rugăciunea Amvonuluĭ cu glas :

Cel ce bine-cuvintezĭ pre ceĭ ce bine te cuvintéză, Dómne, și sânțeștĭ pre ceĭ ce nădĕjduesc întru tine; mântuește poporul tĕŭ și bine-cuvintéză moștenirea ta; plinirea Bisericeĭ tale păzește-o, sânțește pre ceĭ ce ĭubesc bună-cuviința Caseĭ tale. Tu pre acești ĭĭ prea mărește cu dumnedeéscă puterea ta, și nu ne lăsa pre noĭ ceĭ ce nădĕjduim întru tine. Pace lumeĭ tale dărueste, Bisericilor tale, Preoților, și bine credincĭosuluĭ Regele nostru (cutare), ostașilor luĭ, și la tot poporul tĕŭ. Că orĭ ce dare bună și orĭ ce dar desĕvêrșit, de sus vine dela tine Părintele luminilor ; și ție mărire, și mulțămire, și închinăciune înălțăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor. Corul : Amin.

Apoĭ: Fie numele Domnuluĭ bine-cuvêntat. De 3-orĭ.

Și Psalmul 33 : Bine voiŭ cuvênta pre Domnul.

Iar până cetește Preotul rugăciunea, Diaconul stă deadrépta parte, înaintea Icónei Mântuitorului Iisus Christos, avêndu-și capul plecat până la sfîrșitul rugăciuneĭ. După aceea intră Preotul pre sântele Ușĭ, ĭar Diaconul pre Ușa des-

pre miadă-nópte, și mergênd cătră Proscomidie ḑice Preotul rugăciunea acésta:

Plinirea legeĭ și a Prorocilor însuțĭ fiind, Christóse Dumneḑeul nostru, cel ce aĭ plinit tótă orînduĭala părintéscă, umple de bucurie și de veselie inimile nóstre, tot-déuna, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor, Amin.

Diaconul rămâne în sântul Altariŭ și strînge Sântele cu frică și cu tótă grija. Iar Preotul eșind afară, dă poporuluĭ Anafora. Și după sfîrșitul Psalmuluĭ, și împărțirea Anaforeĭ, bine-cuvêntând Preotul pre popor ḑice:

Bine-cuvêntarea Domnuluĭ preste voĭ, cu darul, și cu ĭubirea luĭ de ómenĭ, tot-déuna, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin. Preotul: Mărire ție, Christóse Dumneḑeule, nădejdea nóstră mărire ție. Corul: Mărire; Și acum: Dómne miluește, de 3-orĭ. Bine-cuvintézăă. Preotul de va fi Duminică, ḑice: Cel ce a înviat din morțĭ: Iar de nu:

Christos adevĕratul Dumneḑeul nostru, pentru rugăciunile prea Curateĭ Maĭceĭ sale, (și celelalte), a celuĭ întru sânțĭ părinteluĭ nostru Ión Chrisostom, Arhiepiscopul Constatinopoleĭ, și cu ale sântuluĭ cutare, a căruĭa este ḑiua, și cu ale tuturor sânților, să ne miluĭască, și să ne mântuĭască pre noĭ, ca un bun și ĭubitoriŭ de ómenĭ. Iar Corul cântă: Mulți anĭ.

După aceea Preotul, intrând în sântul Altariŭ, se desbracă de sântele Vestminte ḑicênd:

Acum slobodește pre servul tĕŭ, Stĕpâne, dupre cuvêntul tĕŭ în pace; că vĕḑură ochiĭ meĭ mântuirea ta, carea aĭ gătit înaintea feței tuturor popórelor, lumină spre descoperirea némurilor și mărire poporuluĭ tĕŭ Israil. Sânte Dumneḑeule, de 3-orĭ. Prea Sântă Treime. Și după Tatăl nostru: Troparul sântuluĭ Ión Chrisostom, glas al 8-lea:

Din gura ta, ca o lumină de foc, strălucind darul, lumea a luminat, vistieriile neĭubireĭ de

argint lumeĭ aĭ câștigat; înălțimea gândului umilit noî ne-aĭ arătat; cu cuvintele tale învețându-ne, părinte Ióne Chrisostóme, rógă pre cuvêntul Christos Dumnedeŭ să mântuĭască sufletele nóstre.

Mărire: Condac, glas, 6-lea:

Din ceriŭ aĭ luat darul cel dumnedeesc, și prin buzele tale pre toți îĭ înveți a se închina unuĭ Dumnedeŭ în Treime, Ióne Chrisostóme, prea fericite cuvióse; dupre vrednicie te lăudăm pre tine, că eștĭ învețătoriŭ, ca cel ce arăți cele dumnedeești.

Și acum, a Născătóreĭ:

Ceea ce eștĭ folositóre creștinilor nerușinată, mijlocitóre către Făcătoriul neschimbată, nu trece cu vedere glasurile cele de rugăciune ale pĕcătoșilor; ci sîrguește ca o bună spre ajutoriul nostru, cariĭ cu credință strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și te nevoește spre îmblândire, apărând pururea, Născătóre de Dumnedeŭ, pre ceĭ ce te cinstesc pre tine.

Dómne miluește, de 12-orĭ. Ceea ce eștĭ maĭ cinstită. Mărire și acum. Și face Apolisul.

Iar Diaconul strângênd Sântele cu tótă paza, ca nu cum-va vre-o sfărămătură măcar cât de mică să cadă, saŭ să rĕmâe, tórnă în sântul Potir din vin și din apă, și potrivește și șterge cu buretele tótă umedéla. Deci strînge sântele vase împreună și le pune la obicinuitul loc, dicênd: Acum slobodește, Stĕpâne: și cele-lalte. Asemenea făcênd și Preotul. Si așa spălându-și mânile la locul cel cuviincios și închinându-se împreună cu Preotul fac Apolisul și, mulțămind luĭ Dumnedeŭ pentru tóte, es afară și sĕ duc la ale sale.

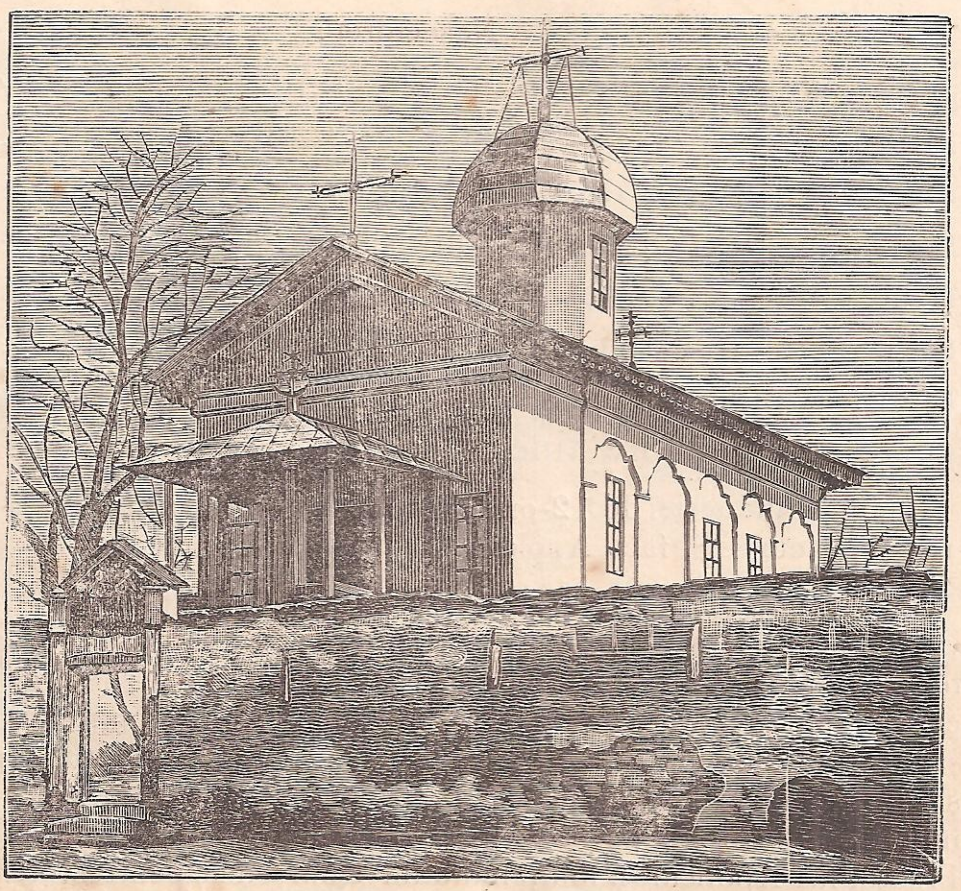
Sfîrșitul Dumnedeeștеĭ Liturgiĭ

A sântuluĭ Ión Chrisostom.

Începutul Dumnedeeștei Liturgii aceluĭ între sânți Părintelui nostru Vasilie cel mare, Arhiepiscopul Chesarieĭ din Capadocia.

Cade-se a ști, că acéstă Dumnedeéscă Liturgie a mareluĭ Vasilie, nu se face tot-déuna, ci numaĭ în dilele rânduite, adecă în Duminicile mareluĭ Post (afară de Duminica Florilor) în sânta marea Joĭ, în Sâmbăta cea mare, în ajunul Naștereĭ luĭ Christos și a Dumnedeeștei arătărĭ și în diua Sĕrbătoreĭ sântuluĭ Vasilie.

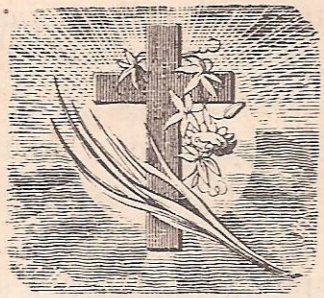
Iar învĕțătura și rânduĭala Proscomidieĭ aceștia este aceĭașĭ ca și a sântuluĭ Ioan Chrisostom.

Biserica Bucur din Bucureștĭ.

LITH. MÜTZNER. BUCAREST

DUMNEDEEASCA

LITURGIE

ACELUĬ ÎNTRE SÂNȚI PĂRINTELUĬ NOSTRU

VASILIE CEL MARE

Arhiepiscopul Chesarieĭ din Capadocia.

Diaconul stând la locul cel obicinuit dice cu glas:

Bine-cuvintézã, Stĕpâne.

Preotul:

Bine-cuvêntată este împĕrăția, a Tatăluĭ, și a Fiĭuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin.

Diaconul dice Ectenia. Iar de nu este Diacon, însuși Preotul:

Cu pace Domnuluĭ să ne rugăm. Corul: Dómne miluește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor nóstre, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru pacea a tótă lumea și pentru bună starea sântelor luĭ Dumnedeŭ Bisericĭ, și pentru unirea tuturor, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru sântă Biserica acésta și pentru cei ce cu credință, cu bună-cucernicie și cu frica luĭ Dumnedeŭ intră într'însa, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru Prea-sânțitul Arhiepiscopul și Mitropolitul (saŭ

Episcopul nostru cutare), și pentru cinstita preoție și întru Christos diaconie, și pentru tot clerul și poporul, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru bine-credincĭosul și de Christos ĭubitoriul Regele nostru (cutare) și pentru tótă curtea și supușiĭ luĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să-ĭ ajute și să-ĭ supue supt picióre le luĭ pre tot vrăjmașul și împrotivnicul, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru sânt Lŏcașul acesta, țara acésta și pentru tóte cetățile, orașele și satele, și pentru ceĭ ce cu credință vĭețuesc într'însele, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru bună-întocmirea văzduhurilor, și pentru îmbĭelșugarea ródelor pământuluĭ, și pentru vremĭ pacĭnice, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ceĭ ce umblă pre ape și călĕtoresc, pentru ceĭ bolnavĭ, pentru ceĭ ce sĕ ostenesc, pentru ceĭ robiță, și pentru mântuirea lor, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să ne isbăvim noĭ de tot necazul, mânia, primejdia și nevoĭa, Domnuluĭ să ne rugăm.

Apără, mântuește, miluește și ne păzește pre noĭ, Dumneȝeule, cu darul tĕŭ.

Pre prea sânta, curata, prea bine-cuvêntata, mărita, Stĕpâna nóstră de Dumneȝeŭ Născĕtórea și pururea Fecĭóra Maria, cu toțĭ sânțiĭ pomenindu-o, pre noĭ înșine, și unul pre altul, și tótă viața nóstră luĭ Christos Dumneȝeŭ să o dăm. Corul: Ție Dómne.

RUGĂCIUNEA ANTIFONIULUI INTĔIŬ

Dómne Dumneȝeul nostru, a căruĭa stĕpânire este neasemănată și mărire neajunsă, a căruĭa milă este nemĕsurată și ĭubirea de ómenĭ negrăită, însuțĭ, Stĕpâne, dupre îndurarea ta, caută spre noĭ și spre sântă Biserica acésta, și fă cu noĭ și cu ceĭ ce dimpreună cu noĭ sĕ rógă milele tale cele bogate și îndurările tale.

Ecfonis :

Că ție sĕ cuvine tótă mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor. Corul : Amin.

După Ectenie, Corul cântă întĕiul Antifon. Deci Ectenia :

Iară și ĭară, cu pace Domnuluĭ să ne rugăm. Corul : Dómne miluește.

Apără, mântuește, miluește, și ne păzește pre noĭ, Dumnedeule, cu darul tĕŭ.

Pre prea sânta, curata, prea bine-cuvêntata, mărita, Stĕpâna nóstră de Dumnedeŭ Născĕtórea și pururea Fecĭóra Maria, cu toțĭ sânțiĭ pomenindu-o, pre noĭ înșine, și unul pre altul, și tótă viața nóstră luĭ Christos Dumnedeŭ să o dăm. Corul : Ție Dómne.

RUGĂCIUNEA ANTIFONULUI AL DOILEA

Dómne Dumnedeul nostru, mântuește poporul tĕŭ și bine-cuvintézã moștenirea ta; plinirea Bisericeĭ tale păzește-o, sânțește pre ceĭ ce ĭubesc bună-cuviința caseĭ tale; tu pre acești ĭĭ prea-mărește cu dumnedeéscă puterea ta, și nu ne lăsa pre noĭ ceĭ ce nădĕjduim întru tine.

Ecfonis :

Că a ta este stĕpânirea, și a ta este împĕrăția, și puterea, și mărirea, a Tatăluĭ, și a Fiĭuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea, și în veciĭ vecilor. Corul : Amin.

După al doilea Antifon :

Ectenia : Iară și ĭară. Corul : Dómne miluește.

Apără, mântuește. Pre prea sânta curata. Corul: Ție Dómne.

RUGĂCIUNEA ANTIFONULUI AL TREILEA

Cela ce aĭ dăruit noĭ aceste rugăciunĭ obștești și împreună glăsuitóre, cela ce și la doĭ și la treĭ, ce sĕ unesc întru numele tĕŭ, aĭ făgăduit să le daĭ cererile ; însuți și

acum plinește cererile cele spre folos ale servilor tĕĭ, dându-ne noĭ întru acest véc de-acum cunoștința adevĕrului tĕŭ, și în cel ce va să fie, viața de vecĭ dăruindu-ne.

Ecfonis :

Că bun și ĭubitoriŭ de ómenĭ Dumnedeŭ eștĭ, și ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiĭului, și Sântului Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor. Corul : Amin.

Și aicea precum la Liturgia sântului Ión Chrisostom; Corul cântă acelĕșĭ. Asemenea și Preotul și Diaconul acelĕșĭ ḑic și fac.

RUGACIUNEA INTRAREI

Stĕpâne Dómne Dumnedeul nostru, cela ce aĭ aședat în ceriurĭ cetele și oștile Ángerilor și ale Arhanghelilor, spre serviciul mărireĭ tale, fă împreună cu intrarea nóstră să fie intrarea sânților Angerĭ, carii servesc împreună cu noĭ și împreună măresc bunătatea ta. Că ție sĕ cuvine tótă mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiĭului, și Sântului Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor. Corul : Amin.

După acésta sĕ face intrarea. Diaconul ḑicênd: Cu înțelepciune, drepțĭ. Iar Corurile cântând Troparele, Preotul cetește rugăciunea întreit sânteĭ cântărĭ.

Dumnedeul cel sânt, carele întru cele sânte odihnești, cela ce cu glas întreit sânt eștĭ lăudat de Serafimĭ și mărit de Heruvimĭ, și de tótă puterea cerésca închinat; cela ce dintru neființă întru ființă aĭ adus tóte, carele aĭ zidit pre om dupre chipul și dupre asemĕnarea ta, și cu tot darul tĕŭ l-aĭ împodobit; cela ce daĭ înțelepciune și pricepere celuĭ ce cere, și nu trecĭ cu vederea pre cela ce greșește, ci puĭ pocăință spre mântuire; carele ne-aĭ învrednicit

pre noĭ, smeriții și nevredniciĭ serviĭ tĕĭ, și în ora acésta a sta înaintea mărireĭ sântuluĭ tĕŭ Jertfelnic și a-ți aduce ție datornică închinăciune și mărire; însuți Stĕpâne! primește și din gurile nóstre, celor pĕcătoși, întreit sânta cântare și ne cercetéză pre noĭ cu bunătatea ta, ĭartă-ne noî tótă greșala cea de voĭe și cea fără de voĭe; sânțește sufletele și trupurile nóstre, și ne dă noî să slujim ție întru cuviință în tóte ḑilele vieței nóstre; pentru rugăciunile prea sânteĭ Născătóreĭ de Dumneḑeŭ și ale tuturor sânților, cariĭ din véc bine aŭ plăcut ție.

Ecfonis :

Că sânt eștĭ Dumneḑeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea. Diaconul : Și în veciĭ vecilor. Corul : Amin.

Și cântând Corul întreit sânta cântare, Mărire, și acum, Preotul și Diaconul ḑic întreit sânta cântare și altele, ca și la Liturgia sântuluĭ Ión Chrisostom.

RUGACIUNEA MAI 'NAINTE DE EVANGHELIE

Strĕlucește în inimile nóstre, ĭubitoriule de ómeni Stĕpâne, lumina cea nestricăciósă a cunoștinței Dumneḑeireĭ tale, și deschide ochiĭ gânduluĭ nostru, spre înțelegerea evangheliceștilor tale învĕțăturĭ. Pune în noĭ și frica lăudatelor tale porunci, ca, călcând tóte dorințele trupuluĭ, vĭețuire spirituală să petrecem, tóte cele ce sînt spre bună plăcerea ta cugetând și făcênd. Că tu eștĭ luminarea sufletelor și trupurilor nóstre, Christóse Dumneḑeule, și ție mărire înălțăm, împreună și celuĭ fără de început al tĕŭ Părinte, și prea sântuluĭ și bunuluĭ, și de viață

făcĕtoriului tĕŭ Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Aicea Preotul și Diaconul urméză precum și la Liturgia sântului Ión Chrisostom, dicênd Diaconul:

Bine-cuvintéză, Stĕpâne, pre bine-vestitoriul sântului Apostol și Evanghelist (cutare).

Iar Preotul bine-cuvêntându-l dice:

Dumnedĕŭ, prin rugăciunile sântului mărituluĭ, întru tot lăudatului Apostol și Evanghelistului (cutare), să-ți dea ție cuvênt, celuĭ ce bine-vestești cu putere multă, spre plinirea Evangheliei ĭubituluĭ sĕŭ Fiiŭ, Domnului nostru Iisus Christos. Și cele-lalte. După sfîrșitul sânteĭ Evangheliĭ, Diaconul dice Ectenia.

Să dicem toți din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să dicem. Corul: Dómne miluește. 1.

Dómne a tot ținitoriule, Dumnedeul Părinților noștri, rugămu-ne ție auḑi-ne și ne miluește. Corul: Dómne miluește.

Miluește-ne pre noĭ, Dumnedeule, dupre mare mila ta, rugămu-ne ție, auḑi-ne și ne miluește. Corul: Dómne miluește, de 3-orĭ.

RUGACIUNEA CEREREI STARUITOARE:

Dómne Dumnedeul nostru, primește acéstă rugăciune căldurósă de la serviĭ tĕĭ și ne miluește pre noĭ dupre mulțimea mileĭ tale: și trimite îndurările tale preste noĭ și preste tot poporul tĕŭ, carele aștéptă de la tine multă milă.

Incă ne rugăm pentru Prea-Sânțitul Arhiepiscopul și Mitropolitul (saŭ Episcopul nostru cutare), și pentru toți frațiĭ noștri ceĭ întru Christos.

Incă ne rugăm pentru bine-credincĭosul și de Christos ĭubitoriul Regele nostru (cutare), pentru stĕpânirea, biruința, petrecerea, pacea, sănătatea, mântuirea, lăsarea și ertarea

pĕcatelor luĭ; și pentru ca Domnul Dumnedeul nostru maĭ mult să-ĭ ajute și să-ĭ îndrepteze calea luĭ întru tóte, și să-ĭ supue supt piciórele luĭ pre tot vrăjmașul și împrotivnicul.

Încă ne rugăm pentru fraţiĭ noștri: Preoţiĭ, Ieromonahiĭ, Ierodiaconiĭ, Monahiĭ și pentru toţĭ ceĭ întru Christos fraţĭ aĭ noștri.

Încă ne rugăm pentru fericiţiĭ și pururea lăudaţiĭ ctitoriĭ sântuluĭ Lŏcașuluĭ acestuĭa, și pentru toţĭ ceĭ maĭ de înainte adormiţĭ părinţĭ și fraţĭ aĭ noștri ortodocșĭ, cariĭ zac aicea și pretutindenea drept măritorilor.

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și ertarea pĕcatelor servilor luĭ Dumnedeŭ, a tuturor ortodocșilor creștinĭ, enoriașĭ, epitropĭ și bine-făcĕtorĭ aĭ acesteĭ sânte Bisericĭ.

Încă ne rugăm pentru ceĭ ce aduc darurĭ și fac bine în sânta și întru tot cinstită Biserica acésta, pentru ceĭ ce sĕ ostenesc, și cântă și pentru poporul ce stă înainte, așteptând de la tine mare și multă milă.

Iar Preotul Ectonis:

Că milostiv și iubitoriŭ de ómenĭ Dumnedeŭ eștĭ, și ție mărire înălţăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin.

Diaconul:

Rugaţi-vĕ ceĭ chĭemaţĭ Domnuluĭ. Corul: Dómne miluește.

Ceĭ credincĭoșĭ pentru ceĭ chĭemaţĭ să ne rugăm, ca Domnul să-ĭ miluĭască pre dînșiĭ.

Să-ĭ învețe pre dînșiĭ cu cuvêntul adevĕruluĭ.

Să le descopere lor Evanghelia dreptăţeĭ.

Să-ĭ unĭască pre dînșiĭ cu sânta sa catolicéscă și apostoléscă Biserică.

Mântuește, miluește, apără și-ĭ păzește pre dînșiĭ, Dumnedeule, cu darul tĕŭ.

Ceĭ chĭemaţĭ capetele vóstre Domnuluĭ să le plecaţĭ. Corul: Ţie Dómne.

RUGACIUNEA PENTRU CEI CHIEMAȚI, MAI 'NAINTE DE SANTA INALȚARE

Dómne Dumnedeul nostru, carele în ceriurĭ lôcuești și cauți spre tóte lucrurile tale, caută spre servii tĕi ceĭ chĭemați, carii și-aŭ plecat înaintea ta grumazii lor, și le dă lor jugul cel ușor; fă-i pre dînșii membre cinstite sânteĭ tale Biserici, și-i învrednicește pre dînșii băeĭ nașterei ceĭ de a doua, ertărei pĕcatelor și veștmîntuluĭ nestricăciuneĭ, spre cunoștința ta, adevĕratul Dumnedeul nostru.

Apoĭ întinzênd sântul Antimis, ḑice Ectonis, însemnând crucișŭ cu sântul Burete.

Ca și aceștia împreună cu noĭ să mărĭască prea cinstitul și de mare cuviință numele tĕŭ, al Tatăluĭ, și al Fĭĭuluĭ, și al Sântuluĭ Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor. Corul: Amin.

Diaconul ḑice:

Câți sunteți chĭemați eșiți.

Iar de este și al doilea Diacon, ḑice și acela:

Ceĭ chĭemați eșiți. Deciĭ ĭarăși cel dintĕiŭ Diacon:

Câți sunteți chĭemați eșiți. Cel al doilea:

Ca nimenea din ceĭ chĭemați, câți suntem credincĭoșĭ; ĭară și ĭară cu pace Domnuluĭ să ne rugăm. Corul: Dómne miluește.

RUGACIUNEA CREDINCIOȘILOR, CEA DINTĔIŬ DUPA CE INTINDE ANTIMISUL.

Tu, Dómne, aĭ arătat noî acéstă mare taĭnă a mântuireĭ; tu ne-aĭ învrednicit pre noĭ, umiliții și nedemnii servii tĕĭ, a fi servitorĭ aĭ sântuluĭ tĕŭ Altariŭ; tu ne îndestuléză pre noĭ cu puterea Sântuluĭ Duh, pentru serviciul acesta, ca fără de o sîndăstând înaintea sânteĭ tale mărirĭ, să aducem ție prinos de laudă; că tu eștĭ cel ce lucrezĭ tóte întru toți.

Dă Dómne și pentru pĕcatele nóstre și pentru abaterile poporuluĭ, să fie primit prinosul nostru și bine adus înaintea ta.

Apără, mântuește, miluește și ne păzește pre noĭ, Dumnedeule, cu darul tĕŭ. Corul : Dómne miluește.

Cu înțelepciune.

Ecfonis :

Că ție sĕ cuvine tótă mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea, și în veciĭ vecilor. Corul : Amin.

Diaconul : Iară și ĭară cu pace Domnuluĭ să ne rugăm.

Corul : Dómne miluește.

Iar când slujește Preotul fără de Diacon, acestea de maĭ jos nu le ḑice, ci îndată cetește rugăciunea adoua a credincĭoșilor în taĭnă. Și după rugăciune, ḑice : Apără, mântuește.

Iar de este Diacon ḑice acestea :

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor nóstre, Domnuluĭ să ne rugăm. Corul : Dómne miluește.

Pentru pacea a tótă lumea, pentru bună starea sântelor luĭ Dumnedeŭ Bisericĭ și pentru unirea tuturor, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru sântă Biserica acésta, pentru ceĭ ce cu credință, cu bună cucernicie și cu frica luĭ Dumnedeŭ intră într'însa, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să ne isbăvim noĭ de tot necazul, urgia, primejdia și nevoĭa, Domnuluĭ să ne rugăm.

A DOUA RUGACIUNE A CREDINCIOȘILOR.

Dumnedeule, carele aĭ cercetat cu milă și cu îndurare umilința nóstră, cela ce ne-aĭ pus pre noĭ, umiliții și pĕcătoșiĭ și nevredniciĭ serviĭ tĕĭ, înaintea sânteĭ tale mărirĭ, ca să servim sântuluĭ tĕŭ Altariŭ ; tu

ne întăreşte cu puterea Sântuluĭ tĕŭ Duh, spre serviciul acesta, şi dă noĭ cuvênt ca să deschidem gura nóstră, să chiemăm darul Sântuluĭ tĕŭ Duh preste darurile ce se vor pune înainte.

Apără, mântueşte, miluieşte şi ne păzeşte pre noĭ, Dumnedeule, cu darul tĕŭ. Corul: Dómne miluieşte.

Cu înţelepciune.

Şi Ecfonis:

Ca sub stĕpânirea ta tot-déuna fiind păziţĭ, ţie mărire să înălţăm, Tatăluĭ, şi Fiĭuluĭ, şi Sântuluĭ Duh, acum şi pururea, şi în veciĭ vecilor. Corul Amin.

Acelĕşĭ şi aicea fac şi dic şi Preotul şi Diaconul, precum la Liturgia sântuluĭ Ión Chrisostom arată.

RUGĂCIUNEA CAREA O CETEŞTE PREOTUL ÎN TAINA, CÂND SE CANTĂ HERUVIMICEASCA CÂNTARE:

Nimenea din ceĭ legaţĭ cu poftele şi cu plăcerile trupeştĭ nu este vrednic să vie, saŭ să se apropie, saŭ să serviască ţie, Impĕrate al mărireĭ! Că a servi ţie este lucru mare şi înfricoşat şi însuşĭ Puterilor celor cereştĭ! Dar însă, pentru ĭubirea ta de ómenĭ cea negrăită şi neměsurată, nemutat şi neschimbat te-aĭ făcut om şi Arhiereŭ te-aĭ numit noĭ, dându-ne lucrare de sânţenie a slujbeĭ aceştia şi a jertfeĭ ceĭ fără de sânge, ca un Stĕpân al tuturor; căcĭ tu însuţĭ, Dómne Dumnedeul nostru, stĕpâneştĭ cele cereştĭ şi cele pământeştĭ, carele te porţĭ pre scaunul Heruvimilor, Domnul Serafimilor şi Impĕratul luĭ Israil, cela ce eştĭ unul sânt şi întru sânţĭ odihnindu-te. Pre tine dar te rog, cela ce eştĭ singur bun şi bine-voitoriŭ, caută spre mine, pĕcătosul şi netrebnicul servul tĕŭ, şi-mĭ curăţeşte sufletul şi inima de cuget rĕŭ, îndestu-

lézã-mĕ cu puterea Sântuluĭ tĕŭ Duh, ca, îmbrăcat fiind cu darul preoției, să staŭ înaintea sânteĭ tale Mese și să jertfesc sântul și prea curatul tĕŭ trup și cinstitul sânge ; că la tine viind îmĭ plec grumazii meĭ și ție mĕ rog : Nu întórce fața ta de la mine, nicĭ să mĕ lepedĭ dintre servii tĕĭ, ci mĕ învrednicește ca să-ți aduc ție, eŭ pĕcătosul și nevrednicul servul tĕŭ, darurile acestea. Că tu eștĭ cela ce aducĭ și care eștĭ adus, cela ce primeștĭ și care te împarți. Christóse Dumnedeul nostru, și ție mărire înălțăm, împreună și celuĭ fără de început al tĕŭ Părinte, și prea sântuluĭ, și bunuluĭ, și de viață făcĕtoriuluĭ tĕŭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

Iar după sĕvêrșirea rugăciuneĭ, dic și eĭ cântarea Heruvimicéscă de 3-orĭ. Și după fiește-care sfêrșit, se închină odată.

Cariĭ pre Heruvimĭ cu taĭnă închipuim, și făcĕtóreĭ de viață Treimĭ întreit sântă cântare aducem, tótă grija cea lumésca să o lepădăm; ca pre Impĕratul tuturor primind, pre cel nevĕdut încungiurat de cetele îngerești: Aliluĭa, Aliluĭa, Aliluĭa. Iar de va fi Joĭa cea mare sĕ cântă acésta :

Al cineĭ tale ceĭ de Taĭnă astă-dĭ, Fiiule al luĭ Dumnedeŭ, părtaș mĕ primește; că nu voiŭ spune vrăjmașilor tĕĭ Taĭna ta, nicĭ sărutare îțĭ voiŭ da ca Iuda, ci ca tâlhariul mărturisesc ție, pomenește-mĕ Dómne, întru împĕrăția ta: Aliluĭa, Aliluĭa, Aliluĭa. Iar în Sâmbăta cea mare sĕ cântă acésta:

Să tacă tot trupul omenesc și să stea cu fricĕ și cu cutremur, și nimic pământesc întru sine să nu gândĭască, că Impĕratul împĕraților și Domnul domnilor vine să se junghie și să se dea întru mâncare credincĭoșilor; și merg înaintea acestuĭa cetele ângerești cu tótă începĕtoria și stĕ-

pânirea: Heruvimiĭ ceĭ cu ochĭ mulțĭ, și Serafimiĭ ceĭ cu câte șése aripĭ, fețele acoperindu-șĭ și cântând cântare: Aliluĭa, Aliluĭa, Aliluĭa.

Și aicea Preotul și Diaconul acelésĭ fac și dic, precum la Liturgia sântuluĭ Ión Chrisostom. După sfêrșitul rugăciuneĭ. și a mareĭ intrărĭ, Diaconul viind la obicĭnuitul loc dice:

Să plinim rugăciunile nóstre Domnuluĭ. Corul: Dómne miluește.

Pentru cinstitele Darurĭ ce sunt puse înainte, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru sântă Biserica acésta și pentru ceĭ ce cu credință, cu bună cucernicie și cu frica luĭ Dumnedeŭ intră într'însa, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noĭ de tot necazul, mânia, primejdia și nevoĭa, Domnuluĭ să ne rugăm.

Rugăciunea carea o cetește Preotul în taĭnă, după punerea Dumnedeeștilor Darurĭ pre sânta Masă:

Dómne Dumnedeul nostru, carele ne-aĭ creat pre noĭ și ne-aĭ adus întru acéstă viață, cela ce ne-aĭ arătat noĭ căile spre mântuire, dăruindu-ne noĭ descoperirea Taĭnelor cerești; tu eștĭ cela ce ne-aĭ pus pre noĭ spre serviciul acesta, cu puterea Duhuluĭ tĕŭ celuĭ Sânt. Bine-voește dar, Dómne, să fim noĭ servĭ Legeĭ tale ceĭ nouă și servitorĭ sântelor tale Taĭne. Primește-ne pre noĭ, cariĭ ne apropiem de sântul tĕŭ Altariŭ, dupre mulțimea mileĭ tale, ca să fim vrednicĭ a aduce ție acéstă cuvêntătóre și fără de sânge jertfă, pentru pĕcatele nóstre și pentru neștiințele poporuluĭ; pre carea primindu-o în sântul și cel maĭ pre sus de ceriurĭ și înțelegĕtoriul tĕŭ Altariŭ, întru miros cu bună mirézmă, trimite noĭ darul Sântuluĭ tĕŭ Duh. Caută spre noĭ, Dumnedeule, și privește spre acéstă închinăciune a nós-

tră și o primește precum aĭ primit darurile luĭ Avel, jertfele luĭ Noe, arderile cele întregĭ ale luĭ Avraam, preoția luĭ Moisi și a luĭ Aaron, și cele de pace ale luĭ Samuil; precum aĭ primit de la sânțiĭ tĕĭ Apostolĭ acéstă închinare adevĕrată, așa primește și pin mânile nóstre, pĕcătoșiĭ, aceste darurĭ întru bunătatea ta, Dómne! ca învrednicindu-ne a liturgisi fără prihană înaintea sântuluĭ tĕŭ Altariŭ, să aflăm plata credincĭoșilor și a iconomilor celor înțelepți, în ḑiua cea înfricoșată a rĕsplătireĭ tale celeĭ drepte.

Diaconul :

Apără, mântuește, miluește și ne păzește pre noĭ, Dumneḑeule, cu darul tĕŭ. Corul : Dómne miluește.

Ḑiua tótă desĕvârșit, sântă, cu pace și fără de pĕcat, la Domnul să cerem. Corul : Dă Dómne.

Inger de pace, credincĭos, îndreptătoriŭ, păzitoriŭ sufletelor și trupurilor nóstre, la Domnul să cerem.

Milă și ertare de pĕcate și de greșalele nóstre, la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor nóstre, și pace lumeĭ, la Domnul să cerem.

Ceea-laltă vreme a vieței nóstre în pace și întru pocăință a o sĕvârși, la Domnul să cerem.

Sfârșit creștinesc vieței nóstre, fără de patimă, nerușinat, cu pace, și rĕspuns bun la înfricoșatul județ al luĭ Christos, să cerem.

Pre prea sânta curata, prea bine-cuvêntata, mărita, Stĕpâna nóstră Născĕtórea de Dumneḑeŭ și pururea Fecĭóra Maria, cu toțĭ sânțiĭ pomenindu-o, pre noĭ înșine, și unul pre altul, și tótă viața nóstră luĭ Christos Dumneḑeŭ să o dăm. Corul : Ție Dómne.

Ecfonis :

Cu îndurările a unuĭa născut Fiuluĭ tĕŭ, cu carele împreună bine eștĭ cuvêntat, cu prea sântul, și bunul, și de viață făcĕ-

toriul tĕŭ Duh, acum și pururea și în vecĭ vecilor. Corul : Amin.

Preotul : Pace tuturor. Corul : Și Duhuluĭ tĕŭ.

Diaconul : Să ĭubim unii pre alții ca într'un gând să mărturisim.

Corul : Pre Tatăl, pre Fiĭul, și pre Sântul Duh : Treimea cea de o ființă și nedespărțită.

Iar Preotul închinându-se de 3-orĭ ḑice în taĭnă :

Iubite-voiŭ, Dómne, virtutea mea, Domnul este întărirea mea și scăparea mea. De 3-orĭ.

Asemenea și Diaconul se închină la locul unde stă, de 3-orĭ, sĕrutând Orariul sĕŭ, unde este semnul Cruceĭ, și ḑice cu glas :

Ușile, ușile, cu înțelepciune să lăum aminte.

Iar cel mai mare ḑice :

Cred într'unul Dumneḑeŭ, Tatăl a tot ținitoriul, făcĕtoriul ceriuluĭ și al pământuluĭ, vĕḑutelor tuturor și nevĕḑutelor. Și într'unul Domnul Iisus Christos, Fiĭul luĭ Dumneḑeŭ, unul născut, carele din Tatăl s'a născut maĭ înainte de toți vecii. Lumină din lumină, Dumneḑeŭ adevĕrat din Dumneḑeŭ adevĕrat, născut, nu făcut, cel de o ființă cu Tatăl, prin carele tóte s'aŭ făcut. Carele pentru noĭ ómenii și pentru a nóstră mântuire, s'a pogorît din ceriurĭ și s'a întrupat de la Duhul Sânt și din Maria Fecióra, și s'a făcut om. Și s'a rĕstignit pentru noĭ în ḑilele luĭ Ponțiŭ Pilat, și a pătimit, și s'a înmormântat și a înviat a treĭa ḑi dupre Scripturĭ. Și s'a suit la ceriurĭ și șéde dea drépta Tatăluĭ. Și ĭarășĭ va să vie cu mărire să judece viiĭ și morții, a căruĭ împĕrăție nu va fi sfîrșit. Și întru Duhul Sânt, Domnul de viață făcĕtoriul, carele din Tatăl purcede ; cela ce împreună cu Tatăl și cu

Fiiul este închinat și mărit, carele a grăit prin proroci. Intr'una sântă, catolicéscă și apostoléscă Biserică. Mărturisesc un Botez întru ertarea pĕcatelor. Aștept învierea morților. Și viața véculuĭ ce va să fie. Amin.

Și după sfîrșitul sântuluĭ Simbol, dice Diaconul cu glas mare:

Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte, sânta jertfă cu pace a o aduce.

Corul: Mila de pace, jertfă de laudă.

Ecfonis:

Darul Domnuluĭ nostru Iisus Christos și dragostea luĭ Dumnedeŭ și Tatăluĭ, și împărtășirea Sântuluĭ Duh, să fie cu voĭ cu toți.

Corul: Și cu Duhul tĕŭ. Preotul: Sus să avem inimile.

Corul: Avem cătră Domnul.

Preotul: Să mulțămim Domnuluĭ.

Corul: Cu vrednicie și cu dreptate este a ne închina Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh: Treimeĭ ceĭ de o ființă și nedespărțită.

Preotul plecându-se se rógă în taĭnă.

Stĕpâne, Dómne Dumnedeule, Părinte a tot ținătoriule, cela ce într'adevĕr eștĭ închinat dupre vrednicie, drept și cuviincios lucru este, pentru marea cuviință a sânțenieĭ tale, a te lăuda, a-ți cânta, a te bine-cuvênta, a ne închina ție, a-ți mulțămi, a te mări pre tine, cela ce singur eștĭ cu adevĕrat Dumnedeŭ, și a-ți aduce ție acéstă slujba a nóstră cuvêntătóre, cu inimă umilită; și cu suflet smerit; că tu eștĭ cel ce ne-aĭ dăruit noĭ cunoștința adevĕruluĭ tĕŭ. Și cine óre este în stare să spună puterile tale? să facă a fi audite tóte laudele

tale, saŭ să spue tóte minunile tale în orĭ-ce timp? Stĕpâne al tuturor, Dómne al ceriuluĭ și al pămêntuluĭ și a tótă făptura cea vĕdută și cea nevĕdută, cela ce ședĭ pre scaunul mărireĭ și privești adâncurile, cela ce eștĭ fără de început, nevĕdut, neajuns, nedescris, neschimbat, Tatăl Domnuluĭ nostru Iisus Christos, marele Dumnedĕŭ și Mântuitoriul nădejdeĭ nóstre, carele este icóna bunătățeĭ tale, pecete în tocmaĭ închipuită, carele te arată întru sineșĭ pre tine Tată, Cuvênt viŭ, Dumnedĕŭ adevĕrat, înțelepciune maĭ înainte de vecĭ, viață, sânțire, putere, lumina cea adevĕrată, de cătră carele Sântul Duh a fost arătat: Duhul adevĕruluĭ, Darul înfiereĭ, Arvona moștenireĭ ce va să fie, începĕtura, bunătăților vecĭnice, puterea cea făcĕtóre de viață, isvorul sânțireĭ, prin care tótă făptura cuvêntătóre, și înțelegĕtóre întărită fiind, ție se închină, și ție îțĭ înalță doxologie pururea; că tóte împreună slujesc ție: că pre tine te laudă Angerĭĭ, Arhanghelĭĭ, Scaunele, Domniile, Incepĕtoriile, Stĕpâniile, Puterile și Heruvimiĭ ceĭ cu ochĭ mulțĭ; ție înainte staŭ împrejur Serafimiĭ, ceĭ cu câte șése aripĭ, carĭĭ cu douĕ îșĭ acoper fețele, cu douĕ picĭórele, ĭar cu douĕ sburând, strigă unul cătră altul, neîncetat cu gura doxologieĭ neîntrerupte.

Preotul, Ecfonis:

Cântare de biruință, cântând, strigând, glas înălțând și grăind.

Corul: Sânt, sânt, sânt, Domnul Savaot, plin este ceriul și pămêntul de mărirea luĭ: Osana întru ceĭ din înălțime, bine este cuvêntat cel ce vine întru numele Domnuluĭ Osana celuĭ dintru înălțime.

Și aicĭ Diaconul acelĕșĭ face, ca și la Liturgia sântului Ión Chrisostom. Preotul se rógă în taĭnă :

Cu aceste fericite puterĭ, Stĕpâne ĭubitoriule de ómenĭ, și noĭ pĕcătoșiĭ strigăm și dicem: Sânt eștĭ cu adevĕrat și prea sânt, și nu este mĕsură pentru mărirea sânțenieĭ tale, și cuvios eștĭ întru tóte faptele tale; că întru dreptate și judecată adevĕrată aĭ adus tóte asupra nóstră; căcĭ făcênd pre om, țărână luând din pământ și cu chipul tĕŭ, Dumnedeule, cinstindu-l, l-aĭ pus în raĭul desfătăreĭ, făgăduindu-ĭ luĭ întru paza poruncilor tale viață fără de mórte și moștenirea vecĭnicilor bunătățĭ. Dar neascultându-te pre tine, adevĕratul Dumnedeŭ, carele l-aĭ făcut pre el, și amăgireĭ șarpeluĭ supuindu-se, omorît fiind de pĕcatele sale, l-aĭ alungat, Dumnedeule, cu judecata ta cea dréptă, din raĭŭ în lumea acésta, și l-aĭ întors în pământ, din carele a fost luat, păstrându-ĭ luĭ cea din renaștere mântuire în însușĭ Christosul tĕŭ. Căcĭ nu te-aĭ întors până în sfîrșit de la făptura ta, pre carea aĭ făcut-o, Bunule, nicĭ n'aĭ uĭtat făptura mânilor tale, ci l-aĭ cercetat în multe chipurĭ, pentru îndurările mileĭ tale: Prorocĭ aĭ trimis, făcuta-ĭ puterĭ prin sânțiĭ tĕĭ, carĭĭ bine țĭ-aŭ plăcut ție, în fiește-care véc ; vorbitu-ne-aĭ noĭ prin gura servilor tĕĭ Prorocĭ, maĭ 'nainte vestindu-ne noĭ mântuirea ce are să fie ; lege aĭ dat spre ajutoriŭ ; îngerĭ aĭ pus păzitorĭ. Iar când a venit plinirea timpurilor, ne-aĭ vorbit noĭ prin însușĭ Fiĭul tĕŭ, prin carele și vécurile aĭ făcut; carele fiind strĕlucirea mărireĭ tale și chipul ipostasuluĭ tĕŭ, și purtând tóte cu cuvêntul puterei sale, nu usurpare a socotit a fi întocmaĭ cu tine Dumnedeŭ și Tatăl, ci Dumnedeŭ fiind maĭ 'nainte de vecĭ, pre pă-

mênt s'a arătat, și cu ómenii a petrecut; și întrupându-se din sânta Fecióra, s'a micșurat pre sine, chip de serv luând, făcêndu-se asemenea cu trupul umilinței nóstre, ca să ne facă pre noi asemenea cu icóna măririi lui. Căci de óre ce prin om a intrat pĕcatul în lume și prin pĕcat mórtea, a bine-voit unul născut Fiiul tĕŭ, carele este în sînurile tale, Dumnedeule și Tată, născêndu-se din femee, din sânta Născĕtórea de Dumnedeŭ și pururea Fecióra Maria, supuindu-se legei, să condamne pĕcatul în trupul sĕŭ, pentru ca cei morți întru Adam, să învieze întru însuși Christosul tĕŭ. Și viețuind El în lumea acésta, dându-ne porunci de mântuire, scoțêndu-ne pre noi din rătăcirea idolilor, ne-a adus la cunoștința ta, adevĕratul Dumnedeŭ și Tată, câștigându-ne pre noi lui-și popor ales, preoție împĕrătéscă, ne-am sânt. Și curățindu-ne prin apă și sânțindu-ne cu Sântul Duh, s'a dat pre sine în schimb morței. întru carea eram ținuți, fiind vênduți pĕcatului. Și pogorîndu-se prin Cruce în iad, ca să plinĭască tóte ale sale, a deslegat durerile morței. Și înviind atreia di și cale făcênd ori-căruĭ trup la învierea cea din morți, că nu era cu putință a sĕ ținea de stricăciune începĕtoriul viței, s'a făcut începĕtură celor adormiți, întâiŭ născut din morți, ca să fie însuși tóte întru tóte începĕtoriŭ. Și suindu-se în ceriurĭ, a ședut dea-drépta măririi tale întru înălțime, care va veni să rĕsplătĭască fiește-căruĭa dupre faptele sale. Iar noi ne-a lăsat aducere aminte de patima sa cea mântuitóre acestea ce le-am pus înainte dupre poruncile luĭ; căci avênd să mérgă la cea de voĭe și pururea pomenită și de viață făcĕtóre mórtea sa, în nóptea întru care s'a predat pentru viața lumei, luând pâne întru sântele și prea curatele sale mânĭ și arătându-o ție,

Dumnedeule și Tată, și mulțămind, bine-cuvêntând, sânțind, frângênd.

Și acésta o ḑice cu glas :

A dat sânților sĕĭ Ucenicĭ și Apostolĭ, ḑicênd : Luați, mâncați, acesta este Trupul meŭ, carele se frânge pentru voĭ, spre ertarea pĕcatelor. Corul : Amin.

Iar Preotul și Ḑiaconul acelĕșĭ și aicĭ fac, precum și la Liturgia sântuluĭ Ioan Chrisostom. Preotul ḑice în taĭnă :

Asemenea luând și Potirul și umplêndu-l cu fructul viței, mulțămind, bine-cuvêntând, sânțind.

Și ĭarășĭ ḑice cu glas :

A dat sânților sĕĭ Ucenicĭ și Apostolĭ, ḑicênd : Beți dintru acesta toți, acesta este Sângele meŭ al legeĭ ceĭ nouă, carele pentru voĭ și pentru mulți se varsă, spre ertarea pĕcatelor. Corul : Amin.

Preotul plecându-șĭ capul se rógă în taină :

Acésta să faceți în amintirea mea, căcĭ de câte orĭ mâncați pânea acésta, și beți potirul acesta, mórtea mea vestiți, învierea mea mărturisiți. Decĭ aducêndu-ne aminte și noĭ, Stĕpâne! de patimile luĭ cele mântuitóre, de crucea cea făcĕtóre de viață, de îngroparea cea de treĭ ḑile, de învierea cea ḑin morți, de suirea la ceriurĭ, de șederea de a drépta ta, Dumnedeule și Tată, și de mărita și înfricoșata luĭ a doua venire.

Ecfonis :

Ale tale dintru ale tale, Ție aducem de tóte, și pentru tóte.

Corul : Pre tine te lăudăm, pre tine bine te cuvêntăm ; Ție îți mulțămim, Dómne, și ne rugăm ție, Dumnedeul nostru.

Preotul plecându-și capul se rógă în taină :

Pentru acésta, Stĕpâne prea sânte, și noi pĕcătoșii și nevrednicii serviĭ tĕĭ, cariĭ ne-am învrednicit a liturgisi la sântul tĕŭ Altariŭ, nu pentru dreptățile nóstre, că n'am făcut ceva bun pre pământ, ci pentru mila ta și îndurările tale, pre care le-aĭ vĕrsat cu prisos preste noĭ, îndrăznind ne apropiem cătră sântul tĕŭ Altariŭ; și puind înainte cele ce închipuesc sântul Trup și Sânge al Christosuluĭ tĕŭ, ție ne rugăm și de la tine cerem, Sânte al sânților, cu buna voința bunătățeĭ tale, să vie Duhul tĕŭ cel Sânt preste noĭ și preste darurile acestea ce sunt puse înainte, și să le bine-cuvinteze pre dînsele, și să le sânțiască, și să le arate.

Diaconul pune Ripida care ține, saŭ acoperemêntul, la locul seŭ, și vine aprópe de Preot, și sĕ închină amândoĭ înaintea sânteĭ Mese, dicênd : Dumnedeule, curățește-mĕ pre mine pécătosul, și mĕ miluește, de 3-oră. Dic și acestea cu stihurile lor:

Dómne cela ce prea Sântul tĕŭ Duh în ora a treia l-aĭ trimis Apostolilor tĕĭ, pre acela, Bunule, nu-l lua de la noĭ, ci ne înoește pre noĭ cariĭ ne rugăm ție.

Stih : 1. Inimă curată zidește întru mine, Dumnedeule, și Duh drept înoește întru cele din lăuntru ale mele.

Și ĭarăși dic :

Dómne cela ce pre prea Sântul tĕŭ Duh.

Stih : 2 Nu mĕ lepăda pre mine dela fața ta, și Duhul tĕŭ cel Sânt nu lua de la mine. Și ĭarăși :

Dómne cela ce pre prea sântul tĕŭ Duh.

Apoĭ Diaconul plecându-șĭ capul, și arătând cu Orariul sânta Pâne ḑice în taĭnă :

Bine-cuvintézĕ, Stĕpâne, sânta Pâne.

Iar Preotul, bine-cuvêntând sântele Daruri de 3-orĭ, ḑice lin :

Pânea acésta, însușĭ cinstit Trupul Domnuluĭ și Dumneḑeuluĭ și Mântuitoriuluĭ nostru Iisus Christos. Diaconul: Amin.

Și ĭarășĭ ḑice Diaconul :

Bine-cuvintézĕ, Stĕpâne, sântul Potir.

Iar Preotul bine-cuvêntând ḑice :

Iar Potirul acesta, însușĭ cinstit Sângele Domnuluĭ și Dumneḑeuluĭ și Mântuitoriuluĭ nostru Iisus Christos, carele s'a vĕrsat pentru viéța lumeĭ. Diaconul : Amin.

Și ĭarășĭ Diaconul, arătând pre amândouĕ Sântele, ḑice :

Bine-cuvintézĕ, Stĕpâne, pre amândouĕ.

Iar Preotul, bine-cuvêntând cu mâna amândouĕ Sântele, ḑice :

Prefăcêndu-le cu Duhul tĕŭ cel Sânt.

Diaconul : Amin, Amin, Amin.

Și plecându-șĭ Diaconul capul cătră Preot, ḑice :

Pomenește-mĕ, Stĕpâne sânte, pre mine pĕcătosul.

Apoĭ merge la locul unde era maĭ înainte, și luând Ripida apără Sântele. Iar Preotul se rógă în taĭnă :

Iar pre noĭ pre toțĭ, carii ne împărtășim dintr'o Pâne și dintr'un Potir, să ne unești unul cu altul întru împărtășirea unuĭa Sântuluĭ Duh. Și să nu facĭ nicĭ pre unul din noĭ spre judecată, saŭ spre osîndă, a se împărtăși cu sântul Trup și Sângele Christosuluĭ tĕŭ ; ci ca să aflăm milă și har împreună cu toțĭ Sânțiĭ, carii

din véc aŭ bine plăcut ție, cu Strămoșii, Părinții, Patriarhii, Prorocii, Apostolii, Predicatorii, Evangheliștii, Mucenicii, Mărturisitorii, Dascălii și cu tot sufletul drept ce s'a sĕvêrșit întru credință.

Și apoĭ luând cadelnița cădește asupra Sântelor, dicênd cu glas:

Mai ales cu prea sânta, prea curata, prea bine cuvêntata, mărita, Stĕpâna nóstră de Dumnedĕŭ Nascĕtórea și pururea Fecĭóra Maria.

Apoĭ luând Diaconul cadelnița tămâéză sânta Masă. Iar Corul cântă:

De tine sĕ bucură tótă făptura, ceea ce eștĭ plină de har: céta ângeréscă și némul omenesc; ceea ce eștĭ Biserică sânțită și raiŭ cuvêntătoriŭ, lauda Fecĭorieĭ, din carea Dumnedĕŭ s'a întrupat și prunc s'a făcut, cela ce este maĭ înainte de vecĭ Dumnedeul nostru; că Mitrasul tĕŭ scaun l-a făcut, și pântecele tĕŭ maĭ desfătat de cât ceriurile l-a arătat. De tine sĕ bucură tótă făptura, ceea ce eștĭ plină dar, mărire ție.

Iar în Joĭa cea mare, saŭ în Sâmbăta cea mare, cântă Irmosul, de la oda a 9-a a dileĭ. Preotul plecându-și capul sĕ rógă:

Cu sântul Ión Prorocul înainte Mergĕtoriul și Botezătoriul; cu sânții mărițiĭ și întru tot lăudații Apostolĭ; cu sântul (cutare), a căruĭa amintire serbăm; și cu toți Sânții tĕĭ. Cu ale cărora rugăciuni cercetéză-ne pre noĭ, Dumnedeule, și pomenește pre toți ceĭ maĭ de 'nainte adormiți întru nădejdea învierieĭ vieței de vecĭ.

Aicea Preotul pomenește pre cine va vrea, saŭ viĭ, saŭ morți. Și pentru ceĭ viĭ dice:

Pentru mântuirea și ertarea pĕcatelor servilor luĭ Dumnedeŭ (cutari). Iar pentru ceĭ morți, dice așa:

Pentru odihna și ertarea pĕcatelor sufletelor servilor tĕĭ (cutari), în loc luminat, de unde a fugit întristarea și suspinarea, odihnește-ĭ, Dumnedeul nostru, și-ĭ arată pre dînșiĭ unde strălucește lumina feței tale.

După acésta dice :

Încă ne rugăm ție, pomenește, Dómne, sânta ta catolică și apostolică Biserică, de la o margine până la alta a lumeĭ, și o împacă pre dînsa, pre carea aĭ câștigat-o cu scump sângele Christosuluĭ tĕŭ, și sântă casa acésta o întărește până la sfîrșitul véculuĭ. Adă-ți aminte, Dómne, de ceĭ ce ți-aŭ adus ție aceste daruri, și de la cariĭ, și prin cariĭ, și pentru ce aŭ fost aduse. Adă-ți aminte, Dómne, de ceĭ cariĭ aduc roduri și fac bine în sântele tale Biserici, și-și aduc aminte de ceĭ sĕraci. Rĕsplătește-le lor cu bogatele și cerești tale daruri. Dăruește-le lor cele cerești în locul cestor pămêntești, în locul cestor trecĕtóre, cele vecĭnice, în locul cestor stricăcióse, cele nestricăcióse. Adă-ți aminte, Dómne, de ceĭ din pustiĭ, și din munți, și din peșterĭ, și din crăpăturile pămêntuluĭ. Adă-ți aminte, Dómne, de ceĭ ce întru feciorie, întru bună smerenie, întru pustnicie și întru cinstită viéță petrec. Adă-ți aminte, Dómne, de cucernicii și credincioșii Impĕrați și Regĭ, pre cariĭ ĭ-aĭ îndrituit să stĕpânĭască pre pământ; cu arma adevĕruluĭ, cu arma buneĭ voințe încununéză-ĭ; umbrește désupra capuluĭ lor în ḑiua de rĕsboiŭ, întărește brațul lor, înalță drépta lor, întărește stĕpânirea lor, supune-le lor tóte neamurile păgâne, cari doresc rĕsbóĭe; dăruește lor adêncă și stĕpânitóre pace; insuflă în inimile lor cele bune pentru Biserica ta și pentru tot poporul tĕŭ, ca să petrecem întru liniștea lor viață lină și pacĭnică, întru bună cucernicie și bună cuviință. Adă-ți aminte, Dómne, de tóte căpiteniile și autoritățile, și de frații noștri ceĭ din palat și de tótă óstea : pre ceĭ buni întru bunătatea ta îĭ păzește, pre ceĭ rĕĭ buni îĭ fă prin bunătatea ta. Adă-ți aminte, Dómne, de poporul ce stă înainte,

și de ceĭ ce, pentru cauze bine-cuvêntate, lipsesc de aicea, și-ĭ miluește pre dînșiĭ și pre noĭ dupre mulțimea mileĭ tale. Cămările lor le umple de tot binele; căsătoriile lor în pace și întru unire le păzește; pre prunci îĭ crește, tinerețea o îndreptézĕ, bătrânețea o întărește, pre ceĭ micĭ la suflet îĭ mângâe; pre ceĭ rîsipiți îĭ adună, pre ceĭ rătăciți îĭ întórce și-ĭ împreună cu sânta ta catolicéscă și apostoléscă Biserică; pre ceĭ bântuiți de spirite necurate îĭ scapă; cu ceĭ ce umblă pre ape umblă împreună, cu ceĭ ce călătoresc împreună călătorește; văduvilor le ajută, pre săracĭ îĭ apără, pre ceĭ robiți îĭ liberézĕ, pre ceĭ bolnavĭ îĭ tămăduește. Adă-ți aminte, Dómne, și de ceĭ ce sunt în judecăți, în închisorĭ, în exil, în amară robie și în tótă întristarea, nevoia și împresurarea. Adă-ți aminte, Dumnedeule, și de toți ceĭ ce aŭ trebuință de marea ta milostivire și de ceĭ ce ne ĭubesc pre noĭ, și de ceĭ ce ne urăsc, și de ceĭ ce ne-aŭ poruncit noî nevrednicilor să ne rugăm pentru dînșiĭ. Adă-ți aminte, Dómne Dumnedeul nostru, și de tot poporul tĕŭ și preste toți varsă mila ta cea bogată, dând tuturor cererile cele spre mântuire. Și de ceĭ ce noĭ nu ne-am adus aminte din neștiință, saŭ uĭtare, saŭ mulțimea numelor, însuți adă-ți aminte, Dumnedeule, cela ce știĭ vêrsta fie-căruĭa și numirea, cela ce știĭ pre fie-carele din pântecele maĭceĭ luĭ. Căcĭ tu eștĭ, Dómne, ajutoriul celor fără de ajutoriŭ, nădejdea celor fără de nădejde, mântuitoriul celor înviforați, limanul celor ce umblă pre ape, vindecătoriul bolnavilor; însuți tuturor tóte le fiĭ, cela ce știĭ pre fie-carele și cererea luĭ, casa și trebuința luĭ. Păzește, Dómne, orașul și Țara acésta și tóte cetățile, orașele și satele, de fómete,

de ciumă, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamurĭ și de rĕsboiul cel dintre noĭ.

Și dice Preotul cu glas:

Intĕiŭ pomenește, Dómne, pre prea-sânțitul Arhiepiscopul și Mitropolitul, saŭ Episcopul nostru (cutare), pre carele îl dărueste sântelor tale Biserică, în pace, întreg, cinstit, sănătos, îndelung îndilit, drept îndreptând cuvêntul adevĕruluĭ tĕŭ.

Corul cântă. Și pre toțĭ și pre tóte.

Diaconul pomenește pomelnicul viilor. Iar preotul se rógă în taină:

Adă-țĭ aminte, Dómne, de tótă Episcopia ortodocșilor, carii drept învață cuvêntul adevĕruluĭ tĕŭ.

Adă-țĭ aminte, Dómne, dupre mulțimea îndurărilor tale, și de a mea nevrednicie. Iartă-mĭ tótă greșala de voe și fără de voe; și să nu oprești pentru pĕcatele mele darul Sântuluĭ tĕŭ Duh de la darurile ce sunt puse înainte.

Adă-țĭ aminte, Dómne, de preoție, de cea întru Christos diaconie și de tot cinul preoțesc; și să nu ne rușinezĭ nicĭ pre unul din noĭ, carii încungiurăm sântul tĕŭ Altariŭ; cercetéză-ne pre noĭ cu bunătatea ta, Dómne; arată-te noĭ cu bogatele tale îndurărĭ; aer potrivit și de folos dărueste noĭ; ploĭ line dărueste pământuluĭ spre aducere de ródă; bine-cuvintéză cununa anuluĭ bunătățeĭ tale; fă să înceteze desbinările Bisericilor; stinge întărîtările păgânilor; resculările eresurilor degrabă le nimicește cu puterea Sântuluĭ tĕŭ Duh; pre noĭ pre toțĭ ne primește întru împĕrăția ta, făcêndu-ne fiiĭ luminelĭ și fiĭ aĭ ḑilelĭ;

pacea ta și dragostea ta dăruește-o noî, Dómne Dumnedeul nostru ; căcĭ tóte ne-aĭ dat noî.

Preotul Ecfonis :

Si ne dă noî cu o gură și cu o inimă, a mări și a cânta prea cinstit și de mare cuviință Numele tĕŭ, al Tatăluĭ, și al Fiiuluĭ, și al Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul : Amin.

Apoĭ Preotul se întórce cătră popor și bine-cuvêntând dice :

Si fie milele mareluĭ Dumnedeŭ și Mântuitoriuluĭ nostru Iisus Christos, cu voĭ cu toțĭ.

Corul : Și cu duhul tĕŭ.

Iar Diaconul eșind stă la obicĭnuitul loc și dice Ectenia : (Iar de nu este Diacon, dice Prectul).

Pre toțĭ sânțiĭ pomenindu-ĭ, ĭară și ĭară cu pace, Domnuluĭ să ne rugăm. Corul : Dómne miluește.

Pentru cinstitele Darurĭ ce s'aŭ adus și s'aŭ sânțit, Domnuluĭ să ne rugăm.

Ca ĭubitoriul de ómenĭ Dumnedeul nostru, cel ce le-aŭ primit pre dînsele în sântul cel maĭ pre sus de ceriurĭ și înțelegĕtoriul sĕŭ Altariŭ, întru miros de bună mirésmă duhovnicéscă, să ne trimiță noî dumnedeésca milă și harul Sântuluĭ Duh, să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noĭ de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnuluĭ să ne rugăm.

Iar Preotul se rógă în taĭnă :

Dumnedeul nostru, Dumnedeul mântuireĭ! Tu ne învață a-ți mulțămi cu vrednicie pentru facerile tale de bine, ce le-aĭ făcut și facĭ cu noĭ. Tu, Dumnedeul nostru, carele aĭ primit darurile acestea, curățește-ne pre noĭ de tótă întinăciunea trupuluĭ și a sufletuluĭ, și ne învață a sĕvêrși sânțenie întru frica ta; ca

întru curată mărturisirea cunoștinței nóstre, primind noi parte din cele sânțite, să ne unim cu sântul Trup și Sânge al Christosului tĕŭ; și primindu-le pre acestea cu vrednicie, să avem pre Christos viețuind în inimile nóstre și să fim templu al Sântului tĕŭ Duh. Așa Dumnedeul nostru, și pre nimenea din noi să nu învinovățești de aceste înfricoșate și cerești Taine, nicĭ să-l facĭ a fi neputincios cu sufletul și cu trupul, din împărtășirea acestora cu nevrednicie; ci dă-ne noî până la suflarea cea maĭ de pre urmă a nóstră, cu vrednicie a primi partea sânțeniilor tale, ca merinde pre calea vieței vecĭnice și spre rĕspuns bine primit la înfricoșata judecată a Christosului tĕŭ. Ca și noi împreună cu toți Sânții, carii din véc bine aŭ plăcut ție, să ne facem părtași vecinicilor tale bunătăți, ce le-aĭ gătit celor ce te iubesc pre tine, Dómne.

A pără, mântuește, miluește și ne păzește pre noĭ, Dumnedeule, cu darul tĕŭ. **Corul:** Dómne miluește.

Diua tótă desĕvârșită, sântă, cu pace și fără de pĕcat, la Domnul să cerem. **Corul:** Dă Dómne.

Inger de pace, credincios, îndreptătoriŭ, păzitoriŭ sufletelor și trupurilor nóstre, la Domnul să cerem.

Milă și ertare de pĕcate și de greșalele nóstre, la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor nóstre și pace lumeĭ, la Domnul să cerem.

Ceea-l-altă vreme a vieței nóstre, în pace și întru pocăință a sĕvârși, la Domnul să cerem.

Sfârșit creștinesc vieței nóstre, fără de patimă, nerușinat, cu pace, și rĕspuns bun la înfricoșatul județ al luĭ Christos, să cerem.

Unirea credinței și împărtășirea Sântuluĭ Duh cerênd, pre

noĭ înșine și unii pre alții, și tótă via a nóstră luĭ Christos Dumnedeŭ să o dăm. Corul: Ție Dómne.

Preotul Ecfonis:

Si ne învrednicește pre noi, Stĕpâne, cu îndrăznire, fără de osîndă, să cutezăm a te chĭema pre tine Dumnedeul cel Ceresc, Tată, și a dice.

Cel maĭ mare dice: Tatăl nostru carele eștĭ în ceriurĭ.

Preotul Ecfonis:

Că a ta este împĕrăția, și puterea, și mărirea, a Tatăluĭ, și a Fiiuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor. Corul: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Corul: Și Duhuluĭ tĕŭ.

Diaconul: Capetele vóstre Domnuluĭ să le plecați. Corul: Ție Dómne.

Iar Preotul sĕ rógă:

Stĕpâne Dómne, Părintele îndurărilor și Dumnedeule a tótă mângâerea, pre ceĭ ce șĭ-aŭ plecat ție capetele bine-cuvintéză-ĭ, sânțește-ĭ, păzește-ĭ, întărește-ĭ, îmbărbătéză-ĭ, de la tot lucrul rĕŭ depărtéză-ĭ, și cu tot lucrul bun unește-ĭ și-ĭ învrednicește fără de osîndă a se împărtăși de aceste prea-curate și de viață-făcĕtóre Taĭne, spre ertarea pĕcatelor și împreunarea cu Sântul Duh.

Preotul Ecfonis:

Cu darul și cu îndurările și cu iubirea de ómenĭ a unuia născut Fiiuluĭ tĕŭ, cu carele împreună bine eștĭ cuvêntat, cu prea sântul, și bunul, și de viață făcĕtoriul tĕŭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor Corul: Amin.

Iar preotul sĕ rógă:

Ia aminte, Dómne Iisuse Christóse, Dumnedeul nostru, din sânt Locașul tĕŭ și de pre scaunul mărit al împĕrățieĭ tale, și vino ca să ne sânțeștĭ pre noĭ, cela ce sus ședĭ împreună cu Tatăl și aicea împreună cu noĭ nevĕdut petrecĭ. Și ne învrednicește, prin mâna ta ceă puternică, a ni se da noî prea curat Trupul teŭ și cinstitul Sânge, și prin noĭ la tot poporul.

Iar Preotul și Diaconul se închină în locurile unde staŭ, dicênd în taĭnă, de 3-orĭ:

Dumnedeule, curățește-mĕ pre mine pĕcătosul și mĕ miluește.

Iar când vede Diaconul pre Preot tindênd mânile și atingêndu-se de sânta Pâne, spre a face sânta înălțare, dice cu glas: (Iar de nu este Diacon însușĭ Preotul).

Să luăm aminte. Iar Preotul înălțând sânta Pâne dice de asemenea cu glas: Sântele Sânților.

Corul: Unul sânt, unul Domn Iisus Christos, întru mărirea luĭ Dumnedeŭ Tatăl, Amin.

Si se face împărtășirea dupre rânduĭală, precum s'a arătat la Liturgia sântuluĭ Ioan Chrisostom.

Decĭ sfârșindu-se împărtășirea, Preotul se rógă:

Mulțămim ție, Dómne Dumnedeul nostru, pentru împărtășirea sântelor, prea cinstitelor, nemuritórelor și cerestelor tale Taĭne, ce ni le-aĭ dat noî spre facerea de bine, și sânțirea, și tămăduirea sufletelor și a trupurilor nóstre. Însuți Stĕpâne a tóte, fă ca împărtășirea sântuluĭ Trup și a Sângeluĭ Christosuluĭ tĕŭ să fie noî spre credință nerușinată, spre dragoste nefățarnică, spre pli-

nirea înțelepciuneĭ, spre tămăduirea sufletuluĭ și a trupuluĭ, spre gonirea a tot protivniculuĭ, spre paza poruncilor tale, și spre rĕspuns bun primit la înfricoșata judecată a Christosuluĭ tĕŭ.

Și cele-l-alte dupre rânduélă, precum s'aŭ arătat la Liturgia sântuluĭ Ioan Chrisostom. Diaconul:

Drepțĭ primind dumnedeeștile, sânțele, prea curatele, nemuritórele, cerestele și de viață făcĕtórele, înfricoșatele ale luĭ Christos Tatĕ, cu vrednicie să mulțămim Domnuluĭ. Corul Dómne miluește.

Apără, mântuește, miluește și ne păzește pre noĭ, Dumnedeule, cu darul tĕŭ.

Diua tótă desĕvêrșită, sântă, cu pace și fără de pĕcate cerênd, pre noĭ înșine, și unul pre altul, și tótă viața nóstră luĭ Christos Dumnedeŭ să o dăm. Corul: Ție Dómne.

Preotul Ecfonis:

Că tu eștĭ sânțirea nóstră, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin.

Preotul: Cu pace să eșim. Corul: Intru numele Domnuluĭ.

Diaconul: Domnuluĭ să ne rugăm: Corul: Dómne miluește.

Apoĭ Preotul eșind cetește rugăciunea Amvonuluĭ:

Cel ce bine-cuvintezĭ pre ceĭ ce bine te cuvintéză, Dómne, și sânțeștĭ pre ceĭ ce nădĕjduesc întru tine; mântuește poporul tĕŭ și bine-cuvintéză moștenirea ta; plinirea Bisericeĭ tale păzește-o, sânțește pre ceĭ ce ĭubesc bună-cuviința Caseĭ tale. Tu pre aceștia îĭ prea mărește cu dumnedeéscă puterea ta, și nu ne lăsa pre noĭ ceĭ ce nădĕjduim întru tine. Pace lumeĭ tale dărueste, Bisericilor tale, Preoților și bine-credincĭosuluĭ Regeluĭ nostru (cutare), ostașilor luĭ și la tot poporul tĕŭ. Că orĭ-ce dare bună

și orĭ ce dar desĕvêrșit de sus vine de la tine, Părintele luminilor; și ție mărire, și mulțămire, și închinăciune înălțăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor. Corul: Amin.

Rugăciunea când potrivește Sântele:

Plinitu-s'a și s'a sĕvêrșit, cât este dupre a nóstră putere, Christóse Dumnedeul nostru, Taina economieĭ tale; căcĭ avem amintirea morțeĭ tale, vĕdut-am chipul învĭereĭ tale, umplutu-ne-am de a ta nesfârșită viață, îndulcitu-ne-am de hrana ta cea neîmputĭnată, de care bine-voește a ne învrednici pre noĭ pre toțĭ și în vécul ce va să fie; cu darul celuĭ fără de început al tĕŭ Părinte, și al prea sântuluĭ, și bunuluĭ, și de viață făcĕtoriuluĭ tĕŭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

Și altele pre rênd, precum s'aŭ arătat la Liturgia sântuluĭ Ioan Chrisostom. Și Apolisul. De va fi Duminecă: Cel ce a înviat din morțĭ. Iar de este într'altă ḑi ḑicem:

Christos adevĕratul Dumnedeul nostru, pentru rugăciunile prea Curateĭ Maĭceĭ sale, a celuĭ întru sânțĭ părinteluĭ nostru Vasilie cel mare Arhiepiscopul Chesarieĭ Capadocieĭ, și cu ale tuturor Sânților, să ne miluĭască și să ne mântuĭască pre noĭ, ca un bun și de ómenĭ ĭubitoriŭ.

Corul cântă: Mulțĭ anĭ, pentru Rege și Chiriarh. Iar Preotul după ce împarte anafora poporuluĭ, întrând în sântul Altariŭ, se dezbracă de sântele Vestminte, ḑicênd: Acum slobodește; Sânte Dumnedeule: Și după Tatăl nostru:

Troparul, Glas 1:

In tot pământul a eșit vestea ta, ca unul ce a primit cuvêntul tĕŭ, prin carele cu dumnedeéscă cuviință aĭ învĕțat, firea celor ce sunt aĭ arătat, și obiceiurile ómenilor le-aĭ îm-

podobit, Părinte Cuvióse, cela ce înfăţoşezĭ preoţia împĕrătéscă, rógă pre Christos Dumneḍeŭ sá mântuĭască sufletele nóstre.

Condacul, Glas al 4-lea :

Arătatu-te-aĭ temeiŭ neclătit Bisericeĭ, dând tuturor ómenilor domnia cea netrecĕtóre, pecetluindu-o cu învĕţăturile tale, arătătoriule de cele cereştĭ, Vasile Cuvióse.

Sfêrşitul Dumneḍeeşteĭ Liturgiĭ a mareluĭ Vasilie.

Biserica S-tul Ionică Zlătarĭ din Bucureştĭ.

INVEȚATURA

PENTRU LITURGIA MAĬ INAINTE SANȚITĂ ȘI DUMNEDEEASCĂ.

In sântul și marele Post, când urméză a face Preotul Liturgia maĭ 'nainte sânțită, Duminică la Proscomidie face dupre obiceiŭ; și după ce tae întĕia Pâne, o junghie și o împunge; tae pre cele-l-alte Pânĭ (pentru câte Liturgiĭ are a sĕvêrși preste sĕptămână), puindu-le pre lângă cea dintĕiŭ, dicênd la fiește-carele dintr'însele, ca și la cea dintĕiŭ: *Intru pomenirea Domnuluĭ; Ca o oae; Injunghie-se;* și: *Unul din ostașĭ.* Apoĭ tórnă în sântul Potir Vin și Apă, dicênd cele obicĭnuite; și le acopere cu sânțitele acopereminte și tamâiază dicênd rugăciunea punereĭ înainte. Și așa începe Dumnedeésca Liturgie, și o sĕvêrșaște dupre obiceiŭ. Iar când va să bine-cuvinteze Pânile, după chĭemarea Sântuluĭ Duh, dice: *Fă adică Pânea acésta* (cu numĕr de unul, căcĭ unul este Christos; ĭar să nu dică Pânile acestea, cu numĕr înmulțit). Și când va vrea să le înalțe, la sântele sântelor, le înalță pe tóte împreună. După aceea sfăramă pre cea întĕiŭ proscomidită din ele, îĭ pune partea sa în sântul Potir și tórnă căldura dupre obiceiŭ. Apoĭ luând sânta Linguriță cu mâna dréptă o pune în sântul Sânge; ĭar cu mâna stângă ĭa fie-care Pâne și o udă cu Linguriția din sântul Sânge pre partea din cotro s'a însemnat junghierea, adecă pre mieḑ, și o pune în Cutie cu multă băgare de sémă, ca să nu se atingă de udătura eĭ Cutia; apoĭ ĭa și pre cele-l-alte câte pre una, și face asemenea la fiecare și le strînge pre tóte în Cutie. După aceea Preotul se rógă dupre obiceiŭ, și se împărtășaște, și isprăvește Dumnedeedésca Liturgie dupre rânduélă. Iar când va să facă Liturgia maĭ înainte sânțită, maĭ întêiŭ ĭa bine-cuvêntare de la cel maĭ mare, când se cetește rugăciunea: *Stĕpâne Dómne Iisuse Christóse*, la a noua óră. Apoĭ se închină pe la sântele Icóne, și intrând în sântul Altariŭ se îmbracă cu sântele Vestminte, numaĭ bine-cuvêntându-le și sĕrutându-le, ĭar altele nimic dicênd asupră-le, fără numaĭ: *Domnuluĭ să ne rugăm,* la fie-carele Vestmênt. Și după Apolisul oreĭ, luând Dia-

conul bine-cuvêntare, ese și stând la obicĭnuitul loc, ḑice cu glas: *Bine-cuvintézĕ Stĕpâne,* ĭar Preotul ḑice cu glas: *Bine-cuvêntată este împĕrăția.* Și îndată Eclisiarhul: *Veniți să ne închinăm,* de 3-orĭ. *Bine-cuvintézĕ suflete al meŭ:* Psalmul 103. Și Preotul cetește Rugăciunile Vesperineĭ. Iar Diaconul de este, merge la Proscomidie, și gătind Discul, Steluța și Acoperemêntul, le duce la sânta Masă, și după sfêrșitul Psalmuluĭ, ḑice Ectenia: *Cu pace Domnuluĭ să ne rugăm.* Și după Ecfonis, cetesc afară Catisma 18: *Cătră Domnul când m'am necăjit,* făcênd și poporul închinăciunĭ la: *Aliluïa.* La fie-carele Antifon, sĕ ḑice Ectenia mică de Diacon și Ecfonis de Preot. Și în vremea acésta Preotul desface sântul Antimis, și pune Discul pe sântul Antimis, și luând sânta Pâne din Cutie o pune pre sântul Disc. Și bine-cuvêntând tămâea, tămâézĕ Steluța și acoperemêntul, și acopere Discul; apoĭ luând cădelnița tămâézĕ Sântele, de 3-orĭ, și face treĭ metaniĭ marĭ. Iar la: Mărirea a treia, paraeclisiarhul lovește într'un mic clopoțel, în sântul Altariŭ, ca cum ar vesti poporuluĭ rîdicarea sântuluĭ Disc; ĭar Preotul rîdicând sântul Disc pre cap, merge cătră Proscomidie prin prejurul sânteĭ Mese, mergênd înaintea sa Diaconul cu lumînare și cu cădelnița tămâind, ĭar poporul stă în genunchĭ cu fața la pămênt cu mare umilință. Decĭ ajungênd la Proscomidie, ĭarăși lovește în clopoțel și poporul se rîdică. Decĭ Preotul pune în sântul Potir Vin și Apă, dupre obiceiŭ, nimic ḑicênd, nicĭ rugăciunea punereĭ înainte, ci acoperindu-le tace și ḑice numaĭ: *Pentru rugăciunile sânților părinților noștri;* căcĭ este sânțită maĭ 'nainte și sĕvêrșită acéstă jertfă. Și apoĭ strînge sântul Antimis. Iar după catismă: *Dómne strigat-am.* Și stihirile dupre Tipic. *Mărire și acum,* A Născĕtóreĭ. Intrare cu Cădelnița. Iar de se va ceti Evangelie, precum la aflarea Cinstituluĭ Cap al Mergĕtoriuluĭ înainte, la 40 de Mucenicĭ și în sĕptămâna sântelor Patimĭ, atuncĭ fac intrare cu Evanghelia. Diaconul: *Cu înțelepciune, drepți.* Și cântă: *Lumină lină.* Diaconul: *Să luăm aminte.* Preotul: *Pace tuturor.* Diaconul: *Cu înțelepciune.* Cetețul: Prochimen și Parimia; și al doilea Prochimen. Și după acésta ḑice Diaconul cu glas: *Porunciți.* Iar Preotul luând cu amândouĕ mânile sfeșnicul cu Cădelnița, stă înaintea sânteĭ Mese căutând spre rĕsărit, și însemnând cruciș ḑice: *Cu înțelepciune drepți.* Apoĭ întorcêndu-se spre apus cătră popor, ḑice: *Lumina luĭ Christos luminézĕ tuturor.* Cetețul: De la Pilde cetire. Diaconul: *Să luăm aminte.* Parimia. Și după termi-

nare, ḑice Preotul : *Pace ție.* Diaconul : *Cu înțelepciune.* Și luând Preotul Cădelnița împreună cu lumînarea cântă : *Să se îndrepteze rugăciunea mea.* Și după ce cântă Preotul, Corul întĕiŭ cântă aceĭași. Apoĭ cetește însuși Preotul Stih 1 : *Dómne strigat-am.* Și cântă Corul al doilea : *Să se îndrepteze.* Preotul Stih al 2-lea : *Pune, Dómne, pază gureĭ mele.* Corul întĕiŭ : *Să se îndrepteze.* Preotul Stih al 3-lea : *Să nu abați inima mea.* Corul al doilea : *Să se îndrepteze.* Apoĭ ĭarăși cântă Preotul în Altariŭ : *Să se îndrepteze.* Iar Corul întĕiŭ termină cântarea, ḑicênd : *Rîdicarea mânilor mele.* Și după împlinirea cântăreĭ, însuși Preotul plecând genunchile se rógă; și facem noĭ treĭ metaniĭ. După aceea când este sĕrbătórea hramuluĭ, saŭ altă sĕrbătóre în care se cetește Apostol și Evanghelie, atunci Diaconul, saŭ Preotul, ḑice: *Să luăm aminte,* Cetețul ḑice Prochimenul Apostoluluĭ, cetește Apostolul, și se cântă: *Aliluia.* Apoĭ Evanghelia. După Evanghelie, îndată Ectenia : *Să ḑicem toți.* Iar la Intrarea cea mare, cântarea : *Acum Puterile Cerești.* Rugăciunea Heruvimicéscă nu se ḑice, ci tămâind Preotul, saŭ Diaconul, ḑice Psalmul 50. Și după eșirea cu sântele Daruri, împlinind cântarea : *Acum Puterile Cerești,* facem treĭ metaniĭ, avênd capetele descoperite. Apoĭ ridică Preotul acoperemênturile de pre sântele Daruri, și le acopere cu Aerul cel mare. Iar când are a înălța sânta Pâne, nu descopere Sântele, ci încă acoperite fiind, vĭră Preotul mâna sa cu multă fricĕ, și se atinge de Dumneḑeésca Pâne cu evlavie și cu fricĕ, și ḑicênd Ḑiaconul : *Să luăm aminte,* Preotul rĕspunde : *Cele maĭ 'nainte sânțite, sântele sânților.* Și sĕvêrșește sânta Liturgie, precum dupre rânduială la rând se arată.

ARĂTARE PENTRU OARE-CARE INDREPTĂRI LA SLUJIREA LITURGIEI CEI MAĬ INAINTE SANȚITE.

Cade-se a ști, că la Liturgia cea maĭ 'nainte sânțită, cântându-se : *Acum Puterile Cerești,* Preotul și Diaconul după tămâere merg la Jertvelnic, și tămâind preotul Jertvelnicul, ĭa Aerul și-l pune pre umĕrul Diaconuluĭ; ĭar sântul Disc cu Dumneḑeeștele Taine le ĭa cu drépta și le pune pe capul sĕŭ; ĭar sântul Pahar cu Vinul luându-l în stânga sa, îl ține în dreptul pieptuluĭ. Diaconul însă merge înainte cu cădelnița tămâind adese orĭ, și mergênd nu ḑic nimic. Iar într'acest timp poporul stă plecat până la pământ întru adîncă tăcere,

până ce întră în sântul Altariŭ cu Sântele. Decĭ la vremea împărtășireĭ, după ce ḑice: *Cele maĭ înainte sânțite, sântele sânților,* Preotul rîdică sântul Aer, ĭar Diaconul întră în sântul Altariŭ și stând aprópe de Preot ḑice: *Sfăramă, Stĕpâne, sânta Pâne.* Preotul o sfăramă pre ea cu multă luare aminte, în patru părțĭ, ḑicênd: *Sfăramă-se și se împarte Mĭelul luĭ Dumneḑeŭ.* Și pune părticica în sântul Pahar nimica ḑicênd. Și Diaconul tórnă Căldura în Pahar asemenea nimica ḑicênd; și stă puțin maĭ de oparte. Iar Preotul ḑice: *Diacone apropie-te.* Și viind Diaconul, face închinăciune cu evlavie, cerêndu-și ertare și ḑice: *Iată viŭ la nemuritoriul Impĕrat;* și: *Dă-mĭ mie, Stĕpâne.* Iar Preotul luând o părticică din sântele Taĭne, dă Diaconuluĭ ḑicênd: *Diaconuluĭ saŭ Ierodiaconuluĭ* (cutare), *să dă cinstitul și sântul Trup și Sânge.* Și sĕrutând Diaconul mâna Preotuluĭ, merge și stă din dosul sânteĭ Mese, și plecându-și capul se rógă ca și Preotul. Asemenea și Preotul luând o părticică din sântele Taĭne, ḑice: *Cinstitul și sântul Trup și Sânge;* și plecându-și capul sĕ rógă, ḑicênd: *Creḑ Dómne;* și: *Al cineĭ tale;* și: *Nu spre judecată,* tot. Și așa se împărtășește cu sântele Taĭne cu frică și cu tótă evlavia. Apoĭ luând Preotul Buretele șterge mâna ḑicênd: *Mărire ție, Dumneḑeule,* de 3-orĭ. Și sărutând Buretele îl pune la loc. Decĭ luând sântul Potir cu amândouĕ mânile, gustă de 3-orĭ, nimica ḑicênd. Apoĭ își șterge buzele și sântul Potir cu acoperemêntul ce-l are în mânĭ și-l pune pe sânta Masă. Și luând și anafora și puțin vin cu apă, își clătește gura și-și spală mânile și buzele, și stând puțin maĭ deoparte, ḑice rugăciunea mulțămireĭ tótă: *Mulțămim ție.* Iar Diaconul nu bea atuncea din Potir, ci maĭ pre urmă după rugăciunea Amvonuluĭ, și după potrivirea părticelilor sântelor Taĭne ce aŭ rĕmas. (Iar de slujește Preotul singur fără de Diacon, și el după împărtășirea sântelor Taĭne nu bea din Potir, ci după terminarea sânteĭ Liturgiĭ, și după potrivirea sântelor Taĭne. Că măcar de este și sânțit Vinul prin părticelele ce s'aŭ pus în sântul Potir, dar nu chiar în Dumneḑeescul Sânge; de vreme ce nu s'aŭ ḑis cuvintele sânțireĭ preste dînsul, precum se face la Liturgia Mareluĭ Vasilie și a sântuluĭ Ión Chrisostom). Iar Diaconul luând sântul Disc, îl rîdică deasupra sântuluĭ Potir, și șterge Sântele cu Buretele, nimica ḑicênd. Și închinându-se de 3-orĭ, deschide Ușile Impĕrătești. Apoĭ luând sântul Potir de la Preot ḑice dupre rânduélă: *Cu frica luĭ Dumneḑeŭ:* și cele-l-alte dupre cum la rând se arată.

LITH. MÜTZNER. BUCAREST

DUMNEDEEASCA

LITURGIE

A SÂNTULUĬ

GRIGORIE DIALOGU

Saŭ Liturgia celor maĭ înainte sânțite.

Diaconul stând la obicĭnuitul loc dice:

Bine-cuvintézã, Stĕpâne.

Preotul:

Bine-cuvêntată este împĕrăția Tatăluĭ, și a Fiiuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea, și în vecĭi vecilor. Corul: Amin.

Veniți să ne închinăm, de 3-orĭ și Psalmul 103:

Bine-cuvintézã, suflete al meŭ, pre Domnul.

Și după Psalm, Diaconul dice Ectenia:

Cu pace Domnuluĭ să ne rugăm. Corul: Dómne miluește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea:

Pentru pacea a tótă lumea și pentru bună starea:

Pentru sântă Biserica acésta:

Pentru Prea Sânțitul Arhiepiscopul și Mitropolitul (saŭ Episcopul nostru cutare):

Pentru bine-credinciosul și de Christos iubitoriul (cutare):

Pentru ca să-ĭ ajute și să-ĭ supue subt piciórele luĭ:

Pentru sânt Lŏcașul acesta:

Pentru bună întocmirea vêzduhurilor:

Pentru ceĭ ce înótă și călĕtoresc:

Pentru ca să ne isbăvim noĭ de tot necazul:

Apără, mântuește, miluește:

Pre prea sânta, Curata, pre bine-cuvêntata:

Ecfonis:

Că ție se cuvine tótă mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin.

RUGĂCIUNEA ANTIFONULUĬ INTÊIŬ

Dómne, îndurate și milostive, îndelung răbdătoriule și mult milostive, ascultă rugăciunea nóstră și ĭa aminte glasul cereriĭ nóstre; fă cu noĭ semn spre bine; îndreptézză-ne pre noĭ la calea ta, ca să umblăm întru adevĕrul tĕŭ; veselește inimile nóstre, ca să ne temem de numele tĕŭ cel sânt, pentru că mare eștĭ tu și facĭ lucrurĭ minunate. Tu eștĭ Dumnedeŭ singur și nu este asemenea ție, Dómne, puternic întru milă și bun întru tărie, spre a ajuta și a mângâia și a mântui pre toțĭ ceĭ ce se încred întru numele tĕŭ cel sânt.

Diaconul: Iară și ĭară cu pace. Corul: Dómne miluește.

Apără, mântuește, miluește. Pre prea sânta Curata.

Cu glas mare:

Că a ta este stĕpânirea, și a ta este împĕrăția și puterea și mărirea, a Tatăluĭ, și a Fiiuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin.

Aicea Preotul aducênd Discul, Steluța și Acoperemêntul de la Proscomidie la sânta Masă, desvĕlește sântul Antimis și le

pune de-asupra, urmând după acésta cele ce s'aŭ însemnat în Tipicul din urmă, pag. 144.

RUGĂCIUNEA ANTIFONULUĬ AL DOĬLEA

Dómne, nu cu mânia ta ne mustră pre noĭ, nicĭ cu urgia ta ne cértă pre noĭ; ci fă cu noĭ dupre mila ta, vindecătoriule și tămăduitoriule al sufletelor nóstre. Îndreptézză-ne pre noĭ la limanul voeĭ tale; luminézză ochiĭ inimilor nóstre spre cunoștința adevĕrului tĕŭ; și ne dăruește noĭ rĕmășiță a dileĭ de acum să fie pacinică și fără pĕcat, și tot timpul vieței nóstre; pentru rugăciunile Prea sânteĭ Născătóreĭ de Dumnedĕŭ și a tuturor Sânților.

Diaconul: Iară și iară Domnuluĭ să ne rugăm. Apără, mântuește, miluește. Pre prea sânta Curata.

Cu glas mare:

Că bun și iubitoriŭ de ómenĭ Dumnedĕŭ eștĭ, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin.

RUGACIUNEA ANTIFONULUĬ AL TREĬLEA

Dómne Dumnedeul nostru, adă-ți aminte de noĭ pĕcătoșiĭ și netrebniciĭ robiĭ tĕĭ, când chiemăm numele tĕŭ cel sânt și vrednic de închinat, și să nu ne rușinezĭ pre noĭ în așteptarea mileĭ tale; ci ne dăruește noĭ, Dómne, tóte cererile cele spre mântuire, și ne învrednicește să te iubim și să ne temem de tine din tótă inima nóstră, și să facem întru tóte voea ta.

Diaconul: Iară și iară cu pace Domnuluĭ să ne rugăm. Apără, mântuește, miluește. Pre prea sânta Curata.

Cu glas mare:

Că tu eștĭ Dumnedeul nostru, Dumnedeul carele miluești și mântuești, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ

Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor. Corul: Amin. Și se cântă: Dómne strigat-am.

Iar Diaconul tămâiază dupre rânduélă. Intrare cu cădelnița.

RUGACIUNEA INTRAREI:

Sara și diminéța și amiadă-ți, lăudăm, bine-cuvêntăm, mulțămim și ne rugăm ție, Stĕpâne al tuturor, iubitoriule de ómenĭ Dómne; îndreptézĕ rugăciunea nóstră ca tămâia înaintea ta și nu pleca inima nóstră spre cuvinte, saŭ cugete vicléne, ci ne izbăvește pre noĭ de toți ceĭ ce vânézĕ sufletele nóstre, că spre tine sunt, Dómne, Dómne, ochiĭ noștri și în tine am nădĕjduit să nu ne rușinezĭ pre noĭ, Dumnedeul nostru. Că ție se cuvine tótă mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatăluĭ, și Fiiuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

Iar după intrare, dice Diaconul, saŭ Preotul, cu glas: Cu înțelepciune, drepțĭ Cel mai mare: Lumină lină Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Cu înțelepciune. Cetețul: Prochimen 1-iŭ; și cetire din Facerea. Și ale doilea Prochimen. După acésta dice Diaconul cu glas: Poruncițĭ. Iar Preotul luând stesnicul cu lumânarea și cu cadelnița cu amêndouĕ mânile, căutând către résărit, dice cu glas: Cu înțelepciune, drepțĭ. Apoĭ întorcêndu-se spre apus către popor dice: Lumina luĭ Christos luminézĕ tuturor. Și ceteţul dice Parimia. Iar de se va întâmpla să fie sĕrbătóre, saŭ Sânt cu Polieleŭ, să se cetéscă și Parimiile sĕrbătóreĭ, saŭ ale Sântuluĭ ce se va întâmpla. Iar după ce cântă: Preotul: Să se îndrepteze rugăciunea mea, dice Diaconul: Ectenia. (Iar de se sĕrbézĕ vre-un sânt ce are Polieleŭ, saŭ este hramul Biserice, în dilele Postuluĭ, atunci Preotul după: Să se îndrepteze nu dice Ectenia: Să dicem toțĭ, ci îndată: Să luăm aminte. Și Cetețul Prochimenul Apostoluluĭ și cetește Apostolul. In urmă cântă Aliluĭa și cetește Evanghelia. Apoĭ Ectenia acésta).

Să ḍicem toți din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să ḍicem : Corul : Dómne miluește.

Dómne a tot Stĕpânitoriule, Dumneḍeul Părinților noștri, rugămu-ne ție, auḍi-ne și ne miluește.

Miluește-ne pre noĭ, Dumneḍeule, dupre mare mila ta, rugămu-ne ție, auḍi-ne și ne miluește. Corul : Dómne miluește, de 3-orĭ.

RUGACIUNEA CEREREĬ STARUITOARE.

Dómne Dumneḍeul nostru, primește acéstă rugăciune stăruitóre de la servii tĕĭ, și ne miluește pre noĭ dupre mulțimea mileĭ tale, și trimete îndurările tale preste noĭ și preste tot poporul tĕŭ, carele aștéptă de la tine multă milă.

Încă ne rugăm pentru Prea-sânțitul Arhiepiscopul și Mitropolitul (saŭ Episcopul nostru cutare), și pentru toți frații noștri ceĭ întru Christos.

Încă ne rugăm pentru bine credinciosul și de Christos iubitoriul Regele nostru (cutare), pentru stĕpânirea, biruința, petrecerea, pacea, sănĕtatea, mântuirea, lăsarea și ertarea pĕcatelor luĭ ; și pentru ca Domnul Dumneḍeul nostru maĭ mult să-ĭ ajute și să-ĭ îndrepteze calea luĭ întru tóte și să supue subt picióreleluĭ pre tot vrăjmașul și împrotivnicul.

Încă ne rugăm pentru frațiĭ: Preoțiĭ, Ieromonahiĭ, Ierodiaconiĭ și Monahiĭ, și pentru toți ceĭ întru Christos frațiĭ noștri.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții Ctitoriĭ sântuluĭ Lŏcașuluĭ acestuĭa, și pentru toți ceĭ maĭ 'nainte adormiți părinți și frații noștri, cariĭ zac aicea și pretutindenea ortodocșilor.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănĕtatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și ertarea pĕcatelor servilor luĭ Dumneḍeŭ fraților sântuluĭ Lŏcașuluĭ acestuĭa.

Încă ne rugăm pentru ceĭ ce aduc daruri și fac bine în sânta și întru tot cinstită Biserica acésta, pentru ceĭ ce se ostenesc, și cântă, și pentru poporul ce stă înainte și aștéptă dela tine mare și multă milă.

Cu glas mare:

Că milostiv și iubitoriŭ de ómenĭ Dumnedeŭ eștĭ, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor, Corul: Amin.

Iarăși Diaconul dice Ectenia:

Rugați-vĕ ceĭ chĭemațĭ Domnuluĭ: Corul: Dómne miluește.

Ceĭ credincioșĭ pentru ceĭ chĭemațĭ să ne rugăm, ca Domnul să-ĭ miluĭască pre dînșiĭ.

Să-ĭ învețe pre dînșiĭ cu cuvêntul adevĕruluĭ.

Să le descopere lor Evanghelia dreptățeĭ.

Să-ĭ unĭască pre dênșiĭ cu sânta sa catolicéscă și apostoléscă Biserică.

Mântuește, miluește, apără, și-ĭ păzește pre dînșiĭ, Dumnedeule, cu darul tĕŭ.

Ceĭ chĭemațĭ capetele vóstre Domnuluĭ să le plecațĭ. Corul: Ție Dómne.

Dicênd Diaconul acésta Ectenie, Preotul desvĕlește sântul Antimis.

RUGĂCIUNEA PENTRU CEĬ CHIEMAȚĬ.

Dumnedeule, Dumnedeul nostru, Creatoriule și Făcĕtoriule a tóte, cela ce voeștĭ ca toțĭ să se mântuĭască și la cunoștința adevĕruluĭ să vie, caută spre servii tĕĭ ceĭ chiemațĭ și-ĭ izbăvește pre dînșiĭ de rătăcirea cea veche și de amăgirile protivniculuĭ; chĭamă-ĭ pre dînșiĭ la viața cea vecĭnică, luminéză sufletele și trupurile lor; numĕră-ĭ pre dînșiĭ cu turma ta cea cuvêntătóre, care chiamă în ajutor numele tĕŭ cel sânt.

Cu glas mare:

Ca și aceștia împreună cu noĭ să măriască prea cinstitul și de mare cuviință Numele tĕŭ, al Tatăluĭ, și al Fiuluĭ, și al Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin.

Diaconul:

Câți sunteți chiemați eșiți.

Ceĭ chiemați eșiți.

Câți sunteți chiemați eșiți.

Ca nimenea din ceĭ chiemați, câți suntem credincioșĭ, ĭară și ĭară, cu pace Domnuluĭ să ne rugăm. Corul: Dómne miluește.

Acestea se ḑic până la Miercurea din mijlocul Postuluĭ. Iar din Miercurea aceea a înjumătățireĭ Postuluĭ măcar de va fi și sânt mare, după ce ḑice Preotul:

Ca și aceștia împreună cu noĭ, Să ḑică aceste Ecteniĭ:

Câți sunteți chiemați eșiți, ceĭ chiemați eșiți; câți sunteți cătră luminare eșiți, rugați-vĕ ceĭ cătră luminare. Corul: Dómne miluește.

Credincioșilor, pentru frații cariĭ cătră sânta luminare se gătesc și pentru mântuirea lor, Domnuluĭ să ne rugăm.

Ca Domnul Dumneḑeul nostru să-ĭ sprijiniască pre dînșiĭ și să-ĭ împuterniciască, Domnuluĭ să ne rugăm.

Să-ĭ lumineze pre dînșiĭ cu lumina cunoștinței și a buneĭ credințe, Domnuluĭ să ne rugăm.

Să-ĭ învrednicĭască pre dînșiĭ în timp cuviincios de baia renașterei, de ertarea pĕcatelor și de îmbrăcămintea nestricăciuneĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Să-ĭ renască pre eĭ, prin apă și prin Duh, Domnuluĭ să ne rugăm.

Să le dăruĭască lor sĕvêrșirea credințeĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Să-ĭ numere pre dînșiĭ cu sânta sa și alésa turmă, Domnuluĭ să ne rugăm.

Apără, mântuește, miluește și-ĭ păzește pre dînșiĭ, Dumneḑeule, cu darul tĕŭ.

Ceĭ cătră luminare, capetele vóstre Domnuluĭ să le plecați. Corul: Ție Dómne.

RUGĂCIUNEA PENTRU CEI CE SE GATESC CATRE SANTA LUMINARE.

Arată, Stĕpâne, fața ta preste ceĭ ce se gătesc cătră sânta luminare și doresc să scuture întinăciunea pĕcatuluĭ; luminéză gândul lor, întărește-ĭ pre eĭ în credință, sprijinește-ĭ în nădejde, desĕvêrșește-ĭ în dragoste, arată-ĭ membre cinstite ale Christosuluĭ tĕŭ, care s'a dat pre sine rĕscumpărare pentru sufletele nóstre.

Cu glas mare:

Că tu eștĭ luminarea nóstră și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor. Corul: Amin.

Diaconul:

Câțĭ suntețĭ cătră luminare eșițĭ, ceĭ cătră luminare eșițĭ; câțĭ suntețĭ chĭemațĭ eșițĭ, ca să nu fie cine-va din ceĭ chĭemațĭ; câțĭ suntem credincioșĭ, ĭară și ĭară cu pace Domnuluĭ să ne rugăm. Corul: Dómne miluește.

Până aicea sunt acelea ce se încep din Miercurea cea de la mijlocul Postuluĭ.

INTEIA RUGĂCIUNE A CREDINCIOȘILOR.

Dumnedeul cel mare și lăudat, care prin mórtea cea de viață făcĕtóre a Christosuluĭ tĕŭ, din stricăciune întru nestricăciune ne-aĭ mutat, Tu tóte simțirile nóstre liberéză-le de omorîrea patimilor, puindu-le lor conducĕtoriŭ bun gândul cel din lăuntru; și ochiul să fie ne-împărtășit de orĭ-ce vedere viclénă, ĭar auḑul ne-strĕbătut de cuvinte deșarte, și limba să fie curată de vorbe necuviincióse. Curățește buzele nóstre, cu care te lăudăm pre tine, Dómne; mânile nóstre fă-le să se ferĭască de fapte reĭle, și să lucreze numaĭ cele bine plăcute

ție ; întărind tóte membrele și gândurile nóstre cu darul tĕŭ.

Diaconul: Apără, mântuește, miluește. Corul: Dómne miluește. Diaconul: Cu înțelepciune.

Preotul, cu voce tare:

Că ție se cuvine tótă mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Corul: Amin.

Diaconul: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. Corul: Dómne miluește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor nóstre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a tótă lumea, pentru bună starea sântelor luĭ Dumnedĕŭ Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sânta Biserica acésta, pentru ceĭ ce cu credința' cu bună cucernicie și cu frica luĭ Dumnedĕŭ întră într'însa' Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne isbăvim noĭ de tot necazul, mânia, primejdia și nevoea, Domnului să ne rugăm.

A DOUA RUGACINE A CREDINCIOȘILOR:

Stĕpâne sânte prea Bunule, rugămu-te pre tine cel bogat în milă, milostiv fiĭ noî pĕcătoșilor și ne fă pre noĭ vrednicĭ de primirea Unuia-născut Fiĭului tĕŭ și Dumnedĕului nostru, Impĕratului mărireĭ; că iată prea curatul luĭ Trup și de viață făcĕtoriul Sânge, întru acéstă oră întrând, se vor pune înainte pre acéstă taĭnică Masă, înconjurată nevĕdut de mulțimea oștilor cerești. Dărueste-ne, ca împărtășirea cu ele să ne fie fără de osîndă; pentru ca printr'însele luminându-ne la ochiul gândului nostru, fiĭ aĭ lumineĭ și aĭ dileĭ să ne facem.

Diaconul: Apără, mântuește, miluește și ne păzește pre noĭ, Dumnedeule, cu darul tĕŭ. Corul: Dómne miluește.

Diaconul: Cu înțelepciune.

Preotul cu voce tare:

Dupre darul Christosuluĭ tĕŭ, cu carele eștĭ bine cuvêntat, cu prea sântul, și bunul și de viață făcĕtoriul tĕŭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor. Corul: Amin.

Și Corul cântă: Acum Puterile Cerești, împreună cu noĭ nevĕdut slujesc, că ĭată intră Impĕratul mărireĭ; ĭată jertfa tainică sĕvêrșită, de dînsele se încungiură. Cu credință și cu dragoste să ne apropiem, ca părtașĭ vieței vecĭnice să ne facem. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Iar Diaconul intrând pre ușa cea despre miadă-nópte în sântul Altariŭ și luând cadelnița tâmâiază sânta Masa, Proscomidia, pre Preot, și afară de Altariŭ pre popor. După acésta stând împreună cu Preotul ḑic: Acum Puterile Cerești, de 3-orĭ. Și închinându-se de 3-orĭ, merg și aduc sântele Daruri, dupre cum maĭ înainte s'a arătat la fila 144; și mergênd nu ḑic nimic. Și intrând le pune Preotul dupre obiceiŭ pe sântul Antimis, și le acopere numaĭ cu Aerul cel mare inimic ḑicênd, ci numaĭ tămâindu-le. Apoĭ Diaconul în timpul hotărît ese la locul obicĭnuit și ḑice Ectenia:

Să plinim rugăciunile nóstre cele de séră Domnuluĭ. Corul: Dómne miluește.

Pentru cinstitele și maĭ înainte sânțilele Daruri ce sunt puse înainte, Domnuluĭ să ne rugăm.

Ca iubitoriul de ómenĭ Dumnedeul nostru să le primiască pre dînsele în sântul și cel maĭ pre sus de ceriurĭ și înțelegĕtoriul sĕŭ Jertvelnic, întru miros cu bună mirézmă duhovnicéscă, să ne trimiță noĭ Dumnedeésca milă și darul Sântuluĭ Duh, să ne rugăm.

Pentru ca să ne isbăvim noĭ de tot necazul, mânia, urgia și nevoea, Domnuluĭ să ne rugăm.

Iar Preotul sĕ rógă:

Dumnedeul Taĭnelor negrăite și nevĕḑute, la care sunt visteriile cele ascunse ale înțelepciuneĭ și ale științeĭ, carele ne-aĭ descoperit noĭ servirea acesteĭ liturgiĭ și ne-aĭ pus pre noĭ pĕcătoșiĭ, pentru multă iubirea ta

de ómenĭ, ca să-ți aducem ție daruri și jertve pentru pĕcatele nóstre proprii și pentru neștiințele poporuluĭ; însuți nevĕdutule Impĕrate, cela ce facĭ lucruri marĭ și neurmărite, glorióse și minunate, cărora nu este numĕr, caută spre noĭ nevrednicii serviĭ tĕĭ, cariĭ stăm înaintea sântuluĭ tĕŭ Altariŭ, ca înaintea tronuluĭ tĕŭ de Heruvimĭ, pre carele odihnește Unul-născut Fiiul tĕŭ și Dumnedeul nostru, prin aceste înfricoșate Taĭne; ce sunt puse înainte; și eliberându-ne pre noĭ și pre credinciosul tĕŭ popor din tótă necurăția, sânțește sufletele și trupurile nóstre ale tuturor cu sânțire neluată; ca întru conștiință curată, față nerușinată și inimă luminată, împărtășindu-ne cu aceste Dumnedeești și sânțite Daruri, și prin dînsele înviind, să ne unim cu însuși Christosul tĕŭ, adevĕratul Dumnedeul nostru, carele a dis: „Cel ce mănâncă Trupul meŭ și bea Sângele meŭ, întru mine rĕmâne și eŭ întru el"; ca locuind și trăind întru noĭ cuvêntul tĕŭ, Dómne, să ne facem templu al întru tot sântuluĭ și închinatuluĭ tĕŭ, Duh, fiind eliberați de orĭ-ce vicleșug diavolesc, carele sĕ lucréză cu fapta, saŭ cu cuvêntul, saŭ cu gândul, și să dobândim bunătățile cele făgăduite noĭ, împreună cu toți Sânțiĭ teĭ, cariĭ din véc bine ți-aŭ plăcut ție.

Diaconul:

A pără, mântuește, miluește și ne păzește pre noĭ, Dumnedeule, cu darul tĕŭ. Corul: Dómne miluește.

S ara tótă desĕvêrșit, sântă, cu pace și fără de pĕcat, la Domnul să cerem.

Î nger de pace, credincios, îndreptătoriŭ, păzitoriŭ sufletelor și trupurilor nóstre, la Domnul să cerem.

M ilă și ertare de pĕcate și de greșalele nóstre, la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor nóstre și pace lumeĭ, la Domnul să cerem.

Sfêrșit creștinesc vieței nóstre, fără de patimă, nerușinat, cu pace și rĕspuns bun la înfricoșatul județ al luĭ Christos, să cerem.

Unirea credinței și împărtășirea Sântuluĭ Duh cerșind, pre noĭ înșine, și unii pre alțiĭ, și tótă viața nóstră luĭ Christos Dumnedĕŭ să o dăm Corul: Ție Dómne.

Cu voce tare:

Si ne învrednicește pre noĭ, Stĕpâne, ca cu îndrăznire și fără de osîndă, să cutezăm a te chĭema pre tine Dumnedeul cel Ceresc, Tată, și a dice:

Corul: Tatăl nostru carele eștĭ în ceriurĭ.

Preotul, cu voce tare:

Că a ta este împĕrăția, și puterea, și mărirea, a Tatăluĭ, și a Fiĭuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Corul: Amin

Preotul: Pace tuturor. Corul: Și Duhuluĭ tĕŭ.

Diaconul: Capetele vóstre Domnuluĭ să le plecați. Corul: Ție Dómne.

Iar Preotul se róga:

Dumnedeule cel singur bun și îndurat, carele în cele înalte locuești și spre cele de jos privești, caută cu ochiul cel îndurat spre tot poporul tĕŭ, păzește-l pre dînsul; și ne învrednicește pre noĭ pre toți fără de osîndă a ne împărtăși cu făcĕtórele de viață Taĭnele tale, că ție am plecat capetele nóstre, așteptând mila ta cea bogată.

Cu voce tare:

Cu darul și cu îndurările, și cu iubirea de

ómenĭ, a Unuĭa-născut Fiĭuluĭ tĕŭ, cu carele împreună bine-cuvêntat eștĭ, cu prea sântul, și bunul, și de viață făcĕtoriul tĕŭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul : Amin.

Preotul se rógă :

Ia aminte, Dómne Iisuse Christóse Dumnedeul nostru, din sânt Lŏcașul tĕŭ și de pre tronul mărireĭ Impĕrățieĭ tale, și vino ca să ne sânțeștĭ pre noĭ, cela ce sus ședĭ împreună cu Tatăl și aicea împreună cu noĭ nevĕdut petrecĭ ; și ne învrednicește, prin mâna ta cea puternică, a ni se da noî prea curat Trupul tĕŭ și cinstitul Sânge, și prin noĭ la tot poporul.

Iar după Rugăciune, Preotul se închină, precum și Diaconul, la locul unde stă, dicênd de 3-orĭ : Dumnedeule, curățește-mĕ pre mine pĕcătosul. Apoĭ fiind acoperite Dumnedeeștile Daruri cu Aerul, Preotul, vîrînd mâna pe de desupt, se atinge de sânta Pâne, cu tótă cucernicia și frica ; și când Diaconul dice : Să luăm aminte, Preotul respunde cu glas : Cele maĭ înainte sânțite, sântele sânților. Corul : Unul sânt.

Apoĭ Preotul rîdica sântul Aer, și se împartășește dupre obiceiŭ. Iar Corul cântă Chinonicul :

Gustațĭ și vedețĭ, că bun este Domnul. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Iar după ce se împărtășește, Preotul se róga :

Mulțămim ție Mântuitoriule, Dumnedeul tuturor, pentru tóte bunătățile carele neaĭ dat noî, și pentru împărtășirea sântuluĭ Trup și Sângeluĭ Christosuluĭ tĕŭ; și ne rugăm ție, Stĕpâne, iubitoriule de ómenĭ, păzește-ne pre noĭ subt acoperemêntul aripilor tale ; și ne dă noî până la suflarea nós-

tră cea mai de pre urmă, cu vrednicie să ne împărtășim de Sântele tale, spre luminarea sufletului și a trupului și spre moștenirea împărăției ceriurilor.

Iar Diaconul, strîngênd Sântele dupre obiceiŭ, și luând sântul Potir de la Preot, ḑice :

Cu frica luĭ Dumneḑeŭ, cu credință și cu dragoste să vĕ apropiați.

Iar Corul cântă :

Bine voiŭ cuvênta pre Domnul în tot timpul, pururea lauda luĭ în gura mea : Pânea cea cerésca și Paharul viețeĭ. Gustați și vedeți, că bun este Domnul. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

După acésta Preotul ḑice :

Mântuește, Dumneḑeule, poporul tĕŭ și binecuvintézã moștenirea ta.

Și după ce tămâiază Sântele, dă Cădelnița, și pune sântul Disc pre capul Diaconuluĭ ; ĭar Diaconul luându-l cu cucernicie, și căutând afară cătră Ușĭ, nimic ḑicênd, se duce la Proscomidie și-l pune acolo. Iar Preotul închinându-se și luând sântul Pahar, se întórce cătră Ușĭ, și căutând spre popor ḑice în taĭnă : Bine-cuvêntat este Dumneḑeul nostru ; și cu glas mare : Tot-déuna, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Corul : Amin.

Și așa duce Sântele la Proscomidie. Iar Corul cântă :

Să se umple gurile nostre de lauda ta, Dómne, ca să lăudăm mărirea ta, că ne-aĭ învrednicit pre noĭ a ne împărtăși cu sântele, dumneḑeeștile, nemuritórele, prea curatele și de viață făcĕtórele, înfricoșatele tale Taĭne ; păzește-ne pre noĭ întru sânțenia ta, tótă ḑiua să ne învĕțăm dreptatea ta. Aliluĭa, Aliluĭa, Aliluĭa.

Apoĭ Diaconul eșind dinaintea Ușilor Imperătești ḑice :

Drepți primind dumneḑeeștile, sântele și prea curatele, nemuritórele, cerești și de viață făcĕtórele, înfricoșatele ale luĭ Christos Taĭne, cu vrednicie să mulțămim Domnuluĭ. Corul : Dómne miluește.

Apără, mântuește, miluește și ne păzește pre noĭ, Dumnedeule, cu darul tĕŭ.

Sara tótă desĕvêrșit, sântă, cu pace, și fără de pĕcate cerșind, pre noĭ înșine, și unul pre altul, și tótă viața nóstră luĭ Christos Dumnedeŭ să o dăm. Corul : Ție Dómne.

Ecfonis :

Că tu eștĭ sânțirea nóstră, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul : Amin.

Preotul : Cu pace să eșim. Corul : Intru numele Domnuluĭ.

Diaconul : Domnuluĭ să ne rugăm. Corul : Dómne miluește.

Apoĭ Preotul eșind, cetește rugăciunea Amvonuluĭ :

Stĕpâne A-tot-țiitoriule, cela ce în înțelepciune aĭ creat tótă făptura ; cela ce pentru nespusa ta îngrijire și multa bunătate, neaĭ adus pre noĭ în aceste prea cinstite dile, spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre înfrînarea poftelor, spre nădejdea învierei ; carele prin patru-decĭ de dile, aĭ dat în mâna plăcutuluĭ tĕŭ Moisi tablele cele scrise cu dumnedeeștĭ litere; dă-ne și noĭ, Bunule, să luptăm lupta cea bună, să sĕvêrșim calea postuluĭ, să păzim credința nedespărțită, să sfărîmăm capetele nevĕdușilor balaurĭ, să ne arătăm biruitorĭ pĕcatuluĭ, și fără de osîndă să ajungem a ne închina și sânteĭ învierĭ. Că s'a bine-cuvêntat și s'a mărit prea cinstitul și de mare cuviință numele tĕŭ, al Tatăluĭ, și al Fiĭuluĭ, și al Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul : Amin.

Fie Numele Domnuluĭ bine-cuvêntat de acum și până în véc. De treĭ orĭ. Mărire, și acum : Și Psalmul 30 : Bine voiŭ cuvênta pre Domnul.

Rugăciunea ce se dice când potrivește Sântele:

Dómne Dumnedeul nostru, carele ne-aĭ adus pre noĭ în aceste prea cinstite dile, și ne-aĭ făcut părtași înfricoșatelor tale mistere, unește-ne cu turma ta cea cuvêntătóre și ne arată moșteni împĕrăției tale, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Iar Preotul ese, și stând la obicĭnuitul loc, împarte anafora. Și după acésta face apolisul:

Christos adevĕratul Dumnedeul nostru, pentru rugăciunile prea curateĭ Maicei sale, și a Sântuluĭ a căruia este diua; și Aceluĭ întru sânți Părinteluĭ nostru Grigorie Dialogul, papa Romeĭ, și ale tuturor Sânților, să ne miluĭască, și să ne mântuiască pre noĭ, ca un bun și de ómenĭ iubitoriŭ.

Acest apolis se face până în sĕptămâna Paștilor, căci în acéstă sĕptămână se deosebesc Apolisurile. Apoĭ rugăciunile de mulțămire. Acum slobodește pre robul tĕŭ, Stĕpâne. Sânte Dumnedeule. Tatăl nostru.

Și Troparul, Glas al 4-lea:

Cela ce de sus, de la Dumnedeŭ, aĭ luat dumnedeescul dar, lăudate Grigorie, și cu puterea aceluea întărindu-te, de bună voĭe aĭ urmat sânteĭ Evangheliĭ luĭ Christos, de la carele aĭ luat plata ostenelelor tale, întru tot fericite, pre acela rógă-l, să mântuiască sufletele nóstre.

Condac. glas al 3-lea:

Incepĕtoriŭ te-aĭ arătat, aseminea luĭ Christos, maĭ mareluĭ Păstorilor, și părtaș călugărilor, părinte Grigorie, conducêndu-ĭ cătră cetatea cea cerească, de unde și acum învețĭ turma luĭ Christos poruncile luĭ, și cu dînșiĭ te bucurĭ și dănțuești în Corturile cerești.

Sfîrșitul Dumnedeeștiĭ Liturgiĭ ceĭ maĭ înainte sânțite.

RANDUIALA BINE-CUVÊNTĂREI COLIVEI

Adecă, a grâuluĭ fiert, amestecat cu miere, și alte feliurĭ de póme dulcĭ, ce se aduc în Biserică spre lauda și amintirea serbătorilor Domnești, saŭ a Sânților. Deci fiind adusă coliva în Biserică, de este sara la Vesperină, după, Acum slobodește, Sânte Dumnedeule; Și după Tatăl nostru, Tropariul Sântuluĭ. Mărire, Condacul. Și acum, Pentru rugăciunile tuturor Sânților, Dómne, glas 1. Iar de este la Liturgie, după rugăcinnea Amvonuluĭ, îndată se cântă Tropariul și Condacul Sântuluĭ. Apoĭ Diaconul tămâind dice: Domnuluĭ să ne rugăm. Corul: Dómne miluește. Preotul stând lângă colivă, dice cu glas rugăciunea acésta.:

Dómne, cela ce aĭ plinit tóte cu cuvêntul tĕŭ și aĭ poruncit pământuluĭ să scóță multe feliurĭ e roduri, spre folosirea și hrana nóstră; carele pre ceĭ treĭ tinerĭ și pre Daniil, în Babilon, fiind hrăniți cu semințe, i-aĭ arătat maĭ frumoși de cât ceĭ ce eraŭ hrăniți în desfătărĭ; însuți, întru tot bunule Impĕrate, și aceste semințe cu feliuritele roduri le bine-cuvintéză, și sânțește pre ceĭ ce vor gusta dintr'însele, căcĭ acestea spre mărirea ta și spre cinstea și amintirea sântuluĭ (cutare), s'aŭ pus înaintea ta de serviĭ tĕĭ, și spre aducerea aminte de ceĭ cariĭ s'aŭ sĕvêrșit întru buna credință. Dăruește, Bunule, celora ce aŭ înfrumusețat acestea și serbéză amintirea, tóte cererile spre mântuire și desfătarea bunătăților tale celor vecĭnice; pentru rugăciunile prea curateĭ Stĕpâneĭ nóstre de Dumnedeŭ Născĕtóreĭ, și pururea Fecĭóreĭ Marieĭ, și ale sântuluĭ (cutare), a căruĭa amintire serbăm, și cu ale tuturor Sânților tĕĭ. Că tu eștĭ cela ce bine-cuvintezĭ și sânțeștĭ tóte, Christóse Dumnedeul nostru, și ție mărire înălțăm, împreună și Părinteluĭ tĕŭ celuĭ fără de înce-

put, și prea sântului, și bunului, și de viață făcătoriului tĕŭ Duh, acum și pururea și în vecĭi vecilor. Corul: Amin.

Și de este la Vecernie, Diaconul: Cu înțelepciune. Corul: Bine cuvintéză. Preotul: Cela ce este bine-cuvêntat. Și celelalte ale Apolisului. Iar de este la Liturgie, Corul cântă Fie numele Domnului, de 3-ori. Și Psalmul 33:

Bine voiŭ cuvênta pre Domnul în tótă vremea, pururea lauda luĭ în gura mea. Și așa împărțind anafora, face obicĭnuitul Apolis al Liturgieĭ, și es afară.

RUGACIUNE

LA BINE-CUVENTAREA SALCIILOR IN DUMINECA FLORILOR.

Diaconul dice: Domnuluĭ să ne rugăm. Corul: Dómne miluește.

Preotul cetește rugăciunea acésta:

Dómne Dumnedeul nostru, cela ce ședĭ pre Heruvimĭ, carele aĭ rîdicat puterea ta și aĭ trimis pre Unul-născut Fiĭul tĕŭ, Domnul nostru Iisus Christos, ca să mântuĭască lumea prin Cruce, prin îngropare și prin învierea sa; la a căruĭa venire în Ierusalim spre patima cea de bună voĭe, poporul cel ce ședea întru întuneric și în umbra morțeĭ. luând semnele biruinței, adică ramurĭ de copacĭ și stâlpărĭ de finicĭ, maĭ înainte aŭ vestit învierea; însuți Stĕpâne, și pre noĭ, carii, dupre exemplul acelora, în prediua acésta a Sĕrbătoreĭ ținem în mânĭ stâlpărĭ și ramurĭ de copacĭ, și carii ca și popórele acelea și pruncii strigăm ție: Osanna, păzește-ne ca cu imnurĭ, laude și cântărĭ duhovnicești, să ne învrednicim de făcătórea de viață înviere de a treĭa-dĭ, în Iisus Christos Domnul nostru, cu

carele bine-cuvêntat eștĭ, cu prea sântul, și bunul, și de viață făcĕtoriul tĕŭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor. Corul : Amin.

RUGACIUNE

LA BINE-CUVÊNTAREA MANCĂRILOR DE CARNE IN SANTA ŞI MAREA DUMINICĂ A PAŞTILOR.

Preotul: Bine-cuvêntat este Dumnedeul nostru. Corul cântă: Christos a înviat, de 3-orĭ. Diaconul : Domnuluĭ să ne rugăm. Corul : Dómne miluește.

Preotul cetește rugăciunea acésta :

Caută, Dómne Iisuse Christóse, spre aceste mâncărĭ de carne și le sânțește pre ele, precum aĭ sânțit berbecele, ce ți l-a adus credincĭosul Avraam, mĭelul ce țĭ-a adus Avel în jertfă, și vițelul cel gras, pre care aĭ poruncit a-l junghia pentru Fĭiul tĕŭ cel rătăcit și ĭarăși întors cătră tine. Pentru ca precum acela s'a învrednicit a se bucura de harul tĕŭ, așa și noĭ să ne bucurăm de aceste sânțite și bine-cuvêntate de tine mâncărĭ, ce sînt spre hrana nóstră a tuturor. Căcĭ tu eștĭ hrana cea adevĕrată și dăruitoriul bunătăților, și ție mărire înălțăm, împreună și Părinteluĭ tĕŭ celuĭ fără de început, și prea sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor. Corul : Amin.

și puru-

ĭ. și

RUGĂCIUNEA LA BINE-CUVÊNTAREA BRÂNZEÏ ȘI A OUELOR.

Diaconul: Domnuluï să ne rugăm. Corul: Dómne miluește.

Preotul cetește rugăciunea acésta:

Stĕpâne Dómne Dumnedeul nostru, Creatoriule și făcĕtoriule a tóte, bine-cuvintézã brânza acésta și ouĕle, și pre noï ne păzește întru bunătatea ta; ca gustând din ele să ne umplem de darurile tale cele bogate și de nespusa ta bunătate. Că a ta este stĕpânirea, și a ta este împĕrăția, și puterea, și mărirea, a Tatăluï, și a Fiiuluï, și a Sântuluï Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Corul: Amin.

RUGĂCIUNEA LA GUSTAREA STRUGURILOR IN DIOA DE 6 AUGUST.

Bine-cuvintézã, Dómne, acéstă ródă nouă a viteï, carea prin temperarea aeruluï, prin picăturï de plóe și prin liniștea timpurilor, aï bine-voit să ajungă la acéstă stare de cócere; pentru ca să fie spre veselie noï gustând din însașï ródа viteï, și aducêndu-o ca dar spre curățirea pĕcatelor, prin sânțitul Trup al Christosuluï tĕu; cu carele împreună bine-cuvêntat ești, cu prea sântul, și bunul, și de viață făcĕtopul tĕu Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Corul: Amin.

RUGĂCIUNEA LA ADUCEREA PARGĂI DE POAME

Stěpâne Dómne Dumnedeul nostru, cela ce aĭ poruncit fie-căruĭa a aduce ție pre ale tale dintru ale tale, dupre voința sa, și care resplătești acestora cu bunătățile tale cele vecĭnice; cela ce cu bună plăcere aĭ primit aducerea vĕduveĭ cea dupre putere, primește și cele ce acum s'a adus de servul tĕŭ (cutare), și-l învrednicește a se păstra acestea în vistieriile tale cele vecĭnice, dăruind luĭ folosirea cu abundență de bunătățile tale din acéstă lume, împreună cu tóte cele ce-ĭ sunt de folos. Că bine-cuvêntat este numele tĕŭ și prea-mărită împĕrăția ta, a Tatăluĭ, și a Fiĭuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor. Corul: Amin.

RANDUEALA

PARASTASULUĬ

Adecă a Coliveĭ ce se face în amintirea celor adormiți. La Liturgie, după rugăciunea Amvonuluĭ, se ție: Sânte Dumnedeule. Prea Sântă Treime. Și după Tatăl nostru. Preotul: Ecfonis: Că a ta este împĕrăția; și imediat Troparele: Cu duhurile drepților. Și apoĭ Ectenia: Miluește-ne pre noĭ Dumnedeule; și cele-lalte. După acestea, rugăciunea: Dumnedeul duhurilor. Ecfonis: Că tu eștĭ învierea. Acestea tóte le caută la Liturgia Sântuluĭ Ión Chrisostom. In urmă Corul: Fie numele Domnuluĭ; și cele-lalte. Și Apolisul Liturgieĭ.

RANDUEALA

PARASTASULUI ÎNTRU AMINTIREA CELOR ADORMIȚI.

Sara după apolisul Vesperineĭ, maĭ înainte de După-Cinarea mică, făcênd Preotul început, se ḑice: Sânte Dumneḑeule. Prea Sântă Treime. Și după Tatăl nostru: Preotul, Ecfonis, Corul: Troparele: Cu Duhurile dreptților. Ectenia: Miluește-ne pre noĭ Dumneḑeule; și cele-lalte. Și Rugăciunea: Dumneḑeul duhurilor. Ecfonis: Că tu eștĭ înviérea. Corul: Amin. Ceea ce eștĭ maĭ cinstită. Dómne miluește, de 3-orĭ. Bine-cuvintézã. Și Apolisul.

Cade-se a ști, că în ḑilele săptămâneĭ, după apolisul Vesperineĭ și a Ortrineĭ, facem Litia așa: Luând Preotul Cădelnița ese în a 3-a parte a Bisericeĭ (Pridvor), mergênd înaintea luĭ cu sfeșnic; ĭar noĭ urmăm, cântând Stihira sântuluĭ, a căruĭa este hramul, mergênd în privdorul Bisericeĭ; și după stihiră, Preotul puind Epitrahilul pre sine ḑice:

Bine-cuvêntat este Dumneḑeul nostru. Iar noĭ. Amin. Sânte Dumneḑeule. Și după Tatăl nostru, Ecfonis: Că a ta este împĕrăția. Și Troparele acestea, glas 4:

Cu Duhurile dreptților celor ce s'aŭ sĕvêrșit, odihnește sufletele servilor tĕĭ, Mântuitoriule, păzindu-le pentru viața fericită carea este la tine, Iubitoriule de ómenĭ.

Întru ceriurile ta, Dómne, unde toțĭ sânțiĭ tĕĭ se odihnesc, odihnește și sufletele servilor tĕĭ, că numaĭ tu însuțĭ eștĭ ĭubitoriŭ de ómenĭ. Mărire:

Tu eștĭ Dumneḑeŭ, carele te-aĭ pogorît în ĭad și aĭ deslegat legăturile celor ferecațĭ; însuțĭ și sufletele servilor tĕĭ odihnește-le. Și acum:

Una Curată și prea nevinovată Fecĭóră, ceea ce aĭ născut pre Dumneḑeŭ fără de sĕmînță, rógă-l să se mântuĭască sufletele servilor tĕĭ.

După acésta Preotul ḑice Ectenia:

Miluește-ne pre noĭ, Dumneḑeule; și cele-lalte. Și rugăciunea:

Dumneḑeul duhurilor. Vedĭ pag. 80.

RUGACIUNE

DE ERTARE LA MORȚI, CE SE CETEȘTE DE ARHIEREŬ, ĬAR IN LIPSĂ ȘI DE PREOT.

Domnuluĭ să ne rugăm.

Dómne Dumnedeul nostru, cela ce cu înțelepciunea ta cea negrăită aĭ făcut pre om din țĕrînă și l-aĭ format cu podóbă și frumusețe, și l-aĭ înfrumusețat ca pre un prețios și ceresc dar, spre lauda și buna cuviință a mărireĭ și împĕrățieĭ tale, că l-aĭ produs dupre chipul și asemĕnarea ta; dar călcând el porunca învĕțătureĭ tale și fiind împărtășit chipuluĭ și nepăzindu-l, pentru acésta, ca rĕutatea să nu se facă nemuritóre, cu ĭubirea de ómenĭ aĭ poruncit, ca un Dumnedeŭ al părinților noștri, ca împreunarea și amestecătura acésta și acéstă legătură negrăită, prin voința ta cea dumnedeéscă să se taĭe și să se desfacă. In cât sufletul să mérgă acolo de unde și ființa și-a luat, până la obștésca înviere, ĭar trupul să se desfacă în acele din care este și alcătuit. Pentru aceea ne rugăm ție, Părinteluĭ celuĭ fără început, și unuĭa născut Fiĭuluĭ tĕŭ și prea Sântuluĭ, de o ființă și viŭ-făcĕtoriuluĭ tĕŭ Duh, să nu lași făptura ta acésta a fi înghițită de periciune, ci trupul să se desfacă din cele ce s'a alcătuit, ĭar sufletul să se așede în céta Drepților. Așa, Dómne Dumnedeul nostru, să învingă mila ta cea nemĕsurată și ĭubirea de ómenĭ cea neasemĕnată; și orĭ de a căḑut servul tĕŭ acesta sub blăstemul tatăluĭ sĕŭ, orĭ a mameĭ sale, saŭ sub blăstemul sĕŭ, orĭ a amărît pre vre-unul din preoți și a luat de la dînsul legătură nedeslegată, orĭ a căḑut sub grea afurisa-

nie Arhierésc㠍, și prin neîngrijire și lene n'a dobândit ertăciune, ĭartă pre acesta, prin mine pĕcătosul și nevrednicul servul tĕŭ. Și trupul luĭ să se desfacă din cele ce s'a alcătuit, ĭar sufletul luĭ să se așeḍe în corturile Sânților. Așa, Dómne Dumneḍeul nostru, cela ce aĭ dat acéstă putere corifeuluĭ tĕŭ Petru și celor-lalți sânți Ucenicĭ și Apostolĭ aĭ tĕĭ, ca să dea ertare de pĕcate, și aĭ ḍis: câte vor lega și deslega, să fie legate și deslegate, și printr'înșiĭ, și noĭ nevrednicilor cu ĭubire de ómenĭ ne-aĭ dăruit acéstă putere; deslégă pre adormitul servul tĕŭ (cutare) de pĕcatul sufletesc și trupesc, și să fie ertat și în vécul de acum și în cel viitoriŭ, cu rugăciunile prea curateĭ și pururea Fecióreĭ Mumeĭ taĭe, și cu ale tuturor Sânților tĕĭ, Amin.

ALTA RUGĂCIUNE

Domnuluĭ să ne rugăm.

Stĕpâne mult milostive, Dómne Iisuse Christóse Dumneḍeul nostru, cela ce pe corifeul tĕŭ Petru aĭ zidit biserica, și ĭ-aĭ dat luĭ cheile împĕrăției ceriurilor, și, după sânta ta înviere din morți cea de a treĭa-ḍi, prin harul tĕŭ aĭ bine-voit a se da luĭ și celor-lalți Apostolĭ tótă puterea de a lega și deslega pĕcatele ómenilor, ca să fie legate și în ceriŭ câte de dînșiĭ pre pământ s'aŭ legat, și deslegate de aseminea în ceriŭ câte de dînșiĭ pre pământ s'aŭ deslegat; cela ce ne-aĭ învrednicit pre noĭ, neînsemnațiĭ și nevredniciĭ serviĭ tĕĭ, prin ĭubirea ta de ómenĭ cea nespusă, a fi următorĭ tot aceluĭași prea sânt dar și har, în cât și noĭ așa să legăm și să deslegăm cele ce se întêmplă în poporul tĕŭ; în-

suți, prea bune Impĕrate, prin mine, umilitul și nevrednicul servitoriul tĕŭ, ĭartă pre servul tĕŭ (cutare) de orĭ-ce în viața acésta a greșit ca un om; și lasă luĭ câte a pĕcătuit, cu cuvêntul saŭ cu fapta, saŭ cu gândul, deslegându-ĭ și legătura ce ar fi în orĭ-ce chip pusă asupra luĭ, cu care însușĭ el din neluare-aminte saŭ din altă pricină s'a legat pre sine, orĭ de la Arhiereŭ, saŭ dela alt-cine-va, prin pisma și conlucrarea diavoluluĭ a suferit o alunecare ca acésta; bine-voește, ca un singur bun și mult îndurat, ca sufletul luĭ să se așeḑe cu Sânțiĭ, ce din véc aŭ plăcut ție, ĭar trupul să se dea fireĭ ceĭ de tine zidite. Că binecuvêntat și prea mărit eștĭ în vecĭ, Amin.

Că tu eștĭ învierea. Veḑĭ pag. 81.

Mărire ție Christóse Dumneḑeule, nădejdea nóstră, mărire ție. Și noĭ: Mărire, și acum. Dómne miluește, de 3orĭ. Binecuvintéză

Preotul Apolis :

Cela ce a înviat din morțĭ, Christos adevĕratul Dumneḑeul nostru, prin rugăciunile prea curateĭ Maĭceĭ sale, ale sânților, măriților și întru tot lăudaților Apostolĭ, ale prea cuviosilor și de Dumneḑeŭ purtătorilor Părinților noștri, și a sântuluĭ și Dreptuluĭ Lazăr celuĭ a patra ḑi înviat, și ale tuturor Sânților, sufletele servilor sĕĭ celor mutațĭ de la noĭ, în corturile drepților să le așeḑe, în sînurile luĭ Avraam să le odihnĭască, și cu Drepțiĭ să le numere, și pre noĭ să ne miluĭască, ca un bun și de ómenĭ ĭubitoriŭ. Corul: Amin.

Și după apolis, toțĭ frațiĭ ḑic cu glas :

Vecĭnica vóstră pomenire vrednicilor de fericire, și pururea pomeniță, părințĭ și fraților noștri, de 3-orĭ.

Apoĭ ḑic puțin maĭ lin :

Dumneḑeŭ să-ĭ fericĭască și să-ĭ odihnĭască pre dînșiĭ. și pre noĭ să ne miluĭască, ca un bun și de ómenĭ ĭubitoriŭ.

Învĕțătură cum se cade a face Apolis la Sĕrbătorile Domnești, a Maĭceĭ luĭ Dumnedĕu, și preste tot anul.

Cade-se a ști, o Preote, că când veĭ dice Apolisul ḑileĭ, saŭ a Sĕrbătorilor Născĕtóreĭ de Dumnedĕu, să nu dicĭ într'însul: Christos adevĕratul Dumnedĕul nostru, pentru rugăciunile prea curateĭ Maĭceĭ sale; a cinstiteĭ măriteĭ Nașstereĭ eĭ; saŭ a Adormireĭ eĭ; saŭ a Intrăreĭ, saŭ alte sĕrbătorĭ ale eĭ, saŭ al Nașstereĭ Sântuluĭ Ioan Botezătoriul, saŭ al Tăĭereĭ sântuluĭ Cap; saŭ la alte amintirĭ, saŭ mutărĭ a sânților, saŭ la aflarea și aducerea móștelor lor; ci, de este sĕrbătórea Născĕtóreĭ de Dumnedĕu, a Nașstereĭ eĭ, saŭ a Adormireĭ eĭ, și altelese ḑice așa:

Christos adevĕratul Dumnedĕul nostru, pentru rugăciunile prea Curateĭ Maĭceĭ sale și ale tuturor Sânților, să ne miluĭască și să ne mântuĭască pre noĭ, ca un bun și de ómenĭ ĭubitoriŭ. Iar la sânt:

Christos adevĕratul Dumnedĕul nostru, pentru rugăcĭunile prea Curateĭ Maĭceĭ sale, cu ale Sântuluĭ Apostol, (saŭ Arhiereŭ, saŭ Mucenic cutare); și ale tuturor Sânților. Și cele-lalte.

De óre-ce nu Nașterea Născĕtóreĭ de Dumnedĕu, nicĭ Intrarea, saŭ Adormirea eĭ, o invocăm spre rugăciune cătră Dumnedĕu, ci pre însăș prea sânta Născĕtóre de Dumnedĕu. Așijderea, nicĭ amintirea, saŭ mutarea Sânților aducem rugăciune cătră Dumnedĕu, ci pre însuș eĭ.

APOLIS SERBATORILOR DOMNEȘTI.

Care se ḑic la Vesperină, la Ortrină și la Liturgie, dupre rânduĭala acésta: Adică la Nașterea luĭ Iisus Christos:

Cela ce în pesteră s'a născut și în esle s'a culcat, pentru mântuirea nóstră, Christos adevĕratul Dumnedĕul nostru, pentru rugăcĭunile prea Curateĭ Maiceĭ sale și ale tuturor Sânților, să ne miluĭască și să ne mântuĭască pre noĭ, ca un bun și ĭubitoriŭ de ómenĭ.

La Tăĭerea-împrejur:

C ela ce în a opta ḍi a primit a fi tăĭat împrejur, pentru mântuirea nóstră, Christos adevĕratul Dumneḍeul nostru; și cele-lalte, precum s'a arătat maĭ sus.

La Dumneḍeésca Arătare:

C ela ce a primit a fi botezat în Iordan de cătră Ioan, pentru mântuirea nóstră, Christos adevĕratul Dumneḍeul nostru.

La Intâmpinarea Domnuluĭ:

C ela ce a primit a fi ținut în brațele dreptuluĭ Simeon pentru mântuirea nóstră, Christos adevĕratul Dumneḍeul nostru.

La Duminica Florilor:

C ela ce a primit a ședea pe mânz de asin, pentru mântuirea nóstră, Christos adevĕratul Dumneḍeul nostru.

La Duminica Florilor sara:

V iind Domnul spre patima cea de bună voĭe, pentru mântuirea nóstră, Christos adevĕratul Dumneḍeul nostru.

In Joĭa cea mare:

C ela ce pentru prea marea bunătate, a arătat umilința ca cea maĭ bună cale, și carele, când a spălat picióre le Ucenicilor, până la cruce și îngropare s'a umilit pentru noĭ, Christos adevĕratul Dumneḍeul nostru.

La Apolisul sântelor Patimĭ:

C ela ce scuĭpirĭ, și bătăĭ, și loviriĭ, și cruce, și mórte a răbdat, pentru mântuirea lumeĭ, Christos adevĕratul Dumneḍehl nostru.

In sânta și marea Vineri:

C ela ce pentru noĭ ómeniĭ și pentru a nóstră mântuire, cu trupul a primit patimile cele înfricoșate, și crucea cea de viață făcĕtóre, și îngroparea cea de voĭe, Christos adevĕratul Dumneḍeul nostru.

In Duminica Paștilor, și în tótă Sĕptămâna cea Luminată:

C hristos a înviat din morțĭ, cu mórtea pre mórte călcând și celor din mormênturĭ viață dăruindu-le; Christos adevĕratul Dumneḍeul nostru, pentru rugăciunile prea Curateĭ Maĭceĭ

sale și ale tuturor Sânților, să ne miluĭască și să ne mântuĭască pre noĭ, ca un bun și de ómenĭ iubitoriŭ.

La Duminica Tomeĭ:

Cela ce prin ușile încuĭate, a intrat la sânțiĭ sĕĭ Ucenicĭ și Apostolĭ, și pre Toma l-a încredințat pentru mântuirea nóstră, Christos adevĕratul Dumnedeul nostru.

La Înălțarea Domnuluĭ:

Cela ce întru mărire s'a înălțat de la noĭ la ceriurĭ, și a ședut de a drépta luĭ Dumnedeŭ și Tatăluĭ, Christos adevĕratul Dumnedeul nostru.

La Duminica Cincĭ-decimeĭ:

Cela ce în chip de limbĭ de foc a trimes din ceriŭ pre Duhul cel prea sânt, preste sânțiĭ sĕĭ Ucenicĭ și Apostolĭ, Christos adevĕratul Dumnedeul nostru.

Intru aceĭași Duminică la Vesperină·

Cela ce din Părintescul și Dumnedeescul sîn s'a deșertat pre sineși, și din ceriŭ pre pământ s'a pogorît, și a primit tótă firea nóstră și a îndumnedeit-o ; ĭar după acestea ĭarăși s'a suit la ceriurĭ, și a ședut de a drépta luĭ Dumnedeŭ și Tatăluĭ; și pre Dumnedeescul, și sântul, și cel de o ființă, și de o putere, și de o mărire, și împreună de a pururea fiitoriul Duh, l-a trimis preste sânțiĭ sĕĭ Ucenicĭ și Apostolĭ, și prin acésta ĭ-a luminat pre eĭ; ĭar printr'înșiĭ pre tótă lumea; Christos adevĕratul Dumnedeul nostru, prin rugăcĭunile prea Curateĭ, și cu totul fără prihană sânteĭ Maĭceĭ sale, ale sânților măriților, și întru tot lăudaților, de Dumnedeŭ predicatorilor, și purtătorilor de Duh Apostolĭ, și ale tuturor Sânților, să ne miluĭască și să ne mântuĭască pre noĭ, ca un bun și ĭubitoriŭ de ómenĭ.

La Schimbarea la față:

Cela ce în muntele Tavoruluĭ s'a schimbat la față întru mărire, înaintea sânților sĕĭ Ucenicĭ și Apostolĭ, Christos adevĕratul Dumnedeul nostru.

APOLISUL ȚILELOR DE PRESTE TOATA SĂPTĂMÂNĂ, DUPRE OBICEIUL SANTEĬ BISERICĬ A RESARITULUI.

Sâmbătă sara:

Christos adevĕratul Dumnedeul nostru, prin rugăcĭunile prea Curateĭ Maĭceĭ sale, ale sânților măriților și întru tot lăudaților Apostolĭ, (și a sântuluĭ a căruĭa este Hramul, și a sântuluĭ a căruĭa este ḑiua), ale sânților și drepților Dumnedeeștilor părinți Ioachim și Ana, și ale tuturor Sânților, să ne miluĭască și să ne mântuĭască pre noĭ, ca un bun și ĭubitoriŭ de ómenĭ.

Duminică la Ortrină:

Cela ce a înviat din morți. Christos adevĕratul Dumnedeul nostru, prin rugăciunile prea Curateĭ Maĭceĭ sale, ale Sânților măriților și întru tot lăudaților Apostolĭ.

Și altele precum s'a arătat maĭ sus, la sânta Liturgie, apolisul este același ca și la Ortrina, amintind și pre sântul a căruia se face Liturgia, a luĭ Ioan Chrisostom saŭ a mareluĭ Vasilie.

Duminica sara, și Luni la Ortrina:

Christos adevĕratul Dumnedeul nostru, prin rugăciunile prea Curateĭ Maĭceĭ sale, cu ajutoriul cinstitelor cerești netrupeștilor Puterĭ (a sântuluĭ a căruĭa este Hramul, și a sântuluĭ ḑileĭ), a sânților, drepților și Dumnedeeștilor, părinților Ioachim și Ana, și ale tuturor Sânților, să ne miluĭască și să ne mântuĭască pre noĭ, ca un bun și ĭubitoriŭ de ómenĭ.

Luni sara, și Marți la Ortrina:

Christos adevĕratul Dumnedeul nostru, prin rugăciunile prea Curateĭ Maĭceĭ sale, a cinstituluĭ, mărituluĭ Proroc înainte Mergĕtoruluĭ și Botezătoriuluĭ Ión.

Marți sara, și Miercurĭ la Ortrina:

Christos adevĕratul Dumnedeul nostru, pentru rugăcĭunile prea Curateĭ Maĭceĭ sale, cu puterea cinstiteĭ și de viață făcĕtóreĭ Crucĭ.

Mierurĭ sara, și Joĭ la Ortrina:

Christos adevĕratul Dumnedeul nostru, prin rugăciunile prea Curateĭ Maĭceĭ sale, a sânților măriților și întru tot lăudaților Apostolĭ, aceluĭ întru sânți părinteluĭ nostru Nicolae Arhiepiscopul din Mira Lichieĭ făcĕtoriul de minunĭ; și cele-lalte.

Joĭ sara, și Vinerĭ la Ortrină, Apolisul cel de Mĭercurĭ diminéța.

Vinerĭ sara și Sâmbătă la Ortrină:

Christos adevĕratul Dumnedeul nostru, prin rugăciunile prea Curateĭ Maĭceĭ sale, ale sânților mărițĭ și întru tot lăudaților Apostolĭ, al sânților, măriților și bunilor biruitorĭ Mucenicĭ, a prea cuviosilor și de Dumnedeŭ purtătorilor părinților noștri, (și a sântuluĭ a căruia este Hramul, și a sântuluĭ ḑileĭ), a sânților drepților, Dumnedeeștilor părinți Ioachim și Ana, și ale tuturor Sânților, să ne miluĭască și să ne mântuĭască pre noĭ, ca un bun și ĭubitor de ómenĭ.

Iar în tótă Săptămâna la sânta Liturgie se face Apolisul, precum s'a arătat maĭ sus la Vesperină și la Ortrină, după ḑile; numaĭ se adauge și numele Sântuluĭ, a căruĭa este Liturgia, așa: Aceluĭ întru sânți Părinteluĭ nostru Ioan Chrisostom Arhiepiscopul constantinopoleĭ, (saŭ a mareluĭ Vasilie; saŭ a luĭ Grigorie Dialogul). Iar după Cinarea Mică, la Medo-noptica, și la óre, se face Apolisul cel mic, în tótă Săptămâna așa:

Christos adevĕratul Dumnedeul nostru, prin rugăciunile prea Curateĭ Maĭceĭ sale, ale prea cuviosilor și de Dumnedeŭ purtătorilor Părinților noștri, și ale tuturor Sânților, să ne miluĭască și să ne mântuĭască pre noĭ, ca un bun și ĭubitoriŭ de ómenĭ.

Numaĭ Duminica la Medo-noptică, și la óre, se adauge la începutul Apolisuluĭ: Cel ce a înviat din morțĭ. Vinerĭ sara și Sâmbătă la Ortrină, precum și la Liturgie, nu se cade a ḑice la Apolis: Cu puterea Cinstiteĭ și de viață făcĕtóreĭ Crucĭ; de vreme ce în acea ḑi serviciul Crucĕĭ nicĭ de cum nu este; căcĭ în care se face amintirea și serviciul cinstiteĭ Crucĭ, atuncĭ este și post, precum Mierurĭ și Vinerea, și la Înălțarea cinstiteĭ Crucĭ. Asemenea și Duminică la Apolis, de Cruce nu se amintește, fiind-că nu este ḑi de post. Așa este rânduéla și obiceiul sânteĭ Biserici a Resăritului, la tote Patriarhiile, în sântele Monastirĭ și pretutindenea. Cade-se a ști de acésta, că unde este Hramul Mântuitoriuluĭ Christos, Nașterea saŭ Dumnedeésca Arătare saŭ Înălțarea, și cele-lalte, la Apolisul de peste săptămână, nu se ḑice nicĭ odinióră Apolisul sĕrbătóreĭ, ci numaĭ în ḑiua sĕrbătóreĭ și până la sfârșitul eĭ se ḑice. Iar în tot anul numaĭ: Christos adevĕratul Dumnedeul nostru; și altele după ḑi.

40056/202

ECFONISELE IN DUMINICA CEA LUMINATĂ A PAȘTILOR,

după fie-care Odă a Canonuluĭ.

După Oda 1:

Că a ta este stĕpânirea, și a ta este împĕrăția, și puterea, și mărirea, a Tatăluĭ, și a Fiĭuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor.

După Oda 3:

Că tu eștĭ Dumnedeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor.

După Oda 4:

Că bun și ĭubitoriŭ de ómenĭ Dumnedeŭ eștĭ, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor.

După Oda 5:

Că s'a sânțit și s'a prea-mărit prea cinstit și de mare cuviință Numele tĕŭ, al Tatăluĭ, și al Fiĭuluĭ, și al Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor.

După Oda 6:

Că tu eștĭ Imperatul păceĭ și Mântuitoriul sufletelor nóstre, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor.

După Oda 7:

Fie stépânirea împĕrățieĭ tale bine-cuvêntată și prea-mărită, a Tatăluĭ, și a Fiĭuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor.

După Oda 8:

Că s'a bine-cuvêntat și s'a prea-mărit prea cinstit și de mare cuviință Numele tĕŭ, al Tatăluĭ, și al Fiĭuluĭ, și al Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭĭ vecilor.

După Oda a 9:

Că pre tine te laudă tóte Puterile Cerești, și ție mărire

1912
1897
95

înălțam, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor.

STIHURILE CE SE CANTĂ LA SERBĂTORI,

Când se face intrarea mică, după: Înțelepciune drepți.

La Nașterea Domnuluĭ:

Din pântece maĭ 'nainte de Lucéfĕr te-am născut, juratu-s'a Domnul și nu-ĭ va părea rĕŭ.

La Botezul Domnuluĭ:

Bine este cuvêntat cel ce vine întru numele Domnuluĭ, Dumnedĕŭ este Domnul.

La Intîmpinarea Domnuluĭ:

Cunoscut-a Domnul mântuirea sa, înaintea neamurilor a descoperit dreptatea sa.

La Buna-vestire:

Bine-vestiți din ḑi în ḑi mântuirea Dumnedĕuluĭ nostru.

La Duminica (Stâlpărilor) Florilor.

Bine este cuvêntat cel ce vine întru numele Domnuluĭ.

In sânta și marea Duminică a Paștilor:

În Bisericĭ bine-cuvêntațĭ pre Dumnedĕŭ.

La sânta Înălțare:

Suitu-s'a Dumnedĕŭ întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

In Duminica Cincĭ-ḑecimeĭ (mare):

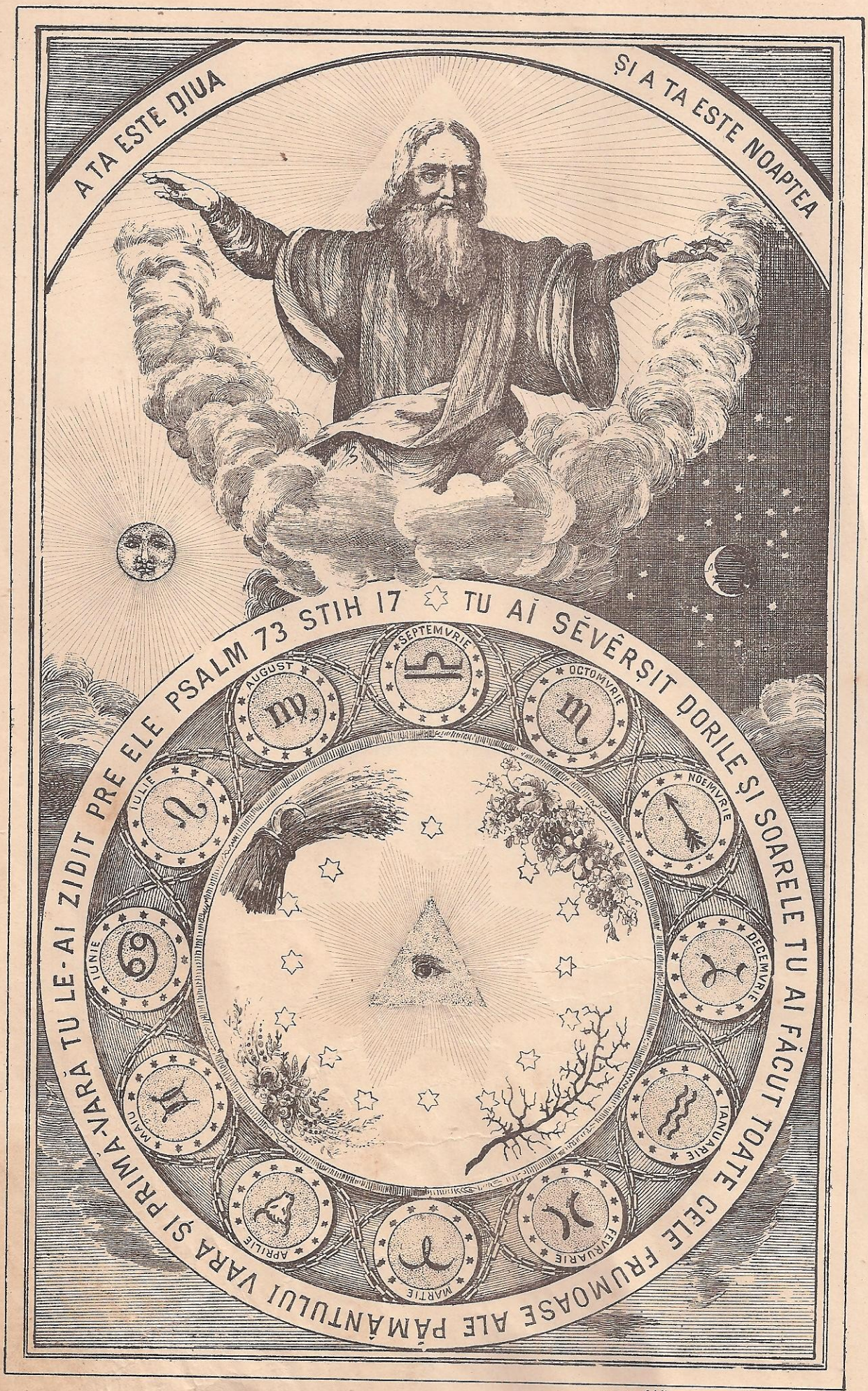
Înalță-te, Dómne, întru puterea ta, cânta-vom și vom lăuda puterile tale.

La sânta Schimbare la față:

Taborul și Irmonul întru numele tĕŭ se vor bucura.

La Înălțarea cinstiteĭ Crucĭ:

Înălțațĭ pre Domnul Dumnedĕul nostru, și vĕ închinațĭ așternutuluĭ picióreloru luĭ.

LITH. MÜTZNER . BUCAREST

SINAXAR

PENTRU TOT ANUL

LUNA LUĬ SEPTEMVRIE

Are ḑile 30. Ḑiua are 12 ore, şi nóptea 12 ore.

1. ✠ Începutul indictuluĭ, şi Cuviosul Părintele nostru Simeon Stîlpnicul.
2. Sântul Mucenic Mamant, şi Cuviosul Părintele nostru Ioan Patriarhul Constantinopoleĭ.
3. Sântul sânţitul Mucenic Antim, Episcopul Nicomidieĭ.
4. Sântul Mucenic Vavila, Episcopul Antiohieĭ, şi Sântul profet Moisi.

(5). Sântul Profet Zaharia, tatăl luĭ Ioan Botezătoriul.

(6). Minunea ce s'a făcut în Colasie de Voevodul Mihail.

7. Sântul Mucenic Sozont.
8. ✠ **Naşterea prea Sântei Născătórei de Dumnedeŭ.**
(9). Sânţiĭ Părinţi Ioachim şi Ana, şi sântul Muc. Severian.
10. Sântele Mucenițe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora.
11. Cuviósa Maĭca nóstră Teodora din Alexandria.
12. Sântul Mucenic Autonom.
(13). Sântul Mucenic Cornilie Sutaşul.
14. ✠ **Inălţarea Cinstitei Cruci.** (Praznic şi post).
15. ✠ Sântul Marele Mucenic Nichita.
(16). Sânta marea Muceniţă Eufimia.
17. Sânta Muceniță Sofia şi 3 fiice ale eĭ: Pistis, Agapi şi Elpida.
18. Cuviosul Părintele nostru Eumenie, făcătoriul de minuni.
19. Sânţiĭ Mucenicĭ Trofim, Savatie şi Dorimedont.
(20). Sântul Marele Mucenic Eustatie cu 2 fii ai sĕi: Agapie şi Teopist.
21. Sântul Apostol Codrat.
22. Sântul Mucenic Foca, făcătoriul de minuni.
(23). Zămislirea Sântului Ioan Botezătoriul.
(24). Sânta întâia Muceniță Tecla.
25. Cuviósa Maĭca nóstră Eufrosina.
26. ✠) Mutarea sântului Apostol şi Evanghelist Ioan teologul.
27. Sântul Mucenic Calistrat, şi ceĭ împreună cu dînsul.
28. ✠ Sântul părintele nostru Hariton Mărturisitoriul.
(29). Cuviosul Părintele nostru Chiriac Sihastrul.
(30). Sântul Muc. Grigorie, Arhiepiscopul Armenieĭ celeĭ mari.

LUNA LUI OCTOMVRIE.

Are ḍile 31. Ḍiua are 11 ore, şi nóptea 13 ore.

1. Sântul Apostol Anania şi Cuviosul Părintele nostru Romano Cântăreţul.
Într'acéstă di, prăznuim Acoperemîntul Prea Sântei Născătórei de Dumnedeŭ.
(2). Sântul Mucenic Chiprian şi sânta Muceniță Iustina.
(3). Sânţitul Mucenic Dionisie Areopagitul.

4. Sântul Părintele nostru Ieroteĭ, episcopul Ateneĭ.
5. Sânta Mucenițǎ Haritina.

(6). Sântul Apostol Toma.

(7). Sânții Mucenicĭ Serghie și Vach.

(8). Cuviósa Maĭca nóstrǎ Pelaghia.

(9). Sântul Apostol Iacov al luĭ Alfeŭ, și cuviosul Părintele nostru Andronic.

10. Sânțiĭ Mucenicĭ Eulampie și Eulampia.
11. Sântul Apostol Filip, și Cuviosul Teofan Mărturisitoriul.
12. Sânțiĭ Mucenicĭ Prov, Tarah și Andronic.
13. Sânțiĭ Mucenicĭ Carp și Papil.

14. ✠ Prea Cuviósa Maĭca nóstrǎ Paraschiva, și Sânțiĭ Mucenicĭ Nazarie, Ghervasie, Protasie și Kelsie.
15. Sântul Cuviosul Mucenic Luchian.
16. Sântul Mucenic Loghin Sutașul.
17. Sântul Profet Osie, și Sântul Cuv. Muc. Andreĭ Criténul.

(18). Sântul Apostol și Evanghelist Luca.

19. Sântul Profet Ioil, și Sântul Mucenic Var.
(20). Sântul marele Mucenic Artemie Duxul.
(21). Cuviosul Părintele nostru Ilarion cel mare.
22. Sântul și întocmaĭ cu Apostoliĭ Averchie, Episcopul Ierapoleĭ.

(23). Sântul Mucenic și Apostol Iacov, fratele Domnuluĭ dupre trup.

24. Sântul marele Mucenic Areta, și ceĭ împreună cu dînsul.
25. Sânțiĭ mucenicĭ Marchian, Martirie și Notarie.
26. ✠) Sântul marele Mucenic Dimitrie.
27. Sântul Mucenic Nestor, și cuviosul părintele nostru Dimitrie cel noŭ.
28. Sânțiĭ Mucenicĭ Terentie și Neonila, și Cuviosul Părintele nostru Ștefan Savaitul.
29. Sânta Mucenițǎ Anastasia Romana, și Cuviosul Părintele nostru Avramie.
30. Sânțiĭ Mucenicĭ Zinovie și Zinovia sora sa.
31. Sânțiĭ Apostolĭ Stahie, Amplie, Urban, Aristovul, Narcis, și Sântul Mucenic Epimah.

LUNA LUI NOEMVRIE.

Are ḍile 30. Ḍiua are 10 ore, și nóptea 14 ore.

(1). Sânțiĭ ceĭ fără de arginți Cosma și Damian.
2. Sânțiĭ Mucenicĭ: Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor și Anempodist.
3. Sânțiĭ Mucenicĭ Achepsima, Aitalà și Iosif.
4. Cuviosul Părintele nostru Ionichie cel mare, și Sânțiĭ Mucenicĭ Nicandru Episcopul, și Ermeŭ Preotul.
5. Sânțiĭ Mucenicĭ Galaction și Epistimia.
(6). Sântul Părintele nostru Pavel mărturisitoriul.
7. Sânțiĭ 33 de Mucenicĭ ceĭ din Meletina, și Părintele nostru Lazăr.
8. ✠) Adunarea maĭ marilor Voevoḍĭ Mihail și Gavriil.
9. Sântul Mucenic Onisifor, și Porfirie, și Cuviósa Maĭca nóstră Matrona.
10. Sânțiĭ Apostolĭ Erast, Olimp și ceĭ cu dînșiĭ.
11. Sânțiĭ Mucenicĭ Mina, Victor și Vichentie, și Sânta Mucenițà Stefanida, și Cuviosul Părintele nostru Teodor Studitul.
(12). Sântul Părintele nostru Ioan Patriarhul Alexandrieĭ și Cuviosul Nil.
13. ✠) Sântul Părintele nostru Ioan Gură de Aur.
14. ✠ Sântul Apostol Filip.
15. Sânțiĭ Mucenicĭ Gurie, Samona și Aviv.
(16). Sântul Apostol și Evangelist Mateiŭ.
(17). Părintele nostru Grigorie, Episcopul Neochesarieĭ.
18. Sânțiĭ Mucenicĭ Platon și Romano.
19. Sântul Profet Avdie și Sântul Mucenic Varlaam.
20. Sântul Părintele nostru Proclu, Arhiepiscopul Constantinopoleĭ, și Grigorie Decapolitul.
21. ✠ **Intrarea în Biserică a Prea Sânteĭ Născătóreĭ de Dumneḍeŭ.**
22. Sânțiĭ Apostolĭ Filimon și ceĭ cu dînsul.
23. Părintele nostru Grigorie Episcopul Acragandelor, și Sântul Amfilohie, Episcopul Iconieĭ.
(24). Sânta mare Mucenițà Ecaterina, și Mucenicul Mercurie,
25. Sânțiĭ Mucenicĭ Climent Papa Romeĭ, și Petru Alexandrénul.

26. Cuviosul Părintele nostru Alimpie Stîlpnicul.
(27). Sântul marele Mucenic Iacov Persul.
(28). Sântul Cuviosul Părintele nostru Stefan cel noŭ.
29. Sânții Mucenicĭ Paramon și Filumen, și Cuviosul Părintele nostru Acachie cel de la Scară.
30. ✠ Sântul Apostol Andreĭ cel întĕiŭ chĭemat.

LUNA LUI DECEMVRIE.

Are ḍile 31. Ḍiua are 9 ore, și nóptea 15 ore.

1. Profetul Naum.
2. Sântul Profet Avacum.
3. Sântul Profet Sofonie.
4. ✠ Sânta mare Mucenițĕ Varvara, și Cuviosul Părintele nostru Ioan Damaschin.
5. ✠ Prea Cuviosul Părintele nostru Sava cel sânțit.
6. ✠) Cel întru Sânții Părintele nostru Nicolae
7. Părintele nostru Amvrosie, Episcopul Mediolanuluĭ.
8. Cuviosul Părintele nostru Patapie.
(9). Zămislirea Sânteĭ Ane.
10. Sânții Mucenicĭ Mina, Ermoghen și Eugraf.
11. Cuviosul Părintele nostru Daniil Stîlpnicul.
12. ✠ Părintele nostru Spiridon, făcĕtoriul de minuni.
13. ✠ Sânții Mucenicĭ Eustratie, Aŭcsentie, Eugenie, Mardarie și Orest. Și mucenița Lucia fecĭóra.
14. Sânții Mucenicĭ Tirs, Leuchie, Calinic, Filimon, Apolonie și Arian.
15. Sântul sânțitul Mucenic Elefterie, și Părintele nostru Pavel cel din Latro.
16. Sântul Profet Agheŭ.
(17). Sântul Profet Daniil, și Sânții 3 Coconĭ: Anania, Azaria și Misail.
18. Sântul Mucenic Sevastian și ceĭ cu dînsul, și cel întru sânțĭ Părintele nostru Modest, Arhiepiscopul Ierusalimuluĭ.
19. Sântul Mucenic Bonifatie.
(20). Sântul Mucenic Ignatie.
21. Sânta Mucenițĕ Iuliana.
22. Sânta mare Mucenițĕ Anastasia.

(23). Sânțiĭ 10 Mucenicĭ din Crit.
24. Sânta Cuviósă Muceniță Eugenia.
25. ✠ **Nașterea cea dupre trup a Domnuluĭ nostru Iisus Christos.**
(26). Adunarea Prea Sânteĭ Născătóreĭ de Dumnedeŭ, și Sânțitul mucenic Eutimie Episcopul Sardieĭ.
27. ✠ Sântul Apostol Stefan, și Părintele nostru Teodor mărturisitorul și Teofan ajunătoriul.
28. Sânțiĭ 20,000 de mucenicĭ ceĭ arșĭ în Nicomidia.
29. Sânțiĭ 14,000 pruncĭ, ceĭ ucișĭ de Irod, și Cuviosul Părintele nostru Marcel.
30. Sânta muceniță Anisia, și Cuviosul Zotic Preotul.
31. Cuviósa maĭca nóstră Melania Romana.

LUNA LUI IANUARIE.

Are ţile 31. Ţiua are 10 ore, și nóptea 14.

1. ✠ **Cea dupre trup tăerea împrejur a Domnuluĭ nostru Iisus Christos, și Sântul Vasilie cel mare.**
2. Cuviosul Părintele nostru Silvestru, Papa de la Roma.
3. Sântul Profet Malahia, și Sântul Mucenic Gordie.
4. Adunarea Sânților 70 de Apostolĭ, și Cuviosul Teoctist.
5. Sânțiĭ Muc. Teopemt și Teona, și Cuviósa Sinclitichia.
6. ✠ **Botezul Domnuluĭ nostru Iisus Christos.**
7. ✠ Adunarea Sântuluĭ Profet Ioan Botezătoriul.
8. Cuviósa maĭca nóstră Domnica, și Cuviosul Părintele nostru Gheorghie Hozevitul și Emilian.
9. Sântul mucenic Polieuct.
10. Părintele nostru Grigorie episcopul Nisieĭ, și Cuviosul Dometian, episcopul Melitineĭ, și Marchian preotul.
(11). Cuviosul Părintele Teodosie.
12. Sânta muceniță Tatiana.
13. Sânțiĭ mucenicĭ Ermil și Stratonic.
14. Cuvioșiĭ Părințiĭ noștri ceĭ ucișĭ în Sinaĭa și în Raint.
(15). Cuvioșiĭ Părințiĭ noștri Pavel Tebeul și Ioan Colibașul.
(16). Inchinarea cinstituluĭ lanț al Sântuluĭ Apostol Petru.
17. ✠) **Cuviosul Părintele nostru Antonie cel mare.**
(18). Sânțiĭ Arhiepiscopĭ aĭ Alexandrieĭ, Atanasie și Chiril.
(19). Cuvioșiĭ Părințiĭ noștri Macarie și Sântul Arsenie.

20. ✠ Cuviosul Părintele nostru Eutimie cel mare.
21. Cuviosul Părintele nostru Maxim, și Sântul Mucenic Neofit.
(22). Sântul Apostol Timoteiŭ, și Sântul mucenic Anastasie.
(23). Sântul mucenic Climent.
24. Cuviósa maĭca nóstră Csenia.
25. ✠ Părintele nostru Grigorie Teologul, Arhiepiscopul Constantinopoleĭ.
26. Cuviosul Părintele nostru Csenofont.
27. ✠ Aducerea móștelor Sântuluĭ Ión Chrisostom.
(28). Cuviosul Părintele nostru Efrem Sirul.
(29). Aducerea móștelor Sântuluĭ Ignatie.
30. ✠) Sânțiĭ Treĭ Ierarhĭ, Vasilie cel mare, Grigorie Teologul și Ión Chrisostom ; și Sântul Ipolit.
(31). Sânțiĭ ceĭ fără de arginți Chir și Ioan.

LUNA LUI FEVRUARIE.

Are 28 ḑile, ĭar de este visect 29. Ḑiua are ore 11 și nóptea 13 ore.

1. Sântul Mucenic Trifon.
2. (✠) **Intimpinarea Domnuluĭ nostru Iisus Christos.**
(3). Sântul și dreptul Simeon, și Sânta Profetésă Ana.
4. Cuviosul Părintele nostru Isidor.
5. Sânta mucenițĭă Agatia.
6. Cuviosul Părintele nostru Vucol.
7. Cuviosul Părintele nostru Partenie, Episcopul Lampsaculuĭ.
(8). Sântul marele mucenic Teodor Stratilat.
9. Sântul mucenic Nichifor.
(10). Sânțitul marele mucenic Haralambie.
11. Sântul mucenic Vlasie.
12. Cuviosul Părintele nostru Meletie.
13. Cuviosul Părintele nostru Martinian.
14. Cuviosul Părintele nostru Aŭxentie.
15. Sântul Apostol Onisim.
16. Sântul marele mucenic Pamfil.
(17). Sântul marele mucenic Teodor Tiron.
18. Părintele nostru Leon.

19. Sântul Apostol Arhip.
20. Cuviosul Părintele nostru Leon.
21. Cuviosul Părintele nostru Timoteiŭ.
22. Aflarea cinstitelor móște ale Sânților din Eughenia.
23. Sântul mucenic Policarp, Episcopul Smirneĭ.
24. ✠ Intĕia și a doua aflare a cinstituluĭ Cap al luĭ Ioan Botezătoriul.
25. Cuviosul Părintele nostru Tarasie.
26. Părintele nostru Porfirie.
27. Cuviosul Părintele nostru Procopie mărturisitoriul.
28. Cuviosul Părintele nostru Vasile mărturisitoriul.
29. Cuviosul Părintele nostru Casian cel de la Roma.

LUNA LUI MARTIE.

Are 31 ḑile. Ḑiua are 12 ore, și nóptea 12 ore.

1. Cuviósa muceniță Evdochia.
2. Sântul Mucenic Teodot, Episcopul Chirineĭ.
3. Sânțiĭ mucenicĭ Eutropie, Cleonic și Vasilisc.
4. Cuviosul Părintele nostru Gherasim.
5. Sântul mucenic Conon.
6. Sânțiĭ 42 de mucenicĭ din Amorea.
7. Sânțiĭ mucenicĭ Episcopĭ din Cherson, Vasilie, Efrem, Capiton și Eugenie.
8. Cuviosul Părintele nostru Teofilact mărturisitoriul.
9. ✠ Sânțiĭ 40 de Mucenicĭ, cariĭ aŭ pătimit în ezerul Sevastieĭ.
10. Sântul mucenic Codrat și ceĭ împreună cu dînsul.
11. Părintele nostru Șofronie, Patriarhul Ierusalimuluĭ.
12. Cuviosul Părintele nostru Teofan mărturisitoriul.
13. Aducerea móștelor S-luĭ Nichifor, Patriarhuluĭ Constantinopoleĭ.
14. Cuviosul Părintele nostru Venedict.
15. Sântul mucenic Agapie și ceĭ împreună cu dînsul.
16. Sânțiĭ mucenicĭ Savin și Papa.
17. Cuviosul Alexie omul luĭ Dumneḑeŭ.
18. Părintele nostru Chiril, Arhiepiscopul Ierusalimuluĭ.
19. Sânțiĭ mucenicĭ Hrisant și Daria.
20. Cuvioșiĭ Părințiĭ noștri, ceĭ uciși în monastirea st. Sava.

21. Cuviosul Părintele nostru Iacov, Episcopul și mărturisitoriul.
22. Sântul sânțitul mucenic Vasile Preotul.
23. Sântul Cuviosul mucenic Nicon și ucenicii lui.
24. Sântul Părintele nostru Zaharia.
25. ✠ **Buna Vestire a Prea Sânteĭ Născătóreĭ de Dumnedeŭ.**

(26). Adunarea maĭ mareluĭ Voevod Gavriil.
27. Sânta maĭca nóstră Matrona cea din Tesalonic.
28. Cuviosul Ștefan făcătoriul de minuni.
29. Părintele Marco, Episcopul Aretusiilor, și ceĭ cu dînsul.
30. Cuviosul Părintele nostru Ioan, care a scris „Scara".
31. Cuviosul Ipatie, Episcopul Gangreĭ, făcătoriul de minuni.

LUNA LUI APRILIE.

Are ḑile 31. Ḑiua are 13 ore, și nóptea 11 ore.

1. Cuviósa maĭca nóstră Maria Egipténca.
2. Cuviosul Părintele nostru Tit, făcătoriul de minuni.
3. Cuviosul Părintele nostru Nichita.
4. Cuviosul Părintele nostru Iosif, imnograful.
5. Sânțiĭ mucenicĭ Teodul și Agatopod.
6. Părintele nostru Eftihie, Arhiepiscopul Constantinopoleĭ.
7. Cuviosul Părintele nostru Gheorghie, Arhiepiscopul Militineĭ.
8. Sânțiĭ Apostolĭ Irodion, Agav, Rut și ceĭ cu dînșiĭ.
9. Sântul mucenic Evpsihie.
10. Sânțiĭ mucenicĭ Terentie, Pompie și ceĭ cu dînșiĭ.
11. Sântul sânțitul mucenic Antipa, Episcopul Pergamuluĭ.
12. Cuviosul Părintele nostru Vasilie mărturisitoriul.
13. Sântul sânțitul mucenic Artemon.
14. Cel dintru Sânțiĭ Părintele nostru Martin, Papa Romeĭ.
15. Sânțiĭ Apostolĭ Aristarh, Pud și Trofim.
16. Sântele mucenițe Agapia, Irina și Hionia.
17. Cuvioșiĭ Părințiĭ noștri Simeon și Acachie.
18. Cuviosul Părintele nostru Ioan, ucenicul Sântuluĭ Grigorie Decapolitul.
19. Cuviosul Părintele nostru Ioan, cel de la peștera veche.
20. Cuviosul Părintele nostru Teodor Trihina.

21. Sânţiĭ Sânţiţiĭ mucen. Ianuarie, Teodor şi ceĭ cu dînşiĭ.
22. Cuviosul Părintele nostru Teodor Sicheotul.
23. ✠) **Sântul prea măritul mucenic Gheorghie.**
24. Sântul mucenic Sava Stratilat şi Cuviósa Elisaveta.
(25). Sântul Apostol şi Evanghelist Marco.
26. Sântul sânţitul mucenic Vasilie, Episcopul Amasieĭ.
(27). Sântul sânţitul mucenic Simeon fratele Domnuluĭ.
28. Sânţiĭ Apostolĭ Iason şi Sosipatru.
29. Sânţiĭ mucenicĭ Kizic, şi Memnon făcătorul de minunĭ.
(30). Sântul Apostol Iacov, fratele Sântuluĭ Ioan Teologul.

LUNA LUI MAI.

Are ḍile 31. Ḍiua are 14 ore, şi nóptea 10 ore.

1. Sântul Profet Ieremia.
(2). Aducerea móştelor Sântuluĭ Atanasie cel mare.
3. Sânţiĭ mucenicĭ Timoteĭ şi Maura.
4. Sânta Cuviósa muceniţă Pelaghia.
5. Sânta şi mărita muceniţă Irina.
6. Sântul şi dreptul Iov mult răbdătoriul.
7. Sântul mucenic Acachie.
8. ✠) Sântul Apostol şi Evanghelist Ioan Teologul, şi Cuviosul Părintele nostru Arsenie cel mare.
9. Sântul Profet Isaia, şi Sântul mucenic Christofor.
(10). Sântul Apostol Simon Zilotul.
11. Sântul măritul mucenic Mochie.
12. Sânţiĭ Parinţiĭ noştri Epifanie, Episcopul Chipruluĭ, şi Ghermano, Patriarhul Constantinopoleĭ.
13. Sânta muceniţă Glicheria.
14. Sântul mucenic Isidor.
(15). Cuviosul Părintele nostru Pahomie cel mare.
16. Cuviosul Părintele nostru Teodor Sânţitul.
17. Sântul Apostol Andronic.
18. Sântul sânţitul mucenic Teodot şi ceĭ cu dînsul.
19. Sântul sânţitul mucenic Patrichie, Episcopul Prusieĭ.
20. Sântul mucenic Talaleŭ.
21. ✠ **Sânţiĭ marii Impĕraţi Constantin, şi Elena, maĭca sa.**
22. Sântul mucenic Vasilisc.
23. Cuviosul Părintele nostru Mihail mărturisitoriul.
(24). Cuviosul Părintele nostru Simeon.

25. ✠ A treia aflare a cinstituluĭ cap al luĭ Ioan Botezătoriul.
26. Sântul Apostol Carp.
27. Sântul Sânțitul mucenic Terapont.
28. Părintele nostru Nichita, Episcopul Halchidonuluĭ.
29. Sânta Cuviósă muceniță Teodosia.
30. Cuvioșiĭ Părințiĭ noștri Isaachie și Dalmatie.
31. Sântul Apostol Ermia, și Sântul mucenic Ermeŭ.

LUNA LUI IUNIE.

Are ḍile 30. Ḍiua are 15 ore, și nóptea 9 ore.

1. Sântul mucenic Iustin și ceĭ cu dînsul.
2. Părintele nostru Nichifor, Patriarhul Constantinopoleĭ.
✠ și sântul Mucenic Ioan cel noŭ de la Sucéva.
3. Sântul mucenic Luchian.
4. Părintele nostru Mitrofan, Patriarhul Constantinupoleĭ.
5. Sântul sânțitul mucenic Doroteĭ, Episcopul Tiruluĭ.
6. Cuvioșiĭ Părințiĭ noștri Vasarion și Ilarion.
7. Sântul sânțitul mucenic Teodot, Episcopul Anchireĭ.
(8). Marele mucenic Teodor Stratilat.
(9). Părintele nostru Chiril, Arhiepiscopul Alexandrieĭ.
10. Sântul sânțitul mucenic Timoteĭ Episcopul Prusieĭ.
(11). Sânțiĭ Apostoliĭ Vartolomeŭ și Varnava.
(12). Prea Cuviosul Părintele nostru Onufrie.
13. Sânta muceniță Achilina. și Triilie, Episcopul Ciprului.
14. Sântul Profet Eliseĭ și Metodie, Patr. Constantinopoleĭ.
15. Sântul Profet Amos.
16. Sântul Tihon, făcĕtoriul de minuni.
17. Sânțiĭ mucenicĭ Manoil, Pavel și Ismail.
18. Sânțiĭ mucenicĭ Leontie și Ipatie.
(19). Sântul Apostol Iuda, fratele Domnuluĭ dupre trup.
20. Sântul sânțitul mucenic Metodie, Episcopul Patarilor.
21. Sântul mucenic Iulian.
22. Sântul mucenic Eusevie, Episcopul Samosatelor.
23. Sânta muceniță Agripina.
24. ✠ Naștérea cinstituluĭ Profet Ioan Botezătoriul.
25. Sânta Cuviósa muceniță Fevronia.
26. Cuviosul Părintele nostru David cel din Tesalonic.
27. Cuviosul Părintele nostru Samson, primitoriul de streinĭ.

(28). Aducerea móștelor Sânților Doctorĭ Kir și Ioan.

29. ✠ Sânțiĭ lăudațiĭ și maĭ mariĭ Apostolĭ Petru și Pavel.

30. ✠ Adunarea Sânților măriților și întru tot lăudaților 12 Apostolĭ.

LUNA LUI IULIE

Are ḑile 31. Ḑiua are 14 ore, și nóptea 10 ore.

1. Făcĕtoriĭ de minunĭ fără de arginți, doctoriĭ Cosma și Damian.
(2) Punerea cinstituluĭ vestmênt al Maĭceĭ D-luĭ în Vlaherna.
3. Sântul mucenic Iachint și Sântul Anatolie, Patriarhul Constantinopoleĭ.
4. Sântul Părintele nostru Andreĭ, Arhiepiscopul Crituluĭ.
5 ✠ Cuviosul Părintele nostru Atanasie al Atonuluĭ.
6. Cuviosul Părintele nostru Sisoe cel mare.
7. Cuviosul Părintele nostru Toma și Acachie, și Sânta muceniță Chiriachi.
(8) Sântul marele mucenic Procopie.
9. Sântul mucenic Pangratie, Episcopul Tavromeneĭ.
10. Sânțiĭ 45 mucenicĭ din Nicopole.
(11). Sânta muceniță Eutimia.
12. Sânțiĭ mucenicĭ Proclu și Ilarie, și Cuviosul Mihail.
(13). Adunarea Arhanghelului Gavriil.
14. Sântul Apostol Achila.
(15). Sânțiĭ mucenicĭ Chiric și Iulita.
16. Sântul sânțitul mucenic Antinoghen, și cu 10 ucenicĭ aĭ sĕĭ.
(17). Sânta marea muceniță Marina.
18. Sânțiĭ mucenicĭ Iachint și Emilian.
19. Cuviosul Părintele nostru Dia, și Cuviósa Macrina.
20. ✠ Sântul măritul Profet Ilie Tesviténul.
21. Cuviosul Părintele nostru Simeon, cel nebun pentru Christos, și Ioan, cel ce a sihăstrit cu dînsul, și Sântul Profet Iezechiil.
(22). Sânta mironosiță și întocmaĭ cu Apostoliĭ Maria Magdalina.
23. Sânțiĭ mucenicĭ Foca, Teofil și ceĭ cu dînșiĭ.

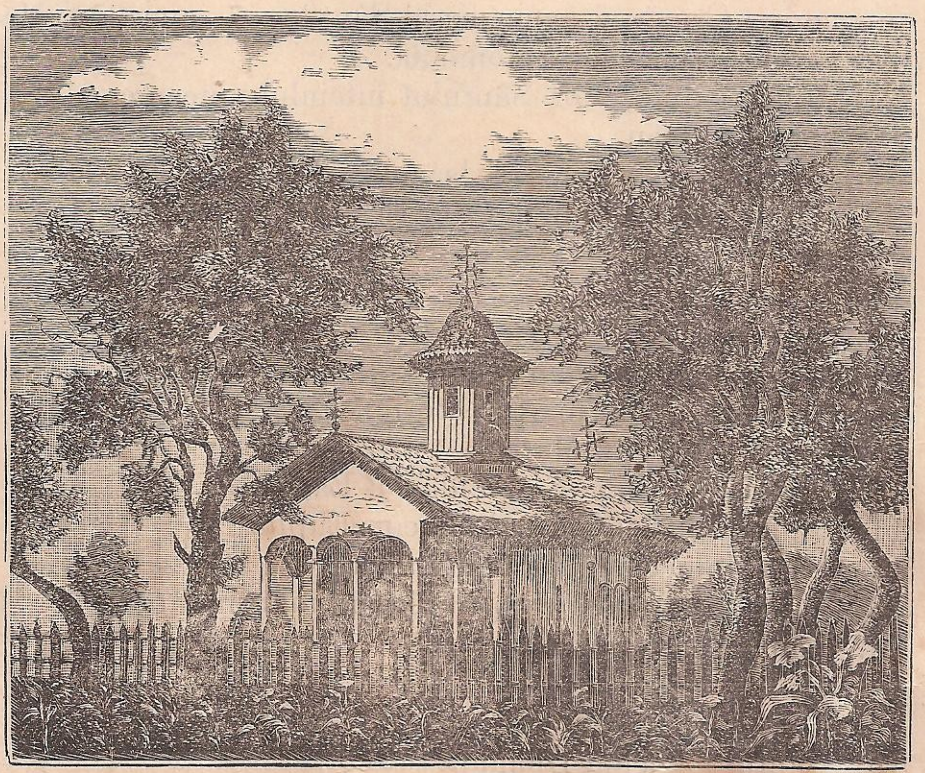
(24) Sânta marea muceniță Hristina.
(25) Adormirea Sânteĭ Ana, Muma Născătóreĭ de Dumnedeŭ.
26. Sântul mucenic Ermolae, și Cuviósa muceniță Parascheva.
27. ✠ Sântul marele mucenic și vindecătoriŭ, Panteleimon.
28. Sânțiĭ Apostolĭ și Diaconĭ, Prohor, Timon și Parmena.
29. Sântul mucenic Calinic.
30. Sânțiĭ Apostolĭ Sila și Siluan.
31. Sântul și dreptul Eudochim.

LUNA LUI AUGUST

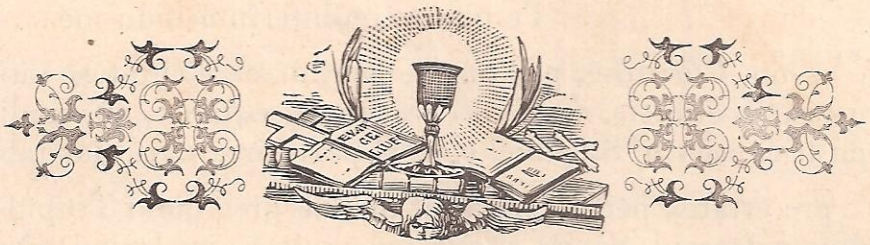
Are ore 31. Ḑiua 13 ore, și nóptea 11 ore.

(1) Scóterea cinstitelor lemne ale cinsteĭ și de viață făcătóreĭ Crucĭ; și pomenirea Sânților 7 mucenicĭ Macaveĭ și muma lor Solomonia.
(2) Aducerea móștelor Sântuluĭ întĭiuluĭ mucenic și Arhidiacon Stefan.
3. Cuviosiĭ Părinții noștri Isaachie, Dalmatie și Faust.
4. Sânțiĭ ceĭ 7 coconĭ ceĭ din Efes.
5. Sântul mucenic Eusignie.
6. ✠ **Schimbarea la față a Domnuluĭ nostru Iisus Christos.**
7. Prea Cuviosul Dometie.
8. Sântul Emilian mărturisitoriul, Episcopul Chiziculuĭ.
(9). Sântul Apostol Matia.
10. Sântul mucenic și Arhidiacon Laurentie.
11. Sântul mucenic și Arhidiacon Euplu.
12. Sânțiĭ mucenicĭ Fotie și Anichit.
13. Cuviosul Părintele notru Maxim mărturisitorul.
14. Sântul Profet Mihea.
15. ✠ **Adormirea Prea Sânteĭ Născătóreĭ de Dumnedeŭ.**
16. Sântul mucenic Diomid.
17. Sântul mucenic Miron.
18. Sânțiĭ mucenicĭ Flor și Lavru.
19. Sântul mucenic Andreĭ Stratilat și ceĭ împreună cu dînsul.
20. Sântul Profet Samuil.

21. Sântul Apostol Tadeŭ, și sânta Mucenița Vasa.
22. Sântul mucenic Agatonic.
23. Sântul mucenic Lupu.
24. Sântul mucenic Eutihie, învĕțăcelul Sântuluĭ Ioan Teologul.
(25). Intórcerea móștelor Sântuluĭ Apostol Vartolomeĭ, și Sântul Apostol Tit.
26. Sânțiĭ mucenicĭ Adrian și Natalia.
27. Cuviosul Părintele nostru Pimen.
28. Cuviosul Părintele nostru Moisi Arapul.
29. ✠ Tăerea cinstituluĭ cap al luĭ Ioan Botezătorĭul.
30. Cuvioșiĭ Părinții noștri Patriarhi, Alexandru, Ioan și Pavel.
(31). Punerea cinstituluĭ Brâŭ a Prea Curateĭ Fecióreĭ Maria.

Biserica St. Stefan din Câmpin

RANDUEALA

SANTEI COMUNICARI

După ce facem începere : Impĕrate ceresc. Sânte Dumnedeule. Prea Sântă Treime. Tatăl nostru. Dómne miluește de 12-orĭ. Veniți sĕ ne închinăm de 3-orĭ. Apoĭ Psalmul 50, și îndatășĭ :

Canonul, glas al 2-lea. Oda 1-ia, Irmos :

Veniți popóre să cântăm.....

Stih : Inimă curată plásmuește în mine, Dumnedeule, și duh drept înoește întru cele din lăuntru ale mele.

Pâne de viață vecĭnică să-mĭ fie mie sânt Trupul tĕŭ, Dómne îndurate, și scump Sângele tĕŭ și vindecare durerilor celor de multe feliurĭ.

Stih : Nu mĕ lepăda pre mine de la fața ta, și Duhul tĕŭ cel Sânt nu-l lua de la mine.

Invrednicește-mĕ, Stĕpâne, pre mine nefericitul, să mănânc Trupul tĕŭ cel curat și să beaŭ Sângele tĕŭ cel scump, cu credință și cu dragoste.

Mărire :

Fiind întinat cu lucrurĭ necuviincĭóse, eŭ mișelul nu sunt vrednic a mĕ împărtăși cu prea curatul tĕŭ Trup și dumnedeescul Sânge, Christóse, de care mĕ fă vrednic.

Și acum, a Născătóreĭ de Dumnedeŭ :

Dumnedeéscă Mirésă bine-cuvêntată, ceea ce eștĭ țarină bună, care aĭ crescut spicul cel nearat și de mântuire lumeĭ, învrednicește-mĕ mâncând acesta, să mĕ mântuesc.

Oda a III. Irmos: Pe piatra credinței întărindu-mă.....

Dă-mi, Christóse, picături de lacrîmi, care curățesc întinăciunea inimei mele, ca fiind curățit în conștiință, cu credință și cu frică să viu, Stăpâne, spre împărtășirea darurilor tale.

Spre ertarea păcatelor să-mi fie mie prea curat Trupul tău și dumnedeescul Sânge și spre comunicare cu Duhul Sânt și spre viață de veci, Iubitoriule de ómeni, și spre depărtarea supărărilor și a patimilor.

Mărire:

Dómne, învrednicește-mă să mă împărtășesc fără de osîndă cu Trupul tău și cu scumpul tău Sânge, și să măresc bunătatea ta.

Și acum, a Născătórei de Dumnedeu:

Ceea ce ești masă, prea Curată, a pânei cei de viață, care s'a pogorît de sus pentru milă și a dăruit lumei viață nouă, învrednicește-mă acum și pre mine nevrednicul, a gusta cu frică din acésta și să viez.

Catismala, glas al 8-lea:

Foc și lumină să-mi fie mie primirea prea curatelor și făcătórelor de viață Taînelor tale, Mântuitoriule, arzând neghina păcatelor și luminându-mă preste tot, spre cuvêntarea de Dumnedeu cea adevărată; că nu voiu da cele sânte înșelăciunei dușmanului, nici voiu da ție sărutarea amăgitóre, ci ca curva căzând înaintea ta, și ca tâlhariul mărturisindu-mă, strig cătră tine: Pomenește-mă, Dómne, când vei veni întru împărăția ta.

Oda a IV. Irmos: Venit-ai din Fecióră.....

Intrupându-te, Mult-îndurate, voit-ai a te da spre junghiere ca un miel, pentru păcatele omenești; de aceea mă rog ție, curățește și păcatele mele.

Vindecă ranele sufletului meu, Dómne, și întreg mă sănțește și mă învrednicește, Stăpâne, ca să fiu părtașiu dumnedeeștei Cinei tale, eu mișelul.

Mărire:

Să stăm toți cu frică și cu cutremur, ținând ochii inimei în sus și strigând cătră Mântuitoriul: Întărește-ne și ne înțelepțește, milostive Dómne, în frica ta.

Și acum, a Născătóreï de Dumnedeŭ.

Fă și mie îndurat pre Cel din pântecele tĕŭ, Stĕpână, și mĕ păzește pre mine servul tĕŭ neîntinat și neprihănit, ca primind în sine-mĭ mărgăritariul cel înțelegĕtoriŭ, să mĕ sânțesc.

Oda a V-a. Irmos : Dătătoriule de lumină.....

Precum aĭ ḑis maĭ înainte, Christóse, fie acum umilituluĭ servuluĭ tĕŭ și petrecĭ întru mine, precum te-aĭ făgăduit, că ĭată mănânc Trupul cel dumnedeesc și beaŭ Sângele tĕŭ.

Cuvinte alluĭ Dumnedeŭ, și Dumnedeule cărbunele Trupuluĭ tĕŭ să fie mie întunecatuluĭ spre luminare, și Sângele tĕŭ spre curățirea întinatuluĭ meŭ suflet.

Mărire :

Avênd suflet întinat și buze necurate, nu cutez a mĕ apropia de tine, Christóse, și a primi Trupul tĕŭ, ci tu mĕ arată acum a fi vrednic.

Și acum, a Născătóreï de Dumnedeŭ :

Marie, Maĭca luĭ Dumnedeŭ, care eștĭ sălășluire scumpă a bunuluĭ miros, cu rugăciunile tale fă-mĕ vas ales, ca să mĕ comunic cu sântele Taĭne ale Fiĭuluĭ tĕŭ.

Oda a VI-a. Irmos : De adîncul pĕcatelor.....

Mintea, sufletul și inima sânțește-mĭ, Mântuitoriule, și trupul meŭ ; și mĕ învrednicește fără de pedépsă, Stĕpâne, să mĕ apropiŭ de înfricoșatele Taĭne.

Fie să mĕ înstrĕinez de patimĭ, să am adăogirea daruluĭ tĕŭ și întărirea vieței, Christóse, prin împărtășirea cu sântele tale Taĭne.

Mărire :

Cu frică și cu cutremur să ne apropiem toțĭ de dumnedeeștele Taĭne ale luĭ Christos, și să primim adevĕratul și sântul luĭ Trup, și adevĕratul, sântul și scumpul luĭ Sânge.

Și acum, a Născătóreï de Dumnedeŭ :

Dumnedeule, Cuvêntul luĭ Dumnedeŭ cel sânt, sânțește-mĕ acum întreg pre mine, cel ce mĕ apropiŭ de dumnedeeștele tale Taĭne, pentru rugăciunile sânteĭ Maĭceĭ tale.

Deci: Dómne milueşte, de 3-orĭ; Mărire şi acum. Apoĭ, Condacul, glas al 2-lea, Prosomia: Cele de sus.

Să nu mĕ trecĭ cu vederea, Christóse, luând eŭ acum pânea: Trupul tĕŭ, şi dumnedeescul tĕŭ Sânge, şi comunicându-mĕ, Stĕpâne, cu prea curatele şi înfricoşatele tale Taĭne, eŭ mişelul; şi să nu-mĭ fie mie spre pedépsă, ci să-mĭ fie spre viaţă vecĭnică şi nemuritóre.

Oda a VII-a. Irmos: Chipuluĭ celuĭ de aur.....

Impărtăşirea nemuritórelor tale Taĭne, Christóse, să-mĭ fie mie acum isvor de bunătaţĭ, lumină, viaţă şi nepătimire, şi solire spre adăugirea şi sporirea uneĭ virtuţĭ maĭ sânte, ca să te măresc pre tine, cela ce eştĭ singur bun.

Fie să scap de patimĭ şi de duşmanĭ, de nevoĭ şi de tótă întristarea apropiindu-mĕ acum cu cutremur, cu dragoste şi cu sfiire, Iubitoriule de ómenĭ, cătră Taĭnele tale cele nemuritóre şi dumnedeeştĭ şi să cânt ţie: Bine-cuvêntat eştĭ, Dumnedeule al părinţilor noştri.

Mărire:

Suflete al meŭ nefericite, suflete pătimaşe, spăĭmîntézĕ-te vĕdênd prea măritele Taĭne, lăcrîmézĕ suspinând şi bătându-te în piept strigă şi ḑi: Dómne, curăţeşte-mĕ pre mine curvariul.

Şi acum, a Născătóreĭ de Dumnedeŭ:

Ceea ce aĭ născut pre Mântuitoriul Christos maĭ pre sus de minte, de Dumnedeŭ dăruită, ţie cerĭ Curate mĕ rog acum eŭ servul tĕŭ cel necurat; pre mine care voesc a mĕ apropia acum de Taĭnele cele prea curate, întreg curăţeşte-mĕ de întinăciunea trupuluĭ şi a sufletuluĭ.

Oda VIII-a. Irmos: Pre Dumnedeŭ ce s'a pogorît.....

Cereştilor, înfricoşatelor şi sântelor tale Taĭne, şi Cineĭ tale celeĭ dumnedeeştĭ şi taĭnice, Christóse, acum a fi părtaş mĕ învredniceşte şi pre mine cel desnădĕjduit, Dumnedeule Mântuitoriul meŭ.

Cătră a ta îndurare scăpând, Bunule, cu fricĕ strig la tine: Petrecĭ întru mine, Mântuitoriule, şi eŭ întru tine, precum aĭ ḑis, că ĭată îndrăsnind spre mila ta, mănânc Trupul tĕŭ şi beaŭ Sângele tĕŭ.

Mărire :

Mĕ cutremur, primind foc, să nu mĕ ard ca céra și ca érba, o înfricoșată Taĭnă! o bună mila luĭ Dumnedĕu! Cum eŭ fiind tină, mĕ voiŭ comunica cu dumnedĕescul Trup și Sânge și mĕ voiŭ face nestricăcĭos!

Și acum, a Născătóreĭ de Dumnedĕu:

Cu adevĕrat, Maĭca luĭ Dumnedĕu, în pântecele tĕŭ s'a copt pânea cea dumnedĕéscă a vieței, păzind nevătĕmat pântecele tĕŭ cel nevinovat; pentru aceea te lăudăm pre tine, ca pre hrănitórea nóstră, în toțĭ veciĭ.

Oda IX-a. Irmos: Fiĭul Părinteluĭ cel neînceput.....

Bun este Domnul, gustațĭ și vedețĭ; că de demult pentru noĭ, ca și noĭ făcêndu-se, și odată pre sine aducêndu-se Părinteluĭ sĕŭ ca o jertfă, pururea se junghie, sânțind pre ceĭ ce se comunică cu Dînsul.

In suflet și în trup fie să mĕ sânțesc, Stĕpâne, să mĕ luminez, să mĕ mântuesc, să fiŭ ție casă prin împărtășirea sântelor Taĭne; și să te am pre tine cu harul viețuind întru mine, cu Tatăl și cu Duhul, mult milostive Bine-făcĕtoriule.

Mărire :

Ca focul să-mĭ fie mie și ca lumina, Trupul și Sângele tĕŭ cel scump, Mântuitoriul meŭ, arzêndu materia pĕcatuluĭ și mistuind spiniĭ patimilor, și luminându-me întreg pre mine, care mĕ închin dumnedeireĭ tale.

Și acum, a Născătóreĭ de Dumnedĕu:

Dumnedĕu s'a întrupat din sângiurile tale cele curate, pentru acésta te lăudăm, Stĕpână, tot neamul și te mărește mulțimea ângerilor; că aŭ vĕzut pre cel ce stĕpânește tóte, luând prin tine ființă omenéscă.

Și îndată: Cade-se să te fericim. Sânte Dumnedĕule. Prea Sântă Treime. Și după Tatăl nostru. Tropariul dilei: De este Praznicul Nașterei luĭ Christos, saŭ alt Praznic. Iar de nu, apoĭ și acestea, Glas 6: Milueşte-ne pre noĭ Dómne miluește-ne; Mărire: Dómne milueşte-ne pre noĭ; Și acum: Uşa Milostivireĭ deschide-o noĭ. Dómne miluește de 40-orĭ. Și rugăciunea După cinărei, adecă: Nespurcată, ne întinată. Și ne dă noĭ Stĕpâne. Iar a doua zi după serviciul cel obicĭnuit al orelor, cela ce va să se împărtășască, face început. Apoĭ: Impĕrate ceresc. Sânte Dumnedĕule. Prea Sântă Treime. Și după: Tatăl nostru, Dómne miluește, de 12-orĭ. Mărire, și acum Veniți. să ne închinăm, de 3-orĭ. Și acești Psalmĭ:

Psalmul 22.

Domnul mĕ paște și nimica nu-mĭ va lipsi ; în locul pășuneĭ acolo m'a sălășluit. La apă de repaos m'a hrănit, sufletul meŭ l-a întors, povățuitu-m'a pre căile dreptățeĭ pentru numele luĭ. Că de voiŭ și umbla în mijlocul umbreĭ morțeĭ, nu mĕ voiŭ teme de rele, că tu cu mine eștĭ. Toiagul tĕŭ și varga ta acestea m'a mângâĭat. Gătit-aĭ înaintea mea masă, în fața celor ce mĕ întristézĕ ; uns-aĭ cu unt-de-lemn capul meŭ, și paharul tĕŭ este îmbătându-mĕ ca fórte bun. Și mila ta mĕ va urmări în tóte ḑilele vieței mele ; și voiŭ locui eŭ în casa Domnuluĭ, întru lungime de ḑile.

Psalmul 23.

Al Domnuluĭ este pământul și plinirea luĭ ; lumea și toțĭ ceĭ ce locuesc într'insa. Acesta pre mărĭ l-a întemeĭat pre el, și pre rîurĭ la întărit pre el. Cine se va sui în muntele Domnuluĭ? Saŭ cine-va sta în locul cel sânt al luĭ? Cel nevinovat cu mânile și curat la inimă : care nu și-a luat în deșert sufletul sĕŭ, și nu s'a jurat cu viclenire vecinuluĭ sĕŭ, acesta va lua bine-cuvêntare de la Domnul și milă de la Dumneḑeŭ Mântuitoriul sĕŭ. Acesta este neamul celor ce caută pre Domnul, a celor ce caută fața Dumneḑeuluĭ luĭ Iacov. Rîdicațĭ, boerĭ, porțile vóstre, și vĕ rîdicațĭ porțĭ vecĭnice, și va intra Impĕratul mărireĭ. Cine este acesta Impĕratul mărireĭ ? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în rĕsboiŭ. Rîdicațĭ, boerĭ, porțile vóstre, și vĕ rîdicațĭ porțĭ vecĭnice, și va intra Impĕratul mărireĭ. Cine este acesta Impĕratul mărireĭ? Domnul puterilor, acesta este Impĕratul mărireĭ.

Psalmul 115.

Creḑut-am pentru aceea am grăit, și eŭ m'am umilit fórte. Și am ḑis în uĭmirea mea : tot omul este mincinos. Ce voiŭ rĕsplăti Domnuluĭ pentru tóte care a dat mie? Paharul mântuireĭ voiŭ lua și numele Domnuluĭ voiŭ chĭema. Rugăciunile mele Domnuluĭ voiŭ da, înaintea a tot poporuluĭ luĭ. O Dómne, eŭ servul tĕŭ, eŭ servul tĕŭ și fĭĭul róbeĭ tale ; rupt-aĭ legăturile mele. Ție voiŭ jertfi jertfă de laudă, și numele Domnuluĭ voiŭ chĭema ; rugăciunile mele Domnuluĭ voiŭ da înaintea a tot poporuluĭ luĭ, în curțile caseĭ Domnuluĭ, în mijlocul tĕŭ, Ierusalime.

Mărire și acum; Aliluĭa, de 3-orĭ. Închinăciunĭ 3. Și aceste Tropare glas al 6-lea:

Nelegiurile mele trece-le, Dómne, cela ce te-aĭ născut din Fecĭóră, și curățește inima mea, făcêndu-o templu prea curatuluĭ tĕŭ Trup și Sânge, și nu mĕ lepăda de la fața ta, Cela ce aĭ neměsurată mare milă.

Mărire:

Spre împărtășirea Sântelor tale, cum voiŭ îndrăsni eŭ nevrednicul? Că de voiŭ cuteza împreună cu ceĭ vrednicĭ, haĭna mĕ arată că nu este de cină, și voiŭ aduce pedépsă mult pĕcătosuluĭ meŭ suflet; ci curățește, Dómne, spurcăciunea sufletuluĭ meŭ și mĕ mântuește ca un ĭubitoriŭ de ómenĭ.

Și acum, a Născĕtóreĭ de Dumnedĕŭ:

Multă este mulțimea pĕcatelor mele! Alerg la tine, Născĕtóre de Dumnedĕŭ prea curată, mântuire trebuindu-mĭ, cercetéză neputincĭosul meŭ suflet și te rógă Fiĭuluĭ tĕŭ și Dumnedĕŭ, să-mĭ dăruĭască ertare de relele ce am făcut, Ceea ce eștĭ singură bine-cuvêntată.

Iar în sânta și marea Joĭ sĕ dice acésta:

Când măriții Ucenicĭ la spălarea Cineĭ s'aŭ luminat, atuncea Iuda cel rĕŭ credincĭos cu ĭubirea de argint bolnăvindu-se s'a întunecat; și judecătorilor celor fără-de-lege, pre tine Judecătoriul cel drept te-a dat. Vedĭ, ĭubitoriule de avuție pre cela ce pentru acestea spânzurare și-a agonisit; fugĭ de sufletul nesățios, cel ce a îndrăznit unele ca acestea asupra Învĕțătoriuluĭ. Cel ce eștĭ spre toțĭ bun, Dómne mărire ție.

Decĭ: Dómne miluește de 40-orĭ. Și metaniĭ câte veĭ vrea. Apoĭ cetind aceste Stihurĭ, să fiĭ cu luarea aminte spre îndreptarea ta:

Vrênd, o omule, să mănâncĭ Trupul Stĕpânuluĭ,
Cu fricĕ te apropie, să nu te ardĭ, că foc este.
Vrênd Sângele cel dumnedeesc să beĭ spre comunicare,
Intĕiŭ te împacă cu ceĭ ce te-aŭ supĕrat.
Apoĭ îndrăsnind mănâncă mâncare taĭnică.
Maĭ înainte până a nu te comunica cu înfricoșata jertfă:
Cu Trupul Stĕpânuluĭ cel de viață făcĕtoriŭ,
Rógă-te cu cutremur în acest chip:

Rugăciunea mareluĭ Vasilie:

Stĕpâne, Dómne Iisuse Christóse, Dumnedeul nostru, cela ce eștĭ fôntâna vieței și a nemurireĭ, făcĕtoriul a tótă făptura cea vĕdută și nevĕdută, Fiĭul Tatăluĭ celuĭ fără de început, cela ce eștĭ împreună vecĭnic cu Dînsul și neînceput, care pentru multa bunătate, în dilele de apoĭ aĭ luat Trup și te-aĭ rĕstignit, și te-aĭ jertfit pentru noĭ ceĭ nemulțămitorĭ și nerecunoscĕtorĭ, și cu Sângele tĕŭ aĭ înnoit firea nóstră cea stricată prin pĕcat; însuțĭ Impĕrate, cela ce eștĭ nemuritoriŭ, primește și pocăința mea a pĕcătosuluĭ și plécă urechia ta cătră mine și ascultă graiurile mele: „Că am greșit, Dómne, gre„șit-am la ceriŭ și înaintea ta, și nu sunt vred„nic a căuta la înălțimea mărireĭ tale,“ că am mâniat bunătatea ta, călcând învĕțăturile tale și neascultând poruncile tale. Ci tu, Dómne, trecênd cu vederea rĕutatea, fiind îndelung-răbdătoriŭ și mult îndurat, nu m'aĭ dat să pĭer cu nelegiuirile mele, în tot chipul așteptând întórcerea mea. Că tu, ĭubitoriule de ómenĭ, aĭ dis prin proorocul tĕŭ: „Cu vrere nu voesc mórte pĕcătosuluĭ, ci să „se întórcă și să fie viŭ;“ că nu vreĭ, Stĕpâne, să perdĭ făptura mânilor tale, nicĭ îțĭ place perderea omenéscă, „ci vreĭ să se mântuĭască toțĭ și „să vie la cunoștința cea adevĕrată.“ Pentru acésta și eŭ, măcar de și sunt nevrednic ceriuluĭ și pământuluĭ și acesteĭ vieți trecĕtóre, supunêndu-mĕ cu totul pĕcatuluĭ și făcêndu-mĕ rob desmerdărilor, și desprețuind chipul tĕŭ, dar fiind făptura și plăsmuirea ta, nu mĕ desnădĕjduesc de a mea mântuire, eŭ pĕcătosul, ci cutezând la îndurarea ta cea neměsurată, mĕ apropiŭ. Pentru acésta primește-mĕ și pre mine, ĭubitoriule de ómenĭ

Christóse, ca pre curva și pre tâlhariul, ca pre vameșul și pre fiiul cel desfrânat, și rîdică sarcina cea grea a pĕcatelor mele, cela ce aĭ rîdicat pĕcatul lumeĭ și vindecĭ neputințele omenești, și chiemĭ la tine pre ceĭ osteniți și însărcinați, și-ĭ repausezĭ. „Cela ce n'aĭ venit să chiemĭ pre ceĭ „drepți la pocăință, ci pre ceĭ pĕcătoși“, curățește-mĕ „de tótă întinăciunea trupuluĭ și a su„fletuluĭ“; învață-mĕ să fac cele sânte în frica ta, ca prin curată mărturisirea conștiinței mele, primind părticica Sântelor tale, să mĕ unesc cu Trupul și cu Sângele tĕŭ cel sânt, și să te am pre tine viețuind și petrecênd în mine cu Tatăl și cu Sântul tĕŭ Duh. Așa, Dómne Iisuse Christóse, Dumnedeul meŭ, să nu-mĭ fie mie spre pedépsă împărtășirea prea curatelor și de viață făcĕtórelor tale Taĭne, nicĭ să mĕ bolnăvesc cu sufletul și cu Trupul, pentru că cu nevrednicie mĕ comunic cu dînsele. Ci-mĭ dă mie până la cea din urmă suflare, fără de osîndă a primi partea Sântelor tale, spre împărtășirea cu Duhul Sânt, spre merindea vieței de vecĭ și spre îndreptare bine primită la înfricoșatul tĕŭ județ. Ca și eŭ, dinpreună cu toți aleșiĭ tĕĭ, să fiŭ părtaș bunătăților tale celor nestricăcióse, care aĭ gătit celor ce te iubesc pre tine, Dómne, întru care ești prea mărit în veciĭ vecilor, Amin.

Rugăciunea sântuluĭ Ión Chrisostom :

Dómne Dumnedeul meŭ, știŭ că nu sunt vrednic, nicĭ în stare ca să intri sub acoperemêntul caseĭ sufletuluĭ meŭ, pentru că este pustie și s'a surpat tótă și n'aĭ în mine loc cuviincios, ca să-ți plecĭ capul. Ci precum din înălțime pentru noĭ te-aĭ plecat, plé-

că-te și acum umilinței mele. Și precum ai binevoit a te culca în peștera și în eslea necuvântătórelor, așa bine-voește a intra și în eslea necuvêntătoriuluĭ meŭ suflet și în întinatul meŭ trup. Și precum n'aĭ socotit a fi necuviincios a intra și a cina împreună cu pĕcătoșiĭ în casa luĭ Simon leprosul, așa voește a intra și în casa umilituluĭ, neputincĭosuluĭ și pĕcătosuluĭ meŭ suflet. Și precum n'aĭ respins pre curva cea pĕcătósă și aseminea mie, care a venit și s'a atins de tine, așa te îndură și de mine pĕcătosul, care viŭ să mĕ ating de tine. Și precum nu te-aĭ scârbit de întinata eĭ gură cea necurată ce te-a sĕrutat, așa nu te îngrețoșa nicĭ de întinata și maĭ necurata mea gură, nicĭ de buzele mele cele necurate și urîte și de limba mea cea cu totul necurată; ci să-mĭ fie cărbunele prea sântuluĭ tĕŭ Trup și al scumpuluĭ tĕŭ Sânge, spre sânțirea, spre luminarea și spre însănătoșarea umilituluĭ meŭ suflet și trup, spre ușurarea greutăților pĕcatelor mele celor multe, spre paza de orĭ-ce lucrare diavolésca, spre înlăturarea și spre oprirea vicleneĭ și releĭ mele deprinderĭ, spre omorîrea patimilor, spre plinirea poruncilor tale, spre adăogirea dumnedeesculuĭ tĕŭ har și spre câștigarea împĕrățieĭ tale. Că nu ca un nepăsătoriŭ vin la tine, Christóse, Dumnedeule, ci încredêndu-mĕ în bunătatea ta cea nespusă, și pentru ca nu, îndepărtându-mĕ îndelung de împărtășirea ta, să fiŭ prins de lupul cel înțelegĕtoriŭ. Pentru acésta mĕ rog ție, precum eștĭ singur sânt, Stĕpâne, sânțește-mĭ sufletul și trupul, mintea și inima, mĕruntaele și rĕrunchiĭ, și mĕ înnoește în totul; înrădăcinéză frica ta în membrile mele, și sânțenia ta o fă neștérsă de la mine. Și-mĭ fiĭ mie ajutoriŭ și folositoriŭ, îndreptând în pace

viața mea, și învrednicindu-mĕ a sta dea-drépta ta cu Sânții tĕi. Pentru rugăciunile și mijlocirile prea Curatei Maĭcei tale, și ale servitorilor tĕi celor nemateriali, și a prea curatelor Puteri, și ale tuturor Sânților, carii din véc aŭ bine plăcut ție, Amin.

Rugăciunea sântului Simeon Metafrastul :

Dómne, cela ce însuți eștĭ curat și nestricăcĭos, care pentru nespusă îndurare a ĭubireĭ de ómeni aĭ luat tótă firea nóstră din curatele și fecĭorestile sângiurĭ ale celeĭ ce te-a născut maĭ pre sus de fire, cu venirea dumnedeesculuĭ Duh și cu bună-voirea Tatăluĭ celuĭ dea-pururea vecĭnic, Christóse Iisuse, înțelepciunea luĭ Dumnedeŭ, pacea și puterea, cela ce aĭ luat pe Trupul tĕŭ patimile cele de viață făcĕtóre și mântuitóre : Crucea, pirónele, sulița și mórtea ; omóră-mĭ patimile cele trupești, care-mĭ strică sufletul ; cela ce cu înmormêntarea ta aĭ prădat împĕrăția ĭaduluĭ, înmormêntézĕ sfaturile mele cele viclene prin gânduri bune și împrăștie spiritele cele viclene. Cela ce cu învierea ta cea de a treĭa-di și de viață purtătóre, aĭ rîdicat pre strĕmoșul cel căḑut, rîdică-mĕ și pre mine cel alunecat în pĕcat, punêndu-mĭ înainte chipurĭ de pocăință. Cela ce cu prea mărita înălțarea ta aĭ îndumnedeit Trupul ce aĭ luat și l-aĭ cinstit cu ședérea dea-drépta Tatăluĭ, învrednicește-mĕ prin împărtășirea sântelor tale Taĭne, să dobândesc partea dea-drépta a celor mântuiți. Cela ce cu pogorîrea mângâitoriuluĭ Duhuluĭ tĕŭ aĭ făcut vase stimate pre sânții tĕi Ucenicĭ, arată-mĕ și pre mine a fi locaș venireĭ luĭ. Cela ce veĭ să viĭ ĭarăși să judecĭ tótă lumea cu dreptate, bine-voește să te în-

timpin și eŭ în norĭ pre tine, Judecătoriul și făcĕtoriul meŭ, împreună cu toți Sânții tĕĭ, ca neîncetat să te măresc și să te laud pre tine și pre Părintele tĕŭ cel fără de început, și pe prea sântul, bunul și de viață făcĕtoriul tĕŭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

Rugăciunea Sântuluĭ Ión Damaschin :

Stĕpâne, Dómne Iisuse Christóse, Dumnedeul nostru, cela ce singur aĭ putere a erta pĕcatele ómenilor, ca un bun și de ómenĭ ĭubitoriŭ, trecĭ cu vederea tóte greșalele mele cele cu știința și cu neștiința, și mĕ învrednicește fără de pedépsă a mĕ împărtăși cu dumnedeeștile, prea măritele, prea curatele și de viață făcĕtórele tale Taĭne, nu spre muncă, nicĭ spre adăogirea pĕcatelor; ci spre curățire și sânțire, spre arvonirea vieței și împĕrăției viitóre, spre zidiŭ și ajutoriŭ și spre respingerea celor protivnicĭ și spre perderea greșalelor mele celor multe. Că tu eștĭ Dumnedeul mileĭ și al îndurărilor și al ĭubireĭ de ómenĭ, și ție mărire înălțăm, împreună și Tatăluĭ, și Duhuluĭ Sânt, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

Rugăciunea Mareluĭ Vasilie :

Știŭ, Dómne, că cu nevrednicie mĕ împărtășesc cu prea curatul tĕŭ Trup și cu scump Sângele tĕŭ și vinovat sunt, și pedépsă mie mănânc și beaŭ, nesocotind Trupul și Sângele tĕŭ, al luĭ Christos Dumnedeuluĭ meŭ; ci spre îndurările tale îndrăsnind, mĕ apropiŭ de tine cela ce aĭ dis: „Cel ce mănâncă Trupul meŭ „și bea Sângele meŭ, întru mine petrece și eŭ „întru dînsul.“ Decĭ îndură-te, Dómne, și nu mĕ

face pildă pre mine pĕcătosul, ci fă cu mine dupre mila ta. Și să-mĭ fie mie Sântele acestea spre tămăduire, curățire, luminare, pază, mântuire și spre sânțirea sufletuluĭ și a trupuluĭ; spre înlăturarea a tótă nălucirea și a fapteĭ ceĭ rele și a lucrăreĭ diavolești, care se face cu gândul în membrele mele; spre îndrăsnirea și dragostea cătră tine, spre îndreptarea vieței și întărire, spre adăugirea fapteĭ bune și a desĕvêrșireĭ, spre plinirea poruncelor și spre comunicarea cu Sântul Duh; spre merinde pentru viața de vecĭ, spre îndreptare bine primită la județul tĕŭ cel înfricoșat, ĭar nu spre judecată saŭ spre osîndire.

Rugăciunea sântuluĭ Simeon noul Teolog:

Din buze spurcate, din inimă pângărită, din limbă necurată, din suflet întinat, primește ruga, Christóse al meŭ; și nerespingêndu-mĭ nicĭ cuvintele, nicĭ purtările, nicĭ nerușinarea mea, dă-mĭ cu îndrăsnire a dice ceea ce voesc, Christóse al meŭ; maĭ ales mĕ și învață ce trebue a face și a grăi. Pĕcătuit-am maĭ mult de cât curva, care aflând unde intrasesĭ, cumpărând mir, cu îndrăsnire a venit a unge piciórele tale, Christóse al meŭ, ale Stĕpânuluĭ și Dumnedeuluĭ meŭ. Precum n'aĭ respins pre aceea, apropiindu-se din inimă, să nu te îngrețoșezĭ nicĭ de mine, Cuvinte; ci dă-mĭ ale tale picĭóre a le ținea și a le sĕruta, și cu curgerea lacrîmilor, ca cu un mir de mult preț, cu îndrăsnire a le unge. Spală-mĕ în lacrîmile mele, curățește-mĕ cu dînsele, Cuvinte; lasă și greșalele mele și ertare dăruește-mĭ. Știĭ mulțimea rĕutăților mele, știĭ și ranele mele, vedĭ și vênĕtaele mele; dar știĭ și credința, vedĭ și stăruința, audĭ și suspinurile mele.

Nu se ascunde de tine, Dumnedeul meŭ, Creatoriul meŭ și Rescumpĕrătoriul meŭ, nicĭ o picătură de lacrîmĭ și nicĭ o parte din picătură. Cele ce încă nu s'aŭ lucrat de mine, le-aŭ vĕdut ochiĭ tĕĭ; ĭar în cartea ta și cele încă nefăptuite se află scrise de tine. Vedĭ umilința mea, vedĭ ostenéla mea câtá-ĭ, și tóte pĕcatele mele értămi-le, Dumnedeule al tuturor. Ca cu inimă curată, cu cuget înspăimântat și cu suflet înfrânt să mĕ împărtășesc cu curatele și prea sântele tale Taĭne, prin care viază și se îndumnedeește tot cel ce mănâncă și bea cu inimă sinceră. Că tu aĭ dis, Stĕpâne al meŭ: Tot cel ce mănâncă Trupul meŭ și bea Sângele meŭ, acela rĕmâne întru mine și eŭ mĕ aflu într'însul. Cu totul adevĕrat este cuvêntul Stĕpânuluĭ și Dumnedeuluĭ meŭ. Că cel ce se împărtășește din harurile cele dumnedeeștĭ și îndumnedeitóre, negrešit nu este singur, ci cu tine, Christóse al meŭ, lumina cea în treĭ sorĭ, care luminéză lumea. Decĭ, ca să nu rĕmân singur fără tine, Dătătoriule de viață: suflarea mea, viața mea, bucuria mea, mântuirea lumeĭ, pentru aceea m'am apropiat de tine, cum vedĭ, cu lacrîmĭ și cu suflet înfrânt, rugându-mĕ să ĭaŭ de la tine mântuire de greșalele mele, și fară de pedépsă să mĕ împărtășesc cu dătătórele de viață și curatele tale Taĭne; ca să rĕmâĭ, cum aĭ dis, cu mine cel întreit nenorocit; ca nu înșelătoriul aflându-mĕ lipsit de harul tĕŭ, să mĕ răpĭască cu viclenire, și amăgindu-mĕ să mĕ abată de la îndumnedeitórele tale cuvinte. Pentru aceea cad la tine și ferbinte strig ție: Precum aĭ primit pre desfrânatul, și pre curva apropiindu-se, așa mĕ primește și pre mine curvarul și desfrânatul, Indurate, apropiindu-mĕ acum

de tine cu suflet înfrânt. Ştiŭ, Mântuitoriule, că altul n'a greşit ţie, ca mine, nicĭ a făcut faptele, ce eŭ am făptuit. Dar ĭarăşĭ ştiŭ şi aceea, că mărimea greşalelor şi mulţimea păcatelor nu întrec marea şi îndelunga răbdare şi ĭubirea de ómenĭ cea nemărginită a Dumnedeuluĭ meŭ; ci cu mila îndurăreĭ, pre ceĭ ce cu căldură se pocăesc, îĭ cureţĭ şi-ĭ luminezĭ şi-ĭ facĭ părtaşĭ luminеĭ, făcêndu-ĭ în de-ajuns participătorĭ dumnedeireĭ tale. Şi, ceea ce este străin şi îngerilor şi minţilor omeneştĭ, vorbeştĭ cu dînşiĭ adese-orĭ, ca cu nişte adevĕraţĭ aĭ tĕĭ prietenĭ. Acestea mĕ fac îndrăsneţ, acestea mĕ înaripézĕ, Christóse al meŭ; şi încredêndu-mĕ în bogatele tale bine-faceri cătră noĭ, cu bucurie împreună şi cu cutremur mĕ împărtăşesc cu focul, érbă fiind eŭ, şi strĕină minune! mĕ rourez negrăit, ca rugul de demult, care fiind aprins nu ardea. Pentru acésta, cu cuget mulţămitoriŭ şi cu inimă mulţămitóre, cu membre mulţămitóre ale sufletuluĭ şi ale corpuluĭ meŭ, mĕ închin şi te măresc, pre tine, Dumnedeul meŭ, ca cela ce eştĭ bine-cuvêntat acum şi în vecĭ, Amin.

Rugăciunea sântuluĭ Ióan Chrisostom:

Dumnedeule, slăbeşte, lasă, értă-mĭ tóte greşalele mele, câte am greşit: orĭ cu cuvêntul, orĭ cu lucrul, orĭ cu gândul, cu voĭe, saŭ fără voĭe, cu ştiinţă orĭ cu neştiinţă, tóte mi le értă ca un bun şi de ómenĭ ĭubitoriŭ. Şi pentru rugăciunile prea curateĭ Maĭceĭ tale, ale servitorilor tĕĭ Îngerĭ, ale sântelor Puterĭ şi ale tuturor Sânţilor, carii ţĭ-aŭ bine-plăcut din véc, bine-voeşte ca fără pedépsă să primesc sântul şi prea curatul Trup şi scump Sângele tĕŭ, spre vindecarea sufletuluĭ şi a trupuluĭ, şi

spre curățirea cugetelor mele celor rele. Că a ta este împĕrăția și puterea și mărirea, a Tatăluĭ, și a Fiĭuluĭ, și a Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Altă rugăciune a aceluĭașĭ:

Nu sunt vrednic, Stĕpâne Dómne, să intri sub acoperemêntul sufletuluĭ meŭ, ci, de óre ce tu, ca un ĭubitoriŭ de ómenĭ, veĭ să locuești întru mine, îndrăznind mĕ apropiŭ. Poruncești? Voiŭ deschide porțile, ce tu singur le-aĭ făcut, și intră cu ĭubirea de ómenĭ, ce o aĭ. Intră și veĭ lumina cugetul meŭ cel întunecat. Cred că veĭ face acésta; că nu te-aĭ ferit de curva, ce s'a apropiat de tine cu lacrîmĭ; nicĭ aĭ respins pre vameșul, ce s'a pocăit; nicĭ aĭ alungat pre tâlhariul, ce a cunoscut împĕrăția ta; nicĭ pre gonaciul Pavel pocăindu-se nu l-aĭ lăsat cum era. Ci pre toțĭ, ceĭ ce aŭ venit la tine cu pocăință, ĭ-aĭ rânduit în céta prietenilor tĕĭ, cela ce singur eștĭ bine-cuvêntat tot-déuna, acum și în nemărginiții veci, Amin.

Altă rugăciune a aceluĭașĭ:

Dómne Iisuse Christóse, Dumnedeul meŭ, slăbește, lasă, îndură-te și értă mie pĕcătosuluĭ, netrebniculuĭ și nevredniculuĭ servuluĭ tĕŭ greșalele, smintelele și alunecările, câte am greșit ție din tinerețele mele până în ḑiua și în ora de acum: orĭ în știință saŭ neștiință, orĭ în cuvênt saŭ în faptă, cu judecata saŭ cu cugetul, cu întreprinderile și cu tóte simțurile mele și cu rugăciunile celeĭ ce fără semênță te-a născut, a prea curateĭ și pururea fecióreĭ Marieĭ, Maĭceĭ tale, unica nădejde nerușinată

nată, solitórea și mântuirea mea, învrednicește-mĕ fără osîndire a mĕ împărtăși cu curatele, nemuritórele, viŭ-făcĕtórele și înfricoșatele tale Taĭne, spre ertarea pĕcatelor și spre viața de vecĭ; spre sânțire, luminare, întărire, vindecare și spre sănĕtatea sufletuluĭ și a trupuluĭ; și spre ștergerea și perderea de tot a cugetelor și a judecăților mele celor viclene, a prejudeților și a închipuirilor celor de nópte de la spiritele cele viclene și întunecate. Că a ta este împĕrăția și puterea, mărirea, stima și închinăciunea, împreună cu Tatăl și Duhul tĕŭ cel Sânt, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

Rugăciunea Sântuluĭ Ión Damaschin:

Înaintea ușilor Templuluĭ tĕŭ staŭ și nu mĕ depărtez de gândurile cele rele; ci tu, Christóse Dumnedeule, care aĭ îndreptat pre vameșul, aĭ miluit pre hananea, și aĭ deschis tâlhariuluĭ porțile raĭuluĭ, deschide-mĭ îndurările iubireĭ tale de ómenĭ, și mĕ primește pre mine, care viŭ si mĕ ating de tine, ca pre curva și pre cea emoroe; că una atingêndu-se de póla ta, lesne a luat vindecare, ĭar alta cuprinḑênd curatele tale picióre, a căpĕtat deslegare de pĕcate. Iar eŭ mișelul, îndrăsnind a primi întreg Trupul tĕŭ, fie să nu mĕ ard, ci mĕ primește ca și pre dînsele și-mĭ luminéză simțurile sufletuluĭ, arḑênd învinovățirile pĕcatelor mele; cu rugăciunile celeĭ ce fără sĕmênță te-a născut și cu ale Puterilor cerești. Că bine-cuvêntat eștĭ în veciĭ vecilor, Amin.

Rugăciunea Sântuluĭ Ión Chrisostom:

Cred, Dómne, și mărturisesc că tu eștĭ cu adevĕrat Christos „Fiĭul luĭ Dumnedĕu ce„luĭ viŭ, care aĭ venit în lume să mântu„eștĭ pre pĕcătoșĭ, dintre carii cel ântĕiŭ „sunt eŭ“. Incă cred că acesta este însușĭ curatul tĕŭ Trup, și acesta este însușĭ scumpul tĕŭ Sânge. Decĭ mĕ rog ție, miluește-mĕ și-mĭ értă greșalele mele cele de voĭe și fără de voĭe, cele în cuvênt, cele în faptă, cele în știință și în neștiință; și mĕ învrednicește fără osîndă a mĕ împărtăși cu prea curatele tale Taĭne, spre ertarea pĕcatelor și spre viața de vecĭ, Amin.

Iar mergênd a te împărtăși, dĭ următórele Stihurĭ ale luĭ Metafrast:

Iată mĕ apropiŭ de dumnedĕésca Impărtășire,
Creatoriule, să nu mĕ ardĭ cu comunicarea;
Că foc eștĭ ardênd pre ceĭ nevrednicĭ.
Decĭ curățește-mĕ de tótă întinăciunea.

Apoĭ:

Cineĭ tale ceĭ taĭnice astă-dĭ, Fiĭule al luĭ Dumnedĕŭ, părtaș mĕ primește; că nu voiŭ spune vrăjmașilor tĕĭ taĭna ta, nicĭ sĕrutare nu-tĭ voiŭ da ca Iuda; ci ca tâlhariul te mărturisesc: Pomenește-mĕ, Dómne, întru împĕrăția ta.

După aceea, Stihurile acestea:

Indumnedĕitoriul Sânge vĕdênd, omule, te înfricoșază;
Că este cărbune ce arde pre ceĭ nevrednicĭ.
Trupul luĭ Dumnedĕŭ mĕ îndumnedĕește și mĕ nutrește:
Indumnedĕește sufletul, ĭar mintea-mĭ nutrește minunat.

Apoĭ aceste tropare:

Indulcitu-m'aĭ de dorul tĕŭ, Christóse, și m'aĭ schimbat prin dumnedĕéska ta iubire; ci arde cu foc nematerial pĕcatele mele, și mĕ învrednicește a mĕ sătura de desfătarea cea întru tine, ca veselindu-mé să măresc, Bunule, amêndouĕ venirile tale.

In strĕlucirile Sânților tĕĭ, cum voiŭ intra eŭ nevrednicul? Că de voiŭ îndrăzni a intra în camara nuntală, haĭna mĕ vĕdește că nu este de nuntă și voiŭ fi legat și aruncat de îngerĭ. Curățește, Dómne, tina sufletuluĭ meŭ și mĕ mântuește ca un ĭubitoriŭ de ómenĭ.

Apoĭ rugăciunea acésta :

Stĕpâne ĭubitoriule de ómenĭ, Dómne Iisuse Christóse, Dumnedeul meŭ, să nu-mĭ fie mie spre pedépsă Sântele acestea, pentru că sînt nevrednic, ci spre curățirea și sânțirea sufletuluĭ și a trupuluĭ, și spre arvonirea vieței și a împĕrăției viitóre. „Iar mie bine „este a mĕ lipi de Dumnedeŭ, și a pune în Dom„nul nădejdea mântuireĭ mele“.

Și ĭarăși : Cineĭ tale ceĭ taĭnice. Și așa cu umilință să te comunicĭ.

MULȚĂMIRE DUPĂ DUMNEDEEASCA IMPĂRTĂȘIRE.

Stihurĭ îndemnătóre la acéstă mulțămire :

După ce veĭ dobândi frumósa Impărtășire
a taĭnicilor Dărurĭ ceĭor ... tăcĕtóre,
Cântă îndată, mulțămește fórte
și ḑi luĭ Dumnedeŭ cu suflet ferbinte :

Rugăciunea I-a de mulțămire anonimă :

Mulțămesc ție, Dómne Dumnedeul meŭ, că nu m'aĭ respins pre mine pĕcătosul, ci m'aĭ învrednicit a fi părtaș Sântelor tale. Mulțămesc ție, că pre mine nevrednicul m'aĭ învrednicit a mĕ comunica cu curatele cerestile tale Dărurĭ. Ci, Stĕpâne iubitoriule de ómenĭ, care pentru noĭ aĭ murit și aĭ înviat și ne-aĭ dăruit aceste înfricoșate și de viață făcĕtóre Taĭne, pentru bine-facerea și sânțirea sufletelor și a trupurilor nóstre, dă și mie

să-mĭ fie acestea, spre vindecarea sufletuluĭ și a trupuluĭ, spre înlăturarea a tot protivniculuĭ, spre luminarea ochilor inimeĭ mele, spre pacea sufleteștelor mele puterĭ, spre credință nerușinată, spre iubire nefățarnică, spre umplere de înțelepciune, spre plinirea poruncilor tale, spre adăugirea dumnedeescului tĕŭ har și spre câștigarea împărăției tale. Ca, prin acestea fiind păzit întru sânțenia ta, să-mĭ aduc aminte de harul tĕŭ pururea, și să nu maĭ viez mie, ci ție Stĕpânuluĭ și bine-făcĕtoriuluĭ meŭ. Și așa plecând din acéstă viață în nădejdea vieței ceĭ vecĭnice, să ajung la repausul cel de-a pururea, unde este cântarea celor ce serbézĕ neîncetat, și dulcéța cea nemărginită acelor ce privesc nagrăita frumusețe a feței tale. Că tu eștĭ adevĕratul dor și nespusa veselie a celor ce te iubesc, Christóse Dumnedeul nostru, și pre tine te cântá tótă făptura în vecĭ, Amin.

Rugăciunea a II-a, a luĭ Simeon Metafrast:

Stĕpâne Christóse Dumnedeule, împĕrate al vécurilor și făcĕtoriule al tuturor, mulțămesc ție de tóte bunurile ce mĭ-aĭ dat, și de împărtășirea cu curatele și de viață făcĕtórele Taĭnele tale. Decĭ mĕ rog ție, Bunule și iubitoriule de ómenĭ, păzește-mĕ sub acoperemêntul tĕŭ și sub umbra aripilor tale; și dăruește-mĭ în conștiință curată până la resuflarea cea din urmă, să mĕ împărtășesc în vrednicie cu Sântele tale, spre ertarea pĕcatelor și spre viața vecĭnică. Că tu eștĭ pânea vieței, isvorul sânțenieĭ, dătătoriul bunătăților. Și ție mărire înălțăm, împreună Tatăluĭ și Duhuluĭ Sânt, acum și pururea și în veciĭ vecilor, Amin.

Rugăciunea a III-a, a Sântuluĭ Mareluĭ Vasilie.

Cela ce mĭ-aĭ dat de voĭe spre hrană Trupul tĕŭ, care eștĭ foc și arzĭ pre ceĭ nevrednicĭ, să nu mĕ arzĭ de tot, Făcĕtoriul meŭ ; ci maĭ ales pătrunde în alcătuirea membrelor mele, în tóte încheeturile, în rĕrunchĭ. în inimă ; arde spiniĭ tuturor pĕcatelor mele ; curățește-mĭ sufletul ; sânțește-mĭ gândurile ; întărește-mĭ încheeturile împreună cu ósele ; luminézĕ-mĭ deplin cele cincĭ simțurĭ ; întreg mĕ pătrunde cu frica ta. Pururea acopere, apără și mĕ păzește de tot lucrul și cuvêntul perdĕtoriŭ de suflet. Spală, curățește și mĕ îndreptézĕ ; îmbunătățește, înțelepțește și mĕ luminézĕ ; arată-mĕ locaș numaĭ al Duhuluĭ tĕŭ, și numaĭ mult locaș al pĕcatuluĭ ; pentru că, fiind casă a ta prin primirea împărtășireĭ, să fugă de mine, ca de foc, tot făcĕtoriul de rele, tótă patima. Rugătorĭ aduc ție pre toțĭ sânțiĭ : pre Căpiteniile celor fără de trup, pre Mergĕtorĭul-înainte, pre înțelepțiĭ Apostolĭ, încă și pre neîntinata și curata ta Maĭcă ; ale cărora rugĭ primește-le, îndurate Christóse, și fă pre servul tĕŭ fiĭŭ al luminеĭ. Că tu singur eștĭ, Bunule, sânțirea și luminarea sufletelor nóstre. Și ție, dupre cuviință, ca unuĭ Dumnedĕŭ și Stĕpân, toțĭ mărire îțĭ înălțăm în fie-care dĭ.

Rugăciunea a IV-a, a Sântuluĭ Ciril Alexandrénu.

Trupul tĕŭ cel sânt, Dómne Iisuse Christóse, Dumnedĕul nostru, să-mĭ fie mie spre viață vecĭnică, și scump Sângele tĕŭ spre ertarea pĕcatelor. Fie mie Evharistia acésta spre bucurie, sănătate și veselie ; și la înfricoșata a doua venire a ta, învred-

nicește-mĕ pre mine pĕcătosul a sta dea-drépta mărireĭ tale ; cu rugăcĭunile prea curateĭ tale Maice și ale tuturor Sânților tĕĭ, Amin.

Rugăciunea V-a, anonimă, cătră prea Sânta de Dumnedeŭ Născĕtóre :

Prea sântă Stĕpână de Dumnedeŭ Născĕtóre, lumina întunecatuluĭ meŭ suflet, nădejdea, acoperemêntul, scăparea, mângâerea, bucuria mea, mulțămesc ție, că m'aĭ învrednicit pre mine nevrednicul a fi părtaș curatuluĭ Trup și scump Sânge al Fĭiuluĭ tĕŭ. Ci tu, care aĭ născut lumina cea adevĕrată, luminézĕ-mĭ ochiĭ ceĭ înțelegĕtorĭ aĭ inimeĭ ; tu, care aĭ născut Isvorul nemurireĭ, fă-mĕ viŭ pre mine cel omorît de pĕcat ; Maică iubitóre de miluire a Dumnedeuluĭ celuĭ milos, miluește-mĕ și dă înduĭoșare și frângere inimeĭ mele, și umilință gândurilor mele, și rechĭemare din robia cugetelor mele. Și mĕ învrednicește, până la resuflarea cea din urmă, a primi fără pedépsă sânțenia curatelor Taĭne, spre vindecarea sufletuluĭ și a trupuluĭ ; și-mĭ dărueste lacrîmĭ de pocăință și mărturisire, spre a te lăuda și mări în tóte ḑilele vieței mele. Că bine-cuvêntată și prea mărită eștĭ în vecĭ, Amin.

Deci : Acum slobodește. Sânte Dumnedeule. Prea Sântă Treime. Tatăl nostru. Că a ta este împĕrăția. Și troparul Sântuluĭ a căruia va fi Liturgia în aceĭași ḑi. Mărire. Condacul luĭ. Și acum. Ceea ce eștĭ folositóre creștinilor ; (iar de va fi sĕrbătóre Domnéscă, ḑicem) : Și a acum ; Condacul sĕrbătorei) Dómne miluește, de 12 orĭ. Ceea ce eștĭ maĭ cinstită. Mărire și acum ; și Apolis.

CERERĬ LA DIFERITE TREBUINȚĬ, DIN VIAȚA OMULUI.

Aceste cereri se fac după ordinea și la timpul arătat maĭ jos.

LA TIMP DE NEPLOARE ȘI FOAMETE.

In timpul Proscomidieĭ, luând Preotul o Părticică o pune pre sântul Disc și ḑice :

Dómne Iisuse Christóse Dumneḑeul nostru, primește sacrificiul acesta întru ertarea pĕcatelor nóstre, a tuturor nevrednicilor servĭ și a tot poporuluĭ tĕŭ; întórce-ți mânia ta cea cu dreptate pornită asupra nóstră, și nu omorî cu fóme și cu sete pre poporul tĕŭ și pre animale. Ci cu milostivire poruncește norilor din ceriŭ să slobóḑă pre pământ plóe bună, timpurie și târḑie, și-l rĕcorește pre el, ca să resară și să créscă érbă animalelor, verdéță spre folosul ómenilor și să producă fructele necesare vieței nóstre.

La începutul Dumneḑeeștel Liturgiĭ.

După ce ḑice Preotul : Bine-cuvêntată este împĕrăția, se ḑice ectenia :

Cu pace Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor.

Pentru pacea a tótă lumea.

Pentru sântă Biserica acésta.

Pentru Prea-sânțitul Arhiepiscopul și Mitropolitul (saŭ Episcopul nóstru cutare).

Pentru bine-credincĭosul și de Christos iubitorĭul Regele nostru (cutare).

Pentru ca să-ĭ ajute și să-ĭ supue supt picĭórele luĭ.

Pentru sânt Lôcașul acésta.

Pentru bună întocmirea aeruluĭ.

Pentru ceĭ ce înnótă și călătoresc.

Aceste Ecteniĭ neschimbate se ḑic la tóte cererile până aicea.
Iar de aicea se adaug cele de trebuință, la timpurĭ grele; precum acestea, pentru neploare.

Pentru ca să nu amintĭască fără-de-legile și nedreptățile poporuluĭ sĕŭ; ci să-și întórcă de la noĭ tótă mânia sa cea cu dreptate pornită asupra nóstră; și să nu ne omóre pre noĭ cu fóme și cu sete, Domnuluĭ să ne rugăm,

Pentru bună liniștea aeruluĭ, și cu milostivire să trimiță pământuluĭ plóe trebuincĭósă spre rodire și pentru hrana poporuluĭ sĕŭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca întru mânia sa să nu pérḑă pre poporul sĕŭ și dobitócele; ci să porunclască norilor de sus să plóe, ca să rodĭască pământul, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să porunclască pământuluĭ să rĕsară roduri spre veselie și hrana poporuluĭ sĕŭ, verdéță spre folosul ómenilor și érbă dobitócelor, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca cu milostivire să caute spre strigarea, plângerea suspinarea și rugăciunile cele de umilință ale bătrânilor, ale tinerilor, ale pruncilor și a tot poporuluĭ, și să nu ne pérḑă pre noĭ cu fóme pentru pĕcatele nóstre; ci să cruță din mórte sufletele nóstre și să ne hrănĭască pre noĭ în fómete, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca rugăciunile nóstre să fie bine primite, și precum pre Ilie óre când, să ne audă și pre noĭ cu plóe și cu bună liniștea aeruluĭ și să ne miluĭască pre noĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca cu milostivire să audă glasul rugăciuneĭ nóstre, și să ne isbăvĭască pre noĭ de fómete, de ciumă, de cutremur, de potop, de foc, de grindină, de sabie, de venirea altor neamurĭ, de resboiul cel dintre noĭ și de tótă rana aducĕtóre de mórte, Domnuluĭ să ne rugăm.

Iar după terminarea cererilor pentru orĭ-ce trebuință ar fi, sfârșitul tuturora să se facă așa:

Pentru ca să ne isbăvim noĭ de tot necazul.

Apără, mântuește, miluește.

Pre prea sânta, Curata, pre bine-cuvêntata.

Ectonis :

Că ție se cuvine tótă mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în vecĭ vecilor.

In acest chip, sĕ ḑic Ecteniile la începutul Ortrineĭ și la Vesperină.

După intrare, Tropariul glas, al 2-lea :

Cela ce cu porunca ta liniștești aerul, Dómne, dărueste pământuluĭ plóe de voĭe, ca să aducă poporuluĭ tĕŭ roduri din destul, și să sature tótă vietatea cu bună voirea ta; pentru rugăciunile Născătóreĭ de Dumnedeŭ și ale tuturor Sânților tĕĭ.

Condac, glas al 6-lea :

Făcĕtoriŭ, ziditoriŭ a tóte și dătătoriŭ de bunătăți, știindu-te pre tine Dómne, cătră tine cădem și cu de-adinsul te rugăm, îndură-te, Milostive, și értă ca un bun fără-de-legile nóstre, și de mânia cea cu dreptate pornită, isbăvește pre serviĭ tĕĭ, dând ca un Bun și mult îndurat pământuluĭ celuĭ însetat ploĭ cu bune roduri.

Prochimen, glas al 4-lea :

Brazdele pământuluĭ adapă-le și înmulțeș-te rodurile luĭ.

Stih : Intru pieăturile luĭ veselise-va rĕsărind.

APOSTOLUL.

Din catolicésca carte a sântnluĭ Apostol Iacov cetirea.

Cap, 5. Stih 10.

Fraților, luați pildă de patimă rea.

Caută la Iulie în 20. Aliluia glas, 8.

Stih : Bine-cuvênta-veĭ cununa anuluĭ bunătățeĭ tale, Dómne, și câmpiĭ tĕĭ se vor sătura.

Stih : Ingrășa-se-vor cele frumóse ale pustiuluĭ, și cu bucurie dealurile se vor încinge.

EVANGHELIA de la Mateiŭ, Cap, 16. Inceputul, 65.

In vremea aceea, apropiatu-s'aŭ cătră Iisus Fariseiĭ și Saducheiĭ.

Caută Luni a opta săptămână după Rusalii. După Evangelie, Ectenia :

Să ḑicem toți din tot sufletul.

Dómne a tot Stĕpânitoriule.

Miluĕște-ne pre noĭ, Dumnedeule.

Încă ne rugăm pentru Prea-sânțitul Arhiepiscopul și Mitropolitul (saŭ Episcopul nostru cutare).

Încă ne rugăm pentru bine-credincĭosul și de Christos ĭubitorĭul Regele nostru (cutare).

Încă ne rugăm pentru frațiĭ: Preoțiĭ, Ieromonahiĭ, Ierodiaconiĭ:

Încă ne rugăm pentru fericiții.

Apoĭ acestea: așa la Ortrină, la Vesperină și la alte rugăciuni.

Cela ce nu voeștĭ mórtea pĕcătosuluĭ, ci aștepțĭ întórcerea și pocăința luĭ, auḑi-ne pre noĭ pĕcătoșiĭ, cariĭ întru pocăință ne rugăm ție, și cu milostivire ertând tóte pĕcatele nóstre, auḑi-ne și ne miluește.

Cela ce rîdicĭ noriĭ dela margenile pământuluĭ, și fulgerile spre ploe le-aĭ făcut, poruncește acelora să slobóḑă ploĭ cu pace și rouĕ aducĕtóre de ródă pre pământ; cu lacrîmĭ ne rugăm ție, ca un Bun, degrabă ne auḑĭ și cu milostivire ne miluește.

Cela ce îmbracĭ ceriul cu norĭ și pământuluĭ gătești ploe, rouréză pământul cu îndestularea bine-cuvêntăreĭ tale, Bunule, Iubitoriule de ómenĭ îndurate; și trimite noĭ milele tale cele bogate, rugămu-ne ție, auḑi-ne și ne miluește.

Cela ce rĕsarĭ sórele preste ceĭ bunĭ și preste ceĭ rĕĭ, și reverșĭ ploe preste drepți și preste ceĭ pĕcătoșĭ, caută spre noĭ cu milostivire și înmulțește semințele și rodurile pământuluĭ cu bunătatea ta, rugămu-ne ție, auḑi-ne și ne miluește.

Cela ce rĕsarĭ érbă dobitócelor și verdéță spre folosul ómenilor, adapă brazdele pământuluĭ și înmulțește rodurile luĭ, și mântuește ómeniĭ și dobitócele, rugămu-ne ție, întru tot puternice Dómne, auḑi-ne și ne miluește.

Cela ce te îmbracĭ cu lumina ca cu o haină, întru cele înalte vĭețuești și spre cele smerite privești, caută cu milostivire spre poporul tĕŭ cel ce te-a mâniat și iubirea ta de ómenĭ a întărîtat; și ca un milostiv și lesne ertătoriŭ, îndură-te și miluește moștenirea ta și oile pășuneĭ tale, și cu milă și cu îndurărĭ cercetéză vica, pre carea o a sădit drépta ta; întru frângerea

inimeĭ, cu umilință ne rugăm ție, degrabă ne auḑĭ și cu milostivire ne miluește.

Sfîrșitul să se facă așa:

Încă ne rugăm pentru ceĭ ce aduc daruri și fac bine.

Ecfonis:

Că milostiv și ĭubitoriŭ de ómenĭ Dumneḑeŭ eștĭ, și ție mărire înălțăm, Tatăluĭ, și Fiĭuluĭ, și Sântuluĭ Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor.

Cântarea împărtășireĭ:

Plóe de bună voĭe veĭ osebi, Dumneḑeule, moștenireĭ tale, și a slăbit, ĭar tu o aĭ întărit; Aliluĭa, Aliluĭa, Aliluĭa.

Intru acest chip urméză, la tóte cererile trebuincióse.

LA TIMP DE NECONTENIREA PLOILOR.

La Proscomidie, luând Preotul o Părticică o pune pre sântul Disc și ḑice:

Dómne Iisuse Christóse Dumneḑeul nostru, primește sacrificiul acesta întru ertarea pĕcatelor nóstre, a tot poporuluĭ tĕŭ, carii am neliniștit iubirea ta de ómenĭ, și am întărîtat mânia ta; nu ne pĭerde pre noĭ întru mânia ta, ci poruncește norilor să înceteze de vĕrsarea ploilor celor necontenite, și razele sóreluĭ să strĕluciască pre pământ, spre înmulțirea și adunarea fructelor de pre el; ca nu până în sfîrșit să ne stricăm și să ne descurajăm de amenințarea ta, și în durere să ne stîngem.

La începutul Dumneḑeeștiĭ Liturgiĭ.

Cu pace Domnuluĭ să ne rugăm.

Și cele-lalte pre rând, precum s'a arătat la neploare.

Pentru ca nu întru mânia îngrozireĭ sale să ne împuțineze

pre noĭ pentru pĕcatele și fără-de-legile nóstre, ci de mila și îndurările sale cele din véc să-și aducă aminte și să ne miluĭască pre noĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să-și aducă aminte de aședămêntul sĕŭ cel cătră Noe, și să nu strice cu plóea cea fără de mĕsură, cu aerul cel rĕŭ respândit și umed și cu céța cea întunecósă pământul și pre nenorocitul sĕŭ popor; ci cu milostivire să cruțe moștenirea sa, și sórele cu raze aducĕtóre de roduri și cu căldură la timp să porunciască a strĕluci pre pământ, Domnuluĭsă ne rugăm.

Pentru ca să porunciască norilor să înceteze de ploea cea preste mĕsură, și negura să se rîsipiască, și lumina sóreluĭ să strĕluciască, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să cruțe poporul și dobitócele și tot pământul acesta, și să nu-l strice pre el cu vĕrsarea ploilor celor perste mĕsură, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să dea moștenireĭ sale senin favorabil și să se înmulțiască rodurile pământuluĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca nu dupre pĕcatele nóstre să resplătiască noî, și să ne pedepsiască pre noĭ, ci dupre mare mila sa și dupre mulțimea îndurărilor sale, să arate spre noĭ grabnică ĭubirea sa de ómenĭ și bunătatea, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să nu strice rodurile și semințele pământuluĭ, pentru pĕcatele nóstre, cu vĕrsarea ploilor celor preste mĕsură; ci cu ivirea seninuluĭ, să le cruțe și să le créscă pentru nefericitul sĕŭ popor, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să fie bine primită rugăciunea nóstră și să ne isbăviască pre noĭ de fóme, de ciumă, de cutremur, de potop, de grindină, de foc, de sabie, de venirea altor neamurĭ, de rĕsboiul cel dintre noĭ și de tótă rana aducĕtóre de mórte, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să ne isbăvim noĭ de tot necazul.

Apără, mântuește. Și cele-lalte.

După intrare, Tropariul glas, 2-lea:

Caută cu milostivire, Dumnedeule, asupra poporuluĭ ce a greșit și nu trece cu vederea pre ceĭ ce cad cătră tine întru pocăință; ci, ca un Bun, miluește și degrabă ne isbăvește de în-

grozirea ta cea dréptă; pentru rugăciunile Născătóreĭ de Dumneḑeŭ, unule ĭubitorĭule de ómenĭ.

Condac, glas 2-lea:

Nu lepădа, Stĕpâne, până în sfêrșit pre poporul tĕŭ cel ce a greșit, și nu depărta mila și îndurările tale dela noĭ; ci ca cela ce eștĭ adîncul îndurărilor și noĭanul milostivireĭ, primește rugăciunile nóstre și ne isbăvește pre noĭ de mânia și nevoia ce ne-a cuprins, ca cela ce însuțĭ eștĭ lesne ertătoriŭ și milostiv.

Prochimen, glas 4-lea:

Mântuește-mĕ, Dumneḑeule, că aŭ intrat ape până la sufletul meŭ.

Stih: Cufundatu-m'am întru adîncul noroiuluĭ, şi nu este stare.

APOSTOLUL.

Din Cartea cea cătră Romanĭ a sântuluĭ Apostol Pavel cetirea.

Cap 8. Stih: 22

Fraților, știm că tótă făptura împreună.

Caută Joĭ a 3 săptămână după Rusaliĭ. Aliluĭa, glas 1.

Stih: Mântueşte-mĕ de tină: Stih: Ca să nu mĕ înece viforul apelor.

EVANGHELIA dela Marco. Cap, 11. Inceperea 51.

Zis'a Domnul Ucenicilor sĕĭ: Aveți credință în Dumneḑeŭ. Că Amin ḑic voî.

Caută Mĭercurĭ a 32. septămână după Rusaliĭ. După Evangelie Ectenia:

Să ḑicem toțĭ din tot sufletul.

Și cele-lalte, precum se arată la neploare.

Cele vrednice de pedepsire am făcut, și drépta ta judecată ne-a ajuns pre noĭ, Dómne, ci te milostivește, îndură-te spre poporul ce a greșit și-ți întórce mânia ta cea cu dreptate pornită asupra nóstră; cu pocăință cădem cătră tine și cu umilință te rugăm, auḑi-ne și ne miluește.

Ca să nu ne înnece pre noĭ, Dómne, furia apelor, și ca să nu strice pământul, și cu fóme să ne omóre pre noĭ poporul tĕŭ, încetéză, ca un Bun, vĕrsarea apelor, și, ca un Puternic, poruncește să luciască pre pământ căldura sóreluĭ, cu de a-dinsul te rugăm, Impĕrate prea sânte, auḑi-ne și ne miluește pre noĭ.

Pentru poporul tĕŭ și pentru dobitóce poruncește aeruluĭ celuĭ întunecat și neguriĭ ceĭ pâclósă ca să se rîdice, și razele sóreluĭ să strălucĭască, întru tot milostive Dómne, ca nu fără de timp să ne sfêrșim. Rugămu-ne ție, degrabă ne auḑĭ și ne miluește.

Mântuește-ne pre noĭ, Dómne, de tină, de vĕrsarea și de înnecarea apelor, ca să nu se stingă îndeșert ḑilele nóstre și aniĭ noștri întru suspinurĭ; ci adă-țĭ aminte de așeḑământul cel cătră Noe, și fă cu noĭ dupre mila ta. Cu inimă înfrântă te rugăm, auḑi-ne și ne miluește.

In supărare și necaz fiind noĭ și întru tânguire înspăimântătóre, cătră tine Domnul Dumneḑeul nostru, cu umilință strigăm: Vie cătră tine rugăciunea nóstră, scapă din primejdie viața nóstră, ca nu fără de timp să ne stîngem; ci cu milostivire auḑĭ glasul nenorocitului tĕŭ popor, și cu ĭubirea de ómenĭ miluește-ne pre noĭ.

Nu spre curcubeŭ, spre semnul legătureĭ ce l-aĭ pus pre norĭ, Dómne, ci spre îndurările tale năzuim, și mila ta a o atrage căutăm; cătră tine cel bogat întru milă și fără de mĕsură întru îndurărĭ, cu inimă înfrântă ne rugăm ție: Dă noĭ senin potrivit și aducĕtoriŭ de róḑă, prin prefacerea aeruluĭ, și degrabă, ca un milostiv, auḑi-ne și ne miluește pre noĭ.

Incă ne rugăm pentru ca să-și întórcă despre noĭ tótă mânia sa cea cu dreptate pornită asupra nóstră, să ne erte tótă greșala cea de voĭe și fără de voĭe, și să ne miluĭască pre noĭ nevredniciĭ serviĭ sĕĭ, cariĭ suntem cu inimă înfrântă. Să ḑicem toțĭ: Dómne auḑi-ne și ne miluește.

Incă ne rugăm pentru ca să auḑă Domnul Dumneḑeul nostru glasul rugăciuneĭ nóstre și să ne miluĭască pre noĭ; să arate asupra pământuluĭ senin priincios și să ne mângâe pre noĭ serviĭ sĕĭ ceĭ întristațĭ. Să ḑicem toțĭ cu lacrîmĭ: Auḑi-ne și ne miluește.

Cela ce aduni apele în norĭ de la margenile pământuluĭ, cu porunca ta le oprește și trimite senin pre pământ; cu umilință ne rugăm ție, întru tot milostive Stĕpâne, auḑi-ne și cu milostivire ne miluește.

Cela ce chĭemĭ apa măreĭ, și ĭarășĭ cu puterea ta cea întru tot puternică poțĭ a o opri pre ea și a lumina cele de supt

ceriŭ, întru pocăință ne rugăm ție, întru tot milostive Dómne, auḑi-ne și cu ĭubirea de ómenĭ ne miluește.

Senin de ajuns trimite, Dómne, pre pământ, și de întristare degrabă ne scapă pre noĭ, întru durerea inimeĭ ne rugăm ție, auḑi-ne și cu îndurare ne miluește.

Cela ce cercetezĭ pământul și înmulțeștĭ rodurile luĭ, cela ce rĕsarĭ érbă dobitócelor și verdéță spre folosul ómenilor, miluește ómenĭĭ și dobitócele, contenește vărsarea ploilor celor fără de mĕsură, fă să strălucĭască pre pământ sóre cu timp bun și poruncește să se înmulțĭască rodurile luĭ, rugămu-ne ție, îndurate Dómne, auḑi-ne și, ca un Bun, ne miluește.

Precum ochiĭ servitorilor caută la mânile stĕpânilor sĕĭ, așa ochiĭ noștri caută către tine Dumneḑeul nostru cu credință, până când te veĭ milostivi spre noĭ. Pentru aceea nu ne perde pre noĭ cu plóia preste mĕsură, ci cu milostivire caută spre noĭ cu timp senin și ne miluește.

Cela ce strĕluceștĭ sórele preste ceĭ rĕĭ și preste ceĭ bunĭ, și daĭ senin și róuĕ bine roditóre, prin buna prefacere a aeruluĭ, spre folosul zidireĭ tale, nu ne certa pre noĭ cu mânia ta; ci cu milostivire înmulțește sĕmînța pământuluĭ și rodurile luĭ. Cu dea-dinsul ne rugăm ție, Iubitoriule de ómenĭ Dómne, auḑi-ne și, ca un îndurat, ne miluește.

Cela ce te îmbracĭ cu lumina ca cu o haĭnă, strĕlucește lumina sóreluĭ pre pământ și usucă umeḑéla luĭ cea preste mĕsură, spre îndestularea și rodirea luĭ, rugămu-ne ție, auḑi-ne și cu milostivire ne miluește.

Nu pomeni fără de legile nóstre, Stĕpâne, că de veĭ căuta la fără de legĭ, nimenea nu va putea să stea înaintea ta, ci degrabă să ne întîmpine pre noĭ îndurările tale, Dómne, că am sĕrăcit fórte, ca să nu ne pedepsĭască pre noĭ neîncetarea ploeĭ și până în sfîrșit să ne pérḑă. Rugămu-ne ție, degrabă auḑi-ne și cu milostivire ne miluește.

Nădejdea și mântuirea celor ce drept cred întru tine, Dómne, izbăvește sânt Lŏcașul acesta și tóte orașele și satele, de ciumă, de fómete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea asupră a altor neamurĭ, de rĕzboiul cel dintre noĭ și de tótă rana aducĕtóre de mórte, și milostiv blând și lesne ertătoriŭ pĕcatelor nóstre să fiĭ, Iubitoriule de ómenĭ, și ne miluește

pre noĭ; întórce tótă mânia ta, care dupre dreptate se pornește asupra nóstră, izbăvește-ne pre noĭ de îngrozirea ce cu dreptate ne-a cuprins, luminéză cu darul tĕŭ tóte de supt ceriŭ spre rodire pământuluĭ și hrana nóstră, să ḑicem toțĭ cu lacrîmĭ: Dómne sânte, degrabă ne auḑĭ și cu milostivire ne miluește.

Ecfonis:

Încă ne rugăm pentru ceĭ ce aduc daruri.

Că milostiv și iubitoriŭ de ómenĭ.

Cântarea împărtășireĭ:

Cătră Domnul când m'am necăjit am strigat, și m'a auḑit. Aliluĭa, Aliluĭa, Aliluĭa.

PENTRU CEĬ CE CĂLĂTORESC IN CALE UNUL SAŬ MULȚĬ.

La proscomidie, luând Preotul o părticică o pune pe sântul Disc și ḑice:

Dómne Iisuse Christóse Dumneḑeul nostru, primește sacrificiul acesta întru ertarea pĕcatelor servuluĭ tĕŭ (cutare), și binecuvintéză călătoria luĭ, și trimite luĭ, precum óre când robuluĭ tĕŭ Tobie, înger pacĭnic, împreună călătoriŭ, povățuitoriŭ, păzitoriŭ și sprijinitoriŭ, păzește-l pre el nevătămat de tótă întâmplarea rea, în pace, și sănătos ; fă ca cu bună isbândă să se întórcă; ca și prin acésta să se glorifice întru dênsul numele tĕŭ cel de mare cuviință.

La începutul ḑumneḑeeștiĭ Liturgiĭ.

Cu pace Domnuluĭ să ne rugăm:

Si cele-lalte pre rând, precum se arată la neploare.

Pentru ca să miluiască pre servul sĕŭ (cutare), și să-ĭ erte

luĭ tótă greșala cea de voĭe și fără de voĭe și să bine-cuvinteze călătoria luĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să-ĭ trimiță luĭ înger pacĭnic, împreună călătoriŭ, povățuitoriŭ, păzitoriŭ, folositoriŭ, sprijinitoriŭ, și nevătămat păzindu-l de tótă întâmplarea rea, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să-l acopere pre dînsul și nevătămat să-l păzĭască de tótă năvălirea vrăjmașilor și de încunjurare, și fără de pĕcate să fie mergerea și întórcerea luĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca călătoria luĭ să fie fără de pĕcat, să se întórcă sănătos, îndestulat și plin de tótă cucernicia și cinstea, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să-l păzĭască pre dînsul nevătămat și neînvins de toțĭ vĕdușiĭ și nevĕdușiĭ vrăjmașĭ și de atacul ómenilor rĕĭ și vicleni, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să se bine-cuvinteze cu darul sĕŭ bunul luĭ scop, și cu bună sporire să facă cele spre folos sufletuluĭ și trupuluĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noĭ de tot necazul.

Apără, mântuește, miluește. Și cele-lalte.

După intrare, tropariul, glas al 2-lea:

Calea și adevĕrul fiind, Christóse, pre îngerul tĕŭ împreună călătoriŭ trimite acum spre pază servuluĭ tĕŭ, precum óre când luĭ Tobie, și păzește-l nevătămat de tot rĕul spre mărirea ta întru tóte cu buna sporire. Pentru rugăciunile Născătóreĭ de Dumnedĕŭ, unule Iubitoriule de ómenĭ.

Condac, glas al 2-lea:

Cela ce aĭ călătorit împreună cu Luca și cu Cleopa în Emaus, Mântuitoriule, călătorește și acum cu servul tĕŭ ce vrea să călătorĭască, ferindu-l pre el de tot rĕul și încunjurarea. Că tu tóte câte voești le și poțĭ, ca un iubitoriŭ de ómenĭ.

Prochimen, glas al 4-lea:

Arată mie, Dómne, calea în care voiŭ merge, căcĭ către tine am rîdicat sufletul meŭ.

Stih: Scóte-mĕ de la vrăjmașiĭ meĭ, Dómne, către tine am scăpat.

APOSTOLUL

Din Faptele Apostolilor cetire.

Cap. 8, stih 26.

In ḑilele acelea îngerul Domnuluĭ a ḑis cătră Filip.

Cantă Joĭ a 3-a sĕptămână după Paştĭ. Aliluĭa, glas al 2-lea:

Stih: De la Domnul paşiĭ omuluĭ se îndreptézĕ, şi calea luĭ o va voi fórte.
Stih: Descopere cătră Domnul calea ta, şi nădĕjdueşte spre Dînsul, şi el va face.

EVANGHELIA de la Ión.

Cap. 21, începerea 47.

Zis'a Domnul Ucenicilor sĕĭ, să nu să turbure inima vóstră.

Cantă Vineri a 6-a sĕptămână după Paştĭ. După Evanghelie, ectenia:

Să ḑicem toţĭ din tot sufletul şi din tot cugetul.

Si cele-lalte precum se arată la neploare.

Dómne, cela ce îndreptezĭ paşiĭ omeneştĭ, caută cu milostivire spre robul tĕŭ (cutare), şi iartă luĭ tótă greşala cea de voĭe şi cea fără de voĭe, bine-cuvintézĕ-ĭ bunul scop şi întreprinderile călătorieĭ luĭ, îndreptézĕ-le, cu de-adinsul te rugăm, auḑi-ne şi ne miluéşte.

Cela ce aĭ scăpat cu prea mărire pre Iosif de rĕutatea fraţilor sĕĭ, şi în Egipet pre dînsul l-aĭ povăţuit, şi cu bine-cuvêntarea bunătăţeĭ tale să sporiască în tóte l-aĭ făcut; şi pre servul tĕŭ acesta ce va să călătoriască, bine-cuvintézĕ-l şi fă ca călătoria luĭ să fie fără de smintélă şi cu bună sporire, rugămu-ne ţie, auḑi-ne şi ne miluéşte.

Cela ce aĭ trimis luĭ Isaac şi luĭ Tobie înger împreună călătoriŭ, şi călătoria acelora pacinică o aĭ făcut, şi acum, prea Bunule, trimite înger pacinic servuluĭ tĕŭ acestuia, ce se rógă ţie prin noĭ, ca să-l conducă pre el spre tot lucrul bun, să-l apere pre el de vrăjmaşiĭ vĕḑuţĭ şi nevĕḑuţĭ şi de tótă întâmplarea rea, ca sănătos, cu pace, şi cu bună sporire întorcêndu-se să te laude pre tine; din tótă inima ne rugăm ţie, auḑi-ne şi ne miluéşte.

Cela ce cu Luca şi cu Cleopa împreună aĭ călătorit la Emaus, şi prin minunata ta cunóştere veselĭ ĭ-aĭ făcut să se întórcă la

Ierusalim, călătorește și acum, cu darul și dumnedeésca ta bine-cuvêntare, cu servul tĕŭ acesta, carele prin noĭ cu de a dinsul se rógă ție, și fá să sporiască întru tot lucrul bun spre mărirea prea sântuluĭ tĕŭ nume, și cu bună sporire păzindu-l sănătos, și întorcêndu-l în pace la casa luĭ, ca un întru tot îndurat și dătătoriŭ debine, ne rugăm ție, degrabă ne audĭ și cu milostivire ne miluește.

Cântarea împărtășireĭ:

Știe Domnul calea celor fără de prihană și moștenirea lor în vecĭ va fi. Aliluĭa, Aliluĭa, Aliluĭa.

PENTRU CEĬ BOLNAVĬ.

La Proscomidie, luând Preotul o părticică o pune pe sântul Disc și dice:

Dómne Iisuse Christóse Dumnedeul nostru, primește jertva acésta întru ertarea pĕcatelor servuluĭ tĕŭ (cutare), și, ca un îndurat, cu Drépta ta cea întru tot puternică, stinge-ĭ focul ce l-a cuprins, încetézĕ-ĭ bóla și cu milostivire îl rîdică din patul durereĭ, întru mărirea numeluĭ tĕŭ.

La începutul dumnedeeștеĭ Liturgiĭ.

Cu pace Domnuluĭ să ne rugăm; și cele-lalte, precum se arată la neploare.

Pentru ca să se erte tótă greșala cea de voĭe și fără de voĭe a servuluĭ sĕŭ (cutare), și milostiv să-ĭ fie luĭ, Domuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să se stingă focul și să înceteze bóla, și cu milostivire să vindece neputințele luĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca în grabă, ca pre fiĭul sutașuluĭ, ca pre fiĭca Hananianceĭ, și ca pre sócra luĭ Petru, cu cuvêntul putereĭ sale, cu milă să-l vindece și din patul durereĭ să-l rîdice pre dînsul, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru îndurarea milei sale, pĕcatele tinereților și ale neștiinței lui și ale părinților lui, să nu le pomenĭască, ci cu milostivire sănătate lui să i se dărŭască, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca, precum óre când pre slăbănogul, cu cuvêntul darului sĕŭ celui dumnedeesc l-a rîdicat, degrabă și pre neputinciosul sĕŭ serv din patul durerei să-l rîdice și sănătos să-l facă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu trécă cu vederea rugăciunea cea cu de-adinsul a servului sĕŭ, carele acum prin noi se rógă, ci cu milostivire să-l audă pre el, și blând și lesne ertătoriŭ să-i fie lui bunul și iubitoriul de ómeni Dumnedeŭ, și sănătate să-i dea lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-l cerceteze pre el cu cercetarea Sântului sĕŭ Duh, și să-l vindece de ori-ce neputință și de bóla ce l-a cuprins pe el, pentru mărirea numelui sĕŭ, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca cu milostivire, ca pre Hananianca, să audă glasul rugăciunilor nóstre a nevrednicilor servilor sĕi, ce strigăm cătră Dînsul, și ca pre fiica ei să miluĭască și să vindece pre bolnavul servul seŭ (cutare), Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul.

Apără, mântuește, miluește; și cele-lalte.

După intrare, tropariul, glas al 4-lea :

Unule, cela ce ești grabnic spre ajutoriŭ Christóse, arată de sus grabnică cercetare servului tĕŭ celui ce pătimește, izbăvește-l de bólele și de durerile cele amare și-l rîd că pre el ca să-ți cânte ție și să te mărĭască neîncetat; prin rugăciunile Născătórei de Dumnedeŭ, unule Iubitoriule de ómeni.

Condac, glas al 2-lea :

Pre cela ce zace în patul durerilor și cu rana morței este rănit, precum óre-când pre sócra lui Petru, Mântuitoriule, o aĭ rîdicat și pre slăbănogul ce sĕ purta în pat; așa și acum cu milostivire pre cel ce suferă cercetéză-l și-l vindecă; că tu singur ești cela ce aĭ purtat neputința și durerea neamului nostru, și tóte le poți ca un mult Milostiv.

Prochimen, glas al 6-lea:

Miluește-mĕ, Dómne, că neputincios sunt, vindecă-mĕ, Dómne, că s'aŭ turburat ósele mele.

Stih: Că nu este întru mórte cela ce te pomenește pre tine Dómne.

APOSTOLUL.

Din catolicésca carte a sântuluĭ Apostol Iacov cetire.

Cap. 5, stih 10.

Fraților, luați pilda de patimă rea.

Caută Iulie 20. Aliluĭa, glas 8.

Stih: Dómne, nu cu urgia ta să mĕ mustri pre mine.
Stih: Mântuește-mĕ pentru mila ta.

EVANGHELIA de la Mateĭ. Cap. 8. Inceperea 25.

In vremea aceea intrând Iisus în Capernaum.

Caută Duminică, a 4 sĕptămână după Pogorîrea Sântuluĭ Duh.
După Evanghelie, ectenia:

Să dicem toți din tot sufletul; și cele-lalte pre rând, precum se arată la neploare.

Doftorul sufletelor și al trupurilor, cu umilință și zdrobire de inimĭ cădem cătră tine și suspinând strigăm ție: Vindecă durerea, tămăduește patimile sufletuluĭ și ale trupuluĭ servuluĭ tĕŭ (cutare), și, ca un Bun, iartă-ĭ luĭ tótă greșala cea de voĭe și fără de voĭe, degrabă rîdică-l pre el din patul durereĭ; rugămune ție, auḑi-ne și ne miluește.

Cela ce nu voești mórtea pĕcătosuluĭ, ci să se întórcă și să fie viŭ, îndură-te, Milostive, și miluește pre servul tĕŭ (cutare), contenește-ĭ bóla, slăbește-ĭ tótă patima și tótă neputința, înceteză-ĭ rĕcéla, potolește-ĭ fierbințéla, tinde mâna ta cea tare și-l rîdică din patul durereĭ, precum óre-când pre fíica luĭ Iair, și sănătos îl arată, rugămu-ne ție, auḑi-ne și ne miluește.

Cela ce cu atingerea ta aĭ vindecat pre sócra luĭ Petru, fiind aprinsă de friguri, și acum pre servul tĕŭ, cela ce pătimește cumplit, vindecă-l, degrabă dându-ĭ luĭ sănătate, cu de-adinsul ne rugăm, Izvorule al vindecărilor, auḑi-ne și ne miluește.

Cela ce aĭ primit lacrîmile luĭ Ezechie, ale luĭ Manasi, pocăința Ninevitenilor, mărturisirea luĭ David și degrabă ĭ-aĭ miluit pre eĭ; și a nóstră rugăciune ce sĕ aduce ție cu umilință

primește-o, întru tot bunule Impĕrate, și, ca un Indurat, miluește pre servul tĕŭ cela ce cumplit bolește, dăruindu-ĭ luĭ sănătate; cu lacrîmĭ ne rugăm ție, Izvorule al vieței și al nemuririĕĭ, auḑi-ne și degrabă ne miluește.

Încă ne rugăm pentru ceĭ ce aduc daruri.

Ecfonis:

Că milostiv și iubitoriŭ de ómenĭ.

Cântarea împărtășireĭ:

Vindecă-mĕ, Dómne, că s'aŭ turburat ósele mele, și sufletul meŭ s'a turburat fórte. Aliluĭa, Aliluĭa, Aliluĭa.

PENTRU VRĂJMAȘII CEĬ CE NE URĂSC ȘI NE ASUPRESC PRE NOĬ.

La Proscomidie, luând Preotul o părticică o pune pre sântul Disc și ḑice:

Dómne Iisuse Christóse Dumneḑeul nostru, primește de la noĭ nevredniciĭ serviĭ tĕĭ jertfa acésta, și ertând noî tóte greșalele nóstre, adă-ți aminte de toți vrăjmașiĭ noștri, ceĭ ce ne urăsc și ne asupresc pre noĭ, și nu rĕsplăti lor dupre faptele lor, ci dupre mare mila ta îĭ întórce pre dînșiĭ: pre necredincĭoșĭ căti ă drépta credință, ĭar pre credincĭoșĭ, ca să se abată de la rĕŭ și să facă bine; ca nicĭ unul dintr'înșiĭ să nu péră pentru noĭ nevredniciĭ. Iar pre noĭ și sânta ta Biserică, cu tăria ta cea întru tot puternică, de tot rĕul și îmbulzéla cu milostivire ne scapă.

La începutul ḑumneḑeeștiĭ Liturgiĭ:

Cu pace Domnuluĭ să ne rugăm; și cele-lalte, precum se arată la neploare.

Pentru ca să erte tóte gresalele nóstre, și cu milostivire să ne izbăviască pre noĭ de tótă îmbulzéla vrăjmașilor noștri, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să nu resplătĭască vrăjmașilor noștri dupre faptele lor, nicĭ dupre vicleșugul născocirilor lor, ci ca să-ĭ întórcă pre dînșiĭ de la rĕutatea lor cea mare, spre facerea de bine și dragoste, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să se întórcă necredincĭoșiĭ cătră drépta credință și evsevie, ĭar credincĭoșiĭ să se întărĭască în credință ; și tótă inimicĭția și ura, în ĭubirea de frați, în pace și în dragostea cea desĕvêrșit să se prefacă, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca nicĭ unul dintre dînșiĭ să nu péră pentru noĭ, ci cu darul tĕŭ să-ĭ facă pre toți, ca să se abată de la rĕŭ și să facă bine, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să se desrădăcineze dintre noĭ tótă dușmănia, ura, și orĭ-ce rĕutate ; ĭar dragostea nefățarnică și viața cea cu fapte bune întru sporirea credinței să se înrădăcineze, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să nu-ĭ lasă pre dînșiĭ pentru noĭ a peri, nicĭ pre noĭ pentru dînșiĭ, ci pre toți la cunoștința adevĕruluĭ să ne aducă, și cu darul sĕŭ să ne mântuĭască, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noĭ de tot necazul.

Apără, mântuește, miluește ; și cele-lalte.

După intrare, tropariul, glas al 4-lea :

Iubitoriule de suflete Dómne, care te-aĭ rugat pentru ceĭ ce te-aŭ restignit pre tine și aĭ poruncit servilor tĕĭ să se róge pentru vrăjmașĭ; pre ceĭ ce ne urăsc și ne asupresc pre noĭ értă-ĭ și povățuește-ĭ să se abată de la tot rĕul și vicleșugul, spre ĭubirea de frați și spre facerea de bine a vĭețui ; cu smerenie aducem acéstă rugăciune, ca într'un glas și într'un cuget să te mărim pre tine, unule Iubitoriule de ómenĭ.

Condac, glas al 5-lea :

Precum întĕiul tĕŭ mucenic Stefan, pentru ceĭ ce-l ucideaŭ pre dînsul, te ruga pre tine Dómne ; și noĭ căḑênd ne rugăm, pre toți ceĭ ce ne urăsc și ne asupresc pre noĭ értă-ĭ, ca nicĭ unul dintr'înșiĭ pentru noĭ să nu péră, ci toți cu darul tĕŭ să se mântuĭască, Dumneḑeule întru tot îndurate.

Prochimen, glas al 4-lea :

Ca să se întórcă vrăjmașiĭ meĭ înapoĭ, orĭ în ce ḑi te voiŭ chĭema.

Stih : Spre Domnul am nădĕjduit, nu mĕ voiŭ teme ce-mĭ va face mie omul.

APOSTOLUL.

Din cartea cea către Romanĭ a sântuluĭ Apostol Pavel cetire.

Cap 15, stih. 1 :

Fraților, datorĭ suntem noĭ cești tarĭ.

Caută Duminică a 7 săptămâna după Rusalii. Aliluĭa, glas, 6 :

Stih : Dumneḑeŭ este scăparea şi puterea nóstră.
Stih : Ajutoriŭ întru supărările cele ce ne-aŭ aflat pre noĭ fórte.

EVANGHELIA de la Mateiŭ Cap, 5. Inceperea 15.

Zis-a Domnul : Celuĭa ce cere de la tine dă-ĭ.

Caută Sâmbăta 1-ia săptămână după Rusalii. După Evanghelie, ectenia :

Să ḑicem toți din tot sufletul; și cele-lalte, precum s'a arătat la neploare.

Porunca ta, Mântuitoriule, ca să ĭubim pre vrăjmașiĭ noștri, și bine să facem celor ce ne urăsc pre noĭ, dupre putere a o plini cu de-adinsul ne rugăm; întórce, ca un Milostiv, viclęșugul tuturor vrăjmașilor noștri spre dragoste și spre împăcare și spre tótă bunătatea, și gândul lor spre Biserica ta, ca nu în rĕutățile lor să péră, rugămu-ne ție, întru tot milostive Dómne, auḑi-ne și ne miluește.

Stępâne ĭubitoriule de ómenĭ, cela ce te-aĭ rugat pentru ceĭ ce te-aŭ rĕstignit pre tine, întórce și pre vrăjmașiĭ cariĭ ne supără de la rĕutatea lor către viața cea cu fapte bune, ca nicĭ unul pentru noĭ să nu péră, ci toți cu căință să ne mântuim, rugămune ție, ĭubitoriule de suflete Dómne, auḑi-ne și ne miluește.

Pre necredincĭoșiĭ vrăjmașiĭ noștri către drépta credință și evsevie îĭ întórce, ĭar pre credincĭoși în pacea și ĭubirea de frați, întru tot milostive Dómne, îĭ ține, ca cu dragoste și în unire plinind poruncile tale, pre tine, Dătătoriule de bine al tuturor, să te mărim, rugămu-ne ție, auḑi-ne și ne miluește.

Impreună cu Stefan strigăm ție: Dómne Dumneḑeule al izbândirilor nu ținea în sémă pĕcatul vrăjmașilor celor ce ne

urăsc și ne asupresc pre noĭ, ci dupre mare mila ta spre pocăință îĭ întórce și-ĭ miluește pre eĭ; ĭar pre noĭ, răsipind meșteșugirile lor cu drépta ta cea a tot puternică, scóte-ne și ne izbăvește de tot rĕul și nenorocirea și de sfatul lor cel viclén, rugămu-ne ție, întru tot puternice Impĕrate, degrabă ne auḑĭ și cu milostivire ne miluește.

Încă ne rugăm pentru ceĭ ce aduc daruri.

Ectonis :

Că milostiv și ĭubitoriŭ de ómenĭ.

Cântarea împărtășireĭ :

Scóte-mĕ de la vrăjmașiĭ meĭ, Dumneḑeule, și de ceĭ ce se scólă asupra mea mĕ izbăvește. Aliluĭa, Aliluĭa, Aliluĭa.

PENTRU CEI CE SUNT IN INCHISORI.

La Proscomidie, luând Preotul o părticică o pune pe sântul Disc și ḑice :

Dómne Iisuse Christóse Dumneḑeul nostru, cela ce aĭ liberat pre sântul Apostol Petru din legăturĭ și din temniță, fără de nicĭ o vătămare, cu umilință ne rugăm ție, primește cu milostivire jertva acésta întru ertarea pĕcatelor servuluĭ tĕŭ (cutare), ce este închis în temniță, și cu rugăciunile aceluia, ca un Iubitoriŭ de ómenĭ, cu drépta cea întru tot puternică din legăturĭ și închisorĭ și din orĭ-ce împrejurărĭ grele liberéză-l.

La începutul dumneḑeeștiĭ Liturgiĭ.

Cu pace Domnuluĭ să ne rugăm: și cele-lalte, precum se arată la neploare.

Pentru ca să i să erte servuluĭ sĕŭ (cutare) tóte greșalele luĭ, și milostiv și lesne ertătoriŭ să fie luĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca degrabă să audă glasul rugăciuneĭ nóstre, și din legăturĭ și din temniță să-l scóță pre el, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca, precum óre-când rugăciunea cea căldurósă ce făcea Biserica pentru Petru, și rugăciunea nóstră cu milostivire să o audă, și din temniță și din închisóre să scóță pre servul sĕŭ, Domnuluĭ să nă rugăm.

Pentru ca, dupre mulțimea îndurărilor și mila sa, să scape de tótă primejdia și să libereze pre servul sĕŭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să facă milă cu servul sĕŭ, și din tótă nevoia, primejdia și închisórea, ca, precum óre când pre Iosif în Egipet, cu puterea sa să-l libereze pre dînsul, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să scăpăm noĭ de tot necazul.

Apără, mântuește, miluește; și cele-lalte.

După intrare, tropariul, glas al 2-lea:

Dumnedeule întru tot îndurate, cela ce pre Manasi prin rugăciune l-aĭ liberat din legăturĭ și din amarĕ închisorĭ, și pre servul tĕŭ (cutare), carele prin noĭ acum se rógă, scapă-l din închisóre și din temniță și din tot rĕul și primejdia scapă-l ca un Iubitoriŭ de ómenĭ.

Condac, glas al 5-lea:

Ca un izvor al îndurăreĭ și noian al bunătățeĭ, Christóse Dumnedeule, nu trece cu vederea pre ceĭ ce sunt în supărărĭ și în nevoĭ, și cariĭ cu credință te chiamă pre tine; ci, ca un Indurat, miluește-ĭ și din închisóre degrabă liberéză-ĭ, ca să cânte ție: Aliluĭa.

Prochimen, glas 7-lea: Scóte din temniță sufletul meŭ,
ca să se mărturisască numeluĭ tĕŭ.

Stih: Ia aminte spre rugăciunea mea, că m'am smerit fórte.

APOSTOLUL.

Din faptele Sânților Apostolĭ cetire. Cap. 12, stih. 1.

In dilele acelea pus-a Irod mânile.

Caută Aprilie în 23. Aliluĭa, glas al 7-lea:

Stih: Dintru adîncurĭ am strigat cătră tine Dómne, Dómne audĭ glasul meŭ.
Stih: Fie urechile tale luând aminte spre glasul rugăciuneĭ mele.

EVANGHELIA de la Ión. Cap. 6. Inceperea 31.

Zis-a Domnul cătră Iudeii ceĭ ce creduse întru dînsul: De veți petrece întru cuvêntul meŭ, cu adevĕrat Ucenicĭ aĭ meĭ sunteți.

Caută Sâmbăta a 4-a septămână după Paștĭ. După Evangelie, ectenia:

Să ḑicem toți din tot sufletul; și cele-lalte precum se arată la neploare.

Cela ce aĭ scos pre Petru din legăturĭ și din temniță, și nevătămat l-aĭ redat Bisericeĭ tale, Christóse, miluește, ca un milostiv, și pre servul tĕŭ, care se rógă ție prin noĭ, și din închisóre scapă-l, rugămu-ne ție, întru tot milostive Mântuitoriule, auḑi-ne și ne miluește.

Cela ce scapĭ pre sĕracul de cel puternic și pre nenorocitul care n'are ajutor, liberézĕ, ca un Milostiv, și pre cela ce este în primejdie, în închisóre, în temniță și în legăturĭ, cu deadinsul ne rugăm, degrab ne auḑĭ, și, ca un Milostiv, ne miluește.

Cela ce minunat aĭ liberat óre-când în Egipet pre Iosif, din închisóre și din amara primejdie, liberézĕ și acum pre cela ce te chĭamă pre tine, prin noĭ, rugămu-ne ție, Mântuitorĭule milostive, auḑi-ne și degrabă ne miluește.

Încă ne rugăm pentru ceĭ ce aduc darurĭ.

Ectonis:

Că milostiv și iubitoriŭ de ómenĭ.

Cântarea împărtășireĭ:

Ca să intre înaintea ta suspinul celor ferecațĭ, dupre mărirea Brațuluĭ tĕŭ, păzește pre fiiĭ celor omoriți. Aliluĭa, Aliluĭa, Aliluĭa.

PENTRU NĂVĂLIREA VRĂJMAȘILOR.

La Proscomidie, luând Preotul o părticică o pune pe sântul Disc și dice:

Dómne Iisuse Christóse Dumnedeul nostru, primește jertfa acésta, întru ertarea pĕcatelor a tot poporuluĭ tĕŭ, și caută cu milostivire spre ajutorul creștinilor, și sfărămă degrabă supt piciórele lor cu puterea ta tóte limbile cele fără de Dumnedeŭ, ce voĭesc rĕzbóe.

La începutul dumnedeeștei Liturgii.

Cu pace Domnuluĭ se ne rugăm; și cele-lalte, precum se arată la neploare.

Pentru ca să ne erte tóte pĕcatele, prin care am întărîtat urgia luĭ ce este asupra nóstră și iubirea luĭ de ómenĭ am mâniat, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să fie milostiv, bun păciuitoriŭ, și lesne ertătoriŭ servilor sĕĭ, și să-șĭ întórcă dela noĭ tótă mânia carea cu dreptate este pornită asupra nóstră și să ne miluĭască pre noĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca degrabă să se întórcă înapoĭ, și în fugă să se prefacă îndrăznirea vrăjmașilor noștri, și sub călcarea picĭórelor oștilor nóstre să se supue, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca degrabă să se sfărame puterea și îndrăznirea vrăjmașilor celor ce se pornesc asupra nóstră, și frica, cutremurul, spaĭma și înpuținarea sufletuluĭ să cuprindă inimile lor, ĭar armateĭ nóstre biruință asupra lor și vitejie cu puterea sa să dea, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să caute spre plângerea și suspinul și tânguirea poporuluĭ sĕŭ, și spre pustiirea moșenireĭ sale ce vine acum de la ceĭ de alt neam, și să sfărame și să sdrobĭască pute-

rea lor cea cu vrăjmășie, și biruință și putere credincioșilor seĭ asupra lor să dea, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să dea putere, tărie și vitejie oștiĭ ceĭ numite cu nume creștinesc, și să întăriască brațul lor asupra vrăjmașilor ce se luptă cu noĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca, precum se stinge fumul, să se stingă vrăjmașiĭ noștri, și, precum se spulberă praful de fața vêntuluĭ, așa să péră taberile vrăjmașilor de fața oștilor nóstre creștinești, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să trimiță urgie, mânie, supărare și îngerĭ rĕĭ asupra tuturor vrăjmașilor, ce sĕ scólă asupra nóstră, ca să-ĭ pérdă pre dînșiĭ și să surpe împĕrăția și stĕpânia lor, și să curățiască pământul poporuluĭ sĕŭ, pentru mărirea numeluĭ sĕŭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să fie calea vrajmașilor celor ce vin asupra nóstră întunerec și alunecare, și îngerul Domnuluĭ să-ĭ goniască și să-ĭ necăjască pre dînșiĭ, și să-ĭ dea pre dînșiĭ în mânile ostașilor iubitorĭ de Christos, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să ne păziască nevătămațĭ și nebiruițĭ de tot rĕul, îmbulzéla și cruzimea vrăjmașilor, și cu milostivire să dea credincioșilor sĕĭ puternică biruință și îndrăznire împrotiva tiranieĭ lor, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să ne scape pre noĭ de tot necazul.

Apără, mântuește, miluește. Și cele-lalte.

Ecfonis:

Că milostiv și iubitoriŭ de ómenĭ:

După intrare, Tropariul, glas al 4-lea:

Degrabă să ne întîmpine pre noĭ îndurările tale, Dómne, că am sĕrăcit fórte; ajută noĭ, Dumnedeule Mântuitoriul nostru, pentru mărirea numeluĭ tĕŭ, Dómne, scapă-ne pre noĭ și curățește pĕcatele nóstre, pentru numele tĕŭ.

Condac, glas al 4-lea:

Cela ce te-aĭ înălțat pre Cruce de bună voĭe, poporuluĭ tĕŭ celuĭ noŭ numit cu numele tĕŭ, îndurările tale dăruește-ĭ, Christóse Dumnedeule; veselește cu puterea ta pre bine-credinciosul Regele nostru, dăruindu-ĭ luĭ biruință asupra protivnicilor, avênd ajutorul tĕŭ, armă de pace nebiruită biruință.

Prochimen, glas al 4-lea :

Să se scóle Dumnedeŭ și să se risipiască vrăjmașiĭ luĭ.

Stih: Precum se stinge fumul să se stingă.

APOSTOLUL.

Din Cartea cea către Efesenĭ a doua a sântuluĭ Apostol Pavel cetire.

Cap. 2, stih 4.

Fraților, Dumnedeŭ bogat fiind întru milă.

Caută Duminica a 23 după Rusalii, Aliluĭa, glas 6.
Stih: Dumnedeule venit-aŭ neamurile.
Stih: Pus-aŭ stârvurile servilor tĕĭ mâncare pasĕrilor.

EVANGHELIA de la Marcu.

Cap. 11, începerea 51.

Zis-a Domnul Ucenicilor sĕĭ, aveți credință în Dumnedeŭ.

Caută Miercurĭ a 17-a după Rusalii.
După Evanghelie, ectenia:

Să dicem toțĭ din tot sufletul; și cele-lalte.

Plângere cu vărsare de lacrĭmĭ, jale și mâhnire vrednică de tânguire ne-aŭ cuprins pre noĭ, Dómne; pentru aceea către tine unul Dumnedeul nostru, cu umilință și cu inimă înfrântă strigăm: Grăbește, ca un Milostiv, a ne ajuta până ce nu ne robim, cu dea-dinsul ne rugăm ție, ajutoriul nostru, audi-ne și ne miluește.

Cu milostivire caută, Dómne, cu ochiul cel a tóte vĕdĕtoriŭ și vedĭ că aŭ venit păgânii în moștenirea ta, și aŭ pângărit Biserica ta cea sântă; pusaŭ stârvurile servilor tĕĭ mâncărĭ pasĕrilor ceriuluĭ; trupurile celor cuvioșĭ aĭ tĕĭ hiarelor pământuluĭ; se varsă sângele lor ca apa și nu este cine să-ĭ îngrópe; milostivește-te și pornirea lor o rîsipește, și supt piciórele iubitorilor de Christos ostașĭ degrabă o supune, rugămu-ne ție, celuĭ tare în rĕzbóe, audi-ne și ne miluește.

Greșit-am și fără de lege cu toțiĭ am făcut, și îndurarea milostivireĭ tale, Stĕpâne, prin nebunia nóstră în mânie o am prefăcut; și pentru acéstă pradă vrăjmașilor celor fără de lege ne-am dat. Decĭ contenește, îndelung Răbdătoriule; și frica ta care este în noĭ, fie-ne spre pocăință; și de îmbulzéla cum-

pliților vrăjmașĭ degrabă ne izbăvește : Rugămu-ne ție, celuĭ grabnic spre ajutoriŭ și tare apărare, auḑi-ne și ne miluește.

Cela ce aĭ dăruit biruință puternică luĭ Moisi asupra luĭ Amalic, și luĭ Samson asupra celuĭ de alt neam, și luĭ David asupra luĭ Goliat ; și acum, ca un Puternic și tare, sfăramă puterea și tăria vrăjmașilor, ce se scólă asupra nóstră, și pornirea cruḑimeĭ lor, în spaĭmă și în fugă prefăcênd-o, o zdrobește, și subt piciórele iubitorilor de Christos ostașĭ o supune, rugămu-ne ție, celuĭ ce stăramĭ rĕzbóele cu braț înnalt, auḑi-ne și ne miluește.

Încă ne rugăm pentru ceĭ ce aduc daruri.

Ecfonis :

Că milostiv și iubitoriŭ de ómenĭ.

Cântarea împărtășireĭ :

Dómne rîdică puterea ta, și vino ca să ne mântuești pre noĭ. Aliluĭa, Aliluĭa, Aliluĭa.

LA BOALE EPIDEMICE.

Pentru încetarea morțiĭ ceĭ subite.
La Proscomidie, luând Preotul o părtică o pune pe sântul Disc și ḑice :

Dómne Iisuse Christóse Dumneḑeul nostru, primește jertva acésta spre ertarea pĕcatelor nóstre a nevrednicilor servilor tĕĭ, cariĭ am mâniat bunătatea ta cu fără de legile nóstre, și buna ta milostivire am întărâtat ; să nu întri la judecată cu serviĭ tĕĭ, ci întórce de la noĭ mânia ta cea gróznică, care cu dreptate este pornită asupra nóstră ; încetéză îngrozirea cea perḑĕtóre ; oprește sabia ta cea gróznică, carea nevĕḑut fără de vreme ne tae pre noĭ ; și te milostivește asupra servilor tĕĭ, ce sunt în suferințe și mizerie, și nu ne da pre noĭ morțeĭ, cariĭ în pocăință, cu inimă înfrântă, și cu lacrîmĭ

cădem cătră tine Dumnedeul nostru, îndură-te, Bunule, și lesne ertătoriule.

La începutul dumnedeeștiĭ Liturgiĭ.

Cu pace Domnuluĭ să ne rugăm; și cele-lalte, dupre cum se arată la neploare.

Pentru ca să nu-șĭ aducă aminte de fără de legile și smintelile nóstre, ale pĕcătoșilor și nevrednicilor servilor sĕĭ; ci cu milostivire să ne curățască pĕcatele nóstre, și să-șĭ întórcă mânia sa cea cu dreptate pornită asupra nóstră, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca nu cu urgia sa să ne mustre, nicĭ cu mânia sa să ne pedepsiască pre noĭ; ci să-șĭ aducă aminte că trup suntem, și sufletul eșind nu se maĭ întórce; și cu milostivire să ferĭască din mórte sufletele nóstre; și întru mânie să-șĭ aducă aminte de milă, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să nu între la judecată cu serviĭ sĕĭ; ci să caute spre fără de legile nóstre și să le curețe, și să fie milostiv și să ferĭască pre ómeniĭ ceĭ fără de nădejde, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să-șĭ aducă aminte de îndurările și de milele sale, că din véc sunt, și pĕcatul tinereței și al neștiinței să nu-l pomenĭască, ci să ne miluĭască pre noĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să audă din Casa sa cea sântă glasul nostru, și să tămăduĭască durerile morței, care ne-aŭ cuprins; și pâraele fără de legeĭ, ce ne turbură, să le usuce, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca degrabă să ne scóță pre noĭ din lațurile morțeĭ, care ne-aŭ apucat; și din durerile iaduluĭ, care ne-aŭ cuprins, să ne scape pre noĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca cu milostivire să prelungĭască servilor sĕĭ timpul căinței; și să nu ne tae fără de timp, ca pre un smochin neroditoriŭ ci cu milostivire să sape înprejur, și să pue gunoiul mileĭ așteptând cu iubire de ómenĭ fructul pocăinței și al întórcereĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să ne rîdice din porțile morțeĭ, și cu milostivire pănă nu perim să întórcă de la noĭ sabia cea scósă, și arcul

cel întins, care cu drept sunt rîdicate asupra nóstră, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să audă rugăciunea nóstră, și cererea nóstră să o socotiască, și lacrîmile nóstre să nu le trécă cu vederea ; ci să ne ușureze spre a ne odihni înainte de a ne duce și a nu maĭ fi, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să ne scape pre noĭ de tot necazul.

Apără, mântuește ; și cele-lalte.

După intrare, Tropariul, glas al 2-lea :

Intru mânia ta, Dumnedeule, adă-ți aminte de îndurările tale, că praf și țerână suntem, duh ce ese și nu se întórce, și să nu ne certi pre noĭ cu urgia ta, ca să nu perim până în sfîrșit; ci ferește sufletele nóstre, ca un Iubitoriŭ de ómeni.

Condac, glas al 6-lea :

Durerile Iaduluĭ ne-aŭ încungiurat pre noĭ, și umbra morțeĭ ne-aŭ acoperit, și ca céra de foc se topesc ḑilele nóstre de fața mânieĭ tale, Dómne ; ci, ca un Indurat, în mânie adă-ți aminte de milă și cruță poporul tĕŭ, ca fiind viĭ, cu pocăință să te lăudăm pre tine, Iubitoriule de ómeni.

Prochimen, glas al 4-lea :

Dómne, nu cu urgia ta ne mustra pre noĭ, nicĭ cu mânia ta ne certa pre noĭ.

Stih : Că săgețile tale s'aŭ înfipt în mine, și aĭ întărit preste mine mâna ta'

APOSTOLUL.

Din Cartea cea către Evreĭ a Sântuluĭ Apostol Pavel cetirea.

Cap, 12. stih : 6.

Fraților, pre carele iubește Domnul îl cértă, și bate pre tot fiĭul.

Stih : Cuprinsu-ne-aŭ durerile morțeĭ, și rîurile fără de legeĭ ne-aŭ turburat fórte.

Stih : Durerile Iaduluĭ m'aŭ încungiurat, întîmpinatu-m'aŭ lațurile morțeĭ.

EVANGHELIA de la Luca, Cap, 13. Inceperea, 70.

In timpul acela, venit-a óre-care către Iisus spuindu-ĭ luĭ de Galileeni.

Caută Joi în săptămâna a 25 după Rusalii.
După Evanghelie, ectenia:

Să ḑicem toți din tot sufletul ; și cele-lalte, precum se arată la neploare.

Greșit-am și fără de lege am făcut, și pentru acésta mânia ta cea dréptă ne-aŭ ajuns pre noĭ, Dómne Dumneḑeul nostru, și umbra morței ne-aŭ încungiurat pre noĭ și de porțile ĭadului ne-am apropiat. Deci cătră tine Dumneḑeul nostru, în durerea nóstră cu umilință strigăm: fie-ți milă de poporul tĕŭ, și nu-l pĭerde până în sfêrșit, cu umilință ne rugăm ție, auḑi-ne și ne miluește.

Dómne, cela ce stĕpânești mórtea și viața, nu da morței pe serviĭ tĕĭ, și contenește dela noĭ mânia și urgia ta, pentru că pĭer ca fumul ḑilele nóstre, răniți suntem, ca érba s'a uscat tăria nóstră, și perim până în sfêrșit pentru pĕcatele nóstre; fie-ți milă de serviĭ tĕĭ, în pocăință cu lacrîmĭ ne rugăm ție, auḑi-ne și ne miluește.

Adă-ți aminte, Dómne, că trup suntem, duh ce ese și nu se întórce, și cu milostivire întórce mânia ta cea cu dreptate pornită asupra nóstră, cu carea ca cu o sabie fără de vreme ne taĭ pre noĭ: slăbește bóla și încetéză rana carea degrabă ne pĭerde; că nu morții te vor lăuda pre tine, nicĭ toți ceĭ ce se pogóră în ĭad, ci noĭ ceștĭ viĭ te lăudăm ; și cu durerea inimeĭ suspinând ne rugăm ție, auḑi-ne și ne miluește.

Maĭ mult de cât toți am greșit ție și fără de lege am făcut, Stĕpâne ; dar și de n'am câștigat încă pocăință, primește gândul nostru în locul eĭ ; și schimbându-te spre milă, ca un Prea-puternic, mântuește pre serviĭ tĕĭ de bóla cea de mórte și de cumplitele dureri ; cu lacrîmĭ suspinând ne rugăm ție, degrabă ne auḑĭ și ne miluește.

Să nu-ți aducĭ aminte de fără de legile și nedreptățile poporuluĭ tĕŭ, și să nu intri la judecată cu serviĭ tĕĭ, nicĭ să te abați de la eĭ cu mânie; că de veĭ căuta la fără de legĭ, Dómne, cine va suferi! că praf și țĕrênă suntem, și ca o nimica înaintea ta; ci, ca un Îndurat și de ómenĭ ĭubitoriŭ, milostivește și nu ne pĭerde pre noĭ în mânia ta cu fără de legile nóstre ; rugămu-ne ție, prea Bunule Dumneḑeule, auḑi-ne și ne miluește.

Cela ce nu voești mórtea pĕcătoșilor, ci să se întórcă și să fie viĭ, ca un izvor de viață, fă-ne viĭ pre noĭ ceĭ vrednicĭ de

mórte, dupre judecata ta cea dréptă ; că tu eștĭ Dumnedeŭ cel ce stĕpânești viiĭ și morțiĭ, și nu ne pĭerde cu mânia îngrozireĭ tale ; cu voce tare întru amărăciunea inimeĭ, și cu lacrîmĭ ne rugăm ție, audi-ne și ne miluește.

Cu milostivire caută, Dómne, spre rĕutatea poporuluĭ tĕŭ și te milostivește, și poruncește îngeruluĭ celuĭ ce și-a atins mâna sa să ne pĭardă pre noĭ pre toțĭ, precum aĭ poruncit odinióră în dilele luĭ David, să înceteze și acum și să-și opriască mâna sa, ca să nu ne pĭardă pre noĭ până în sfêrșit; că și noĭ în pocăință mărturisindu-ne, ca David, strigăm ție : Greșit-am și fără de lege am făcut, și nu suntem vrednicĭ nicĭ de milostivirea ta. Dar tu însuți, ca un Indurat, fiind îmblânzit de singură milostivirea ta, arată milele tale cele de demult, și ferește poporul și oile turmeĭ tale, rugămu-ne ție, degrabă ne audĭ și ne miluește.

Incă ne rugăm pentru ceĭ ce aduc daruri.

Ecfonis :

Că milostiv și iubitoriŭ de ómenĭ.

Cântarea împărtășireĭ :

Incungiuratu-m'aŭ durerile morțeĭ, scârbă și durere m'aŭ aflat, și numele Domnuluĭ am chĭemat. Aliluĭa, Aliluĭa, Aliluĭa.

Rugăciunile pentru ciumă sunt în Euhologiŭ.

MULȚĂMIRE PENTRU CAȘTIGAREA CEREREĬ

și pentru tótă facerea de bine a luĭ Dumnedeŭ.

La Proscomidie, luând Preotul o părticică o pune pe sântul Disc și dice :

Dómne Iisuse Christóse Dumnedeul nostru, primește jertfa acésta, pre carea cu mulțămire pentru facerile tale de bine o aducem ție, întru miros cu bună mirésmă spirituală, pre Altariul tĕŭ cel maĭ pre sus de ceriurĭ; și cu milostivire păzește-ĭ de tot rĕul și îmbulzéla vĕdușilor și nevĕdușilor vrăjmași pre servii

tĕĭ, pre care aĭ bine-voit a-ĭ auḍi și milui, și tot-déuna le ajută spre dragostea cea cătră tine și cătră aprópele și spre tóte facerile de bine; și cereștilor tale bunătăți îĭ învrednicește.

La începutul dumneḍeeștieĭ Liturgiĭ.

Cu pace Domnuluĭ să ne rugăm; și cele-lalte, precum se arată la neploare.

Pentru ca cu milostivire să primĭască în Altariul sĕŭ cel maĭ pre sus de ceriurĭ mulțămirea și rugăciunea nóstră de acum a nevrednicilor servilor sĕĭ, și cu îndurare să ne miluĭască pre noĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să nu se îngreueze de mulțămirea nóstră a nevrednicilor servilor sĕĭ, care o aducem cu inimă umilită pentru facerile de bine ce le-am luat de-la dînsul, ci ca o tămâe cu bun miros și ca o ardere de tot grasă bine-primită să-ĭ fie luĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să auḍă și acum glasul rugăciuneĭ nóstre a nevrednicilor servilor sĕĭ, și buna cerire și dorirea credincĭoșilor sĕĭ tot-déuna spre bine să o plinĭască, și, ca un Milostiv, să ne dea tot-déuna bine-facerĭ noĭ și sânteĭ sale Biserică și la tot credincĭosul sĕŭ popor, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să scape sânta sa Biserică, pre serviĭ sĕĭ și pre noĭ toțĭ de tot necazul, nevoea, mânia și de toțĭ vrăjmașiĭ vĕḍuțĭ și nevĕḍuțĭ; și cu sănătate în îndelungate ḍile, și cu pace pre credincĭoșiĭ sĕĭ servĭ tot-déuna să-ĭ îngrădĭască, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să ne scape de tot necazul.

Apără, mântuește, miluește; și cele-lalte.

Ecfonis:

Că milostiv și ĭubitoriŭ de ómenĭ.

După intrare, Tropariul, glas al 4-lea:

Mulțămițĭ fiind noĭ nevredniciĭ serviĭ tĕĭ, Dómne, pentru ale tale marĭ facerĭ de bine ce aĭ făcut noĭ, lăudând te binecuvêntăm, mulțămim, cântăm, și mărim marea ta îndurare, și cu dragoste, ca niște servĭ, strigăm ție: Făcĕtoriule de bine Mântuitoriul nostru, mărire ție.

Condac, glas al 3-lea:

Învrednicindu-ne, Stĕpâne, de bine-facerile tale și de bunurile ce ne-aĭ dăruit, ca niște servĭ netrebnicĭ, alergând cătră tine, cu nevoință, mulțămire dupre putere aducem, și ca pre un dătătoriŭ de bine și făcĕtoriŭ a tóte mărindu-te, strigăm: Mărire ție, Dumnedeule întru tot Indurate.

Prochimen, glas al 4-lea:

Cânta-voiŭ Domnuluĭ celuĭ ce bine a făcut mie, și voiŭ cânta numeluĭ Domnuluĭ celuĭ înalt.

Stih: Bucura-se-va inima mea de mântuirea ta.

APOSTOLUL.

Din Cartea cea cătră Efesenĭ a Sântuluĭ Apostol Pavel cetirea. Cap, 5. Vers 9.

Fraților, ca fiiĭ luminеĭ să umblați.

Cantă Luni întĕia săptămână după Rusalii. Aliluĭa glasuluĭ:

Stih: Lăuda-voiŭ numele Dumnedeuluĭ meŭ cu cântare, mări-l-voiŭ pre el întru laudă.

Stih: Că a auzit Domnul pre ceĭ sĕracĭ, și pre ceĭ ferecațĭ aĭ sĕĭ nu ĭ-a urgisit.

EVANGHELIA dela Luca. Cap, 17. Inceperea 85.

In timpul acela, intrând Iisus într'un sat, l'-a întîmpinat pre el dece leproși.

Cantă Duminica 29 după Rusalii. După Evanghelie, ectenia:

Să dicem toțĭ din tot sufletul; și cele-lalte.

Ca niște servĭ nevrednicĭ cu fricĕ și cu cutremur, mulțămind milostivireĭ tale, Mântuitoriule și Stĕpânul nostru Dómne, pentru tóte bine-facerile tale, care le-aĭ vĕrsat din destul spre serviĭ tĕĭ, cădem înaintea ta, ĭțĭ aducem doxologie ca unuĭ Dumnedeŭ, și cu umilința strigăm: Scapă din tóte nevoile pre serviĭ tĕĭ, și, ca un Milostiv, îndeplinește tot-déuna dorințele nóstre a tuturor, cu de-a dinsul ne rugăm ție, auzi-ne și ne miluește.

Precum aĭ auzit acum cu milostivire rugăciunile servilor tĕĭ, Dómne, și aĭ arătat asupra lor marea ta ĭubire de ómenĭ, așa și de acum înainte netrecênd cu vederea, împlinește spre mărirea ta tóte bunele dorințĭ a credincĭoșilor tĕĭ servĭ, și arată

spre noĭ toțĭ mila ta cea bogată, trecênd cu vederea tóte greșalele nóstre, rugămu-ne ție, auḑi-ne și ne miluește.

Ca o tămâe cu bun miros și ca o ardere de tot grasă, primită să fie, întru tot Bunule Stĕpâne, acéstă mulțămire a nóstră înaintea Mărireĭ tale, și trimite tot-déuna, ca un Indurat, servilor tĕĭ mila ta cea bogată și îndurările tale ; și scapă de tóte împrotivirile vĕḑuților și nevĕḑuților vrăjmașĭ Biserica ta cea sântă, orașul (satul acesta), și pre tot poporul tĕŭ, și dăruește tuturor sănătate, lungime de ḑile și sporire întru tóte faptele bune ; întru tot îndurate Impĕrate, auḑi-ne și degrab ne miluește.

Încă ne rugăm pentru ceĭ ce aduc daruri.

Ecfonis :

Că milostiv și ĭubitoriŭ de ómenĭ.....

Cântarea împărtășireĭ :

Bine-cuvêntat este Dumneḑeŭ, care n'a depărtat rugăciunea mea și mila sa dela mine. Aliluĭa, Aliluĭa, Aliluĭa.

Pentru înmulțirea dragosteĭ și desrădĕcinarea ureĭ și a tótă rĕutatea:

La Proscomide, Preotul luând părticica o pune, ḑicênd:

Dómne Iisuse Christóse Dumneḑeul nostru, primește jertfa acésta întru ertarea pĕcatelor servilor tĕĭ (cutari), pre care binevoește a-ĭ milui și a-ĭ auḑi pre dînșiĭ, și cu milostivire păzește-ĭ de tot rĕul și asuprirea vĕḑuților și nevĕḑuților vrăjmașĭ, și tot-déuna le ajută să te ĭubĭască pre tine, pre aprópele, unul pre altul și între dînșiĭ, și să facă tot binele spre a se învrednici de bunătățile tale cele cerești.

La Ectenia cea dintĕiŭ:

Pentru ca să curățĭască pre serviĭ sĕĭ (cutari) de tóte pĕcatele și fără-de-legile, care sécă dragostea și unirea întru dînșiĭ; și cu puterea, lucrarea și harul prea Sântuluĭ sĕŭ Duh să întemeeze în inimile lor pacea, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să desrădĕcineze dintre serviĭ sĕĭ (cutari): ura, calomnia și neunirea, și cele-lalte patimĭ care strică ĭubirea de frațĭ; și dragoste nefățarnică să întemeeze între dînșiĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să desrădăcineze dintre servii sĕĭ (cutari) patima ĭubireĭ de sine, și să întemeeze între dînșiĭ ĭubirea de frați, dragostea desĕvêrșită și tótă fapta bună, cu puterea prea Sântuluĭ sĕŭ Duh, Domnuluĭ să ne rugăm.

La Ectenia cea de a doua :

Dómne Dumnedeul nostru, caută din înălțime, ca un Bun, asupra inimilor servilor tĕĭ (cutari), ce sunt lipsite de dragoste și de unire, și împresurate de spinul ureĭ și a altor păcate; o picătură din darul prea Sântuluĭ tĕŭ Duh liberând, bogat roureză-l pre dînsul, pentru ca să aducă roduri bune, și din dragostea cea cătră tine să sporĭască în fapte bune și să petrécă în dragoste și în unire. Cu stăruință te rugăm, ca pre un dătătoriŭ de bine și Dumnedeŭ al nostru, degrabă ne audĭ și cu ĭubire de ómenĭ îĭ miluește.

Ca desĕvêrșițĭ întru dragostea ta, Dómne Dumnedeul nostru, să fie servii tĕĭ (cutari) și să aibă dragoste nefățarnică cătră aprópele, predispune-ĭ cu darul prea Sântuluĭ tĕŭ Duh, Stĕpâne. Pentru acésta, Milostive, cu dragostea ta și a unuĭa cătră altul, învăpăĭază sufletele lor, inimile lor; rugămu-ne, ca unuĭ Milostiv, degrabă ne audĭ, și, ca un Indurat, îĭ miluește pre dînșiĭ.

Pentru cerere și câștigarea celor de trebuință și de folos.

Preotul la Proscomidie, luând o părticică o pune dicând :

Dómne Iisuse Christóse Dumnedeul nostru, primește jertfa acésta întru ertarea păcatelor servuluĭ tĕŭ (cutare) și rânduește pentru dînsul cele ce-ĭ sunt de folos. Că măcar de a și greșit el ca un om, ci spre tine cu credință alergând, prin noĭ nevredniciĭ, nădĕjduește a dobândi a luĭ umilită cerere, carea să fie dupre voia ta cea sântă.

La Ectenia cea dintĕiŭ :

Pentru ca să audă și acum glasul rugăciuneĭ nóstre, a nevrednicilor servilor sĕĭ, și buna cerere și dorire a credinciosuluĭ servuluĭ sĕŭ (cutare) tot-déuna spre bine să o plinĭască, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca buna cerere și dorirea servuluĭ sĕŭ (cutare) întru tóte să o împlinĭască, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca dorirea și cererea servuluĭ sĕŭ (cutare), dupre voia

cea-sântă a sa să o facă, și degrabă fără de tótă împedecarea, spre mărirea numeluĭ sĕŭ, se o sĕvêrșască, Domnuluĭ să ne rugăm.

La Ectenia cea de a doua :

Ca niște servĭ netrebnicĭ cădem cătră tine Mântuitoriule și cu umilință strigăm : Iartă și miluește pre servul tĕŭ (cutare), și tótă dorința și cererea luĭ fă-o ca să fie dupre voia ta. Că tu numaĭ, însuțĭ Bunule și știutoriule al inimilor, știĭ tóte cele ce sunt spre folosul servuluĭ tĕŭ, rugămu-ne ție, auḑi-ne și-l miluește pre dînsul.

Caută din înălțimea sântuluĭ tĕŭ Lŏcașiŭ, Dómne Dumneḑeul nostru, ca un bun și ĭubitoriŭ de ómenĭ, dărueste servuluĭ tĕŭ (cutare) tot-déuna a cugeta și a face tóte cele ce sunt cu plăcere ție ; că tu însuțĭ eștĭ cela ce tóte le rânduești spre folosul nostru, auḑi-ne și-l miluește.

In vreme de tóte nevoele și primejdiile omenești.

La Proscomidie :

Dómne Iisuse Christóse Dumneḑeul nostru, primește jertfa acésta întru ertarea pĕcatelor a tuturor popórelor tale ; și cu milostivire întórce dela noĭ tótă mânia ta cea cu dreptate pornită asupra nóstră, și degrabă, ca un Bun, ne scóte pre noĭ din tóte necazurile și primejdiile, ce ne asupresc pre noĭ.

La începutul dumneḑeeștelĭ Liturgiĭ :

Pentru ca milostiv, blând și bun păciuitoriŭ să fie noî pĕcătoșilor servilor sĕĭ, celor ce întru pocăință la dînsul acum scăpăm, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să nu ne lase pre noĭ până în sfêrșit, pentru pĕcatele nóstre, să nu strice așeḑământul sĕŭ și să nu depărteze mila sa de la noĭ, pentru numele sĕŭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să mântuĭască din nevoĭ sufletele nóstre și să ne izbăvĭască de vrăjmașiĭ noștri, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să izbăvĭască pre sĕraciĭ sĕĭ ómenĭ de sila vrăjmașilor celor tarĭ, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca să-șĭ aducă aminte de adunarea sa, pre carea o a câștigat din început și să izbăvĭască toiagul moștenireĭ sale de tóte năvălirile vrăjmașilor, Domnuluĭ să ne rugăm.

Pentru ca degrabă să ne izbăvïască din primejdiï și pre ceï ce ne urăsc să-ï înțelepțïască, Domnuluï să ne rugăm.

După Intrare, Tropariŭ, glas al 4-lea:

Degrabă ne întîmpină pre noï, maï înainte până ce nu ne robim.

Condac:

Apărătoriul cel mare și Domnul....

Prochimen, glas al 4-lea:

Judecă, Dómne, pre ceï ce-mï fac mie strâmbătate, dă resboiŭ cu ceï ce sĕ oștesc asupra mea.

Stih: Ḍi sufletuluï meŭ: mântuirea ta sunt eŭ.

APOSTOL către Corinteni, începp. 167. Inceputul acesta:

Fraților bine este cuvêntat Dumnedĕŭ și Tatăl.

Iar sfêrșitul... Așijderea și mângâereï. Aliluïa al glasuluï.

Stih: Mâhnitu-m'am întru îngrijarea mea.
Stih: Că aŭ abătut asupra mea....

EVANGHELIA de la Marco. Incep 51. Inceputul acesta:

Zis-a Domnul Ucenicilor sĕï: Aveți credință....

Iar sfêrșitul: Să credeți că veți lua și va fi voï.

După Evanghelie, ectenia:

Tie unuïa am greșit, Dumnedeule Mântuitoriul nostru, și maï multe pedepse, dupre pĕcatele nóstre, a lua vrednicï suntem; ci spre a ta milostivire privind, întru pocăință cu umilință la tine Mântuitoriul nostru scăpăm și cu lacrîmï strigăm: Izbăvește-ne de primejdiï, de necazurï și de întristările nóstre, rugămu-ne ție, auḍi-ne și ne miluește.

Să nu intri la judecată cu serviï tĕï, Dómne, și să nu-ți depărtezï mila ta dela noï, căcï ne-am împuținat maï mult de cât tóte limbile, și suntem smeriți astă-ḍï pentru pĕcatele nóstre, ci ne scóte din mânile vrăjmașilor noștri și ale tuturor celor ce ne fac strâmbătate, rugămu-ne ție, auḍi-ne și ne miluește.

Veḍï smerenia nóstră și ostenéla nóstră, Dómne, și ne értă tóte pĕcatele nóstre, că s'aŭ înmulțit ceï ce ne urăsc fără dreptate, păzește dar sufletele nóstre și le izbăvește, rugămu-ne ție, auḍi-ne și ne miluește.

Să nu lașï, Dómne, turma ta cea sântă maï presus de putere întru ispite, în necazurï, în primejdiï și în nesuferite prigoniri, pentru pĕcatele nóstre a se afunda; ci degrabă te

împacă cu noĭ și ușuréză întristarea nóstră, rugămu-te, Dumnedeul nostru, audi-ne și ne miluește.

Când lipsește virtutea nóstră, nu ne lăsa, Dómne Dumnedeul nostru, și nu depărta mila ta de la noĭ, ca să nu dică vrăjmașiĭ noștri: Dumnedeŭ ĭ-a părăsit pre eĭ, goniți-ĭ și-ĭ prindeți pre eĭ, că nu este cel ce mântuește; nu te depărta de la noĭ, ci spre ajutoriul nostru ĭa aminte, ca să se înfrunteze, să se stingă și să se îmbrace în rușine și întru înfruntare ceĭ ce caută cele rele servilor tĕĭ, rugămu-ne ție, audi-ne și ne miluește.

Cântarea împărtășireĭ:

Izbăvește, Dumnedeule, pre Israil de tóte necazurile luĭ.

Ecteniile la scóterea cinstiteĭ Crucĭ. Septembre 14.

Miluește-ne pre noĭ, Dumnedeule, dupre mare mila ta, rugămu-ne ție, audi-ne și ne miluește; să dicem toți.

Și începem întĕia sută de Dómne miluește. Decĭ se întórce Preotul cu spatele, adică spre Altariŭ, ĭar cu fața spre apus și dice:

Incă ne rugăm pentru bine-credincĭosul și de Christos iubitoriul Regele nostru (cutare), pentru stĕpânirea, biruința, petrecerea, pacea, sănătatea și mântuirea luĭ; să dicem toți.

Și începem a doua sută de Dómne miluește. Apoĭ se întórce spre strana mică cu fața spre amédă-di și dice:

Incă ne rugăm pentru Arhiepiscopul nostru (saŭ Episcopul cutare), și pentru toți ceĭ întru Christos frațiĭ noștri, pentru sănătatea și mântuirea lor; să dicem.

Și începem a treia sută de Dómne miluește. Și sfârșind aceea, se întórce Preotul spre strana mare, cu fața spre amédă-nópte și dice:

Incă ne rugăm pentru tot sufletul creștinesc, cel scârbit și necăjit; să dicem toți.

Și se face a patra rîdicare. Și întorcêndu-se ĭarăși cătră rĕsărit cu fața de unde a început, dice:

Incă ne rugăm pentru toți ceĭ ce slujesc și aŭ slujit în sânt Lŏcașiul acesta, părinții și frații noștri; să dicem toți.

Și începem a cincea sută de Dómne miluește.

Invĕțătură pentru scóterea sântuluĭ Aer:

Vineri sara, la Vesperină, începêndu-se a se cânta Stihirile: *Când de pre lemn...*, intră cel maĭ Mare în sântul Altariŭ și se îmbracă în tóte veștmintele preoțești; ĭar ceĭ-lalți Preoți numaĭ în Felóne și Diaconiĭ în Stihare. Iar când încep a cânta cântăreții: *Mărire și acum*, de la stihirală, glas al cincilea: *Pre tine cela ce te îmbracĭ cu lumina ca cu o haĭnă.....* pre carea o cântă rar și cu glas dulce, atuncĭ cel maĭ Mare și Preoții ceĭ împreună cu dînsul, scoțênd Sântul Aer, îl întind pre Sânta Masă, și-l cădește cel maĭ Mare în chipul cruceĭ de 3 orĭ; după aceea rădică Sântul Aer, Sânta Evanghelie și Sânta Cruce. Și ridicându-l de-asupra capetelor sale, es pre Ușile cele împĕrătești și se întorc pre după sfeșnicul cel despre miadă-nópte; și vin în mijlocul Bisericeĭ, unde este masa gătită și împodobită, și pun Sântul Aer pre masa aceea și Evanghelia despre cap, ĭar Sânta Cruce cătră picióre. Și ḑicênd ceteții: *Acum slobodește Stĕpâne....*, *Sânte Dumneḑeule*, și după *Tatăl nostru*, Preoții cântă Tropariul, glas al 2-lea: *Iosif cel cu bun chip... Mărire și acum, Mironosițelor femeĭ...* Și acestea cântându-se, cel maĭ Mare cădește Sântul Aer în chipul cruceĭ de 3 orĭ; și apoĭ face 2 metaniĭ marĭ și sĕrută Sântul Aer cu capul descoperit; și una pre urmă. Așijderea și Preoții mergênd câte doĭ fac aseminea. Și pre urmă merg și creștiniĭ, și, făcênd și eĭ aseminea, sĕrută Sântul Aer. Și stă Sântul Aer pre Masă aceia până a doua ḑi diminéța spre sĕrutarea tuturor, arḑênd douĕ făcliĭ tótă nóptea, și tămâe aprinsă de desubtul meseĭ fiind pusă. Iar a doua ḑi cântându se Doxologia cea mare, ese cel maĭ Mare cu Preoții din sântul Altariŭ îmbrăcați cu veștmintele preoțești, și staŭ împrejurul Meseĭ ceĭ cu Sântul Aer pre dînsa. Iar când încep Cântăreții a cânta: *Sânte Dumneḑeule*, atuncea cel maĭ Mare, cu Diaconul, și cu făcliĭ în mână, cădește Sântul Aer în chipul cruceĭ de 3 orĭ; și când cântă: *Sânte Dumneḑeule* cel maĭ de pre urmă, atuncea rîdică Sântul Aer și punêndu-l ĭarăși preste capul celuĭ maĭ Mare, și preste capetele sale, și mergênd înainte cu 2 sfeșnice aprinse, și Diaconiĭ cădind asupra Sântuluĭ Aer, eșim afară din Biserică, și mergem până în dreptul straneĭ dea-drépta, cântăreții cântând: *Sânte Dumneḑeule*; stăm acolo. Și ḑice Diaconul Ectenia:

Miluește-ne pre noĭ, Dumneḑeule, și pomenește pre Rege, pre Mitropolitul saŭ pre Episcopul, și pre Egumenul. *Încă ne rugăm pentru bună întocmirea aeruluĭ, pentru bună rodirea pămêntuluĭ și pentru vremĭ cu pace. Încă ne rugăm și pentru toți ortodocșiĭ creștinĭ.*

Apoĭ Preotul Ecfonisul: *Că milostiv și iubitoriŭ.....*

Apoĭ mergênd și stând în dreptul Altariuluĭ, cântându-se: *Sânte Tare*, Diaconul ḑice Ectenia cea maĭ sus arătată, și adăugând ḑice: *Încă ne rugăm pentru fericiții ctitorĭ și pentru ceĭ maĭ nainte rĕposați părinți și frați aĭ noștri, carii zac aicĭ și pretutindenea ortodocșiĭ creștinĭ. Încă ne rugăm și pentru toți ortodocșiĭ creștinĭ.*

Preotul Ecfonisul: *Că milostiv și iubitoriŭ.....*

Apoĭ venind în dreptul străneĭ ceĭ dea-stânga, cântându-se: *Sânte fără de mórte*, ḑice Diaconul Ectenia cea maĭ sus arătată, și adăogând ḑice: *Încă ne rugăm pentru fraților noștri: Preoților, Ieromonahiĭ, Ierodiaconiĭ și Monahiĭ, și pentru toți ceĭ întru Christos frați aĭ noștri. Încă ne rugăm și pentru toți ortodocșiĭ creștinĭ.*

Preotul Ecfonisul: *Că milostiv.....*

Apoĭ ajungênd la ușa Bisericeĭ, ĭarăși ḑice Ectenia cea maĭ sus arătată. Și maĭ adauge: *Încă ne rugăm pentru ceĭ ce aḑuc daruri și fac bine în Sânta și întru tot cinstita Biserica acésta, pentru ceĭ ce se ostenesc și cântă și pentru poporul carele stă înainte și aștéptă de la tine mare și multă milă.*

Încă ne rugăm pentru toți ortodocșiĭ creștinĭ.

Încă ne rugăm pentru ca să se păzească Sânt Locașul și Țara acésta ; și cele-lalte. Preotul Ecfonisul: *Audi-ne pre noi Dumnedeule,* și, *Că milostiv ești.* Apoi după acestea intrăm în Biserică, și Preoții ajungênd cu Sântul Aer la Ușile împărătești, și stând acolo, dice cel mai Mare: *Înțelepciune drepți.* Apoi intră în Sântul Altariŭ prin Ușile cele împărătești, și cântă Tropariul, glas al 2-lea : *Iosif cel cu bun chip.....*

Și întind Sântul Aer ĭarăși pre sânta Masă, apoi cetețul îndată Tropariul proorocieĭ, glas al 2 : *Cela ce ții marginile lumeĭ ;* și cele-lalte. *Mărire, și acum,* tot aceeași. Și îndată, Prochimenul glas al 4 : *Scólă-te Dómne, ajută ne noî, și ne izbăvește pe noî pentru numele tĕŭ.* Stih : *Dumnedeule cu urechile nóstre am audit.* Apoi cetirea : *Din prorocia luĭ Iezechiel: Fost-a preste mine mâna Domnuluĭ.* După acésta, Prochimenul Apostoluluĭ, glas 7: *Scólă-te Dómne Dumnedeul meu, înalță-se mâna ta.* Stih : *Mărturisi-mĕ-voiŭ ție, Dómne, cu tótă inima mea.* Apostolul din cea cătră Corinteni. Incep. 133 : *Fraților, puțin aluat tótă frământătura o dospește.* Aliluia glas al 5. *Să învie Dumnedeŭ, și să se risipiască vrăjmașiĭ luĭ.* Stih : *Precum se stinge fumul, să se stingă.* Stih al II-lea.... *Așa să péră pĕcătoșiĭ de la fața luĭ Dumnedeŭ.* Evanghelia a luĭ Mateĭ, Incep. 144: *Iar a doua di care este după Vineri....* sfêrșitul : *Pecetluind o cu custodie.* Apoi ectenia : *Să dicem toți.* Și după acésta : *Să plinim rugăciunea nóstră cea de dimineță,* și Apolisul. Și se face sĕrutare prin Monastiri a Aeruluĭ spre închipuirea puneriĭ în Mormênt. Iar unde nu este Aer, sĕrută Icónele. Iar cântăreții cântă stihira, glas 5-lea : *Veniți să fericim pre Iosif cel pururea fericit ;* și ora întâiŭ, la care se citește Tropariul dileĭ din Triod. După *Sânte Dumnedeule* și *Tatăl nostru,* Condacul Trioduluĭ ; și cele-lalte ; și Apolisul cel desĕvêrșit.

In sânta și marea Vineri, Ecfonisurile ce se dic după Ectenia mică, înaintea Evangheliilor Sântelor Patimi.

Ecfonis 1 :

Că a ta este stĕpânirea, și a ta este împĕrăția și puterea și mărirea.

Ecfonis al 2-lea :

Că ție se cuvine tótă mărirea, cinstea și închinăciunea.

Ecfonis al 3-lea :

Că s'a bine-cuvêntat și s'a prea-mărit întru tot cinstit și de mare cuviință numele tĕŭ.

Ecfonis al 4-lea :

Că tu ești Dumnedeul nostru și ție mărire înălțăm.

Ecfonis al 5-lea :

Fie stĕpânirea împĕrăției tale bine-cuvêntată și prea-mărită.

Ecfonis al 6-lea:

Că s'a bine-cuvêntat întru tot sânt numele tĕŭ, și s'a prea-mărit împĕrăția ta.

Ecfonis al 7-lea:

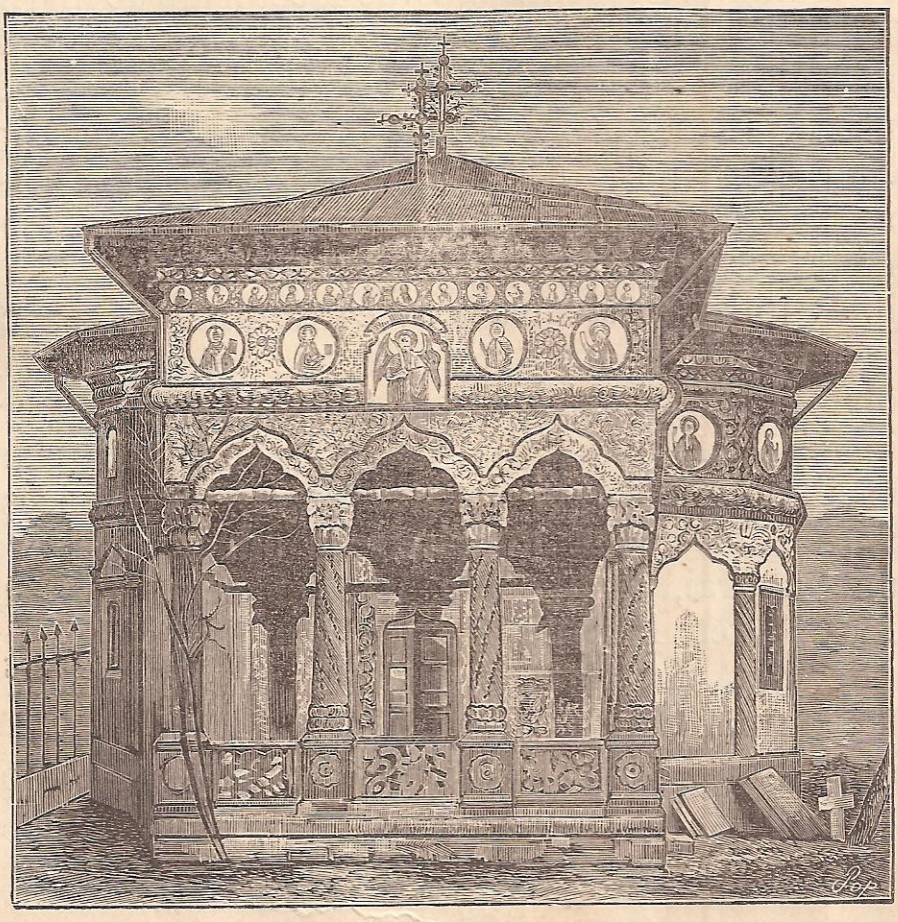
Că pre tine te laudă tóte Puterile cerești.

Ecfonis al 8-lea:

Că tu eștĭ Impĕratul păceĭ și Mântuitoriul sufletelor nóstre.

Ecfonis al 9-lea:

Că pre tine te laudă tóte Puterile cerești.

Biserica Stavropoleos din București.

RUGĂCIUNE DE MULȚĂMIRE.

Dómne Iisuse Christóse, Dumnedeul nostru, Dumnedeul îndurărilor și a tótă milostivirea, a căruĭa milă este neměsurată și ĭubirea de ómenĭ adînc neajunsă, la a ta mărire cădênd cu frică și cu cutremur, ca niște servĭ netrebnicĭ, cu umilință aducem acum mulțămire bunătățeĭ tale pentru bine-facerile, ce aŭ fost asupra servilor tĕĭ (saŭ servuluĭ cutare); și ca pre Domnul, Stĕpânul și Bine-făcĕtoriul, te mărim, cântăm ție, te lăudăm, și cădênd înaintea ta ĭarăși mulțămim, rugând cu umilință neměsurata și nespusa ta milostivire: Că precum aĭ bine-voit a primi acum rugăciunile servilor tĕĭ, și cu îndurare ĭ-aĭ învrednicit a li se împlini cererile, așa și de acum înainte învrednicește-ĭ a spori întru drépta credință, întru dragostea cea cătră tine și cea cătră aprópele și întru tóte faptele cele bune, și a dobândi ale tale bine-facerĭ, împreună cu toțĭ credincĭoșiĭ tĕĭ. Izbăvește-ĭ de tótă réua întêmplare, dăruindu-le pace și liniște. Și ne învrednicește pre toțĭ tot-déuna mulțămire a aduce, cele prea bune a grăi, și a cânta Ție și celuĭ fără început al tĕŭ Părinte, și prea Sântuluĭ, și bunuluĭ și de viață făcĕtoriuluĭ Duhuluĭ tĕŭ, Dumnedeuluĭ celuĭ mărit întru o ființă. (Și îndată cu glas maĭ înalt): Mărire ție, Dumnedeuluĭ nostru, dătătoriuluĭ nostru de bine, în vecĭĭ vecilor.

POVAȚUIRE.

Cum se cade Preotul și Diaconul a sĕvêrși serviciul în sânta Biserică, și a se găti spre lucrarea celor sânte, ĭar mai ales la slujba Dumnedeeștei Liturgiĭ; ce feliŭ de primejdiĭ se întêmplă, și de nu s'ar pricepe Preotul mai îngrabă, cum trebue să se îndrepteze.

In legea darului Mântuitoriului nostru Dumnedeŭ Iisus Christos, sânta Biserică ține șepte taĭne, adică: Botezul, Ungerea cu sântul Mir, Euharistia saŭ Impărtășirea, Pocăința cu Marturisirea, Preoția, Cununia și Sântul Maslu. Tóte ace-tea se sĕvêrșesc în sânta Biserica, sânțita de Arhiereŭ, spre adevĕrata mântuire a tuturor ómenilor. Unile dintre aceste taĭne la nevoie se pot sĕvêrși și în casă, saŭ orĭ unde; ĭar taĭna Preoției și Euharistia, adică aducerea jertfeĭ ceĭ fără sânge a Corpuluĭ și a Sângeluĭ Domnuluĭ nostru Iisus Christos, nu se face nicairĭ afară de Biserică sânțita, căcĭ este mare pĕcat. Pentru aceia notăm urmatórele:

1). Sânta Casă saŭ Biserica în care se aduc mulțămirĭ luĭ Dumnedeŭ Făcĕtoriuluĭ a tóte, unuĭa în Treime, și se fac rugăciunĭ, pentru luminare și curațirea pĕcatelor, să fie sânțită de însușĭ Arhiereŭ, saŭ să fie trimis în acésta Biserică Antimisul sânțit de Arhiereŭ, și dupa rânduélă să primĭască sânțire acea casă. 2). Preotul să fie om ales, cinstit, să știe Sânta Scriptura și să fie hirotonisit de Arhiereŭ dupa rânduélă. 3). Preotul să aĭbă tóte veșmintele sânțite dupa rânduélă, anume: Stihariŭ, Epitrahil, Mânicere, Brâu și Felon. Iar Diaconul: Stihar, Mânicere, și Orariŭ, care șa pórta pus pe umĕrul stâng. Fara de acestea, Preotul și Diaconul nu se cade să oficieze Dumnedeésca Liturgie. Iar dacă Preotul va îndrazni a sĕvêrși Taĭna fara acestea, va greși de mórte, și pentru acésta din cinul sĕŭ se va scóte. Iar la sĕvêrșirea altor sânte Taĭne și la rugăciunĭ și cântărĭ în Biserică se vor îmbrăca în sântele veșminte dupre tipic.—Dar spre sĕvêrșirea acesteĭ sânte Taĭne, adică a Corpuluĭ și Sângeluĭ Domnuluĭ nostru Iisus Christos, pe lângă cele dise neapărat, se cere ca Preotul hirotonisit de Arhiereŭ să aĭbă pregătirea cuvenită și voe stăruitóre spre sĕvêrșirea taĭneĭ Corpuluĭ și a Sângeluĭ Domnuluĭ. Ca ast-fel prin lucrarea cea dupre tipic a Preotuluĭ, pânea să se prefacă întru însușĭ Corpul și Sângele luĭ Iisus Christos. 4). La sĕvêrșirea acesteĭ Taĭne sunt necesare cincĭ prescurĭ, vin și apa; însă prescurile să fie de faina de grâŭ curat, și faina să nu fie veche, căcĭ se sfaramă după ce se coc; nicĭ să fie mucedă, nicĭ să se dospiască cu drojdiĭ, ci numaĭ cu aluat. Aseminea și vinul să fie curat, adică să nu fie pelin, nicĭ muced, nicĭ oțetit; ĭar apa să fie curată și próspătă. 5). Acésta Taĭnă se sĕvêrșește cu rugăciune, și prin bine-cuvêntarea mânilor Preotuluĭ: *Și fă adecă Pânea acésta, cinstit Corpul Christosuluĭ tĕŭ; ĭar ce este în Paharul acesta, cinstit Sângele Christosuluĭ tĕŭ; prefăcêndu-le cu Duhul tĕŭ cel Sânt.*

Cu aceste cuvinte se preface Pânea în corpul luĭ Christos, și Vinul în

cinstit Sângele luĭ Christos, dupre cum înțelepțește învață și ține sânta și apostolésca Biserică a Rĕsărituluĭ.

Pentru acésta să știi, o Preote, că fără de Biserică sânțită, fără Antimis sânțit de Arhiereŭ, fără Veșminte sânțite etc. fără pregătirea cuvenită, fără prescurĭ de grâŭ și faină curată, și fără cunósterea și pronunțarea cuvintelor de maĭ sus, taĭna Euharistieĭ nu se sĕvêrșaște. Iar de va îndrăzni cine-va a oficia, fără a ținea sémă de acestea, precum și fiind întunecat și amețit de bĕutură, ne știind ce face, nu numaĭ ca un fur de cele sânte se privește, dar încă greșește de mórte și-șĭ pregătește singur pedépsă eternă.

Pregătirea pentru serviciul D-ḑeeștеĭ Liturgiĭ și împărtășirea cu sântele Taĭne:

Taĭna sânteĭ Euharistiĭ nicĭ odată nu se sânțește de un mirén, ceteț, cântăreț, ipodiacon și chiar diacon, ci numaĭ de Preotul hirotonisit, conform sântelor canóne, căcĭ eĭ nimic din cele ale Preoțieĭ nu sĕvêrșesc. Și cine ar îndrăzni a face ceva din cele ce aparțin numaĭ Preotuluĭ canonic, acela cade în grea osândire și în pĕcatul furuluĭ de cele sânte.

Preotul hirotonisit și Diaconul sunt datorĭ a se pregăti pentru serviciŭ în chipul următor: Maĭ înainte, cu îngrijire sa să ferĭască pre sine de faptele ce împedică vrednicia Liturgieĭ și împărtășirea cu prea-curatele Taĭne. Iar împedecările cele maĭ marĭ sunt acestea: De va fi acela în blĕstăm, saŭ oprit de Biserică, saŭ afurisit de Arhiereŭ, saŭ are întru sine pĕcat de mórte. Pĕcatele de mórte, sunt acestea: 1). Trufia, 2). Iubirea de argint, 3). Curvia, 4). Mânia, 5). Lĭcomia, 6). Zavistia, și al 7). Lenevirea la faptele cele bune.

Decĭ de va fi în blĕstăm, saŭ oprit de Biserică, saŭ afurisit de Arhiereŭ, nicĭ de cum să nu îndrăznĭască a oficia sânta Liturgie, până când nu va avea voĭe dela cel ce l-a legat, ca să fie desĕvêrșit dezlegat; căcĭ de va îndrăzni cine-va să lucreze cele preoțeștĭ nefiind dezlegat, va cădea în pĕcatul furuluĭ de cele sânte, și cu îndoit și fórte greŭ pĕcat se va întórce dela serviciul Dumneḑeesc, și vinovat va fi Corpuluĭ și Sângeluĭ Domnuluĭ; și va fi împreună cu ucigașiĭ de Dumneḑeŭ și necredincioșiĭ Iudeĭ carĭĭ aŭ ucis pre Christos; ĭar împărtășirea cu prea curatele Taĭne ĭĭ va fi spre judecată și osândă. Chiar și mirénul, fiind sub afurisenie de Arhiereŭ saŭ de Preot duhovnic, saŭ și de óre care alte patimĭ va fi cuprins și nu va ținea sémă de ele, la alt Duhovnic mergênd, fără a lua ertare și deslegare dela cela ce l-a avut maĭ înainte Duhovnic, și ar îndrăzni a se împărtăși cu prea curatele Taĭne ale Corpuluĭ și Sângeluĭ luĭ Iisus Christos, aceiașĭ pătimește, și ca un ucigașiŭ de Dumneḑeŭ se va osândi.

Iar de-l va vădi pre el consciința luĭ pentru pĕcate de mórte, să nu îndrăznĭască a oficia sânta Liturgie, până când nu se va curăți pre sine de pĕcatul în care se află, cu căință, și prin mărturisire cu gura înaintea Părinteluĭ seŭ duhovnicesc, făgăduind că de acum nu se va maĭ întórce la pĕcat. Că de va îndrăzni a oficia, în pĕcat de mórte fiind, nemăr-

turisindu-se, și prin pocăință mai înainte necurățindu- e de el, alt păcat de mórte mai greŭ adaoge, și Dumnedeeștile Taĭne, din causa nevredniciei luĭ, le primește spre judecată și spre osîndă luișĭ.

Chiar în sĕvêrșirea Dumnedeeștei Liturgiĭ, viindu-și în sine Preotul și cunoscêndu- e a fi în păcat de mórte, cât va putea cu mare durere și căință să se umilĭască pre sine și să arate părere de rĕŭ, avênd gând necurmat, ca să se mărturisĭască în grabă, să facă bine și să se părăsĭască de păcat.

Spre a fi vrednic de o așa de înaltă servire și de împărtășirea cu Sântele Taĭne, împedică și multa mâncare și băutură de sară; pentru aceea se cade a se înfrâna de mâncare și băutură, și chiar dacă gustă ceva, trebue a gusta puțin și numaĭ înainte de mĭedul nopțeĭ. Iar de va gusta Preotul cât de puțină mâncare saŭ băutură după medul nopțeĭ, să nu îndrăznĭască a oficia Sânta Liturgie, de óre ce dela medul nopțeĭ începe cursul ḑileĭ.

Preoțiĭ și Diaconiĭ cariĭ aŭ femeĭ datoresc a se înfrâna de ele câte-va ḑile maĭ înainte de a oficia Sânta Liturgie precum și în acea ḑi; căcĭ cel ce nu se va înfrâna și va oficia fórte greșește.

Dar nu numaĭ Preotul și Diaconul, ci și tot creștinul cel ce va vrea să se împărtășĭască cu vrednicie din Dumnedeeștile Taĭne ale luĭ Christos, este datoriŭ cu totul să se înfrâneze de mâncare, afară numaĭ de nevoĭe la timp de mórte. Sunt încă și alte pedicĭ ce fac pe Preot și Diacon nevrednic de serviciŭ și de a se împărtăși cu Sântele Taĭne; care, măcar că sunt maĭ micĭ decât cele ce s'aŭ ḑis maĭ sus, trebue desrădăcinate; și precum Preotul, așa și fie-care creștin datoresc a le înlătura pe cât va putea. Cea dintêiŭ este supĕrarea gândurilor celor de multe felĭurĭ, pre care trebue a le îndepărta prin rugăciunea cea ferbinte și cu gândirea la patimile Domnuluĭ. A doua e turburarea cea din lăuntrul, saŭ întristarea; dar să aĭbă nădejde, că prin stăruința de a primi harul luĭ Dumnedeŭ, adică a se împărtăși cu Sântele Taĭne, o va depărta dela sine. A treia este mâhnirea și trândăvirea, care cu deșteptarea, cu privighĭerea saŭ cu împuținarea somnuluĭ, de asemenea se înlătură.

Iar preste tóte acestea, a patra este turburarea saŭ sburdăciunea trupéscă, care se face din vis, și care de i se va întêmpla, să nu îndrăznĭască a oficia Sânta Liturgie decât numaĭ dóră de mare nevoĭe. Iar daca el singur a provocat acésta cu vorbele saŭ cu gândurile cele necurate de cu sară, aŭ cu mâncarea și cu băutura, saŭ cu lungimea somnuluĭ, nicĭ-de cum să nu îndrăznĭască a liturgisi până ce se va mărturisi la părintele sĕŭ cel duhovnicesc și dela dînsul va lua canon și deslegare.

Pentru aceea, tóte cele neplinite prin rugăciunea cea ferbinte și prin lacrîmile cele cu durere și cu inimă înfrântă, maĭ înainte de servire și în însaș servirea, pot să se desrădăcineze. Spre a fi vrednic de servire și de împărtășirea cu Sântele Taĭne, maĭ împedecă încă

fórte mult și acésta: De a ocărît Preotul saŭ Diaconul pre cine-va și l-a scârbit saŭ l-a nedreptățit, și știe că acela este mâniat și supĕrat pre el; saŭ dacă însuși Preotul saŭ Diaconul fiind nedreptățit saŭ scârbit de cine-va ține mânie și se supĕră, să nu îndrăznĭască a oficia Sânta Liturgie, ci mergênd maĭ înainte, dupre porunca Domnuluĭ, să se împace cu fratele sĕŭ și așa să servĭască.

Iar de va fi cel scârbit unde-va, departe, și va fi nevoie să servĭască, măcar gând bun să aĭbă, adică, că dacă se va întâlni cu dînsul negreșit se va împĕca, și întru inima sa îĭ va părea rĕŭ de acésta; și așa de nevoie să servĭască.

Așa dar Preotul, întĕiŭ maĭ înainte de gătirea spre Dumnedeésca Liturgie este datoriŭ să se păzĭască de împedecările cele ce s'aŭ dis maĭ sus. Al doĭlea, se cade luĭ să aĭbă frângere de inimă pentru pĕcate, măcar și maĭ micĭ de ar fi ele.

Pe lângă acésta orĭ-cât de puțin, l-ar vĕdi consciința luĭ, să se mărturisĭască părinteluĭ sĕŭ duhovnicesc, și să ĭa dela dînsul dezlegare. In scurt, tot ce-ĭ știut că este spre curățirea pĕcatelor, sĕ cade cu nevoința a face. Și inima sa să o curățiască de tóte gândurile, de poftele și desmerdările cele trupești, ce staŭ împrotiva dragosteĭ luĭ Dumnedeŭ, și firea sa cu óre-care socotire să o deștepte, de și nu sufere de patimĭ ce fac împedicare.

Al treilea, să aĭbă bună voire, ca să slujĭască Domnuluĭ întru cuviosie și dreptate, întru tóte ḑilele vieței sale. Și acéstă bună voire la timp să o adevereze prin fapte bune.

Al patrulea, fómea de mâncarea cea Dumnedeéscă și setea de acea bĕutură în suflet și în inima sa cu îndoită purtare de grijă, tare să o deștepte:

1). Pentru că mare este acéstă Dumnedeéscă Taĭnă: căcĭ într'însa materialicește Impĕratul și făcĕtoriul a tótă făptura cea vĕḑută și nevĕḑută, Christos Dumnedeŭ și om, nevĕḑut sub vĕḑutele chipurĭ ale Pânei și ale Vinuluĭ, spre mâncarea credincĭoșilor este pus înainte, și cu adevĕrat se dă, și cu folosul și cu câștigarea care se revarsă dintr'însa; căcĭ cel ce servește cu vrednicie și se împărtășește de Dumnedeeștile Taĭne, nu numaĭ dobândește ertarea pĕcatelor, ci se învrednicește și de sânțenie și de darul cel ales, căcĭ se împărtășește cu Christos, care este Isvorul cel neîmputinat al sânțenieĭ și al haruluĭ.

2). Pentru că cu sĕrăcia si cu neajunsul, fie-care alergând la comóra acésta, cu adevĕrat primește îndestularea bogățieĭ darurilor celor Dumnedeeștĭ, și lipsa sau sĕrăcia sa sufletéscă îndestul o împlinește.

Pe lângă acésta, cu credință neîndoită să se apropie la împărtășirea prea curatelor și de viață făcĕtórelor Taĭne, a Corpuluĭ și a Sângeluĭ luĭ Christos, ca cu acésta să-și hrănĭască sufletul. Si acéstă bună voire și credință, nu numaĭ Preotul și Diaconul, ci și tot credinciosul,

care voĭește cu vrednicie să se împărtășiască este datoriŭ să o aĭbă.

Iar Preotul și Diaconul vrênd să oficieze Sânta Liturgie, negreșit este datoriŭ să maĭ aĭbă și acésta, adică ca să sĕvêrșiască Dumnedeésca Liturgie întru gloria luĭ Dumnedeŭ, în Treime mărit, și întru cinstea tuturor Sânților, carii se veselesc în raiul cel ceresc, și spre folosul și ertarea pĕcatelor tuturor credincioșilor luĭ Dumnedeŭ, ce sunt pre pământ, precum și ale celor ce aŭ adormit creștinește întru buna credință; și pentru toțĭ ceĭ viĭ și ceĭ morți, cariĭ sunt încredințațĭ rugăciunilor luĭ; de aseminea și pentru buna starea sânteĭ, catolicesteĭ și apostolesteĭ Biserică a Rĕsăritului. Și se sĕvêrșiască Dumnedeésca Liturgie, dupre rânduiala Domnuluĭ și obiceiul Sânteĭ Biserică a Rĕsăritului, ca pre o Taĭnă ce sânțește, și ca pre o jertvă ce îmblânzește pre Dumnedeŭ, și pĕcatele le curățește; întru care Duhul cel Sânt prin gura luĭ, va preface cu adevĕrat cele ce sunt puse pre Sânta Masă dupre dicerea Dumnedeeștilor cuvinte: *Și fa adică Pânea în Corpul luĭ Christos; și Vinul* (cu puțină apă amestecat) *întru Sângele luĭ cel Dumnedeesc, prefăcêndu-le cu Duhul tĕu cel Sânt.*

Al cincilea, în tot chipul să se nevoĭască, ca cu mare cinste și cu adâncă umilință să se apropie către acéstă Dumnedeéscă Taĭnă, gândind pre de o parte la mărirea și milostivirea luĭ Dumnedeŭ și la nemĕsurata luĭ curățiĕ, ĭar pre de alta la simplitatea, întinăciunea și neputința sa, căcĭ dintru acéstă cugetare, mare dar și bucurie va afla omul.

Al șéselea cu de-adinsul să se nevoĭască a-șĭ câștiga luișĭ evlavie și să gândĭască la patimile Domnuluĭ, căcĭ va câștiga nădejde și mângâere sufletéscă, și dragoste către acéstă Taĭnă a luĭ Christos; spre care ferbintea rugăciune și luare aminte de sine fórte mult ajută.

Așa dar, spre vrednica servire, maĭ înainte gătindu-se servitorĭul Altaruluĭ, saŭ cel ce va vrea să se împărtășiască cu Dumnedeescul Corp și Sânge, datoriŭ este, dupre rânduéla Bisericeĭ, să sĕvêrșască sara Vesperina (saŭ s'o asculte); la care cu cucernicie să mediteze în sine, cu umilință să cugete, cum Domnul și Mântuitoriul nostru Iisus Christos, după mântuitórele sale patimĭ, Vinerĭ sara, pre Cruce, pentru pĕcatele nóstre s'a spânzurat, pentru mântuirea nóstră a murit, cum unul din ostașĭ cu sulița cósta luĭ a împuns, dintru care îndată a eșit sânge și apă; cum după acésta Iosif cu Nicodim Corpul luĭ Christos luându-l de pre Cruce, cu giulgiŭ l-a înfășurat și în Mormênt l-a pus, și cum Maria Magdalina, cu prea curata Maĭca Domnuluĭ, cu plângere și cu mare tânguire, în amărăciunea inimeĭ privea acestea.

Sfârșind După-Cinarea și rugăciunea spre somn, canónele cele obicĭnuite luișĭ, precum Acaftistul Stĕpâneĭ nóstre Născĕtóreĭ de Dumnedeŭ saŭ al Domnuluĭ Iisus, saŭ al altor sânțĭ aĭ sĕptămâneĭ, și al îngeruluĭ sĕŭ păzitoriŭ, cu tótă cucernicia să socotĭască: cum prea sântul suflet al Mântuitoriuluĭ, fiind împreunat cu Dumnedeirea, în iad pogorîndu-se cu stĕpânire, a legat pre domnul întunericuluĭ, a robit împĕrăția luĭ; și sufletele cele din véc, ale tuturor drepților, ce eraŭ acolo din tiră-

nia luĭ le aŭ liberat, cu sine le-aŭ rîdicat, și în raĭu, până la preamărita sa Înălțare, le-aŭ sălășluit; pentru aceea mulțămind luĭ pentru tóte facerile de bine, care cu patima cea mântuitóre, și cu mórtea sa cea de viață făcătóre, a făcut pentru neamul omenesc, cu de-adinsul să-l róge, ca și tóte gr șalele luĭ pentru acelea curățindu-le din vecĭnica muncă să-l ferĭască și împărățieĭ sale să-l învrednicĭască. Iar pre prea curata Născătórea de Dumnedeŭ, ca ceea ce a fost părtașă patimilor și morțeĭ Fiĭuluĭ sĕŭ, și acestea vĕdênd împreună suferea, să o róge cu căldură ca să-ĭ fie întru acéstă viață apărătóre și către tóte faptile bune ajutătóre, și în ḑiua eșireĭ din trup, sufletul de tóte năvălirile diavolești, cu folosirea eĭ cea tare isbăvindu-l, întru împărăția Fiĭuluĭ sĕŭ să-l sălășluĭască; fiind-că ca o Maĭcă tóte le póte câștiga de la Fiĭul sĕŭ penttru ceĭ ce cu credință alérgă către dînsa.

Diminéța în vremea rugăciuneĭ, maĭ înainte de luminarea ḑileĭ, fiind Medo-noptica, acestea cu cucernicie să cugete: cum Domnul nostru, la medul-nopțeĭ, mergênd la patima cea de bună voĭe în grădină, era în nevoință rugându-se cu dea-dinsul, încât sudorile luĭ s'aŭ făcut ca picăturile de sânge ce pică pre pământ; cum acolo, fiind prins de ostașĭ, a fost legat ca un făcătoriŭ de rele maĭ întĕiŭ la Ana și ce feliŭ de rușinóse defaĭmărĭ, scuĭpirĭ și bătăĭ, și nenumărate rele, de bună voĭe acolo a răbdat, ca pre noĭ din legăturile păcatelor și din tirănia și munca diavoluluĭ să ne libereze.

Sfârșind Ortrina, cu umilință să mediteze: Cum Domnul cu defaĭmărĭ a fost dus de la Ana la Caiafa și cum acolo a suferit de bună voĭe palme preste obraz, scuĭpirĭ, batjocurĭ și lovirĭ fără de milă, de la mĭedul nopțeĭ și până la ḑiuă, pentru păcatele nóstre.

Iar după Ortrină, la cetirea Oreĭ întĕiŭ, cu cucernicie să gândĭască: Cum Mântuitoriul și făcătoriul nostru de bine fiind legat în ora întĕia a ḑileĭ a fost dus în pretoriŭ (loc de judecată), de la Caiafa la Pilat, ca un făcătoriŭ de rĕle, și cum acolo Judecătoriul a tótă lumea, de Arhiereiĭ ceĭ fără de lege și de bĕtrânĭ Iudeĭ a fost clevetit și de judecătoriul cel nedrept osândit.

La timp, terminând a 3-a Oră, cu cucernicie și întru umilința inimeĭ, cu de-adinsul să gândĭască: Cum Mântuitoriul nostru la a 3-a óră din ḑi a fost judecat de Pilat și ce feliŭ de batjocurĭ și lovirĭ preste obraz acolo a răbdat, ĭar după acésta la stâlpul cel de marmură fără de milă fiind legat, cumplite rane, cunună de spinĭ înghimpoșĭ și alte nesuferite muncĭ a răbdat.

Numaĭ puțin de cuviință a cugeta și acésta: Cum Duhul Sânt în a 3-a óră din ḑi, în chip de limbĭ de foc preste Apostolĭ ce se aflaŭ la rugăciune s'a pogorît, și pre aceea ĭ-aŭ luminat; și acésta gândind cu de-adinsul să se róge luĭ Dumnedeŭ ca să dăruĭască și luĭ darul Sântuluĭ Duh, precum și Sânților Apostoli, spre luminarea cunoștinței sufletești, și ca să sĕvârșĭască cu vrednicie Dumnedeésca Liturgie, care urméză.

Iar în timpul Oreĭ a 6-a să gândĭască: Cum Mântuitoriul nostru, în

acea óră, Crucea sa purtând, la rĕstignire a fost dus, și cum fără de milă, cu patru piróne pre Cruce fu pironit în Golgota în mijlocul a doĭ tâlharĭ; de aseminea cum ostașiĭ s'aŭ împărțit între dînșiĭ Veșmintele luĭ, și cum ceĭ ce treceaŭ îl batjocureaŭ pre dînsul, și tâlhariul cel spânzurat de-a-stânga luĭ îl hulia, și cum întuneric s'aŭ făcut preste tot pământul.

In timpul când se cetește Ora a 9-a, de aseminea cu tótă cucernicia și luarea aminte să gândĭască: Cum Mântuitoriul nostru dorind de mântuirea neamuluĭ omenesc, pre Cruce spânzurat fiind, a strigat grăind: *Mi-ĭ sete;* cum cu Oțet amestecat cu fiere a fost adăpat, cum sufletul sĕŭ cel prea Sânt, în mânile luĭ Dumnedeŭ Tatăl a dat, cum tóte temeliile pământuluĭ s'aŭ clătit, petrile s'aŭ despicat, morțiĭ din mormênturĭ s'aŭ sculat, și cum unul din ostașĭ cu sulița Cósta luĭ aŭ împuns și îndată a eșit Sânge și Apă.

La aceste în scurt amintite și la alte mântuitóre patimĭ ale Domnuluĭ, cu cucernicie gândind întru sdrobirea inimeĭ cu căldură, ĭar de va fi cu putință și cu lacrĭmĭ, rugăciunile órelor să le sĕvêrșĭască. Când sĕ cetesc psalmiĭ, ce sĕ dic închipuitorĭ, *adecă Tipicŭ saŭ Obedniția* (când nu va fi și Liturgie), cu osârdie să mulțămĭască Mântuitoriuluĭ, pentru aceste patimĭ cumplite, care de bună voĭe pentru noĭ a răbdat, ca pre noĭ din tirania diavoluluĭ să ne libereze; pentru vĕrsarea prea curatuluĭ sĕŭ Sânge, cu care ne-a rescumpĕrat pre noĭ din blestemul legeĭ, și pentru mórtea luĭ cea dătătóre de viață, cu care pre neamul omenesc, cel mort prin pĕcat l-a înviat, și cu de-adinsul, cu inimă smerită să se róge, ca pentru tóte aceste faceri de bine ale sale, să-ĭ dea și luĭ harul ertăreĭ pĕcatelor, ca cu vrednicie să-ĭ aducă jertfa cea fără de sânge, și fără osândă să se împărtășĭască cu Sântele luĭ Taĭne.

Iar dacă Preotul și Diaconul, saŭ alt cine-va care se gătește cătră împărtășire, pravila Bisericeĭ, ce s'aŭ dis maĭ sus, și cuviincĭósă pregătire pentru Dumnedeésca împărtășire, de bună voĭe din lene saŭ din nepurtarea de grijă o va lăsa cu totul, saŭ numaĭ parte dintr'însa, de mórte va greși.

Iar de se va fi zăbovit Preotul în lucrărĭ sufletești, trebuincĭóse mântuireĭ ómenilor, adică: ascultând mărturisirea celor bolnavĭ, saŭ acelor sănătoși, saŭ împărtășind, saŭ botezând pre ceĭ bolnavĭ, și apropiindu-se timpul Dumnedeeștеĭ Liturgiĭ, silit va fi să-și lase pravila, nu va greși; numaĭ dupre Dumnedeésca Liturgie, tóte cele lăsate să le împlinĭască; dar rugăciunile Impărtășireĭ negrești să le cetéscă maĭ înainte de Liturgie.

Pentru aceea și ceĭ ce vor să se împărtășĭască cu Dumnedeeștile Taĭne, datorĭ sunt cântarea Bisericéscă și pravila Sânteĭ Impărtășirĭ cu tot sufletul să o împlinĭască, și să se nevoĭască a gândi la patimile Domnuluĭ. Dacă nu știŭ carte, atuncea Preoțiĭ saŭ Diaconiĭ, saŭ clericiĭ, să le cetiască acelea ca să fie îndemnat poporul la maĭ multă dragoste cătră Domnul. Iar carĭĭ pot ceti și de pravila Bisericeĭ nu pórtă grijă, și fără de inimă înfrântă, biruițĭ fiind de socotelile lor, îndrăsnesc a se apropia cătră acéstă Taĭnă înfricoșată, chiar de vor fi persóne marĭ, parte bărbătéscă saŭ femeéscă, Preotul ca un părinte sufletesc să-ĭ certe și să-ĭ opriască de

împărtășire, până ce se vor îndrepta și cu luare aminte cele ce se cuvin vor împlini ; căcĭ înfricoșat lucru e te a cădea în mânile Dumnedeuluĭ celuĭ viŭ, de va mânca cine-va întru judecată saŭ întru osândă Corpul și va bea Sângele Domnuluĭ nostru Iisus Christos.

Pentruoficiarea Dumnedeeștiĭ Liturgiĭ, Preotul și Diaconul este datoriŭ a fi curat, precum cu sufletul așa și cu corpul. Căcĭ precum corpul trebue să-l aibă curat, așa și Veșmintele cele de pre dînsul i se cade ale avea curate și întregĭ, căcĭ de vor fi pătate fórte și sparte, și va îndrăzni Preotul a servi cu dînsele, va greși de mórte. de óre ce înaintea luĭ Christos Dumnedeŭ, cel ce este cu adevĕrat în Sântele sale Taĭne, să arată cu nebăgare de sémă ; de aceea servitoriĭ celor sânte sunt datorĭ să stăruĭască cu tot chipul, ca Veșmintele cele sânțite de și vor fi din materiĭ simple, dar să fie cuviincĭó e și curate, pe lângă acésta capul să fie peptănat, fața și gura spălată, unghiile tăete și curate, tóte acestea pentru respectul și cinstea Dumnedeeștilor Taĭne ; ca și poporul ce-l privește și-ĭ sĕrută mâna, să nu se amăriască de ceva.

Decĭ tot cel ce va vrea să se împărtășiască, bine va face, de-și va curăți dințiĭ de cu sară, și gura sa o va spăla, ca nu făcênd acésta a doua di să cadă apă pe gât, și ast-fel să fie împedecat de a oficia saŭ a se împărtăși. Iar de-și va spăla gura și diminéță, negreșit că nu va fi rĕŭ, numaĭ să o facă acésta cu luare aminte, ca să nu înghiță apă.

Despre timpul servireĭ.

Timpul servireĭ, dupre obiceiul cel vechiŭ al Bisericeĭ, este óra a 3-a din di ; iar de va fi trebuință póte a se sĕvêrși sânta Liturgie și maĭ târdiŭ și maĭ de diminéță ; însă nu maĭ înainte de a se lumina de diuă, nicĭ după amédă-di, fiind-că cel ce va începe și va face așa va greși. Escepție de cele hotărîte de Biserică, precum : în postul mare, când Liturgia se face împreună cu Vesperina. Casurile sunt : când se face Liturgia maĭ înainte sânțită, în Sâmbăta cea mare, la ajunul Nașterei luĭ Christos, al Dumnedeeștei Arătărĭ și în diua Cincĭ-decimeĭ.

Lucrurile pre care Preotul trebue a le avea în vedere și a le păzi maĭ înainte și în serviciŭ, sunt acestea :

Antimisul de va fi rupt, spart saŭ înegrit, cât sa nu se cunóscă literile scrise pre dînsul, precum și de va fi pe hârtie. nicĭ de cum nu se cade a servi pe el. Iar cel ce va îndrăzni a face acésta, ca un nebăgătoriŭ de sémă de Dumnedeeștile Taĭne, greșește de mórte și cade sub pedépsa Episcopuluĭ, adică sub oprirea de a sĕvêrși cele Preoțești, orĭ sub perderea daruluĭ.

Sânta Masă se cade să fie îmbrăcată întêiŭ cu pânză, al doilea cu in-

ditie, (căcĭ cu acestea se îmbracă până la pământ), ĭar de asupra să aĭbă Liton de pânză subțire désă, saŭ de mătasă pre care se întinde Antimisul și se învălește, pentru care trebue să fie aprópe de aceeașĭ mărime cu Antimisul.

Cămașa, Inditia și Litonul să fie curate, nerupte și ne-sparte, și dacă se vor învechi, să se schimbe cu obicĭnuita rugăciune și dupre hotărîta rânduélă.

In genere în Biserică, în Altariŭ și pre Sânta Masă, tóte să cade să fie curate, întregĭ, cu cuviință, cu bun chip și măturate, ca să nu se defaĭme Dumnedeeștile Taĭne cu nepurtarea de grijă; pentru acésta se caute cu de-adinsul, de este Biserica și Sânta Masă sânțită. De aseminea, dacă nu cumva din óre care împrejurărĭ, Biserica nu s'a întinat cu picăturĭ de sânge omenesc, pricinuite cu armă, orĭ cu mâna, orĭ cu vre-o lovire, saŭ și de altă óre-care necurățenie trupéscă; căcĭ în aseminea cas nicĭ-de-cum nu se cade Preotuluĭ a servi, până când nu se va face obicĭnuita curățire prin bine-cuvêntarea Arhierésca. Cel ce nu va păzi acésta, de mórte va greși și sub pedépsa Arhierésca va cădea.

De se vor întêmpla acestea la vremea Liturgieĭ, maĭ înainte de Intrarea cea mare, să înceteze Preotul a liturgisi, și potrivind Pânea și Vinul, ca pre niște bine-cuvêntate, ĭar nu ca Corpul și Sângele luĭ Christos; căcĭ încă n'aŭ fost sânțite, să se desbrace de Veșmintele cele sânțite și să ĭasă fără a termina serviciul.

Iar de se vor întêmpla acestea după Intrarea cea mare, să nu se lase, ci să sĕvêrșĭască serviciul luĭ Dumnedeŭ, care l-a început; ĭar după acésta să nu maĭ îndrăznĭască a servi, până când cu bine-cuvêntarea Episcopuluĭ nu se va curăți și sânți locul acela, cu obicĭnuitele rugăciunĭ.

Iar dacă Biserica se va necinsti cu intrarea păgânilor, saŭ cu năvălirea ereticilor, saŭ a acelora, cariĭ s'aŭ lepădat de credință, saŭ de va fi îngropat acolo vre-un eretic dovedit, Preotul să nu îndrăznĭască a servi până când prin osebita bine-cuvêntare a Episcopuluĭ se va curăți și se va sânți Biserica dupre obiceiŭ; ĭar cel ce va îndrăzni a servi fără bine-cuvêntare, de mórte va greși și sub pedépsa Episcopuluĭ va cădea.

Vasele sânțite necesare la sĕvêrșirea Sânteĭ Liturgiĭ, sunt: Potirul saŭ Paharul, Discosul, Steluța și Linguriță. Pe lângă acestea maĭ sunt necesare o Copie și treĭ acopereminte: unul pentru Acoperirea Potiruluĭ, altul a Discosuluĭ, ĭar al treilea maĭ mare pentru amêndouă. Câte trele aceste să fie făcute din materie, frumóse, curate și întregĭ. Cele patru vase amintite să fie de aur, saŭ de argint, saŭ cel puțin de cositoriŭ, ĭar să nu fie de aramă, saŭ de fer, saŭ de lemn, căcĭ cel ce va servi întru u ele ca acelea greșește și sub pedépsa Episcopuluĭ cade.

Cartea ce se chĭamă Liturgie, negreșit este trebuinciósă pentru sĕvêrșirea Dumnedeeștilor Liturgiĭ; căcĭ pre de o parte se póte întêmpla să se uite ordinea rugăciunilor și chiar a cuvintelor, care aŭ cea maĭ mare însemnătate în sĕvêrșirea Dumnedeeștilor Liturgiĭ, ĭar pre de alta, Pre-

otul fiind confuz, nu știe ce face și ce dice, și prin acésta pe lângă greșalele dogmatice ce le póte face, póte pune și pe creștinii ascultători în îndoélă; de aceea Preotul care nu păzește acésta, fórte greșește, și-și trage asupră-și dréptă pedépsă a Episcopului sĕŭ.

Pe lângă acésta la sĕvêrșirea Sânteĭ Liturgiĭ trebue a fi și 3 saŭ 4 lumini aprinse pe Sânta Masă, la Proscomidie și înaintea Icónelor, de aseminea pentru Vĕhoduri saŭ eșiri. La nevoe póte a fi și numaĭ una saŭ două. Decĭ de va îndrăzni Preotul fără de lumînărĭ a liturgie și nu puțin va greși.

In fine în Sântul Altariŭ, Preotul trebue a avea în timpul serviciuluĭ și un servitoriŭ cu frica luĭ Dumnedeŭ, care să îngrijească de cele trebuitóre.

In tot timpul Dumnedeeșteĭ Liturgiĭ, Preotul este datoriŭ a fi blând, lin, pacĭnic și cu multă cucernicie, căutând cu ochiĭ ceĭ înțelegĕtorĭ spre Stĕpânul Cristos, căruia îĭ stă înainte, căruia îĭ servește și al căruia chip asupra sa îl pórtă.

Rugăciunile să le citiască cu tótă cucernicia, cu credință, cu dragoste și cu mare luare aminte, nelăsând nimica, fiind bine încredințat, că Dumnedeŭ primește pe tóte acestea din gura luĭ ca pre niște margăritariurĭ.

Maĭ este datoriŭ Preotul să servĭască, cu frică, cu cutremur, cu smerită căutătură a ochilor, cu cucernica mișcare a mânilor și cu tótă lucrarea; și stând cu evlavie și cu tótă întocmirea corpuluĭ din afară, să-și arate credința sa cea din lăuntru, prin cucernicia sa, și tare să se încredințeze, că Sânta Masă este scaun Impĕratuluĭ Ceresc, Judecătoriuluĭ viilor și al morților, pre care cu adevĕrat el șade, și decĭ de miĭ de Ingerĭ împrejuriul luĭ cu frică nevĕdețĭ staŭ înainte.

Pentru materia Pânelĭ, a însuși Corpuluĭ luĭ Christos.

Materia Pânelĭ Corpuluĭ Domnuluĭ nostru Iisus Christos este pâne de făină de grâu curată, amestecată cu apă firéscă, și cóptă bine, dospită, nu prea sărată, próspătă și curată, avênd gust cuviincios, și la mâncat bună și priinciósă; căcĭ Pânea azimă, de va fi și de grâŭ în sânta, catolicésca Biserică a Rĕsărituluĭ, nicĭ de cum nu póte fi materia a însuși Corpuluĭ luĭ Christos, și pentru aceea niminea să nu o întrebuințeze în Euharistie.

Căcĭ altă pâne, afară de cea de grâŭ curat, dospită, materia Corpuluĭ luĭ Christos nu póte fi.

Și Preotul cel ce va îndrăzni a servi cu pâne de alte grăunțe, saŭ măcar de va fi și din făină de grâŭ, cu apă firéscă și dospită, dar unsă cu lapte saŭ cu unt, saŭ cu ouă, mucedă și la gust amară, saŭ cu totul în-

vêrtoșată, fórte greŭ va greși, și va fi lipsit de dar, fiind-că Taĭna din unile ca acelea materiĭ nu se póte sĕvêrși.

Pentru materia Sângeluĭ luĭ Christos.

Materia Sângeluĭ luĭ Christos este Vin din fructul viței, adică din strugurii ceĭ din vița scurs; vinul acela se cade să aĭbă gustul și mirosul sĕŭ firesc, să fie bun la bĕut și curat,—neamestecat cu nicĭ un feliŭ de alte bĕuturĭ. La Proscomidie, să se tórne puțină apă în vin, ĭar după sânțirea Taĭnelor să se tórne puțină apă caldă dupre rânduélă.

Orĭ-ce alte musturĭ stórse din orĭ-ce póme, și alte fructe adică: din mere, din pere, din vișine, din porumbrele, din smeură, și din altele asemenea ca aceste, nu sunt vin și nicĭ pot să fie întrebuințate în Euharistie.

Iar de va îndrazni cine-va, afară din însuși Vinul de vița, cu alte musturĭ a oficia, saŭ cu vin oțețit, saŭ amestecat cu ceva, va greși de mórte, și de preoție se va lipsi. De aseminea dacă Preotul și la Proscomidie, dicênd cuvintele acestea: „*Indată a eșit Sânge și apă*“, nu va turna puțină apă, și după sânțirea sântelor Taĭne, la vremea sa, când pune în sântul Potir partea sântuluĭ Agneț, nu va turna puțină apă caldă, saŭ în loc de apă caldă va turna apă rece, de mórte va greși, ca un călcătoriŭ de aședămintele Bisericeĭ. Iar turnând apă la vremea Proscomidieĭ, saŭ dupa sĕvêrșire, în Potir, trebue cu mare îngrijire să ĭa séma, ca să nu schimbe apa firea vinuluĭ; căcĭ Taĭna nu să sĕvêrșaște în Vinul, care se va schimba în gustul apeĭ, și Preotul de mórte va greși.

Pentru cele ce pot a se întêmpla, la sĕvêrșirea Liturgieĭ, cu materia și cu servitoriĭ eĭ.

Cu materia Corpuluĭ luĭ Christos, adică cu Pânea, pot a se întêmpla aceste: Preotul cel ce servește, de va cunóște înaintea sânțireĭ, cum că Pânea pusă cu Discul pe sânta Masă spre sânțire este stricată, saŭ nu este de grâŭ, ci din alte óreși care grăunțe, saŭ puțin mucedă, saŭ azimă, îndată să le ĭa de acolo, și să aducă alta próspătă, și de grâŭ curat, și să dică preste dînsa lin: „*Intru pomenirea Domnuluĭ și Dumnedeuluĭ.....*“ și tóte cele-lalte ale Proscomidieĭ preste Agneț; să ĭa Agnețul dupre obiceiŭ și punêndu-l în sântul Discos, să-l înjunghie și să-l împungă, și așa în locul de unde a stătut, fiind maĭ înainte de sânțire, să încépă și să-l sânțiască, și dupre obiceiŭ să sĕvêrșască serviciul.

Iar de va cunóște acestea tocmaĭ atuncea, când va dice însuși Dumnedeeștile cuvinte, să încépă de la rugăciunea: „*Cu aceste fericite pu-*

teri :"—repețindu-le, și așa pe rând tóte să le sĕvêrșască.—Așa face tot-déuna dacă după Proscomidie, înaintea Intrărei celeĭ marĭ, saŭ după intrare, cu óreșĭ care chip nu se va afla Agnețul în Disc, adică din vre o minune, saŭ va fi luat de șórecĭ, saŭ va fi căḑut jos, și nicĭ-de-cum nu se va putea afla.

Iar de va cunóște acésta după sânțire, tot după cum s'aŭ arătat maĭ sus să facă: luând altă prescură próspătă de grâŭ, și ḑicênd tóte cele ale Proscomidieĭ asupra eĭ, se scótă Agnețul și să încépă de la rugăciunea: „*Cu aceste fericite puterĭ....*" Și dupre obiceiŭ să-l sânțiască, și slujba să o sĕvêrșască. Iar Agnețul cel dintêiŭ, după împărtășirea cu Dumneḑeescul Corp și Sânge, saŭ la Jertfelnic, cu cele maĭ rĕmase Dumneḑeeștĭ Taĭne, după aducerea lor acolo, să-l potrivĭască.

Iar de va cunóște acésta la însaș Impărtășirea, potrivind o parte, să facă dupre cum este scris maĭ sus: adică luând prescură próspătă de grâŭ, și ḑicênd asupra eĭ, și făcênd tóte cele ale Proscomidieĭ, să scótă Agnețul, să-l junghie, să l împungă, și să încépă de la cuvintele: „*In nóptea întru care s'a vêndut....*" Și cuvintele Domnuluĭ numaĭ cele pentru pâne se ḑic. (Iar pentru Potir să nu ḑică nimic, căcĭ tóte s'aŭ ḑis). Și cetind rugăciunea: „*Aducêndu-ne aminte dar....*" și „*Ale tale dintru ale tale*", să rîdice numaĭ Discul cu Dumneḑeescul Agneț. Iar cetind rugăciunea: „*Inca aducem ție*".... Și „*Dómne cela ce aĭ trimis pre prea Sântul tĕŭ Duh....*" cu Stihurile pentru Agneț, să ḑică spre sĕvêrșirea sânțireĭ: *Și fă adică Pânea acésta, cinstit Trupul Christosuluĭ tĕŭ, prefăcêndu-l pre dînsul cu Duhul tĕŭ cel Sânt*", și să cetiască și rugăciunea: „*Pentru ca să fie celor ce se vor împărtăși*". Și tóte acestea să le ḑică în taĭnă, adică fără a ḑice ceva adoua-óră cu glas mare. Și așa să se împărtășască cu Dumeḑeescul Corp și Sânge al luĭ Christos, și pe rând se sĕvêrșască Sânta Liturgie.

Iar de va cunóște înaintea sânțireĭ, dupre cum s'aŭ ḑis maĭ sus, cum că Pânea nu este cuviincióșă spre a sĕvêrși cu dînsa Taĭna Corpuluĭ luĭ Christos, și altă pâne bună atuncea nu va putea găsi, îndată să înceteze cu serviciul.

De va cunóște însă acésta după sânțire, și nu va fi altă pâne, să nu înceteze, ci să sĕvêrșască Liturgia.

Pentru aceea, Preotul pentru a scăpa de tóte întêmplările acestea (și maĭ vêrtos din pĕcatul de mórte). să ĭa sama, ca prescurariĭ să facă Prescurile de făină de grâŭ curat și bună, ĭar nu aprinsă și stricată, și tot-odată să caute a avea și o Prescură de prisos.

Pe lângă acésta cu Prescurĭ vêrtóse și fórte vechĭ, nicĭ odinióră să nu îndrăznĭască Preotul a servi, și încă maĭ înainte de începutul Proscomidieĭ. Preotul luând în mânĭ Prescura să o cerce ce feliŭ este, și spre maĭ bună încredințare, una să o frângă. Și cunoscênd că Pânea este cuviincióșă, va oficia Sânta Liturgie fără de nicĭ o turburare și îndoélă, cu curată și pacĭnică consciință sufletéscă.

Despre cele ce pot a se întêmpla cu materia Sângeluĭ luĭ Christos.

De va cunóște Preotul maĭ înainte de sânțirea Sângeluĭ, după sânțirea Corpuluĭ, că nu este Vin în Potir, fără numaĭ apă, să tórne apa aceea în óreșĭ care vas curat și cinstit, și îndată să puĭe vin și puțină apă, ḑicênd: „*Unul din ostașĭ cu sulița Cósta luĭ a împuns....*“ Și după acésta să începă de la cuvintele acestea: „*Aseminea și Potirul după Cină, ḑicênd*“; și așa maĭ departe.

De va cunóște că nu este Vin în sântul Potir, după ḑicerea cuvintelor, ci numaĭ Apă, așijderea să facă și să ḑică, precum s'aŭ ḑis. De va cunóște însă acésta la însașĭ Impărtășirea, să tórne apa întru alt vas, ĭar în Potir să puĭe vin și puțină apă, ḑicênd: „*Și unul din ostașĭ cu sulița....*“ etc.

Și să începă de la cuvintele: „*Așijderea și Potirul după Cină, ḑicênd: Beț̆ĭ dintru acesta toț̆ĭ*“. (Și acestea tóte să le ḑică în taĭnă). Apoĭ rugăciunea: „*Aducêndu-ne aminte dar....*“ Și rîdicând Paharul să ḑică: „*Ale tale dintru ale tale*“. Și rugăciunea: „*Incă aducem ție....*“ și spre sĕvêrșire se rógă: „*Dómne cela ce aĭ trimis pre prea Sântul teŭ Duh....*“ Și trecênd cele despre sânta pâne, să ḑică: (*Bine cuvintézĕ Stĕpâne*, de este Diacon): „*Iar ce este în Potirul acesta...*“ și binecuvêntând numaĭ paharul să ḑică: „*Prefăcêndu-l pre dînsul cu Duhul tĕŭ cel Sânt...*“ și cele-lalte rugăciunĭ tóte până la împărtășire, și așa împărtășindu-se, va sĕvêrși după obiceiŭ Dumneḑeésca Liturgie. Iar apa aceea, după sĕvêrșirea Dumneḑeeștеĭ Liturgiĭ, și după potrivirea Dumneḑeeștilor Taĭne rĕmase în Sântul Potir, în loc de spălare, să o tórne și să o potrivĭască.

Iar de va uĭta Preotul, la Proscomidie, a turna apă preste vin în Sântul Potir, și-și va aduce aminte de acésta maĭ înainte de sânțirea Sântuluĭ Potir, să tórne îndată puțină apă, ḑicênd: *Unul din ostașĭ cu sulița cósta luĭ a împuns, și îndată a eșit Sânge și Apă, și cel ce a vĕḑut a mărturisit...*“ căcĭ de nu va turna, aducêndu-și aminte că n'a turnat, va greși de mórte.

Iar după sânțire, de-și va aduce aminte, să nu maĭ tórne, ci numaĭ obicinuita căldură la timp.

Pentru aceea datoriŭ este Preotul și Diaconul, când va vrea să tórne Vin, să fie cu pază de tóte întêmplările acestea, pe de o parte pentru ca nu din nepurtarea de grijă să greșască de mórte, ĭar pre de alta ca să nu fie vinul oțetit, muced, stricat, saŭ prin alt chip necurat. Iar de veĭ vedea că este nicĭ de o trébă, să nu îndrăznești a servi; și pururea pentru cele maĭ bune spre plăcerea Domnuluĭ Dumneḑeŭ să gândești, și tot creștinul este datoriŭ aceeași să gândĭască; că scris este: „*Cu frică mântuirea vóstră lucrați...*“ Ca ceĭ ce nu bagă samă de această servire înfricoșată, și pentru maĭ bună lămurire nu se nevoesc, cumplit vor pătimi.

Pentru cele ce se întêmplă la sănțirea și la sĕvêrșirea Sântelor Daruri.

Cade-sĕ a ști, că de vor servi Preoți mai mulți, atuncĭ atât cuvintele Domnuluĭ :

„*Luați, mâncați*, și: *Beți dintru acesta toți*, și: *Ale tale dintru ale tale:* cum și: *Fă adecă Pânea acésta*, și: *Ce este în Potirul acesta*, și: *Prefăcêndu-le cu duhul tĕŭ cel Sânt:* să dică împreună, ĭar să nu dică fie-care, deosebĭ mai înainte

Iar Preotul cel ce servește de va uĭta că ar fi dis cuvintele Domnuluĭ preste Taĭne și preste Vin, saŭ rugăciunele: „*Dómne cela ce aĭ trimis pre prea Sântul tĕŭ Duh...*“, așijderea și cuvintele sĕvêrșireĭ: *Și fă adică Pânea acésta.... Iar ce este în Potirul acesta.... Prefăcêndu-le cu Duhul tĕŭ cel Sânt;* și de va fi în nedumerire, adică în îndoire, cum că nu ar fi sânțit Taĭna, maĭ mult să nu sĕ maĭ turbure, ci liniștit în mintea sa sĕ gândĭască așa, de nu sunt sânțite aceste Daruri, ce staŭ înainte : Pânea și Vinul, acum sĕ sânțesc, și să dică preste dînsele cuvintele Domnuluĭ, începênd din locul acesta: „*In nóptea întru care s'aŭ vêndut, luând Pânea* și altele:; și pentru alte óre care cuvinte de se va îndoi că nu le-aŭ dis, și rugăciunile până în sfêrșit să le sĕvêrșască.

Pentru neajunsurile cele ce se întêmplă Preotuluĭ celuĭ ce servește.

Preotul servind Liturgia, și maĭ înainte de sânțirea Corpuluĭ și Sângeluĭ Domnuluĭ, de se va bolnăvi fórte, cât nu-ĭ va fi cu putință să lucreze, saŭ curând va muri, servirea să o lase și să înceteze.

Iar de se va întêmpla acésta după sânțirea și sĕvêrșirea Taĭnelor, alt Preot de va fi acolo ascultând Liturgia, să sĕvêrșască Dumnedeéscă Liturgie, începênd din locul, unde a lăsat Preotul cel dintĕĭu.

Iar de n'a murit Preotul cel ce s'a bolnăvit, ci este viŭ, și póte să primĭască Dumnedeeștile Taĭne, Preotul cel ce sĕvêrșește în locul luĭ, să frângă o părticică mică din Sântul Agneț, și cu Linguriță luând Dumnedeescul Sânge, să-l împărtășască pre dînsul, ĭar însuși dupre rânduélă să se împărtășiască și să sĕvêrșască serviciul dupre obiceiŭ.

De nu va fi atuncea alt Preot să sĕvêrșască Liturgia și să potrivĭască Sântele Taĭne, atuncea un om din cei cu bună cucernicie și curat, luând Procovĕțul neatingêndu-se, cu mâna gólă, să acopere bine Sântele, ca să nu pótă intra nimica pre Discos, saŭ în Sântul Potir, până când va veni alt Preot; carele viind să sĕvêrșască deplin Sânta

Liturgie, întru alta ḑi, saŭ pe altă sântă Masă, și întru aceéși ḑi, începênd dela Proscomidie, și scoțênd alt Agneț, dupre obiceiŭ să-l sânțiască, de vreme că el n'a fost la ascultarea Liturgieĭ; ĭar după potrivirea Agnețuluĭ. celuĭ noŭ ce s'a sânțit, să potrivĭască și cel maĭ înainte Agneț, și Dumneḑeescul Sânge să-l bea, saŭ turnându-l în Sântul Potir, tóte împreună la Proscomidie să le potrivĭască.

Iar de se va întêmpla acésta maĭ înainte de sânțirea Sântelor Darurĭ, altul saŭ și același Preot, așijderea sĕvêrșind deplin Dumneḑeésca Liturgie, după ducerea la Proscomidie a Dumneḑeeștilor Taĭne, și după potrivirea lor, să potrivĭască și Pânea și Vinul ce aŭ rĕmas; ĭar nu ca pre Trupul și Sângele luĭ Christos, ci ca pre o Pâne și Vin bine-cuvêntat.

Iar de nu va începe Preotul a oficia Liturgia, și la lucrarea Proscomidieĭ fiind, saŭ și la Liturgie, până la Vĕhodul cel mare va fi chĭemat pentru vre-óreși care nevoĭe a morțeĭ ce se va întêmpla, saŭ se boteze, saŭ să mărturisĭască, însă nu departe, să lase la acel loc serviciul și să mérgă degrab acolo și făcênd bolnavuluĭ, ce se află la ora morțeĭ nădejde de mântuire, și întorcêndu-se să sĕvêrșĭască Dumneḑeésca Liturgie; ĭar în Biserică va porunci să citiască la Apostol, saŭ la Psalmĭ, saŭ la Canóne, saŭ vre o învĕțătură folositóre de mântuire, ca să folosĭască la acea vreme pre poporul ce se află în Biserică; ĭar de se va zăbovi acolo pentru vre-o întêmplare de nevoĭe și se va întârziea, și de se va fi făcut numaĭ singură Proscomidea, să lase de a servi, și a doua ḑi să oficieze Liturgia tótă din început și după potrivire, să le întrebuințeze și pre acelea, precum s'aŭ ḑis maĭ sus.

Iar după Eșirea cea mare, și după sânțirea Darurilor să nu lase Liturgia nesĕvêrșită, punêndu-se în voia luĭ Dumneḑeŭ pentru cel bolnav.

Rémâind decĭ sântele Darurĭ, în multă vreme, saŭ sânțite, saŭ nesânțite, din vre-o întêmplare ca acésta, nefiind Preot, și se vor strica, adică se vor mucezi, și Pânea și Vinul va fi înăcrit, atâta cât nu va fi cu putință a-l potrivi, luându-le pre acestea Preotul, să le dea în apă curgĕtóre.

Dacă vre un Preot, oficiind Liturgia, nu se va împărtăși cu Dumneḑeeștile Taĭne, afară de acéstă întêmplare, fórte greu și de mórte va greși, și sub canonul Caterisireĭ va căḑea.

De va căḑea muscă în Sântul Potir maĭ înainte de sânțirea Sântelor Taĭne, să se scótă și învălindu-o în hârtie să sĕ arḑă.

Iar de va căḑea păianjin saŭ altă vietate otrăvitóre, să sĕ verse Vinul din Sântul Potir, întru alt vas cinstit; ĭar în Sântul Potir să tórne Preotul alt vin și puțină apă, ḑicênd cuvintele acestea: „*Unul din ostași cu sulița Cósta luĭ a împuns, și îndată:..*“ Și așa să sĕvêrșască Liturgia după obiceiŭ. Iar după sĕvêrșirea Liturgieĭ vinul acela să-l verse în pârîŭ curgĕtoriŭ.

Iar de va fi acésta după sânțire, și nu va putea Preotul pentru groază și urîciune să înghiță cu Dumnedeescul Sânge vietatea ce a căḍut, atuncea cu luare aminte și cu tóta paza să scótă vietatea, ca să nu pice nicăerea nimica din Dumnedeescul Sânge; și asupra altuĭ Potir saŭ asupra altuĭ vas curat, de treĭ orĭ cu vin să sĕ spele bine vietatea ce s'a scos, și vinul să-l păzĭască, și vietatea ce a scos'o să o înveliască în hârie saŭ în vre o pânzătură curata; și după sĕvêrșirea Liturgieĭ acea vietate cu hârtia saŭ cu pânzătura pre căràmidă saŭ pre pétră curată să o arză, ĭar cenușa să o îngrópe supt sânta Masă, saŭ s. o verse unde-și spală mânile, ĭar vinul acela cu care vietatea ce s'aŭ scos aŭ fost spălată, în pârâŭ curgĕtor să-l verse, ĭar de va fi pârîul departe subt sânta Masă făcênd grópă unde nu se calcă cu picĭórele, să-l tórne și să-l acopere.

Iar de va înghețа iarna Dumnedeescul Sânge în Potir, Preotul saŭ Diaconul încălḍind procovețele pe lângă foc, să învelĭască cu dînsele sântul Potir, până când se va desgheța, saŭ un uncrop slobozind pre sântul Potir, să-l ție cu luare aminte, ca să nu pice într'însul ceva din uncrop, până când se va desgheța.

De va pica ceva din Dumnedeescul Sânge, din neluare aminte a Preotuluĭ ce servește, de mórte va greși. De va pica pre scândură (fiind cu putința să se plece), să l lingă; ĭar de nu va fi cu putință, cu buretele să șteargă bine, și după aceea răḍênd scândura, răḍĕturile de pre ea pre cărămidă, saŭ pétră curată să le arḍă, ĭar cenușa sub sânta Masă să le îngrópe.

Iar de va pica pre pământ gol, să se raḍă locul pe carele a căḍut, și răḍĕturile să le arḍă, și sub sânta Masă să le îngrópe.

Iar de va pica pre pétră, așijderea să facă, de va fi cu putință, să se lingă, saŭ cu buretele bine să se șteargă, și să se spele cu apă curată, ĭar apa să se strîngă cu buretele și sub sânta Masă să se îngrópe.

De va pica pe Inditiile sânteĭ Mese Dumnedeescul Sânge saŭ pe Antimis, întâiŭ să se sugă cu gura, și după acésta cu buretele Antimisuluĭ bine să se stéagă; ĭar după sevêrșirea Liturgieĭ Inditiile de pe sânta Masă luând, numaĭ locul, unde a picat Dumnedeescul Sânge, de asupra sântuluĭ Potir, saŭ asupra Blidului celuĭ de Anaforă, să-l spele de treĭ-orĭ cu apă curată însuși Preotul.

Iar apa aceĭa în pârîŭ curgĕtoriŭ, saŭ grópă sub sânta Masă săpând să o tórne, și Inditiile, uscându-le, ĭarăși să îmbrace cu dînsele sânta Masă.

De va pica Sântul Sânge pe Procovețe, saŭ pe sântele Vestminte, întĕiŭ să le sugă bine cu gura, după aceĭa să le șteargă cu buretele: Și după sĕvêrșirea slujbeĭ să le spele bine de treĭ-orĭ cu apă de asupra Blidului celuĭ de Anaforă, și spălătura sub sânta Masă săpând grópă să o tórne.

De va pica Dumnedeescul Sânge jos pe Potir, saŭ pe covorul aș-

ternut sub picióre, să se șteargă întêiŭ udăciunea cu buretele, cu care se șterge Sântul Potir, după acésta să se spele bine de asupra Blidului celuĭ de Anaforă locul unde a picat, și să se taie partea cea umedă, și pe pĭatră să se arză; ĭar cenușa și apa, cu care s'aŭ spălat, să se tórne în pământ sub sânta Masă, și să se acopere cu pământ.

De se va întêmpla, să se verse cu totul Dumnedeescul Sânge după sânțire, de va rĕmânea puțin orĭ-și ce în sântul Potir, cu acela să se împărtășiască și să sĕvêrșiască slujba, ĭar strângerea Dumnedeesculuĭ Sânge ce s'a vĕrsat, ștergătura și spălarea să fie întocmaĭ, dupre cum s'a arătat maĭ sus.

Iar de nu va rĕmânea nimica în sântul Potir, să tórne ĭarăși vin și puțină apă într'însul, dicênd cuvintele Proscomidieĭ: *„Și îndată a eșit sânge și apă“*. Și să sânțiască începênd din locul acela. Așijderea și după cină dicênd: *„Beți dintru acesta toți“* și cele-lalte, și rugăciunile: *„Aducêndu-ne aminte dar;* și: *Ale tale dintru ale tale..“* dicênd, rîdică numaĭ Potirul, și *încă aducem ție*, și: *Dómne cela ce aĭ trimis;* cu stihurile, și numaĭ Potirul bine-cuvêntându-l să dică: *„Iar ce este în Potirul acesta*: și *Prefacêndu-l pre dînsul“* și rugăciunea: *Pentru ca să fie celor ce se vor împărtăși:* . . și tóte până în sfêrșit, și așa să se împărtășiască, ĭar tóte acestea: Rugăciunile și Vozglasurile, în taĭnă să le dică; ĭar în Biserică la acea vreme să cânte Stihurĭ cuviincióse, până ce se va îndrepta Preotul în cele ce i s'a întêmplat, ca poporul ce se află în Biserică, să nu stea mâhnit, pentru zăbava aceĭ lucrărĭ de primejdie.

Mult se cade a socoti și a-și bănui luișĭ, când se va întêmpla un lucru ca acela înfricoșat din vre-o ne luare aminte, și a plânge cu tânguire, pentru o întêmplare ca aceĭa.

De se va întâmpla Preotuluĭ îndată să verse, după împărtășirea cu sântele Taĭne, vĕrsăturile să se strêngă în câlți de in, și într' un vas curat să se pue, și să se păziască până când se vor usca bine, și atuncĭ în apă curgĕtóre să se arunce, orĭ pe cărămidă, saŭ pe pétră curată să se arză. Așijderea și pământul, pe carele a căzut să fie răzuit și să se arză, ĭar cenușa sub sânta Masă să se îngrópe, saŭ în apă curgĕtóre să se arunce.

De va cădea pre pământ óre-și care parte, din Dumnedeescul Corp, cu cinste să se rîdice, și să se pue pre Disc, ĭar pământul pre care a căzut, să se răzuiască bine, și răzăturile acelea să se arunce în apă curgĕtóre, saŭ să se arză, ĭar cenușa sub sânta Masă să se îngrópe.

De va fi avênd Preotul musteți lungĭ, și din nepurtarea de grije le va muĭa în Dumnedeescul Sânge, prin aceea greșește. Maĭ înainte dar să sugă mustețele bine cu buzele sale, și după aceea cu Procovețul să le ștérgă; ĭar maĭ vêrtos maĭ înainte să le tocmiască bine, ca de acest pĕcat să pótă scăpa.

Când Preotul servind Dumnedeescul Corp, îl pune în palma sa cea drépță, saŭ slujind cu sobor îl primește dela cel maĭ mare, nicĭ de cum să nu strângă cu drépta, ci puțin óreșĭ-ce strângênd mâna (de va fi luat dela cel maĭ mare), cu stânga pe de desubt să ție, și nu deasupra capului, și așa să țină mâna de asupra sânteĭ Mese; și plecându-și capul cu cucernicie și căutând cu fricĭ și cu credința spre palmă la Dumnedeescul Corp, să dică rugăciunile obicĭnuite, și să se împărtășască. Iar după Impărtășire să-și caute bine palma mâneĭ sale celeĭ drepte, și de va fi rĕmas vre-o fărămătură măcar cât de mică, și pre acésta cu limba sa o ĭa în gură, ca nimica să nu rĕmâe pre dînsa, și după acésta luând buretele Antimisuluĭ să-și ștérgă bine palma de asupra Disculuĭ.

Iar împărtășindu-se Preotul din Sântul Potir, cu Dumnedeescul Sânge, să-și sugă bine buzele sale, și după aceea și cu acoperământul Potiruluĭ să le maĭ ștérgă.

Iar gustând să sugă bine marginea Sântuluĭ Potir, ca să nu rĕmâe pe margine Dumnedeescul Sânge, și după aceea să ștérgă și cu buretele marginea.

De va îngheța Sântul Agneț în Disc așa, cât nu va putea Preotul să-l frângă la timp, să pue o ólă cu cărbunĭ pe sânta Masă și Dumnedeescul Agneț fiind în Disc și cu Steluța, de asupra, și cu Procovĕțul acoperit, să ție de asupra cărbunilor până se va desgheța.

De vor năvali vrĕjmașiĭ în timpul când servește Preotul, saŭ ceĭ de alt neam, ereticiĭ, saŭ păgânii și ucigătoriĭ, și serviciul nicĭ de cum nu se va putea sĕvârși, să potrivĭască Sântele, ca să nu rĕmâe întru batjocura și călcarea dușmanilor, și însuși să fugă de va putea.

Iar de nu va fugi, maĭ bine va face; că de va fi omorît, cununa mucenieĭ va lua.

Iar de va vrea cine-va, ocărînd sânta Credință ortodoxă să omóre pre Preot servind, datoriŭ este Preotul nicĭ de cum să nu lase serviciul, ci să-l servĭască, măcar și mórte de i se va întêmpla a răbda; că de va fi ucis atuncea cu Mucenicii va fi împreunat.

De va fi Preotul servind Dumnedeésca Liturgie, și se va aprinde Biserica, orĭ din vre-o furtună, orĭ de altă pricină, va începe a cădea Biserica de asupra, să ĭa Sântele cu pază împreună cu Antimisul, și să ĭasă din Biserică, și într'alt loc cinstit, pre același Antimis să sĕvârșĭască Dumnedeésca slujbă, începênd din locul, de unde a lăsat la eșire.

De se va arăta după sânțirea Pâneĭ și a Vinuluĭ vre-o minune, adică chipul Pâneĭ în chipul cărneĭ, saŭ în chip de prunc, și Vinul în chipul sângeluĭ și de nu se va schimba în grabă videnia acésta, adică de nu se va arăta ĭarăși chipul Pâneĭ saŭ a Vinuluĭ, ci așa vor rĕmânea neschimbate, nicĭ de cum Preotul să nu se împărtășască; că acelea nu sunt Corpul și Sângele luĭ Christos, ci numaĭ minune

de la Dumnedeŭ, pentru necredință, saŭ pentru alte pricinĭ arătate; ĭar Preotul sa ĭa altă Prescură (dacă s'a schimbat numaĭ chipul Pâneĭ), și precum s'aŭ arătat maĭ sus, să faca și să dica cele ale Proscomidieĭ, preste Agneț, și să scóța Sântul Agneț, și pre cel prefăcut întru minune să-l dea într'o parte, și cu cinste păzindu-l să încépa de la rugăciunea: „*Cu aceste fericite puteri și noi....*“ Și tóte pe rând să le sĕvêrșiască, ĭar preste Potir nimic să nu maĭ dica a doua óră. Iar de se va fi schimbat și în Potir chipul Vinuluĭ în sânge, într'alt Potir cinstit, saŭ într'alt vas curat deșertându-l să tórne ĭarăși alt vin, dicênd cele ale Proscomidieĭ preste dinsele. Și așa pe rând după obiceĭu și pre acesta să-l sânțiască, și în vremea împărtășireĭ, să se împărtășiască după obiceĭu, și slujba să sĕvêrșiască.

Dacă în grabă ĭarăși, cel ce s'a arătat carne, saŭ prunc, va fi primit ĭarăși chipul Pâneĭ; saŭ în Pahar, cel ce a fost vĕdut sânge, îndată ĭarași se va arăta în chipul Vinuluĭ, să nu junghie alt Agneț, nicĭ alt Vin în Potir să nu tórne, ci cu acelea să se împărtășiască și slujba să o sĕvêrșiască; că cu adevĕrat Corpul și Sângele luĭ Christos este.

In sfirșit tot Preotul ce are popor să știe, că la fie-care sĕrbătóre mare și Duminica, așijderea și în fie-care Sâmbătă datoriŭ este a oficia Liturgie, ĭar de nu va oficia, va fi sub pĕcat de mórte; fiindcă de nu va servi, pre mulțĭ va împedeca de la ascultarea Dumnedeeșteĭ serviri, carea din porunca luĭ Dumnedeŭ și a Bisericeĭ, fie-care creștin, în fie-care sântă Dĭ, datoriŭ este a o asculta.

Pe lângă acésta se cuvine Preotuluĭ a maĭ ști, că numaĭ o Liturgie într'o dĭ, la o sântă Masă, datoriŭ este a sĕvêrși; că acéstă unime a Sânteĭ Jertve, însemnéză numaĭ o mórte a luĭ Christos, care mórte odată o a luat pentru noĭ și o patimă a luĭ, pe carea odată pentru noĭ o a răbdat.

Pentru tóte acestea maĭ sus arătate întêmplărĭ, se cuvine ție, o Preote, ca nu fără grije să fiĭ (întêmplându-se vre-una dintre acestea) ci întru sfărâmarea inimeĭ, întru pocăință și plângere să fiĭ, mărturisindu-ți pĕcatul de se va putea la însuși Arhiereul aceleĭ Eparhiĭ (de va fi cu apropiere; ĭar de nu, apoĭ măcar la duhovnicescul Părinte ce veĭ avea să-l mărturisești), primind Canonul cuvenit după mărimea greșaleĭ ce-ți se va întêmpla în aceste împrejurărĭ, pe care Canon să te silești cu plecare din tótă inima și cu osârdie a-l împlini, spre curățirea și mântuirea sufletuluĭ tĕŭ și îndreptarea greșaleĭ; și așa prin ertăciunea și bine-cuvêntarea ce veĭ primi de la Arhiereŭ saŭ de la duhovnicescul Părinte, după sĕvêrșirea Canonuluĭ ce-ți va fi rânduit, veĭ fi slobod a te apropia cu îndrăznélă spre a servi și a sĕvêrși cele sânte. Iar în alt chip să nu îndrăznești, că veĭ greși cu greŭ pĕcat, și te veĭ pedepsi ca un nebăgătoriŭ de sémă și batjocoritoriŭ de cele Sânte.

După sĕvêrșirea Dumnedeeștei Liturgii, datoriŭ este Preotul a urma așa:

Indată după împărtășirea Dumnedeeștilor Taĭne, datoriŭ este Preotul saŭ Diaconul ca rĕmășița Dumnedeesculuĭ Corp din Disc în Sântul Potir să tórne cu tótă luarea aminte, ca nicĭ o fărmăturică, măcar cât de mică, să nu cadă, saŭ să rĕmâe. Și pentru acésta cu Buretele de pe Antimis Discul să-l ștérgă bine de asupra sântuluĭ Potir, căutând bine ca să nu rĕmâe ceva pre dînsul.

Așijderea și pe Antimis, saŭ pe Liton, de este ceva, strângênd bine cu Buretele pe Disc să pue în Sântul Potir. Și de asemenea să ĭa séma să nu rĕmâe nemica pe dînsul. Așa dar este datoriŭ Preotul tot-déuna la fie-care Liturgie să facă; că nefăcênd așa, va fi sub pĕcat de mórte și sub perderea daruluĭ Preoțesc. Iar Antimisul saŭ Litonul nicĭ o dată să nu le scuture pe foc saŭ pe apă; căcĭ că pe dînsul nimic alt nu rĕmâne fără numaĭ fărmiturĭ din Dumnedeescul Corp, din nepurtarea de grije a Preotuluĭ. Și pentru acésta, precum s'aŭ dis, cu pază, pe Disc să se adune, și în sântul Potir să fie turnate, și la Proscomidie de dînsul saŭ de Diacon să se potrivĭască.

Iar după sĕvêrșirea Dumnedeeștei Liturgii, la potrivirea rĕmășițelor sântelor Taĭne la Proscomidie, tótă paza să aĭbă Preotul, ca nimica din sfărâmăturĭ, măcar cât de micĭ, saŭ din picăturĭ să nu rĕmâe în sântul Potir. Pentru acésta dar nu numaĭ odată, ci și de douĕ orĭ și de treĭ orĭ Potirul spălându-l să bea, și după aceea cu Buretele saŭ cu o pânzătură făcută pentru acésta să-l ștérgă, ĭar Buretele saŭ pânzătura aceĭa să o lase în sântul Potir. Iar la Proscomidie, când vor fi aduse sântele Taĭne, să fie lumînarea aprinsă până când se vor potrivi Sântele.

Eclesiarhul să fie învĕțat de Preot, și toțĭ ceĭ ce slujesc în Altariŭ, ca cu frică, cu cutremur și cu bună cucernicie să umble pe lângă Proscomidie, așijderea și împrejurul sânteĭ Mese, când vor fi acolo Dumnedeeștile Taĭne, și să facă închinăciune cu cucernicie, trecênd saŭ apropiindu-se.

Buretele, atât al Litonuluĭ, cât și cel cu care se șterge Potirul, saŭ pânzătura, când se va negri și se va umplea de colb saŭ praf, însușĭ Preotul, saŭ Diaconul să-l spele bine cu mânile sale, asupra spălătóreĭ din Altariŭ, și acéstă spălare adesa-orĭ să se facă, ca totdéuna acestea să fie curate.

Vasele cele sânțite, adică, Potirul, Discul, Stéua și Linguriția, adesa orĭ de praf să fie șterse, așijderea și de umedélă, ca să nu ruginiască.

Apoĭ după sevêrșirea Dumnedeeștei Liturgiĭ, și după potrivirea Dumnedeeștilor Taĭne, îndată maĭ înainte de desbrăcarea Veșminte-

lor Preoțești, saŭ după desbrăcare, neesind din Altariŭ, Preotul este datoriŭ a ceti cu tótă umilința, cu inima mulțămitóre, rugăciunile cele de mulțămire după sânta Impărtășire.

După ce va eși din Biserică, nu îndată să se întórcă la alt lucru, ci câtă-va vreme să rĕmâe în rugăciunĭ, cu gândirea pentru un așa de mare dar ce s'a învrednicit la sânta Liturgie, și mulțămind luĭ Dumnedeŭ, să se róge ca în tóte dilele vieței sale, să-l învrednicĭască a lua un dar ca acesta.

Se cade încă ca întru acea di să se ferĭască de multa mâncare, bĕutură și de somn; ĭar maĭ vêrtos cel ce are soție să se ferĭască de împreunarea și de tótă dragostea trupéscă, pentru dragostea și cinstea Impĕratuluĭ Ceresc, pre care în casă și în lŏcașul sufletuluĭ sĕŭ l-a primit.

Cum se cade să se păstreze Dumnedeeștile Taĭne pentru ceĭ bolnavĭ.

Maĭ înainte de tóte Preotul de popor (saŭ și în monastire) datoriŭ este a avea grije ca să fie Vasele, adică: Potirul, Discul, Stéua, Linguriția, Chivotul, de aur, saŭ de argint, ĭar de mare nevoĭe de cositoriŭ; cu cuviință fiind gătite, spre ținerea și paza Dumnedeesculuĭ și de viață făcĕtoriuluĭ Corp al luĭ Iisus Christos, întru care Taĭna înfricoșată se sĕvêrșește, și însușĭ Domnul Iisus vĕdut sub chipul Pâneĭ și a Vinuluĭ petrece.

De și tóte lucrurile bisericești cu cuviință trebue să se facă, precum: Veșmintele cele sânțite, Sântele Crucĭ, Evangeliile, scump împodobite, dar să fie după starea Bisericilor. Decĭ de nu va fi undeva cu putință din causa sĕrăcieĭ se fie de aur, saŭ de argint, Vasele acestea: Potirul, Discul, Stéua, Linguriția și Chivotul, în care se păstréza sântele Taĭne pentru ceĭ bolnavĭ, negrešit de cositoriŭ să fie.

Chivotul în care se vor păstra sântele Taĭne, adecă Corpul Domnuluĭ, să fie acoperit, și de asupra să aĭbă Cruce, și tot-déuna cu Dumnedeeștile Taĭne pre sânta Masă să stea, ĭar nu unde-va într'alt loc.

Mâna nesânțită, nicĭ odinióră de acestea să nu se atingă, că sub pĕcat de mórte și sub mare canon va fi, fără numaĭ de vre-o mare nevoĭe.

Dumnedeeștile Taĭne, nu numaĭ în Joĭa cea Mare, ci și în alte dile, pentru multe cause, după rânduéla scrisă pentru Joea cea Mare, pot fi sânțite, uscate și păstrate.

De va fi Chivotul de aur saŭ de argint, și pe din lăuntru poleit cu aur, atuncea sântele Taĭne, uscate, să se puĭe și neașternând hârtie. Iar de va fi de argint și nepoleit cu aur saŭ de cositoriŭ,

negreșit să se aștérnă într'însele hârtie curată, și pe dînsa să se puie Dumnedeeștile Taine ce se păzesc în Chivot, adesa-orĭ cu tótă cinstea cuvenită cu capul descoperit, închinăciune făcênd, și mânile spălate fiindu-ți, în tóte dilele să le cercĭ; ĭar de nu va fi cu putință în tóte dilele, măcar a doua di, saŭ a treĭa di descoperind Vasul să le cauți că nu cum-va din nepurtarea de grije și din necercarea ta, să mucezĭască saŭ să se strice de umedélă și pentru acésta ca un defăimătoriŭ de Dumnedeeștile Taine, de mórte veĭ greși și sub pedépsă de caterisire veĭ cădea.

Decĭ, de veĭ vedea că spre umejune s'aŭ plecat, desfă Antimisul pe sânta Masă, și cu tótă luarea aminte din Chivot pe Sântul Disc le pune, și deschidênd ferestrele le usucă, însuți păzindu-le până când se vor usca, ca nu cum-va musca saŭ alt-ceva de acest feliŭ să se atingă de dînsele, căcĭ întêmplându-se acésta, de mórte veĭ greși.

Iar daca din nepurtarea de grije, uscând Dumnedeeștile Taine, le veĭ dogori saŭ nu le veĭ usca bine, din lene le veĭ lăsa să se strice, veĭ greși de mórte, și sub vinovăția caterisireĭ veĭ cădea.

Iar de se va întêmpla una ca acésta, (care să nu fie), nicĭ de cum cu aceste Taine să nu îndrăznești a împărtăși pre cine-va ; ci alt Agneț după învețătură, precum în jos scrie, nimica zăbovind, gătindu-te pre tine spre serviciu, după ce veĭ da de acea întêmplare, adoua di începênd Dumnedeésca Liturgie scóte, sânțește, și uscându-le, le păzește, și cu acestea pe ceĭ bolnavĭ, și pe alțiĭ carii vor trebui să-ĭ împărtășești; ĭar Tainele cele mucede saŭ stricate întru aceéși Liturgie la Proscomidie împreună cu cele maĭ rĕmase Dumnedeești Taine, punêndu-le în Potir să le potrivești.

Decĭ, o Preote, când veĭ vrea să gătești Sântele Taine, pentru trebuințele cele de nevoie, în Joea cea Mare, s'aŭ la altă vreme, atuncea scóte al doilea Agneț, și să facĭ după rânduéla Liturgieĭ maĭ înainte Sânțite, din Postul cel mare, și adăpând sântul Agneț cu Sângele cel de viață făcătoriŭ, de asupra sântuluĭ Potir, câte puținel cu Lingurița, cu mare pază și cu iscusință, ca nu cum-va să-l udĭ prea tare, și ca să nu pice unde-va ce-va din multă adăpare.

Și se cade a usca Agnețul cel adăpat pe sânta Masă, așa întru acest chip; maĭ întêiŭ desvălește Antimisul, și din Chivot luând Agnețul, îl pune în Disc, și-l cădește împrejur.

După acésta făcênd cuviinciósa închinăciune, îl sfăramă cu sânta Copie în micĭ părticele cu tótă evlavia.

Iar după sfărâmare, să puĭ o lespede de pĭatră, saŭ cărămidă la marginea Antimisuluĭ, despre partea cea dréptă, și de-asupra lespedeĭ o ólă nouă de lut, saŭ ólă de fer, saŭ de aramă, curată, cu cărbunĭ aprinși, și închinându-te cum se cade, să ĭeĭ sântul Disc cu Dumnedeeștile taine așa sfărâmate cu mare luare aminte, și să-l puĭ de-asupra óleĭ, păzind bine, ca cu încetul să se usuce Dumnedeeștile Taine, întorcêndu-le cu sânta Copie, ca nu cum-va să se dogorĭască, și când se

va încălḑi bine sântul Disc, să-l ĭaĭ și să-l puĭ pe sântul Antimis, saŭ pe Acoperemênt (Procovĕț,) ca nu cumva tare înfierbântându-se, să ardă sântele Taĭne. Și după ce se va răci puținel, ĭarăși să-l puĭ de-asupra óleĭ, saŭ asupra vasuluĭ gătit pentru acésta. Și așa să facĭ de multe orĭ, până ce se vor usca, și cele uscate cu tótă luarea aminte să le puĭ în sântul Chivot, și acoperindu-le le pune la locul sĕŭ, și făcênd căḑută închinăciune, strânge ĭar Antimisul.

Iar unde în tóte ḑilele Dumneḑeésca Liturgie să sĕvêrșește, precum se face în tóte orașele cele marĭ, saŭ în monastirĭ, acolo și fără a usca Dumneḑeeștile Taĭne pot fi, întru acest chip; nejunghiind douĕ Agnețe, ci dintru același luând o parte și adăpând cu Dumneḑeescul Sânge, precum s'aŭ arătat, să o păzești până a doua ḑi pentru vre-o întêmplare de mórte, și așa în tóte ḑilele făcênd, nu va fi trebuință de a le usca, și de tóte primejduitórele întêmplărĭ Preotul va scăpa.

Pentru darea, primirea, paza și închinăciunea Dumneḑeeștilor Taine.

Toți Preoții sunt datorĭ cu cinstea care se cade să sĕvêrșiască în Biserica Domnuluĭ servirea sa, și Taĭnilor luĭ Dumneḑeŭ să facă închinăciune cu sânta cuviință, și adese orĭ să se nevoiască a primi dar ca acesta. Iar Preoții de popor să învețe pe poporenii sĕĭ pentru acésta; ca într'un cuget curat, parte bărbătéscă și femeéscă, de va fi cu putința la praznice, ĭar de nu, negreșit în patru Posturĭ pe an să se gătiască spre acésta. Deci datorĭ sunt cu smerenie și cu curățire gătindu-și trupurile și sufletele sale să se apropie către aceste Dumneḑeești Taĭne.

De vor vrea dar, osebit de patru Posturĭ obicĭnuite, să se apropie către sânta împărtășire, să postiască maĭ înainte șapte ḑile, petrecênd în rugăciunĭ la Biserică și a casă, (și acésta nu la vreme de nevoĭe, căcĭ la nevoĭe numaĭ treĭ ḑile, saŭ o ḑi să postiască) și maĭ înainte gătindu-se pe sine după rânduélă către mărturisirea pĕcatelor sale.

Iar ceĭ căsătoriți de împreunarea trupéscă într'acele ḑile cu totul să se înfrâneze.

Iar maĭ înainte de a opta ḑi să-și mărturisiască înaintea Preotuluĭ tóte pĕcatele sale, și de cu séră nimica să nu mănânce. Iar ceĭ ce nu pot din pricină, că sunt micĭ, saŭ prea bĕtrânĭ, ne mâncând la masă de cu séră, pot să guste puțin, ĭar de la meḑul nopțeĭ toți ceĭ ce se gătesc negreșit să se înfrâneze, și în rugăciunĭ și în închinăciunĭ, și în gândirĭ de cele sufletești să petrécă, cât va fi cu putință; ĭar celor ce nu știŭ carte, și vor fi departe de Biserică, Preotul să le dea Canonul la casele lor, arătându-le fiește-caruia cum să urmeze.

Iar după obicĭnuita Ortrină în Biserică, toți ceĭ ce aŭ a se împărtăși, și nu știŭ a ceti, să rĕmâe în Biserică, ca să asculte rânduéla sânteĭ Im-

părtășiri, ce se cetește de către Preot, și obicinuitele Césuri. Iar ceĭ ce știŭ a ceti, și singuri, în casele sale, pot să-și cetiască acestea.

La începutul sânteĭ Liturgiĭ, să se adune toți în Biserică, și tótă sânta Liturgie cu frică și cu buna cucernicie stând să o asculte, și să se róge. Iar în vremea Impărtășireĭ să se apropie cu evlavie, cu adâncă smerenie și luĭ Christos celuĭ ce este cu adevĕrat în Taĭne, sub chipul Pâneĭ și al Vinuluĭ, până la pământ fie-carele să se închine câte odată, ținând mânile la pĭept încrucișĭ, și pe Christos rĕstignit mărturisind, dragoste către dînsul să aĭbă. Și primind sântele Taĭne cu luare aminte să le înghițĭ, și după ștergerea gureĭ cu Procovĕțul de Preot, să sĕrute marginea sântuluĭ Potir, ca pre însuși Cósta luĭ Christos, din care a curs Sânge și Apă, și depărtându-se puțin, să se închine, însă nu până la pământ, pentru paza Taĭnilor ce le-aŭ primit, și să stea pe la locurile sale, negrăind unul cu altul, nicĭ să scuĭpe până când li se va da Anafora și vin cu apă caldă, și până la sfârșitul Liturgieĭ să aștepte neeșind afară, și Rugăciunile cele de mulțămire după sânta Impărtășire, să le cetĭască.

Știut să-țĭ fie, o Preote, că de voĭ fi mulțĭ de ceĭ ce aŭ să se împărtășască, nicĭ de cum să nu îndrăznești, (neajungênd în sântul Potir Dumnedeescul Sânge, saŭ Corp) să maĭ torni Vin, saŭ Pâne din noŭ să puĭ, că de mórte veĭ greși, și lipsit de dar veĭ fi. La o întêmplare dar ca acésta, poruncește altora să aștepte pe adoua dĭ, și slujind Liturgia să-ĭ împărtășești și pe aceea; saŭ din Chivot să ieĭ Dumnedeeștile Taĭne, care să păzesc pentru ceĭ bolnavĭ, și să le puĭ în Sântul Potir să-ĭ împărtășești și pe aceea după obiceiŭ.

Pe lângă acestea, intrând în sânta și Dumnedĕiasca Biserică, și căutând spre sântul Altariŭ, cu frică să-și facă datorita închinăciune, servitoriĭ celor Sânte și tot poporul; căcĭ ceĭ ce staŭ în Biserică trebue să se socotĭască că staŭ în ceriŭ, înaintea luĭ Dumnedĕŭ însuși; și să aducă rugăciune luĭ Dumnedĕŭ, ca celuĭ ce este acolo dupre făgăduință.

Iar vrênd să între în Altariŭ, tot-déuna maĭ înainte descoperind capul și facênd închinăciune să întri și apropiindu-te de către Dumnedeésca Masă, până jos să facĭ închinăciune, și tot orĭ ce veĭ lucra în Altariŭ, cu tótă smerenia și cu buna cucernicie, ca înaintea fețeĭ luĭ Dumnedĕŭ celuĭ ce este acolo, sĕ lucrezĭ. Și vrênd să eșĭ, deasemenea să te închinĭ maĭ întâĭ până la pământ Dumnedeeștilor Taĭne.

Când dicĭ Ectenia înaintea Ușilor Impĕrătești, tot-déuna maĭ înainte cu cucernicie, descoperindu-țĭ capul te închină; și atuncea începe, așijderea sfârșind te închină și te du. Și întru acestași chip, când ți se întêmpla a trece pe lângă sântele Ușĭ Impĕrătești, nicĭ de cum să nu trecĭ fără închinăciune.

Pe lângă aceea, fie-care servitoriŭ de cele Sânte și cleric, sevârșind în rânduéla sa, slujba Bisericeĭ, cea de nópte, de diminéța, saŭ de dĭ saŭ de séra, să facă Domnuluĭ Dumnedĕŭ închinăciuni, cu bună cucernicie,

că acésta Luĭ, de la tine și de la tot poporul, îĭ este plăcută; că pentru o închinare ca acésta, sântelor și Dumnedeeștilor Taĭne, și pentru umbrirea cu pace, fie care va lua deosebit și mare dar de la Christos Dumnedeŭ.

Pe ceĭ ce servesc Altariuluĭ, adică: pe Eclisiarhĭ, Preotul este datoriŭ să-ĭ învețe, ca cu mare frică, cu cutremur și cu buna cucernicie, să între în Sântul și Dumnedeescul Altariŭ și lucru să și-l facă, știind că acolo pe sânta Masă cu adevĕrat este Christos Dumnedeul nostru, și intrând și eșind să se închine până la pământ.

Iar de Dumnedeésca Masă și maĭ vêrtos de însușĭ Dumnedeeștile Taĭne, ce sunt pe dênsa, așijderea de vasele cele de serviciŭ și de alte lucrurĭ sânțite, nicĭ de cum să nu îndrazniască a se atinge, ca să nu cadă în pĕcat, afară numaĭ de sfeșnice, de făclĭĭ, de cadelnița și de alte lucrurĭ maĭ micĭ din cele sânțite.

Pentru cinstea Dumnedeeștilor Taĭne, nimenea din ceĭ nesânțițĭ să nu intre în sântul Altariŭ; iar femeile nicĭ o dată. Eclesiarhiĭ adeseorĭ mărturisindu-se și cu Dumnedeeștile Taĭne împărtășindu-se, cu trezvire și cu bună credință, în fapte bune să petrécă.

Eclesiarhiĭ sunt datorĭ să aducă în Altariŭ prescurĭ, vin, apă, tămâe, și foc, lumînările să le aprindă și să le stingă, cadelnița și căldură să gătiasc', și să dea Preotuluĭ, tot Altariul cu rânduélă, adese orĭ să-l mature și să-l curățiască, atât pe jos de tóte gunóile, cât și părețiĭ și podul Bisericeĭ, de praf și de paĭanjenĭ.

Iar sânta Masă și Proscomidia numaĭ Preotul, și Diaconul, saŭ Ipodiaconul să le curățiască și să le ștérgă, ca nicĭ odinióră să nu se afle pe dînsele praf, saŭ vre óre-șĭ care gunóe; ca să nu se atingă mâna cea nesânțită cu pĕcat de cele sânțite.

Eclisiarhiĭ sunt datorĭ a curăți adese-orĭ de praf și de paiajinĭ Biserica și icónele, părețiĭ, podul, acoperemintele, precum și pridvorul.

Iar gunoiul din Altariŭ, și din Biserică nu se cade în locurĭ netrebnice să se arunce; ci orĭ în apă, orĭ în loc neumblat și necălcat.

Pe lângă acestea nu numaĭ Preoțiĭ și servitorĭĭ celor Sânte în Altariŭ, ci și toțĭ bine-credincĭoșiĭ creștinĭ, de vor videa Dumnedeeștile Taĭne, orĭ în Biserică, orĭ când le duce Preotul la ceĭ bolnavĭ, să le cinstiască cu cuviincióșă închinăcĭune luĭ Dumnedeŭ.

Așijderea și în sânta Biserică viind, la tóte cântările și rugăcĭunile dupa rânduélă și tipicul bisericesc, cu cuviință în timpul însemnat sa se închine Domnuluĭ Dumnedeŭ, și la începutul ostenelilor sale, rugăciunĭ, cerirĭ și mulțămirĭ să aducă; iar cântarea și cetirea bisericéscă cu înțelegere să o asculte, înțelepțindu-se, dupre cum dice Apostolul, în Psalmĭ și în cântărĭ, și în laude duhovnicești, și întru cetirea sânteĭ Scripturĭ și a sânților Invĕțătorĭ bisericești și lăudând

pe Domnul Dumnedeŭ întru inimile sale neîncetat. Și acésta să cade Preotuluĭ tot-déuna să învețe pe poporenĭ și pe fiiĭ sĕĭ ceĭ duhovnicești, ca sĭ cunóscă voĭa luĭ Dumnedeŭ întru acésta și porunca Bisericeĭ.

Se cuvine a ști Preoților și acésta: că toți creștiniĭ ceĭ ce sunt de o credință, de o Biserică, cariĭ n'aŭ asupra lor depărtare și blestem, și aduc prin mărturisire pocăința curată, cariĭ trăesc în drépta credință, și de Duhovnicul lor nu sunt opriți pe o vreme, aceea cu Corpul luĭ Christos și cu Sângele luĭ să se împărtășiască, cu cuvenita cinste; asijderea și copilașiĭ ceĭ ce sunt maĭ în vêrstă, cariĭ pot fi primiți la mărturisire, și pruncii ceĭ micĭ, dupre obiceiul Bisericeĭ, se cade, pentru credința celor ce-ĭ aduc pe dînșiĭ, să se învrednicĭască sântelor Taĭne întru sânțenia sufletelor și a corpurilor lor, și întru primirea darului Domnului.

Iar ceĭ nevrednicĭ de Taĭna acésta negreșit să fie depărtați, cariĭ aŭ asupra lor blăstem de la Episcop, saŭ când sunt opriți de Părintele sĕŭ duhovnicesc, saŭ de Părinți pentru vre-o pricină, și păcătoșiĭ vederați, curvariĭ și curvele, ceĭ ce aŭ țiitorĭ, și înseși țiitórele, prea curvariĭ, sodomleniĭ, cămătarniciĭ, fermecătoriĭ, toți vrăjitoriĭ orĭ de ce feliŭ, furiĭ de cele sânte, jucătoriĭ de cărți și de bobĭ, hulitoriĭ, vorbitoriĭ de ruișine, făcătoriĭ orĭ de ce necinste și nerânduélă, și ceĭ ce sunt vrednicĭ de hulă și ocară, și alțiĭ aseminea acestora. Și acestea până când nu sĕ vor pocăi cu adevĕrat, și nu vor face roduri vrednice de pocăință; și scandalurile, care vederat aŭ făcut și fac, prin pocăința lor nu le vor șterge, nicĭ de cum împărtășireĭ Dumnedeeștilor Taĭne să nu se învrednicĭască.

Iar pe ceĭ nevĕdițĭ pĕcătoși, cariĭ așa sĭ mărturisesc îndreptézăsĭ cu bună socotințĭ, ca să nu rĕsae vre-un scandal altora ómenĭ dintr'acésta, și persóna aceea sĭ nu fie sub prepus, și sĭ nu se facă obraznică, atuncea când se va împărtăși, saŭ se va depărta.

Celor eșiți din minte, saŭ celor leșinați, nicĭ de cum nu se cade a le da Dumnedeeștile Taĭne, fără numaĭ când îșĭ vor veni în fire, în minte și în simțire din leșinare, și când îșĭ vor face întru sfărâmarea inimeĭ, mărturisire de pĕcatele sale, când vor veni la Biserică și luĭ Dumnedeŭ se vor ruga, și rugăciunile bisericești vor asculta, și maĭ ales de nu se află întru dînșiĭ nicĭ o causă de nevrednicie, atuncea să se împărtășiască.

Pentru cea adevĕrata, dréptă, și cea cu bună orânduélă privighere, ca să facem cu tótă sârguința cele plăcute Domnuluĭ Dumnedeŭ, și ca să păzim pravilele bisericești cu curăția cea trupéscă și sufletéscă, pretutindenea va da Domnul poporuluĭ sĕŭ pace, milă și ḑile bune tuturor celor ce cu bună credință petrec pe pământ. După acésta și moștenirea frumuseților celor vecinice în ceriŭ va dărui, care să le primĭască sufletele ortodocșilor lor creștinĭ, cu darul luĭ Iisus Christos și cu mijlocirea întru tot laudateĭ prea Curateĭ Fecióreĭ Născătóreĭ de Dumnedeŭ Marieĭ, și cu rugăciunile tuturor Sânților, Amin.

Regula pentru rugăciunile, ce se cade a se păzi de ceĭ ce se gătesc a sluji, şi ceĭ ce voesc a se împărtăşi cu Sântele şi Dumnedeeştile Taĭne, a Corpuluĭ şi a Sângeluĭ Domnuluĭ Iisus Christos.

După Cinarea cetită în Biserică să cetiască Canonul luĭ Iisus Christos şi Acatistul Născătóreĭ de Dumnedeŭ, Canonul Ingeruluĭ păzitoriŭ, şi Canonul dileĭ ce se va întêmpla. (Iar alţiĭ şi rugăciunile spre somn). După aceea *Cade-se sa te fericim: Sânte Dumnedeule;* şi după *Tatal nostru:* Troparele; *Milueşte-ne pre noĭ Dómne.* Iar altă dată Condacul sĕrbĕtoreĭ şi rugăciunea: *Nespurcată, nepătată,* şi *Ne dă noî Stĕpâne...* şi, *Pre ceĭ ce ne urĕsc şi ne fac noî strâmbătate.* Iar diminéţa, celor ce oficiază Liturgia li se cade a ceti orele a 3-a şi a 6-a.

Şi după rugăciunea *Dumnedeule şi Dómne al puterilor,* Canonul şi rugăciunele sânteĭ Impărtăşiri Iar după cetirea rugaciunilor fac Apolisul orelor. Iar ceĭ ce aŭ să se împărtăşiască, să asculte orele în Biserică, maĭ înainte de Liturgie. Şi când cine-va se va împărtăşi cu Sântele Făcătórele de viaţă Taĭne. după împărtăşire să cetiască rugăciunile cele după împărtăşire şi să dică apolisul.

Iar în cele-lalte dile, Duminică séra, Canonul luĭ Iisus, Paraclisul Născătóreĭ de Dumnedeŭ, Canonul Arhanghelilor, şi dacă va vrea cineva şi a îngeruluĭ păzitoriŭ, diminéţa să facă, după cum maĭ sus s'a scris. (Iar alţiĭ şi rugăciunile de diminéţă).

Luni séra, Canonul Domnuluĭ Iisus, Paraclisul Născătóreĭ de Dumnedeŭ, al Sântuluĭ Mergătoriuluĭ înainte Ioan, şi al îngeruluĭ păzitoriŭ.

Marţi séra, Canonul Cinstiteĭ Crucĭ, Canonul Născătóreĭ de Dumnedeŭ şi al îngeruluĭ păzitoriŭ.

Mercurĭ séra, Canonul Domnuluĭ Iisus, Paraclisul Născătóreĭ de Dumnedeŭ, al îngeruluĭ păzitoriŭ, al sânţilor Apóstolĭ, [şi cine va vrea şi a Sântuluĭ Nicolaĭ).

Joĭ séra, Canonul făcătóreĭ de viaţă Crucĭ, Paraclisul Născătóreĭ de Dumnedeŭ, şi al îngeruluĭ păzitoriŭ.

Vinerĭ séra, Canonul Domnuluĭ Iisus, Acatistul Născătóreĭ de Dumnedeŭ negreşit, al îngeruluĭ păzitoriŭ şi al tuturor Sânţilor.

Sâmbătă séra, canonul Domnuluĭ Iisus, Paraclisul Născătóreĭ de Dumnedeŭ şi al ăngeruluĭ pazitoriŭ.

Omeniĭ temătorĭ de Dumnedeŭ, care nu se zăbovesc în gândurĭ deşarte, ce sunt stepânĭ pre sine, se îndeletnicesc la cetirea Psaltirieĭ cu rugăciunĭ după hotărîre, şi la cărţile legeĭ Domnuluĭ, şi a Sânţilor învĕţătorĭ.

Acéstă rânduéla se face și de toți Monahii, Preoții, Diaconii, și Clericii bisericești, cum și de toți cei ce știu carte, în tóte ḑilele.

Fiind-că Apostolul a poruncit să nu părăsim adunarea bisericéscă, și prin urmare nici rugăciunile bisericești, nimănuĭ nu se cade a-și lăsa rânduitul Canon deosebit. Pentru că spre dragostea luĭ Dumneḑeŭ, fiește-care om este datoriŭ a tinde, după cum este scris: *Să iubești pre Domnul Dumneḑeul tĕŭ, din tóta inima ta, din tot sufletul teŭ, din tóta virtutea ta, și din tot cugetul tĕŭ.* Dragoste se cade dar să avem și cătră rugăciunĭ și să le facem cu zel cătră Dumneḑeul cel în treĭ ipostasurĭ, cătră prea-Curata Fecióră Născétórea de Dumneḑeŭ Maria și cătră toți Sânții, pentru care bunătățile cele gătite în ceriurĭ le vom câștiga împreună cu toți Sânții, cariĭ aŭ bine plăcut luĭ Dumneḑeŭ, Amin.

Condacele ce se cântă în Altar la sĕrbătorĭ marĭ.

La Nascerea St. Fecióre, 8 Septembre.

Condac, glas al 4-lea.

Ióchim și Ana din defăimarea nenașterei de fiĭ, ĭar Adam și Eva din stricăciunea morței aŭ scăpat, Prea curată, prin sântă nașterea ta; acésta o serbéză și poporul tĕŭ, de vina greșalelor isbăvindu-se, când strigă cătră tine: Stérpa naște pre Născétórea de Dumneḑeŭ și hrănitórea viețeĭ nóstre.

La Înălțarea sânteĭ Crucĭ, 11 Septembre.

Condac, glas al 4-lea.

Cela ce te-aĭ înălțat pre Cruce de bună voĭe, poporuluĭ tĕŭ, celuĭ noŭ numit cu numele tĕŭ, îndurările tale dăruește-ĭ, Christóse Dumneḑeule. Veselește cu puterea ta pre credincĭosul Regele nostru, dăruindu-ĭ luĭ biruință asupra protivnicilor, având ajutoriul tĕŭ, armă de pace, nebiruită biruință.

La 21 Noembre, Intrarea în biserică.

Condac, glas al 4-lea, Prosomie: Cel ce te-aĭ înălțat.

Prea curată, Biserica Mântuitoruluĭ, Camara cea de mult preț și Fecióra, Sânțita visterie a mărireĭ luĭ Dumneḑeŭ, astă-ḑĭ se aduce în Casa Domnuluĭ, împreună aducând harul Du-

hului lui Dumnedeŭ, pre carea o laudă îngerii lui Dumnedeŭ, acesta este cortul cel ceresc.

La Nascerea Domnului, 25 Decembre.

Condac, glas al 3-lea Automela.

Fecióra astă-dĭ, pre cel maĭ pre sus de ființă naște, și pământul peștera, celuĭ neapropiat aduce. Ingerii cu păstorii măresc, și magii cu stéua călătoresc. Că pentru noĭ s'a născut prunc tênĕr, Dumnedeŭ cel maĭ 'nainte de vecĭ.

La 1 Ianuarie, Tăerea împrejur.

Condac, glas al 3-lea, Prosomie: Fecióra astă-dĭ.

Domnul tuturor tăere-împrejuriŭ rabdă, și greșalele ómenilor ca un bun le taĭe, dând mântuire astă-dĭ lumeĭ, se bucură decĭ întru ceĭ de sus și Ierarhul creatoriuluĭ și purtătoriul de lumină, Dumnedeescul taĭnic al luĭ Christos, Vasilie.

La 2 Ianuarie, Botezul Domnului.

Condac, glas al 4-lea. Automela.

Arătatu-te-aĭ astă-dĭ lumeĭ, și lumina ta, Dómne, s'a însemnat preste noĭ; cariĭ cu cunoștință te lăudăm. Venit-aĭ și te-aĭ arătat lumina cea neapropiată.

La 2 Fevruarie, Intimpinarea Domnului.

Condac, glas 1-iŭ.

Cela ce aĭ sânțit pântecele Fecióreĭ cu nașterea ta, și mânile luĭ Simeon le-aĭ bine-cuvêntat, precum se cădea, întêmpinând și acum ne-aĭ mântuit pre noĭ, Christóse Dumnedeule; pentru acésta împacă lumea întru rĕsbóe, și întărește pre regiĭ pre cariĭ ĭ-aĭ Iubit, unule iubitorule de ómenĭ.

La 25 Martie, Buna-Vestire.

Condac, glas al 8-lea.

Apărătóreĭ Dómneĭ, pentru biruință mulțămirĭ, izbăvindu-ne din nevoĭ, aducem ție, Născătóre de Dumnedeŭ, noĭ serviĭ tĕĭ. Ci ca ceea ce aĭ stĕpânire nebiruită, slobodește-ne de tóte nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te Mirésă fără de mire.

La 6 August, Schimbarea la față.

Condac, glas al 7-lea.

In munte te-aĭ schimbat la față, și pre cât aŭ cuprins ucenicii tĕĭ mărirea ta, Christóse Dumnedeule, aŭ vĕdut; că, dacă te vor vedea rĕstignit, să cunóscă patima cea de bună voĭe și lumeĭ să propoveduĭască, că tu eștĭ cu adevĕrat raza Tatăluĭ.

La 15 August, Adormirea Maĭceĭ Domnuluĭ.

Condac, glas al 2-lea.

Pre Născĕtórea de Dumnedeŭ, cea întru rugăciunĭ neadormită, și întru folosință nădejde neschimbată, mormêntul și mórtea nu a ținut-o; căcĭ, ca pre maĭca vieței, la viață a mutat-o, cel ce s'a sĕlășluit în pântecele eĭ cel pururea fecĭoresc.

La Duminica Florilor.

Condac, glas al 2-lea.

Pre scaun în cerĭŭ și pre mânz pre pământ fiind purtat, Christóse Dumnedeule, laudă dela îngerĭ aĭ primit, și cântărĭ dela pruncĭĭ, ceĭ ce striga ție: „Bine cuvêntat eștĭ, cela ce viĭ să rechĭemĭ pre Adam".

La înjumĕtățirea serbăreĭ Învieреĭ.

Condac, glas al 4-lea, Prosomie: Cel ce te-aĭ înălțat.

Sĕrbătórea legeĭ înjumătățindu-se, Făcĕtoriule a tóte și Stĕpâne, către ceĭ ce era de față aĭ dis, Christóse dumnedeule: „Veniți și scóteți apa nemurireĭ". Pentru acésta, la tine cădem și cu credință strigăm; Îndurările tale dăruește-le noĭ, că tu eștĭ isvorul vieței nóstre.

La Înălțarea Domnuluĭ.

Condac, glas al 6-lea.

Plinind economia cea pentru noĭ, și cele de pre pământ unindu-le cu cele cerești, te-aĭ înălțat întru mărire, Christóse Dumnedeul nostru. Nicĭ decum despărțindu-te, ci rĕmâind nedepărtat, și strigând celor ce te iubesc pre tine, eŭ sunt cu voĭ și nimenea împrotiva vóstră.

La pogorîrea Duhului Sânt.

Condac, glas al 8-lea.

Când s'a pogorît cel prea Inalt, amestecând limbile, despărțit-a neamurile, ĭar când a împărțit limbile cele de foc, la unire pre toți ĭ-a chĭemat, și cu un glas mărim pe prea-Sântul Duh.

La Dumineca tuturor Sânților.

Condac, glas al 8-lea.

Ca o pârgă a fireĭ, ție Săditorĭul făptureĭ, lumea îțĭ aduce, Dómne, pre purtătorii de Dumnedeŭ mucenicĭ. Pentru ale cărora rugăciunĭ, în pace adâncă Biserica ta o păzește, pentru Născătórea de Dumnedeŭ, mult Milostive.

Lauda dar, cinste și închinăciune unuĭa Dumnedeŭ în Treime glorificat carele ne-a ajutat a corecta dupre putința și a împrima acéstă Sântă și Dumnedeéscă carte.

Rugam însă respectuos pe toți ortodoxiĭ creștinĭ, și maĭ ales pe toți sânțițiĭ servitorĭ aĭ Altariuluĭ, ca orĭ și ce fel de greșelĭ s'ar fi strecurat, fie în cuvinte fie în ortografie să le îndreptațĭ cu duhul blândeților, să ertațĭ și să pomeniți cu tótă buna-voință la sevêrșirea sânteĭ Liturgiĭ pe toți ceĭ ce s'aŭ ostenit la acéstă lucrare; ca Dumnedeul mililor și al îndurărilor să ne învrednicĭască pe toți a fi părtașĭ bunătăților celor vecĭnice întru împĕrăția luĭ, Amin.

SFERȘIT ȘI LUI DUMNEDEŬ LAUDĂ.

TABELA MATERIILOR

cuprinse în acest Liturgier.

		Pagina.
1.	Rânduéla Vesperineĭ celeĭ micĭ. (Tipic)	7.
2.	Rânduéla Vesperineĭ celeĭ marĭ. (Tipic)	8.
3.	Rânduéla Vesperineĭ	19.
4.	Invĕţătură pentru Litiĭ	38.
5.	Rânduéla rugăciuneĭ de méză-nópte	38.
6.	Rânduéla Ortrineĭ	40.
7.	Rânduéla Dumneḑeeşteĭ Proscomidiĭ	55.
8.	Dumneḑeésca Liturgie a celuĭ întru sânţiĭ Părinteluĭ nostru Iόn Chrisostom	71.
9.	Dumneḑeésca Liturgie a celuĭ întru sânţiĭ Părinteluĭ nostru Vasilie cel Mare	111.
10.	Invĕţătură pentru Liturgia maĭ înainte Sânţită	143.
11.	Dumneḑeésca Liturgie a Sântuluĭ Grigorie Dialogul	147.
12.	Rânduéla bine-cuvêntăreĭ Coliveĭ	163.
13.	Rugăciune la bine-cuvêntarea Sălciilor în Duminica Florilor	164.
14.	Rugăciune la bine-cuvêntarea mâncărilor de Carne în Sânta şi marea Duminică a Paştilor	165.
15.	Rugăciune la bine-cuvêntarea Brânzeĭ şi a Ouĕlor	166.
16.	Rugăciune la gustarea Strugurilor în ḑiua de 6 August	166.
17.	Rugăciune la aducerea pârgăĭ de Póme	167.
18.	Rânduéla Parastasuluĭ	168.
19.	Rugăciunea de ertare la morţĭ	169.
20.	Invĕţătură cum se face Apolis (otpust) la sĕrbătorile Domneştĭ, ale Maĭceĭ luĭ Dumneḑeŭ şi preste tot anul	172.
21.	Apolis sĕrbătorilor Domneştĭ	172.
22.	Apolisul ḑilelor de preste tótă septămâna	175.
23.	Ecfonisele în Duminica cea luminată a Paştilor	177.
24.	Stihurile ce se cântă la sĕrbătorĭ	178.
25.	Sinaxar pentru tot anul	179.
26.	Rânduéla sânteĭ Comunicărĭ	193.
27.	Rugăciunĭ de mulţămire după Dumneḑeésca Impărtăşire	211.
28.	Cererĭ la diferite trebuinţĭ. La timp de neploare	215.
29.	La timp de necontenirea ploilor	219.
30.	Pentru ceĭ ce călătoresc	224.
31.	Pentru ceĭ bolnavĭ	227.
32.	Pentru vrăjmaşiĭ ceĭ ce ne urĕsc şi ne asupresc pre noĭ	230.
33.	Pentru ceĭ ce sunt în închisorĭ	233.
34.	Pentru năvălirea vrăjmaşilor	236.
35.	La bóle epidemice	239.
36.	Mulţămire pentru câştigarea cereriĭ	243.
37.	Pentru înmulţirea dragosteĭ şi desrădĕcinarea ureĭ şi atótă rĕutatea	246.
38.	Pentru cerere şi câştigarea celor de trebuinţă şi de folos	247.
39.	Pentru tóte nevoile şi primejdiile omeneştĭ	248.
40.	Ecteniile la scóterea cinstiteĭ Crucĭ (14 Septembre)	250.
41.	Invĕţătură pentru scóterea sântuluĭ Aer	251.
42.	Ecfonisele ce se ḑic înaintea Evangeliilor St. Patimĭ	252.
43.	Rugăciune de mulţămire	254.
44.	Povăţuire pentru pregătirea la serviciul Dumneḑeesc şi cum trebue să se conḑucă Preotul în diferite casurĭ, privitóre la cult	255.
45.	Condacele ce se cântă în Altar la sĕrbătorĭ marĭ	282.